

R O M Ȃ N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL DE 5 JUDECĂTORI

Decizia nr. 156

Dosar nr. 785/1/2013

Ședința publică de la 4 iunie 2013

	Președintele
PREȘEDINTE: Livia Doina Stanciu	Înaltei Curți de Casație și Justiție
Francisca Maria Vasile	- judecător
Săndel Lucian Macavei	- judecător
Ionuț Mihai Matei	- judecător
Rodica Cosma	- judecător
Magistrat asistent – Otilia Constantin	

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat prin procuror **Cameluș Păduraru**.

S-a luat în examinare recursul declarat de **MINISTERUL PUBLIC – PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE – DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE** împotriva sentinței nr. 588 din 17 aprilie 2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală în dosarul nr.1912/33/2008, privind pe intimații inculpați Becali George, Sponte Teia, Marino Gheorghe Radu, Ciul Alina Florentina, Volcinschi Raul și Pițurcă Victor.

Prezența părților și dezbaterile au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 27 mai 2013 care face parte integrantă din această decizie, pronunțarea hotărârii fiind amânată la data de 4 iunie 2013.

ÎNALTA CURTE

Asupra cauzei penale de față,

În baza lucrărilor dosarului, constată următoarele:

Prin sentința nr 588 din 17 aprilie 2012, Înalta Curte, Secția Penală, în opinie majoritară, în temeiul art. 11 pct. 2 lit. a Cod procedură penală raportat la art. 10 lit. d Cod procedură penală a achitat inculpații Becali George, Sponte Teia, Marino Gheorghe Radu, Ciul Alina Florentina, Pițurcă Victor pentru infracțiunile deduse judecății.

În temeiul art. 11 pct. 2 lit. b Cod procedură penală raportat la art. 10 lit. g Cod procedură penală a încetat procesul penal față de inculpatul Volcinski Raul pentru infracțiunea de favorizarea infractorului în legătură cu infracțiunile de corupție, prevăzută de art. 264 Cod penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. a din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 75 lit. a Cod penal.

Totodată s-a dispus ridicarea măsurilor asigurătorii luate în cursul urmăririi penale asupra sumei de 1.700.000 euro instituite prin Ordonanța din 8 mai 2008 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, Secția de Combatere a Corupției, sumă depusă la B.C.R. - Sucursala Unirii în contul nr. pe numele inculpaților Becali George și Sponte Teia.

În opinie separată, s-a apreciat că se impune condamnarea inculpaților pentru infracțiunile deduse judecătii.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că prin **rechizitoriul nr. 95/P/2006 din data de 16.12.2008, al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție**, au fost trimiși în judecată inculpații:

- **BICALI GEORGE**, ..., pentru săvârșirea a două infracțiuni de dare de mită prev. de art.255 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 și a infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată aflată în legătură cu infracțiunile de corupție prev. de art.290 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit.c din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.33 lit.a Cod penal (trei fapte) și art.75 lit.a Cod penal;

- **SPONTE TEIA**, ..., pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la dare de mită prev. de art.26 Cod penal raportat la art.255 Cod penal cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000;

- **MARINO GHEORGHE RADU**, ..., pentru săvârșirea infracțiunilor de favorizarea infractorului în legătură cu infracțiunile de corupție prev. de art.264 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit.a din Legea nr.78/2000 și fals în înscrisuri sub semnătură privată prev. de art.290 alin.1 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit.c din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.33 lit.a Cod penal (două fapte) și art.75 lit. a Cod penal;

- **CIUL ALINA FLORENTINA**, ..., pentru săvârșirea infracțiunilor de favorizarea infractorului în legătură cu infracțiunile de corupție prev. de art. 264 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit.a din Legea nr.78/2000 și fals în înscrisuri sub semnătură privată prev. de art.290 alin.1 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit.c din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.33 lit.a Cod penal (două fapte) și art.75 lit. a Cod penal;

- **VOLCINSCHI RAUL**, ..., pentru săvârșirea infracțiunii de favorizare a infractorului în legătură cu infracțiunile de corupție prev. de art.264 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit.a din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.75 lit. a Cod penal;

- **PIȚURCĂ VICTOR**, ..., pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea infractorului în legătură cu infracțiunile de corupție prev. de art.264 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit.a din Legea nr.78/2000.

Prin același rechizitoriu, au mai fost dispuse următoarele soluții:

I) scoaterea de sub urmărire penală a învinuiților:

- BENDORFEAN TRAIAN, ..., în raport cu infracțiunea prev. de art.26 Cod penal raportat la art.254 Cod penal, și art.6 din Legea nr.78/2000, *întrucât sunt incidente prevederile art. 10 lit.a Cod procedură penală;*

- MANEA POMPILIU, ..., pentru infracțiunea de favorizarea infractorului în legătură cu infracțiunile de corupție prev. de art.264 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit.a din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.75 lit.a Cod penal *întrucât nu s-a putut demonstra, în plan subiectiv, că acesta a acționat cu intenția de a-l sprijini pe învinuitul Becali George în sensul îngreunării sau zădărnirii urmăririi penale, fiind aplicabile prevederile art.10 lit.d Cod procedură penală;*

II) neînceperea urmăririi penale față de făptuitorii:

- COMAN GIGEL, GOGA DORIN, RĂDUCANU CLAUDIU, pentru infracțiunea de luare de mită prev. de art.254 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000, *întrucât nu s-a putut demonstra că au acționat cu intenția de a accepta oferta financiară a învinuitului Becali George, fiind incidente dispozițiile art.10 lit.d Cod procedură penală, însă comportamentul acestora poate antrena o răspundere disciplinară conform Regulamentelor F.R.F.*

- RĂDOI MATEI MIREL și MARIN PETRE pentru infracțiunea prev. de art.26 Cod penal raportat la art.255 Cod penal și art. 6 din Legea nr.78/2000 fiind incidente prevederile art.10 lit.d Cod procedură penală, *fapta acestora neîntrunind elementele constitutive ale infracțiunii, lipsind în plan subiectiv intenția ca formă a vinovăției penale cerută de lege, constatându-se, în subsidiar, existența unei responsabilități de ordin disciplinar prevăzută în Regulamentele F.R.F.*

III. neînceperea urmăririi penale pentru infracțiunea prev. de art.255 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000, față de toți jucătorii de fotbal ai clubului C.F. „Gloria 1922 Bistrița” PĂDUREȚU RĂZVAN, MATEI DAN MARIUS, SOARE MIREL SORIN, BORZA ADRIAN DUMITRU, ABRUDAN OCTAVIAN, MUREȘAN GABRIEL STELIAN, ALBUȚ SEPTIMIU CĂLIN, TÂRNĂVEANU CLAUDIU, PÎGLIȘAN SABIN IOAN, ONGICA ȘTEFAN SORIN, MÂNDREAN VASILE, PĂCURAR ALEXANDRU, NALAȚI ADRIAN, CHIBULCUTEAN ALIN NICU și directorul sportiv HOROBA IOAN GEORGE și antrenorul SABĂU OVIDIU IOAN, *întrucât sunt incidente dispozițiile art.10 lit.a Cod procedură penală, neexistând nici o probă care să demonstreze că aceștia au acceptat oferta financiară a învinuitului Becali George.*

IV. neînceperea urmăririi penale pentru infracțiunile prev. de art. 254, art.255 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000, față de făptuitorii HOROBA GEORGE IOAN, PĂDUREANU JEAN, MUREȘAN IULIU PAUL, STOICA MIHAI,

BUCUR ION și NEȚOIU GIGI întrucât sunt incidente dispozițiile art. 10 lit. a Cod procedură penală și comunicarea soluției conform art.91³ alin.5 Cod procedură penală.

III) disjungerea și declinarea cauzei în favoarea Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 pentru efectuarea de cercetări față de RĂDOI MATEI MIREL și MARIN PETRE, *pentru infracțiunile de mărturie mincinoasă prev. de art. 260 alin. 1 Cod penal,*

disjungerea și declinarea cauzei în favoarea Parchetului de pe lângă Judecătoria Cluj Napoca, pentru efectuarea de cercetări față de MANEA POMPILIU, *pentru infracțiunea de mărturie mincinoasă prev. de art. 260 alin. 1 Cod penal,*

disjungerea cauzei față de învinuitul ANTON DOBOȘ, cercetat pentru luare de mită prev. de art.254 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 și continuarea cercetărilor în mod separat, în condițiile în care acesta nu a putut participa la activitățile de urmărire penală din cauze obiective, fiind victima unui accident rutier grav, în cauză dispunându-se efectuarea unei expertize medico-legale pentru a stabili dacă afecțiunile de care suferă îl împiedică să ia parte la procesul penal.

În legătură cu faptele pentru care inculpații au fost trimiși în judecată, instanța de fond a reținut următoarele:

Raportat la faptele de corupție în legătură cu meciul de fotbal din data de 12.05.2006, dintre echipele F.C. „Rapid București” și C.F. „Gloria 1922 Bistrița”, în rechizitoriu s-a arătat că, inițial, prin rezoluția din data de 07.05.2008, s-a dispus începerea urmăririi penale față de BECALI GEORGE, finanțator și acționar al clubului de fotbal „Steaua București”, pentru infracțiunea de dare de mită prev. de art.255 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000, reținându-se de către procuror că, la data de 11.05.2006, a promis jucătorilor de fotbal ai C.F. „Gloria 1922 Bistrița” că vor primi sume de bani cuprinse între 5.000 și 10.000 euro, în situația obținerii unui rezultat favorabil (egal sau victorie) în meciul cu echipa „Rapid București” ce urma a fi jucat în data de 12.05.2006, în cadrul etapei cu numărul 27 a Diviziei A la fotbal.

În fapt, potrivit actului de acuzare, la data de 11.05.2006, în jurul orei 16⁰⁰, BECALI GEORGE s-a deplasat personal, cu autoturismul său, la hotelul „Cristal Palace” din București, unde erau cazați fotbaliștii și oficialii clubului bistrițean pentru a-i contacta și a le transmite, în mod direct, o promisiune financiară. Neputând contacta niciun jucător al echipei de fotbal, în după amiaza aceleiași zile, BECALI GEORGE a urmărit, cu autoturismul său, autocarul clubului „Gloria 1922 Bistrița”, care s-a oprit în zona restaurantului „Perla”, aflat pe Șos. Ștefan cel Mare din București. În momentul când fotbaliștii au coborât, finanțatorul clubului „Steaua București” BECALI GEORGE s-a apropiat de ei și le-a promis

sume de 5.000 sau 10.000 euro, în condițiile în care vor obține un rezultat de egalitate sau victorie în meciul ce urmau să-l dispute, a doua zi, în compania echipei „Rapid București”. Jucătorii de fotbal au refuzat dialogul cu BECALI GEORGE, iar vicepreședintele clubului „Gloria 1922 Bistrița”, Horoba Ioan George, i-a solicitat acestuia să renunțe la promisiunile financiare avansate. După ce au intrat în restaurantul „Perla”, BECALI GEORGE a devenit mult mai insistent și s-a adresat, din nou, fotbaliștilor și staff-ului tehnic, reluând discuția despre oferta de bani făcută în scopul apărării în mod corect a șanselor de joc și obținerea unui rezultat favorabil în meciul ce urma a fi disputat în 12.05.2006. În cele aproximativ cinci minute, cât a durat discursul lui BECALI GEORGE, prin care încerca să motiveze jucătorii de fotbal în schimbul foloaselor materiale menționate, directorul sportiv Horoba Ioan George a intervenit din nou și i-a solicitat să renunțe la propunerile sale, explicându-i că echipa își va apăra corect șansele de joc, fără a fi necesară o astfel de premieră. În final, BECALI GEORGE a părăsit incinta restaurantului „Perla” cu mențiunea, făcută în actul de sesizare, că o parte a discuțiilor dintre acesta și jucători au fost surprinse și filmate de mai multe posturi de televiziune care au difuzat imaginile în cadrul unor emisiuni de știri. Potrivit rechizitoriului, în următoarea zi, informațiile legate de premiera clubului „Gloria 1922 Bistrița” și atitudinea lui BECALI GEORGE au apărut în mai multe publicații centrale care au analizat comportamentul acestuia și au descris, în amănunt, discuțiile purtate atât cu jucătorii de fotbal, cât și cu directorul sportiv Horoba Ioan George. S-a mai menționat în actul de sesizare că atitudinea lui BECALI GEORGE era generată de posibilitatea ca, în ultimele trei etape ale Diviziei A, sezonul 2005-2006, echipa „Steaua București” să fie devansată de echipa „Rapid București” și, astfel, să piardă titlul de campioană națională, fapt confirmat și de martorul Horoba Ioan George, care nu și-a putut explica comportamentul acestuia decât sub această formă.

Această situație este confirmată prin declarațiile celor 20 de martori care, sub prestare de jurământ, au descris comportamentul lui BECALI GEORGE în legătură cu promisiunile financiare adresate în mod direct echipei de fotbal „Gloria 1922 Bistrița”, în cazul obținerii unui rezultat favorabil în meciul cu echipa „Rapid București”. Pe lângă declarațiile martorilor, au fost obținute înregistrările audio și video realizate de Televiziunea Română și Realitatea Media, pe baza cărora s-au efectuat transcrieri ale discuțiilor purtate de către BECALI GEORGE cu jucătorii de fotbal și cu persoane din conducerea clubului „Gloria 1922 Bistrița”, din data de 11.05.2006.

În ce privește faptele de corupție în legătură cu meciul de fotbal din data de 07.05.2008 dintre echipele „Universitatea Cluj” și „C.F.R. 1907 Cluj”, conform aceluiași rechizitoriu, s-a susținut implicarea inculpatului BECALI GEORGE, finanțator al clubului de fotbal „Steaua București”, în fapte constând

în oferirea unor importante sume de bani, în valută, peste un milion de euro, echipei de fotbal „Universitatea Cluj” și președintelui acestui club, Anton Doboș, pentru ca - în ultima etapă a Campionatului Național de Fotbal - Liga I, ediția 2007-2008, ce urma a fi susținută în data de 07.05.2008, în compania echipei „C.F.R. 1907 Cluj” - clubul universitar să-și apere corect șansele de joc și să facă tot ceea ce era posibil pentru obținerea unui rezultat de egalitate sau victorie.

Cu privire la interesul inculpatului BECALI GEORGE de a stimula financiar o echipă de fotbal care nu mai avea nici o confruntare directă cu „Steaua București” în ediția de campionat menționată, în rechizitoriu s-au arătat următoarele:

Înainte de ultima etapă a campionatului, cele două echipe de fotbal, „CFR 1907 Cluj” și „Steaua București”, se aflau pe primele două locuri ale clasamentului, la o diferență de numai un punct una de cealaltă. În aceste condiții, în eventualitatea unui rezultat de egalitate sau înfrângere înregistrat de echipa clujeană menționată anterior, echipa „Steaua București” era propulsată definitiv pe primul loc al clasamentului. În opinia acuzării, miza acestui meci de fotbal implica interese duble, respectiv, cele de ordin sportiv, ce țin de palmaresul fiecărui club de fotbal, echipa campioană națională a României având acces direct în cea mai prestigioasă competiție europeană inter-cluburi, și anume în Liga Campionilor Europeni, aflată sub tutela forului UEFA (Uniunea Asociațiilor Europene de Fotbal), precum și avantaje financiare, reprezentând drepturi acordate de UEFA pentru fiecare echipă calificată în grupele Ligii Campionilor Europeni. Un alt aspect evidențiat în actul de acuzare, este cel potrivit căruia, în ultimele patru etape ale Ligii I, sezonul 2007 - 2008, cele două echipe de club „Steaua București” și „C.F.R. 1907 Cluj” au ocupat, succesiv, prima poziție a clasamentului însă, după meciul din data de 04.05.2008, jucat în etapa a 33-a, poziția în clasament a echipei „Steaua București” s-a schimbat, aceasta trecând pe locul secund, ca urmare a înfrângerii din meciul cu echipa „Dinamo București”. Așadar, s-a constatat că clubul „Steaua București” avea 72 de puncte, iar „C.F.R. 1907 Cluj” 73 de puncte (aflat pe prima poziție), singura șansă de câștigare a campionatului de către clubul din București, era ca, în ultima etapă, echipa „Universitatea Cluj” să facă un meci egal sau să câștige în fața echipei „C.F.R. 1907 Cluj”.

În condițiile arătate, se menționează în rechizitoriu că, în seara zilei de 04.05.2008, după terminarea partidei dintre echipele „Dinamo București” și „Steaua București”, din etapa a 33-a a Campionatului Național de Fotbal - Liga I, câștigată cu scorul de 2-1, finanțatorul clubului „Steaua București” și-a construit un plan conform căruia urma să stimuleze financiar, cu suma de 1,7 milioane euro, fotbaliștii și conducerea clubului „Universitatea Cluj”, în scopul

menționat anterior, și anume obținerea unui rezultat favorabil în meciul cu „C.F.R. 1907 Cluj” care ar fi avut drept consecință situarea pe primul loc a echipei „Steaua București”. Astfel, se arată că în perioada următoare, 04.05.2008 - 07.05.2008, inculpatul BECALI GEORGE a contactat direct sau prin persoane interpușe, aflate în anturajul său, atât conducerea clubului universitar, cât și jucătorii de fotbal, cărora le-a oferit sume consistente de bani pentru realizarea obiectivului propus. În ziua de 04.05.2008, la ora 23⁴⁴, inculpatul BECALI GEORGE, l-a contactat pe Anton Doboș căruia i-a solicitat să-și mobilizeze echipa de fotbal pentru meciul cu „C.F.R. 1907 Cluj”, comunicându-i, de asemenea, că SPONTE TEIA, vicepreședinte al Consiliului de Administrație al S.C. Fotbal Club „Steaua București” S.A., va pleca spre Cluj, în rechizitoriu fiind redat dialogul dintre cei doi (pag.13-15). După contactarea lui Anton Doboș, președinte al clubului „Universitatea Cluj”, BECALI GEORGE a discutat telefonic cu SPONTE TEIA despre modalitatea în care îi vor contacta pe fotbaliștii clubului universitar pentru a le comunica că vor primi bani din partea finanțatorului, folosind, în acest sens, sintagma „câte o bucată” limbajul utilizat fiind apreciat, potrivit actului de acuzare, ca specific persoanelor care vor să ascundă sensul real al unui dialog cu o posibilă tentă infracțională, în cazul de față cei doi ferindu-se să folosească expresii precum „bani” ori „sume de bani”. În continuare, la pag.15-18 din rechizitoriu, se redau discuțiile telefonice din seara de 04.05.2008 la orele 23⁴⁹ și 23⁵⁶, între Becali George și Teia Sponte, conversații telefonice în limba aromână.

Se arată că, la numai câteva minute după finalizarea conversației, mai exact în 05.05.2008, inculpatul BECALI GEORGE l-a contactat din nou pe SPONTE TEIA, căruia i-a cerut să-i găsească numărul de telefon al fotbalistului Goga Dorin de la clubul „Universitatea Cluj” (discuție purtată în limba aromână, având conținutul redat la pag.19 a rechizitoriului). Imediat, la ora 00⁰², inculpatul BECALI GEORGE l-a sunat pe Valeriu Argăseală, președinte al Consiliului de Administrație al Clubului „Steaua București”, căruia i-a solicitat să afle numărul de telefon al fotbalistului Gigel Coman de la „Universitatea Cluj”, spunându-i totodată, că există posibilitatea ca jucătorii acestei echipe să fie stimulați pentru realizarea unui scor favorabil, dialogul având conținutul redat la pag. 19-20 din rechizitoriu. Aflând numerele de telefon ale jucătorului Goga Dorin Ioan, căpitan de echipă la clubul „Universitatea Cluj”, în aceeași noapte, 05.05.2008 la orele 00¹⁶ și 00³⁹, se arată că BECALI GEORGE i-a apelat, succesiv, la două numere de telefon. După o primă discuție, în care BECALI GEORGE a aflat că fotbalistul nu vorbește limba aromână, l-a avertizat că va reveni cu un nou apel, de la un alt post telefonic, dialogul fiind redat la pag.21-22 din rechizitoriu.

Conform rechizitoriului, inculpatul BECALI GEORGE, considerând că discuția cu căpitanul echipei de fotbal „Universitatea Cluj” nu se poate derula în

condiții de maximă siguranță și discreție, a utilizat pentru conversația cu Goga Dorin, un alt aparat telefonic, înregistrat pe numele F.C. „Steaua București”, contactându-l pe acesta în două rânduri, cele două convorbiri telefonice fiind consemnate în procesul verbal din 05.11.2008, în cadrul căruia au fost analizate toate contactele telefonice cuprinse în traficul pus la dispoziție de către operatorii de telefonie mobilă.

Conform acușării, procedura de comunicare telefonică utilizată de BECALI GEORGE, prin schimbarea succesivă a telefoanelor și contactarea lui Goga Dorin la posturi telefonice diferite, a ridicat un semn de întrebare în ceea ce privește conținutul conversației care, așa cum s-a subliniat, avea loc la o oră total nepotrivită între două persoane care discutau pentru prima dată una cu cealaltă. Pe parcursul urmăririi penale, Goga Dorin în an a fost audiat în legătură cu conținutul convorbirilor telefonice pe care le-a purtat cu BECALI GEORGE în noaptea de 4/5 mai 2008, acesta declarând, sub prestare de jurământ, că finanțatorul clubului „Steaua București” i-a promis că, în cazul în care echipa „Universitatea Cluj” își va apăra corect șansele în meciul cu echipa „C.F.R. 1907 Cluj”, ce urma să se dispute în 7 mai 2008, fiecare jucător titular și rezervele vor primi câte 100.000 euro din partea acestuia, în total fiind vorba de 1.400.000 euro. Același martor a declarat că BECALI GEORGE i-a confirmat că va veni personal la Cluj cu sumele de bani pe care le va lăsa părinților acestuia ori soției lui Toni Doboș sau lui Gigel Coman, coechipierul său la echipa de club.

În continuarea rechizitoriului este arătat că, la aceeași dată, 05.05.2008, ora 11⁵⁸, inculpatul BECALI GEORGE l-a contactat din nou pe Anton Doboș, președinte al clubului de fotbal „Universitatea Cluj”, căruia i-a comunicat că în ziua următoare, 06.05.2008, va veni la Cluj, el personal sau vicepreședintele Consiliului de Administrație al F.C. „Steaua București”, inculpatul SPONTE TEIA. La rândul său, Anton Doboș i-a confirmat că a vorbit cu toți jucătorii de fotbal și i-a mobilizat pentru partida din 07.05.2008, precizându-i că îi va aștepta la discuții. Totodată, Anton Doboș i-a spus finanțatorului clubului „Steaua București” că fotbalistul Goga Dorin îi relatase dialogul din noaptea anterioară (referitor la oferta financiară), căruia i-a solicitat să nu discute cu absolut nimeni despre această chestiune, dialogul dintre cei doi fiind redat la pag.23-24 din rechizoriu. În opinia acușării, finalul convorbirii telefonice se coroborează cu afirmațiile martorului Goga Dorin care a relatat că tot ceea ce discutase cu inculpatul BECALI GEORGE a comunicat președintelui Anton Doboș care, la rândul său, i-a spus că va vorbi direct cu finanțatorul clubului „Steaua București” în legătură cu oferta financiară făcută echipei de fotbal.

În timpul urmăririi penale, conform rechizitoriului, Anton Doboș a recunoscut că a fost contactat de BECALI GEORGE în legătură cu oferta

financiară și că a înțeles din discuțiile cu acesta că banii vor fi trimiși la Cluj printr-un apropiat al său, SPONTE TEIA. De asemenea, acesta a confirmat că jucătorul de fotbal Goga Dorin îl anunțase despre discuția pe care o avusese cu Becali George privind oferta de bani pentru echipa „Universitatea Cluj”.

Se mai arată în rechizitoriu că, în ziua de 05.05.2008, inculpatul BECALI GEORGE a purtat mai multe convorbiri telefonice cu diverse persoane, cărora le-a confirmat că a contactat, direct sau prin interpuși, jucătorii de fotbal ai „Universității Cluj”, oferindu-le sume de bani totalizând 1,5 - 2 milioane euro, în cazul obținerii unui scor favorabil în meciul cu „C.F.R. 1907 Cluj”. Astfel, la ora 14¹⁴ l-a contactat pe un anume „Viorel” pe care l-a asigurat că a luat legătura cu cei de la „Universitatea Cluj”, dialogul dintre cei doi fiind redat la pag.25 din rechizitoriu. O altă discuție telefonică este cea de la ora 21³¹ (05.05.2008), când inculpatul BECALI GEORGE l-a contactat pe Mititelu Adrian, acționar la F.C. „Universitatea Craiova” S.A, căruia i-a mărturisit că va trimite la Cluj suma de aproximativ 2 milioane de euro, din care 1,5 milioane euro pentru jucătorii de fotbal ai clubului universitar și 500.000 euro pentru președintele clubului Anton Doboș. De asemenea, inculpatul a reafirmat că au fost contactați toți fotbaliștii, atât direct, cât și indirect, prin Anton Doboș, fiindu-le promisă o primă substanțială, dialogul dintre cei doi fiind redat la pag.26-28 din rechizitoriu. Pe parcursul urmăririi penale, Mititelu Adrian Marin - acționar majoritar la S.C. Fotbal Club „Universitatea Craiova” S.A. - a fost audiat în calitate de martor, confirmând conținutul convorbirii telefonice dintre el și inculpatul BECALI GEORGE, martorul precizând că, inițial, a considerat că inculpatul a glumit, însă ulterior, după evenimentele din 07 mai 2008, și-a dat seama că finanțatorul clubului „Steaua București” a pus în practică exact ceea ce discutaseră la telefon, respectiv pregătirea și oferirea sumei de aproximativ 2 milioane de euro echipei „Universitatea Cluj” pentru meciul din ultima etapă cu „C.F.R. 1907 Cluj”.

În continuarea rechizitoriului s-a arătat că, în activitatea sa, inculpatul BECALI GEORGE s-a folosit de doi jucători de fotbal ai clubului „Steaua București”, și anume Rădoi Mirel și Petre Marin, prin intermediul cărora a transmis jucătorilor „Universității Cluj” mesajul său legat de oferta financiară, în încercarea de a-i asigura pe aceștia de seriozitatea demersurilor sale, precum și de faptul că suma ce urma a fi primită de fiecare fotbalist era semnificativă. În același mesaj, se preciza că întreaga sumă va ajunge la jucători prin intermediul inculpatului SPONTE TEIA, fiind redată convorbirea din 05.05.2008, dintre inculpatul BECALI GEORGE și Rădoi Mirel (pag.28-31 din rechizitoriu). Potrivit rechizitoriului, s-a reținut din analiza conținutului conversației dintre cei doi, că Rădoi Mirel i-a atras atenția inculpatului BECALI GEORGE că nu este indicat să discute la telefon despre oferta financiară pentru fotbaliștii

„Universității Cluj”, acesta conștientizând, pentru moment, gravitatea comportamentului finanțatorului clubului de fotbal „Steaua București”. În actul de acuzare s-a arătat că Rădoi Mirel a încercat, la rândul său, să-și codifice limbajul folosind, spre exemplu, expresia „cărămizile”, în momentul în care a făcut referire la sumele de bani ce urmau să ajungă la jucătorii de fotbal.

În aceeași zi, la ora 20⁰³, Rădoi Mirel l-a sunat din nou pe inculpatul BECALI GEORGE, căruia i-a spus că a discutat cu Claudiu Răducanu (jucător de fotbal la „Universitatea Cluj” care îi confirmase că echipa de fotbal „Universitatea Cluj” știa despre oferta financiară transmisă prin intermediul lui Anton Doboș. În cadrul aceleiași discuții, BECALI GEORGE a reafirmat că a pregătit o sumă de bani consistentă, sugerând că numitul SPONTE TEIA se va întâlni cu Gigel Coman pentru remiterea banilor. În urma acestei afirmații, Rădoi Mirel l-a atenționat pe BECALI GEORGE despre o posibilă intervenție a poliției, moment la care acesta din urmă a replicat faptul că nu îi este teamă, iar dacă se va ajunge într-o asemenea situație, SPONTE TEIA va folosi un subterfugiu, în sensul că prezența sa în municipiul Cluj Napoca este legată de o afacere imobiliară. Inculpatul BECALI GEORGE a explicat că nu îi este teamă de consecințele demersurilor sale și, în final, riscă, ținând cont că s-a ajuns în această situație din cauza echipei sale de fotbal „Steaua București”, care nu a putut obține un rezultat favorabil în meciul anterior, susținut în compania echipei „Dinamo București”, dialogul dintre cei doi fiind redat la pag.33-35 din rechizitoriu. În continuarea rechizitoriului, se arată că la data de 06.05.2008, la ora 12⁴⁶, inculpatul BECALI GEORGE l-a contactat pe Marin Petre, fotbalist la „Steaua București”, iar acesta din urmă i-a confirmat că a discutat cu Coman Gigel (fotbalist la „Universitatea Cluj”), căruia i-a comunicat că o să fie sunat de o persoană care va veni la Cluj, solicitându-i să le transmită jucătorilor că banii vor ajunge la ei, dialogul telefonic dintre cei doi, fiind redat la pag.31-33 din rechizitoriu. În legătură cu aceste discuții telefonice, a fost audiat ca martor Coman Gigel care, sub prestare de jurământ, a declarat că în seara de 05 mai 2008, a fost sunat de către Marin Petre, care i-a transmis că dacă își vor apăra corect șansele de joc și vor obține un rezultat favorabil în meciul cu „C.F.R. 1907 Cluj”, echipa universitară va primi din partea clubului „Steaua București” o primă financiară fără a fi menționat cuantumul acesteia. De asemenea, acesta a declarat că Petre Marin l-a rugat să transmită mesajul și către coechipierii săi și „să aibă încredere că vor primi banii promiși”. Același martor a declarat că, în data de 6 mai 2008, a fost sunat de către vicepreședintele clubului „Steaua București”, inculpatul SPONTE TEIA, care l-a anunțat că va veni la Cluj, urmând să-l contacteze, împrejurările relatate de acest martor coroborându-se cu dialogurile telefonice din 6 mai 2008, când inculpatul BECALI GEORGE le-a

spus jucătorilor de fotbal Rădoi Mirel și Petre Marin, că va trimite sumele de bani destinate jucătorilor de la Universitatea Cluj, prin intermediul lui „Teia”.

Jucătorul de fotbal Răducanu Claudiu, de la „Universitatea Cluj”, a confirmat ca martor, în data de 06 mai 2008, că a fost sunat de către Mirel Rădoi, care i-a transmis că F.C. „Steaua București” oferă 80.000 euro la fiecare jucător în parte, dacă clubul universitar câștigă meciul cu „C.F.R. 1907 Cluj” sau obține un rezultat de egalitate. De asemenea, martorul a declarat că președintele Anton Doboș a convocat, în seara zilei de 6 mai 2008, întreaga echipă de fotbal aflată în cantonament la hotelului „RIMINI”, spunându-le jucătorilor că vor primi 1,5 milioane euro de la clubul „Steaua București” în cazul unui rezultat de egalitate sau victorie în meciul cu „C.F.R. 1907 Cluj”. Răducanu Claudiu a menționat că, în legătură cu oferta financiară, se discutase și în cadrul echipei, în condițiile în care fotbalistul Goga Dorin fusese contactat de către inculpatul BECALI GEORGE.

Se arată în rechizitoriu că, pe parcursul urmăririi penale, audiat în calitate de martor Rădoi Mirel a făcut afirmații mincinoase în legătură cu împrejurări esențiale asupra cărora a fost întrebat, declarând că nu cunoaște absolut nimic în legătură cu oferta financiară făcută de BECALI GEORGE, iar în ceea ce privește conținutul conversației telefonice cu Răducanu Claudiu, a declarat că i-a transmis acestuia „bafă” în meciul cu „C.F.R. 1907 Cluj”, fără a discuta absolut nimic despre o posibilă stimulare financiară. În contradicție totală cu dialogurile telefonice redate anterior, martorul Rădoi Mirel a afirmat că nu a avut discuții cu inculpatul BECALI GEORGE despre posibila ofertă financiară făcută către jucătorii de fotbal de la „Universitatea Cluj”. În opinia acuzării, prin declarația sa, și prin negarea oricărei implicări în oferirea de bani jucătorilor de fotbal de la „Universitatea Cluj”, martorul Rădoi Mirel a confirmat caracterul ilegal al demersurilor sale, dându-și seama că, în situația în care ar recunoaște discuțiile purtate cu inculpatul BECALI GEORGE sau cu fotbaliștii, i-ar putea fi compromisă cariera sportivă în raport cu normele de conduită impuse prin regulamentele Federației Române de Fotbal. În opinia acuzării, caracterul mincinos al afirmațiilor acestuia este confirmat prin conținutul celor două dialoguri telefonice pe care le-a purtat, în zilele de 05.05.2008 și 06.05.2008, în cadrul cărora Rădoi Mirel a relatat, în amănunt, că a luat legătura cu fotbaliștii „Universității Cluj” comunicându-le că vor primi sume consistente de bani în situația unui rezultat favorabil clubului „Steaua București”. Aceste două convorbiri telefonice se coroborează cu declarația martorului Răducanu Claudiu.

În continuarea rechizitoriului, se arată că cel de-al doilea jucător de fotbal folosit de către inculpatul BECALI GEORGE pentru transmiterea ofertei financiare către clubul „Universitatea Cluj” a fost Marin Petre care, fiind audiat în

calitate de martor, în opinia acuzării a dat o declarație mincinoasă susținând - în contradicție cu dialogul telefonic din data de 06.05.2008, ora 12⁴⁶ că niciodată nu a discutat cu fotbalistul Gigel Coman de la „Universitatea Cluj” și nici cu finanțatorul BECALI GEORGE despre vreo ofertă financiară în legătură cu meciul de fotbal din ultima etapă. Depoziția sa a reprezentat, conform acuzării, o mărturie mincinoasă, în condițiile în care Marin Petre i-a confirmat telefonic inculpatului BECALI GEORGE că a vorbit cu Gigel Coman căruia i-a comunicat că „cineva va veni la Cluj cu banii pentru echipă, furnizându-i finanțatorului clubului „Steaua București” și numărul de telefon al acestuia din urmă. Discuția telefonică dintre Petre Marin și Coman Gigel este confirmată prin listingul cu traficul telefonic aferent numărului utilizat de Petre Marin, unde acesta figurează că l-a contactat în data de 05.05.2008, la orele 12¹⁹, 19⁵⁶ și 21¹⁸, pe martorul Coman Gigel, fapt recunoscut de către cei doi. În plus, martorul Coman Gigel a relatat că Petre Marin i-a transmis informații despre oferta financiară din partea clubului „Steaua București” în situația unui rezultat favorabil în meciul cu echipa „C.F.R. 1907 Cluj”.

La data de 05.05.2008, ora 12²⁸, inculpatul BECALI GEORGE l-a contactat pe utilizatorul postului telefonic înregistrat pe numele Becali Victor, căruia i-a confirmat că a vorbit cu jucătorul de fotbal Goga Dorin despre oferta financiară pentru fotbaliștii „Universității Cluj”, dialogul relevant în limba aromână, fiind redat la pag. 38-39 din rechizitoriu.

Se mai arată în rechizitoriu că o altă dovadă a activității infracționale pusă în practică de inculpatul BECALI GEORGE este reprezentată de convorbirea telefonică din data de 06.05.2008, ora 21¹⁵, dintre acesta și numitul Manea Pompiliu (președinte al Partidului Noua Generație -filiala Cluj), care i-a explicat finanțatorului clubului „Steaua București” că, printr-un intermediar, "profesorul Volcinschi", a fost transmisă căpitanului de echipă Goga Dorin și președintelui Anton Doboș oferta de bani care, din punctul său de vedere, este foarte mare în condițiile în care ar exista posibilitatea cumpărării clubului „Universitatea Cluj” cu suma totală de 4 milioane euro. Inculpatul BECALI GEORGE i-a replicat lui Manea Pompiliu că nu îl interesează cumpărarea acestui club de fotbal și că este posibil ca în următoarea zi, 07.05.2008, să vină la Cluj, dialogul relevant dintre cei doi fiind redat la pag.39-41 din rechizitoriu.

Se arată în rechizitoriu că, din analiza datelor de anchetă obținute până în ziua de 07.05.2008, s-a stabilit cu certitudine că inculpatul BECALI GEORGE, finanțator și acționar al F.C. „Steaua București” S.A., oferise direct sau prin intermediul altor persoane, menționate anterior, suma de 1,5-2 milioane de euro jucătorilor de fotbal ai „Universității Cluj”, precum și numitului Anton Doboș, președintele acestui club, urmând ca, în funcție de rezultatul partidei din data de 07.05.2008, banii să fie remiși acestora, prin intermediul inculpatului SPONTE

TEIA, vicepreședinte al Consiliului de Administrație al clubului „Steaua București”.

Astfel, se arată în rechizitoriu că, în ziua de 06.05.2008, inculpatul SPONTE TEIA, împreună cu cele două gărzi de corp, Dediu Ștefan și Popa Marcel, s-au deplasat în municipiul Cluj-Napoca cu un autoturism marca BMW - X5, culoare neagră, cu numărul de înmatriculare, având asupra lor suma de 1,7 milioane euro, urmând să se întâlnească cu jucătorul de fotbal Coman Gigel și cu Doboș Anton pe care să-i asigure că, în situația în care echipa „Universitatea Cluj” va câștiga meciul cu echipa „C.F.R. 1907 Cluj” sau se va obține un rezultat de egalitate, banii vor ajunge la toți fotbalistii clubului universitar, conform ofertelor transmise de către inculpatul BECALI GEORGE. În acest sens, între cei doi a existat o discuție telefonică din 06.05.2008, ora 16¹⁰, în care BECALI GEORGE l-a chemat la „Palat” pe SPONTE TEIA căruia i-a ordonat ca, împreună cu alte două persoane, să plece la Cluj. În continuare, în jurul orei 19²⁰, inculpatul BECALI GEORGE l-a sunat pe inculpatul SPONTE TEIA, care se afla în apropierea municipiului Cluj Napoca, transmițându-i acestuia numărul de telefon al fotbalistului Gigel Coman. În cadrul conversației, inculpatul BECALI GEORGE l-a instruit pe SPONTE TEIA în legătură cu mesajul ce urma a fi transmis, prin intermediul lui Coman Gigel, către toți jucătorii de fotbal ai echipei „Universității Cluj”, spunându-i că fiecare dintre aceștia vor lua „câte o bucată”, adică câte o sută de mii de euro. La final, cei doi inculpați au stabilit ca, pe durata meciului, SPONTE TEIA să fie însoțit de către Coman Gigel și de Bendorfean Traian (prieten și asociat al numitului Anton Doboș), aceasta fiind dovada și garanția faptului că suma de 1,7 milioane euro va fi remisă, prin intermediul celor doi jucătorilor de fotbal și președintelui clubului „Universitatea Cluj”. Referindu-se la Anton Doboș, inculpatul SPONTE TEIA a folosit expresia „al mare”, iar în legătură cu Coman Gigel, a folosit expresia „ăsta micu” (dialogul fiind redat la pag.42-44 din rechizitoriu).

Se menționează în rechizitoriu că, întrucât numitul Anton Doboș a fost extrem de precaut în ceea ce privește „oferta financiară” a inculpatului BECALI GEORGE, precum și în legătură cu posibilele contacte cu persoane din anturajul finanțatorului, s-a stabilit ca intermediar Bendorfean Traian. În aceste condiții, SPONTE TEIA în datele de 5 și 6 mai 2008, l-a contactat telefonic pe numitul Bendorfean Traian, căruia i-a comunicat că va veni la Cluj sub pretextul achitării unor facturi restante privind comercializarea de vin, solicitându-i ca la discuții să participe și Anton Doboș. De fapt, inculpatul SPONTE TEIA urmarea ca în seara zilei de 6 mai 2008 să se întâlnească cu numitul Anton Doboș pentru a stabili modalitatea de remitere a banilor oferiți de către BECALI GEORGE jucătorilor de fotbal de la echipa „Universitatea Cluj”, cu condiția ca aceștia să obțină un rezultat favorabil (meci egal sau victorie), care ar fi

propulsat echipa „Steaua București” pe primul loc al clasamentului, devenind astfel câștigătoarea Ligii I de fotbal (în sensul celor menționate, fiind redată discuția telefonică din 05.05.2008 ora 22³², dintre inculpatul SPONTE TEIA și Bendorfean Traian, pag.45-46 din rechizitoriu). S-a menționat faptul că și inculpatul SPONTE TEIA a dat dovadă de discreție în relația cu Doboș Anton și a folosit, la un moment dat, un post telefonic mobil aparținând unei alte persoane, care l-a contactat și i-a comunicat că SPONTE TEIA s-a cazat la motelul „STIL” din municipiul Cluj și ar fi bine să nu fie văzuți împreună (discuțiile telefonice din 06.05.2008, orele 23⁰⁹, reproduse la pag.46-48 din rechizitoriu).

În legătură cu această întrevvedere, din noaptea de 6/7 mai 2008, Doboș Anton a declarat că s-a deplasat împreună cu asociatul său Bendorfean Traian la motelul „STIL” aflat pe din municipiul Cluj Napoca, unde - într-o cameră a motelului - s-a întâlnit cu inculpatul SPONTE TEIA, cu care a discutat aproximativ cinci minute. Concomitent, i-a arătat o geantă pe care a deschis-o, iar sub mai multe obiecte de vestimentație i-a indicat că se află banii promiși pentru jucătorii echipei „Universității Cluj”. Anton Doboș a precizat că aceea a fost singura întâlnire dintre el și SPONTE TEIA în legătură cu „oferta financiară” transmisă de BECALI GEORGE, iar la momentul respectiv nu stabiliseră, în concret, condițiile de remitere a sumelor de bani. Bendorfean Traian a relatat, în legătură cu acest moment, că în seara zilei de 06.05.2008, în urma telefoanelor primite de la SPONTE TEIA l-a dus pe Anton Doboș cu autoturismul personal pe „Dealul Feleacului”, la motelul „STIL”, unde cei doi s-au întâlnit, însă el nu a participat la discuții, așteptându-l pe acesta din urmă în afara locației respective, declarația sa coroborându-se integral cu cea dată de Anton Doboș.

În continuare, se arată în rechizitoriu că, a doua zi, în data de 07.05.2008, la ora 11¹⁹, inculpatul BECALI GEORGE l-a contactat din nou pe SPONTE TEIA, iar acesta din urmă l-a asigurat că totul este în regulă, confirmându-i ca s-a întâlnit cu Anton Doboș, căruia i-a arătat banii și i-a explicat că, în cazul unui rezultat favorabil, vor ajunge la jucătorii de fotbal (dialog redat la pag.49 din rechizitoriu). Relatările telefonice ale inculpatului SPONTE TEIA sunt confirmate prin declarația lui Anton Doboș care a susținut că, în noaptea respectivă, acesta i-a arătat o geantă conținând banii promiși echipei „Universitatea Cluj” de către inculpatul BECALI GEORGE. După discuția telefonică purtată cu BECALI GEORGE, inculpatul SPONTE TEIA l-a contactat în 07.05.2008, ora 12²⁵, pe Bendorfean Traian căruia i-a solicitat să-i spună lui Anton Doboș că tot ceea ce au discutat rămâne valabil, iar eventualele mesaje se vor transmite numai prin intermediul acestuia, rămânând ca în jurul orei 16⁰⁰ să-l sune din nou, pentru o posibilă întâlnire, întrucât a părăsit locația din noaptea anterioară, respectiv incinta motelului „STIL” (dialogul dintre cei doi fiind

redat la pag.50-51 din rechizitoriu). La rândul său, Bendorfean Traian a transmis de pe telefonul său mobil, către postul telefonic utilizat de către Doboș Anton, un mesaj scris prin care-i confirma ceea ce discutase anterior cu SPONTE TEIA, și anume, „M-a sunat TEIA. Totul este cum ai cerut tu”. În legătură cu acest mesaj telefonic, Doboș Anton a declarat că reprezenta dovada faptului că SPONTE TEIA se întâlnise cu Bendorfean Traian, iar lucrurile erau puse la punct, în sensul că după meci, în condițiile unui rezultat favorabil pentru echipa „Steaua București”, urma să se stabilească locația și ora remiterii banilor. În declarația sa, Bendorfean Traian a relatat că în jurul orei 15⁰⁰, Anton Doboș i-a solicitat să vizioneze meciul de fotbal împreună cu inculpatul SPONTE TEIA, iar imediat a fost sunat de către acesta din urmă, stabilind ca loc de întâlnire zona hotelul „OLIMP” din municipiul Cluj Napoca (discuțiile telefonice fiind redate la pag.51-53 din rechizitoriu).

Potrivit rechizitoriului, în legătură cu acest moment al întâlnirii din zona hotelului „OLIMP”, Bendorfean Traian a declarat că, atunci când a ajuns în zona respectivă, l-a observat și pe jucătorul de fotbal Coman Gigel care i-a confirmat că va merge împreună să vizioneze meciul de fotbal, fiind invitat, în acest sens, chiar de către inculpatul SPONTE TEIA. La numai câteva minute, în jurul orei 16¹³, a sosit unul dintre agenții de pază, respectiv Dediu Ștefan, care i-a invitat pe cei doi la restaurantul „AROMA”, situat pe Dealul Feleacului, la ieșirea din municipiul Cluj Napoca, unde la ora 16³⁰ s-au întâlnit cu vicepreședintele Consiliului de Administrație al F.C. „Steaua București”, în scopul de a viziona meciul împreună, iar în cazul în care s-ar fi obținut un rezultat favorabil ar fi fost puse la punct detaliile privind remiterea banilor către echipa „Universitatea Cluj” (conversațiile telefonice dintre agenții de pază și Sponte Teia în legătură cu deplasarea celor doi la locul de întâlnire, respectiv restaurantul „AROMA”, fiind redate la filele 302, 303, 305, 306, vol.4 u.p.). În privința acestei întâlniri, oarecum nepotrivită pentru Coman Gigei, jucător de fotbal activ al „Universității Cluj”, acesta a relatat că a acceptat să vadă meciul împreună cu vicepreședintele Consiliului de Administrație al F.C. „Steaua București” la invitația acestuia, deși ar fi dorit să fie prezent în tribunele stadionului, chiar dacă nu avea drept de joc pentru etapa din 7 mai 2008.

În continuare, se arată că, între orele 17⁰⁰ și 19⁰⁰ SPONTE TEIA și Bendorfean Traian, împreună cu jucătorul de fotbal Coman Gigel și cu una din gărzile de corp, au stat în incinta restaurantului „AROMA”, unde au vizionat meciul de fotbal dintre echipele „Universitatea Cluj” și „C.F.R. 1907 Cluj”, care s-a finalizat cu scorul de 0-1, situație în care „Steaua București” a rămas pe locul doi al clasamentului, echipa „C.F.R. 1907 Cluj” câștigând astfel titlul de Campioană Națională a Ligii I de Fotbal. În atare condiții, se arată în rechizitoriu, era cert faptul că sumele de bani promise de finanțatorul clubului

„Steaua București” nu mai puteau fi remise către clubul echipei „Universitatea Cluj”, însă, în opinia acuzării - din punct de vedere juridic - infracțiunile de luare și dare de mită, prevăzute la art.254 și art.255 Cod penal, erau consumate în modalitățile normative dictate de texte de lege, sub forma promisiunii de bani și acceptarea unor astfel de promisiuni de către persoane care aveau calitatea de funcționar, în sensul legii penale. În continuarea rechizitoriului, s-a arătat că s-a procedat, în baza dispoziției procurorului, la percheziționarea autoturismului marca Ford Focus, culoare neagră, cu număr de înmatriculare utilizat de inculpatul SPONTE TEIA și gărzile de corp, aflat în acel moment în parcarea restaurantului „AROMA” din municipiul Cluj Napoca. Conform procesului verbal de efectuare a percheziției, din data de 07.05.2008, în autoturismul marca Ford Focus cu număr de înmatriculare au fost identificați, prin legitimare, SPONTE TEIA, Bendorfean Traian, Coman Gigel și cei doi agenți de pază Dediu Ștefan Fănuș și Popa Marcel. În portbagajul autoturismului a fost găsită o geantă de voiaj marca „LOTTO”, iar în interiorul acesteia s-a identificat o geantă mult mai mică, de culoare maro, marca „SPRIDER” în care se aflau mai multe teancuri cu bancnote de 500 euro înfășurate într-o pungă din plastic inscripționată „Credit Europe Bank”. În legătură cu suma de bani identificată, inculpatul SPONTE TEIA a declarat că nu dorește să comunice cuantumul acesteia, banii fiind destinați achiziționării unui teren pentru care însă nu a putut prezenta nici un fel de documente, și nici un fel de informații în legătură cu localizarea acestuia. După momentul constatării, sumele de bani au fost sigilate, iar persoanele identificate în autoturism și martorii asistenți, împreună cu echipa operativă, s-au deplasat la sediul Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Cluj, unde s-a procedat la numărarea și consemnarea seriilor tuturor bancnotelor cuprinse în cele 34 de fișicuri a câte o sută de bancnote de 500 euro fiecare, cu valoarea totală de 1.700.000 euro. Toate aceste operațiuni au fost consemnate în procesul verbal din 7 mai 2008, în prezența martorilor asistenți și a inculpatului SPONTE TEIA, proces-verbal la care au fost anexate și planșele fotografice.

În legătură cu faptele de favorizarea infractorului și fals în înscrisuri sub semnătură privată, instanța de fond a reținut că potrivit rechizitoriului, inculpatul SPONTE TEIA s-a prezentat la Direcția Națională Anticorupție în data de 26 mai 2008, unde a dat o declarație potrivit căreia prezența sa în municipiul Cluj Napoca, în zilele de 6.05 și 7.05.2008, era legată de perfectarea unei tranzacții imobiliare în numele inculpatului BECALI GEORGE, în baza unui antecontract de vânzare-cumpărare, încheiat de către acesta din urmă cu un anume Marino Gheorghe Radu, depunând la dosar actul la care acesta a făcut referire. De asemenea, s-a menționat că, pe lângă apărările exprimate public, inculpatul BECALI GEORGE, în perioada imediat următoare datei de 7 mai 2008, a purtat

mai multe convorbiri telefonice cu diverse persoane din anturajul său cărora le-a prezentat argumentele ce vor fi utilizate pentru respingerea acuzațiilor de corupție, sfătuindu-se cu aceștia chiar și în legătură cu modalitatea cea mai potrivită de abordare a problemelor sale judiciare. Astfel, în dialogul telefonic din 09.05.2008, ora 09³⁴, inculpatul BECALI GEORGE i-a explicat președintelui Consiliului de Administrație al F.C. „Steaua București” S.A., Valeriu Argăseală, că pentru suma de 1,7 milioane euro urma să facă un contract de sponsorizare cu „Universitatea Cluj”, iar clubul, la rândul său, în funcție de randament și evoluție, ar fi dat prime fiecărui fotbalist în parte, dialogul fiind redat la pag.56-58 din rechizitoriu.

Într-o altă discuție telefonică, din 09.05.2008, ora 13⁰³, inculpatul BECALI GEORGE a explicat aceeași situație și președintelui Ligii Profesioniste de Fotbal, Dumitru Dragomir, în sensul că banii ar fi intrat în posesia „Universității Cluj” sub forma unei sponsorizări, iar clubul, la rândul său, dădea prime, chestiune care nu poate fi interpretată drept mită. În replică, oficialul forului fotbalistic menționat i-a atras atenția că o astfel de procedură de premiere este interzisă de regulament și că este pasibil de sancțiuni conform Regulamentului F.R.F., discuțiile fiind redade la pag.59-60 din rechizitoriu. Conform acuzații, în discuția cu oficialul Ligii Profesioniste de Fotbal, inculpatul BECALI GEORGE a recunoscut, în mod voluntar, că suma de 1,7 milioane euro era destinată clubului „Universitatea Cluj”, acceptând, în acest sens, chiar și o posibilă sancțiune pe linie disciplinară din partea Federației Române de Fotbal, comportamentul și cuvintele folosite punând în evidență, fără dubiu, intenția sa de „premiere” a fotbaliștilor în situația obținerii un rezultat favorabil pentru echipa „Steaua București”.

În rechizitoriu, se mai arată că o altă discuție, cu conținut similar, a avut loc în data de 09.05.2008, la ora 16⁴², când BECALI GEORGE l-a contactat pe inculpatul SPONTE TEIA și i-a transmis că nu vor fi probleme în legătură cu acuzațiile aduse de către procurori deoarece se va apăra spunând că urma să facă o sponsorizare către club, chestiune care nu înseamnă mită, dialogul fiind redat la pag.61-62 din rechizitoriu. Într-o altă discuție telefonică, din aceeași dată, de la ora 18¹⁰, inculpatul BECALI GEORGE, dezorientat și nehotărât în legătură cu propriile sale versiuni de apărare, a explicat finanțatorului clubului de fotbal „Dacia Mioveni”, Nețoiu Gigi, că suma de 1,7 milioane euro ar fi constituit contravaloarea unor suprafețe de teren pe care dorea să le achiziționeze. În continuarea dialogului și la insistențele interlocutorului său Nețoiu Gigi, inculpatul a revenit asupra propriei argumentații, rămânând în acord cu acesta că, de fapt, ar fi pregătit banii pentru jucători, dar pe parcurs s-a răzgândit, constatând că nu este bine să procedeze astfel (conversația dintre cei doi fiind redată la pag. 62-64 din rechizitoriu). Se mai arată în actul de

acuzare că, impresionat de raționamentul explicațiilor prezentate de Nețoiu Gigi, în următoarea discuție telefonică, din data de 09.05.2008, ora 19³⁶, BECALI GEORGE a explicat unei alte persoane din anturajul său, căreia i s-a adresat cu apelativul „VICTOR”, faptul că deși pregătise banii pentru echipa „Universitatea Cluj” s-a răzgândit să ducă la bun sfârșit activitatea de premiere, constatând că nu este bine să procedeze astfel (convorbirea fiind reprodusă la pag. 65 din rechizitoriu). În următoarea zi, la data de 10.05.2008, ora 01¹⁴, inculpatul BECALI GEORGE a apelat o altă persoană, căreia i s-a adresat cu apelativul „CANCELARE”, prezentându-i această nouă versiune de apărare cu mențiunea că, de acum încolo, va premia toate echipele prin intermediari, ca să nu poată fi sancționat de către F.R.F., iar jucătorul de fotbal nu este funcționar, întrucât este prestator de servicii și nu poate primi mită (dialog reprodus la pag.65-67 din rechizitoriu). În opinia acuzării, o discuție telefonică extrem de relevantă în ceea ce privește activitatea infracțională a lui BECALI GEORGE, este cea din 10.05.2008, ora 12¹⁰, în care, dialogând cu un anume „Cladoveanu”, a recunoscut că l-a sunat pe căpitanul echipei de fotbal „Universitatea Cluj”, Goga Dorin, căruia i-a promis câte 100.000 euro pentru fiecare jucător în parte, menționând că, de fapt, s-a gândit ca banii să intre în posesia clubului universitar sub forma unei sponsorizări, situație care, din punctul lui de vedere, nu poate fi catalogată drept infracțiune de corupție, ci doar abatere sportivă, caz în care va scăpa de dosarul penal (pasajul din conversația celor doi, în legătură cu aspectele menționate fiind menționat la pag.68-69 din rechizitoriu).

Potrivit rechizitoriului, în faza de urmărire penală, inculpatul BECALI GEORGE și-a conceput apărarea conform căreia suma de 1,7 milioane de euro, identificată în posesia inculpatului SPONTE TEIA la data de 7 mai 2008, constituia contravaloarea unor terenuri situate în municipiul Cluj Napoca, terenuri aparținând inculpatului MARINO GHEORGHE RADU, fiind încheiate, în acest sens, două antecontracte de vânzare-cumpărare. S-a reținut de acuzare că, la data de 7 mai 2008, cu ocazia percheziției, inculpatul SPONTE TEIA a afirmat că banii reprezentau prețul unor terenuri, însă nu a putut preciza despre ce imobile era vorba și nici nu a prezentat vreun document în acest sens. Ulterior, în ziua de 26 mai 2008, acesta a depus la dosar o copie, conform cu originalul, a unui antecontract de vânzare-cumpărare încheiat la data de 15.04.2008 între MARINO GHEORGHE RADU și BECALI GEORGE, prin care primul se obliga să vândă dreptul de proprietate asupra a două terenuri situate în „Sarpătura Cluj” lui BECALI GEORGE pentru 1.700.000 de euro, data limită de perfectare a contractului de vânzare-cumpărare, fiind 07.05.2008, la un birou notarial ales de către părțile contractante. Acest antecontract de vânzare - cumpărare a apărut ca fiind redactat de către avocata CIUL ALINA

FLORENTINA, membră a Baroului București, care l-a atestat prin încheierea nr.29 din 15.04.2008, în conformitate cu art.3 alin. 1 lit. c din Legea nr.51/1995. În același timp, s-a reținut că, în luna iunie 2008, inculpații BECALI GEORGE și SPONTE TEIA au depus la Comisia de disciplină a Federației Române de Fotbal, pe lângă antecontractul de vânzare-cumpărare redactat de avocata CIUL ALINA și un al doilea înscris olograf, intitulat „antecontract”, încheiat între aceleași persoane și având același obiect, pe baza cărora s-a încercat justificarea faptului că suma de 1,7 milioane euro era destinată unor afaceri imobiliare în mun. Cluj Napoca.

S-a menționat însă de acuzare că niciunul dintre inculpați nu a prezentat absolut nicio dovadă a unei astfel de tranzacții imobiliare până la data de 23 mai 2008, dată când BECALI GEORGE a ținut o conferință de presă în care a declarat „am aici un contract de vânzare-cumpărare care este semnat la 15 aprilie 2008, deci cu aproximativ 20 de zile înainte de 7 mai 2008, un contract oficial demonstrez clar că acei bani erau pentru achiziționarea unui teren. Sunt aici și actele terenului, sunt aici”. BECALI GEORGE a susținut și existența unui antecontract sub semnătură privată, încheiat tot în data de 15 aprilie 2008, la care au participat în calitate de martori PIȚURCĂ VICTOR și VOLCINSCHI RAUL din Cluj. Deoarece în discuțiile telefonice purtate de către inculpații BECALI GEORGE și SPONTE TEIA, în perioada 5-7 mai 2008, aceștia nu au făcut referire - niciun moment - la posibile afaceri imobiliare pe raza municipiului Cluj Napoca și, mai mult, nu s-au întâlnit niciodată cu MARINO GHEORGHE RADU, potențial vânzător a celor două suprafețe de teren înscrise în antecontractele de vânzare-cumpărare, s-a dispus în cursul urmăririi penale verificarea existenței și veridicității ambelor antecontracte de vânzare-cumpărare în raport cu data de 15.04.2008. S-a precizat în rechizitoriu că, indiferent de existența/inexistența unei înțelegeri privind achiziția de terenuri, infracțiunile de corupție prevăzute în Legea nr.78/2000, reținute în sarcina inculpaților prin rezoluția din 7 mai 2008, au un conținut juridic separat, de sine stătător, care nu poate fi afectat de săvârșirea ulterioară a altor fapte de natură penală, în condițiile în care activitatea infracțională, constând în promisiunea sumei de 1,7 milioane euro clubului „Universitatea Cluj” de către inculpatul BECALI GEORGE, s-a derulat în intervalul 04.05- 06.05.2008, faptele prevăzute de art.254 și art.255 Cod penal consumându-se în modalitățile normative - promisiunea de bani și acceptarea unor astfel de promisiuni - până la momentul deplasării inculpatului SPONTE TEIA în municipiul Cluj Napoca.

Pentru elucidarea împrejurărilor întocmirii celor două înscrisuri, organele de urmărire penală au dispus audierea tuturor persoanelor care au participat la activitățile legate de cele două antecontracte de vânzare-cumpărare pentru a se stabili, cu certitudine, data și împrejurările perfectării acestora. Astfel, la data de

09.09.2008, în declarația olografă, și în cea consemnată pe formularul de martor, MARINO GHEORGHE RADU, sub prestare de jurământ, a relatat că, în seara zilei de 14 aprilie 2008, a plecat cu trenul din Cluj Napoca spre București, iar a doua zi dimineață a luat un taxi de la Gara de Nord și s-a dus direct în str. București, la unul dintre imobilele aparținând inculpatului BECALI GEORGE, intitulat „la palat”. Scopul declarat al acestei vizite îl constituia prezentarea unei oferte imobiliare în legătură cu două suprafețe de teren aflate în Cluj Napoca, pe care dorea să le vândă. În continuare, MARINO GHEORGHE RADU a declarat că după ce BECALI GEORGE a luat act de oferta sa, a fost de acord să încheie un antecontract de vânzare-cumpărare în formă olografă, pe care l-a depus la dosar. Conform acestui înscris sub semnătură privată, MARINO GHEORGHE RADU promitea că îi va vinde lui BECALI GEORGE cele două suprafețe de teren pentru suma de 1.700.000 de euro, cu obligația cumpărătorului să predea această sumă până la data de 07.05.2008, la adresa vânzătorului din Cluj Napoca, str. Ceahlăul nr.3. În același sens, MARINO GHEORGHE RADU avea obligația ca în termen de 30 de zile de la perfectarea antecontractului să întocmească dosarul pentru autentificarea vânzării prin notar. Fiind întrebat în legătură cu persoanele care au semnat în calitate de martor acel antecontract de vânzare-cumpărare, respectiv, VOLCINSCHI RAUL și PIȚURCĂ VICTOR, numitul MARINO GHEORGHE RADU a declarat că i-a văzut pe aceștia "la palat" în cursul zilei de 15.04.2008, la ore diferite, însă nu a fost de față când cei doi și-au pus numele și semnătura pe acest înscris. MARINO GHEORGHE RADU a relatat, în continuare, că în aceeași zi (15.04.2008), după perfectarea primului înscris olograf, în jurul prânzului, BECALI GEORGE și-a exprimat dorința de a se încheia un al doilea antecontract care să fie redactat de către un avocat și care să conțină mai multe date de identificare a terenurilor și a părților. Astfel, a fost chemată avocata CIUL ALINA FLORENTINA care, după ce a studiat toate documentele puse la dispoziție, a redactat un alt antecontract de vânzare-cumpărare, semnat de către aceiași doi inculpați, întocmindu-se și încheierea de atestare cu nr.29/15.04.2008. MARINO GHEORGHE RADU a declarat că procedura de perfectare a celui de-al doilea antecontract, întocmit cu sprijinul avocatei CIUL ALINA FLORENTINA, s-a derulat după prânz, iar documentele în forma finală i-au fost înmânate de către aceasta în jurul orei 17⁰⁰. În concluzie, conform declarației lui MARINO GHEORGHE RADU dată în calitate de martor, s-a reținut că pe durata zilei de 15.04.2008, acesta s-a aflat în municipiul București la imobilul din str., unde, în prezența inculpatului BECALI GEORGE, au fost perfectate cele două antecontracte de vânzare-cumpărare, unul fiind semnat de martorii prezenți, VOLCINSCHI RAUL și PIȚURCĂ

VICTOR, iar cel de al doilea redactat de avocata CIUL ALINA FLORENTINA, toate aceste activități derulându-se până la orele 17⁰⁰.

În data de 25.09.2008, inculpata avocat CIUL AUNA FLORENTINA a dat două declarații, una olografă și una pe formular de învinuit, relatând că în data de 15.04.2008, la solicitarea inculpatului BECALI GEORGE s-a deplasat la imobilul din str. București unde, pe baza documentelor puse la dispoziție de către MARINO GHEORGHE RADU, a redactat un antecontract de vânzare-cumpărare prin care cei doi se obligau, unul să vândă iar celălalt să cumpere, două suprafețe de teren situate în „Surpătura Cluj”, prețul fiind de 1,7 milioane euro. Totodată, inculpata avocat CIUL AUNA FLORENTINA a întocmit și încheierea de atestare nr.29 din 15.04.2008, conform art.3 alin.1 lit.c din Legea nr.51/1995. Inculpata CIUL ALINA FLORENTINA a relatat că perfectarea antecontractului a durat aproximativ două ore, în intervalul 17⁰⁰ și 19⁰⁰, cu mențiunea că în aceleași împrejurări a luat act și de existența primului antecontract olograf, semnat de martorii VOLCINSCHI RAUL și PIȚURCĂ VICTOR, fapt ce plasează realizarea acestuia, înainte de ora 17⁰⁰. În final, inculpata a declarat că a plecat de la „Palat” în intervalul orar 19⁰⁰-20⁰⁰.

La data de 03.09.2008, VOLCINSCHI RAUL, sub prestare de jurământ, a declarat că în luna aprilie 2008, înainte de sărbătorile pascale, se afla în municipiul București, pentru cumpărături, situație în care l-a vizitat pe inculpatul BECALI GEORGE, pentru a discuta despre o eventuală tranzacție imobiliară a unui teren din județul Gorj. Cu această ocazie, BECALI GEORGE l-a rugat să participe ca martor la încheierea unui antecontract de vânzare-cumpărare privind terenuri deținute de MARINO GHEORGHE RADU în zona Făget - Cluj. În acest context, i-ar fi fost înmănat un document pe care nu l-a citit, dar și-a scris numele cu litere de tipar. De asemenea, acesta a declarat că nu l-a văzut pe PIȚURCĂ VICTOR în ziua semnării antecontractului, dar a confirmat prezența mai multor persoane în incinta imobilului din str., București. În cea de a doua declarație, din 23 septembrie 2008, dată de către VOLCINSCHI RAUL în calitate de învinuit, acesta a declarat că își menține integral prima declarație, susținând că înscrisul a fost întocmit în aprilie 2008, când s-a deplasat la București cu un tren Intercity, pentru care nu a plătit costul călătoriei, beneficiind de gratuitate în calitate de fost deținut politic. S-a menționat că, în timpul prezentării materialului de urmărire penală, inculpatul VOLCINSCHI RAUL și-a nuanțat declarația și a relatat din nou că a semnat antecontractul în aprilie 2008, cu mențiunea că înscrisul era semnat înaintea sa de PIȚURCĂ VICTOR, iar toate aceste evenimente, pe care le-am menționat anterior, s-au întâmplat în jurul prânzului, în intervalul 13⁰⁰ -13³⁰.

În ziua de 25 septembrie 2008 a fost audiat, în calitate de martor, PIȚURCĂ VICTOR, care a declarat, sub jurământ, că a semnat acel

antecontract olograf într-o după-amiază și cu certitudine mult mai înainte de a apărea în presă „cazul valiza”, situând în acest fel perfectarea actului înainte de 7 mai 2008. PIȚURCĂ VICTOR a susținut același lucru și în declarația scrisă personal de către acesta la 25.09.2008.

În opinia acuzării, procedând la analiza declarațiilor menționate anterior, MARINO GHEORGHE RADU și CIUL ALINA FLORENTINA își amintesc cu exactitate ziua de 15.04.2008, însă există neconcordanțe majore în ceea ce privește intervalele de timp în care s-a dispus întocmirea și redactarea antecontractului, primul susținând că a ajuns la imobilul inculpatului BECALI GEORGE dimineața, în jurul orei 10⁰⁰, iar până la ora 17⁰⁰ după-amiază au fost perfectate ambele acte, iar inculpata CIUL ALINA FLORENTINA declarând că actul a fost întocmit în intervalul 17⁰⁰-19⁰⁰ al aceleiași zile. Cea de a doua inadvertență constatată, este cea dintre declarațiile inculpatului VOLCINSCHI RAUL și ale lui PIȚURCĂ VICTOR, în condițiile în care primul a declarat că a semnat antecontractul în formă olografă în jurul prânzului, orele 13⁰⁰-13³⁰, după PIȚURCĂ VICTOR, iar acesta din urmă a declarat că a semnat actul într-o după-amiază, fără să-și amintească data exactă.

S-a menționat în rechizitoriu că, pentru a stabili cu exactitate locațiile unde se afla fiecare participant la încheierea antecontractelor de vânzare-cumpărare din data de 15.04.2008, s-a solicitat Tribunalului București ca, în baza posturilor telefonice mobile utilizate de către aceștia, să se realizeze localizarea pentru datele de 15.04.2008, 19.05.2008 și 20.05.2008. Prin încheierea din 11.09.2008, Tribunalul București a dispus autorizarea localizării persoanelor menționate, pe baza datelor deținute de operatorii de telefonie mobilă. Ca urmare a executării autorizațiilor emise de instanța competentă, Serviciul Român de Informații, prin U.M....., a întocmit un raport amănunțit în legătură cu localizarea posturilor telefonice. Conform informațiilor astfel furnizate, s-a stabilit o situație total diferită celei declarate de MARINO GHEORGHE RADU și anume că în data de 15.04.2008 telefonul utilizat de către acesta figura activat pe o celulă de trafic situată în municipiul Cluj Napoca, str., cu o staționare de aproximativ 5 ore, cuprinsă în intervalul 08²⁰-13¹². În continuare, același post telefonic a fost înregistrat, pe tot parcursul zilei de 15.04.2008, numai în municipiul Cluj Napoca, fapt ce a pus sub semnul întrebării corectitudinea depoziției numitului MARINO GHEORGHE RADU. Din verificările ulterioare a rezultat că pe Calea Dorobanților din municipiul Cluj Napoca își au sediul toate autoritățile judiciare (parchete și instanțe), situație în care s-a cerut Curții de Apel Cluj și Judecătoriei Cluj Napoca să comunice existența vreunui litigiu, indiferent de natura sa, în care să figureze ca parte MARINO GHEORGHE RADU. Prin adresa nr. 12647/211/2007, Judecătoria Cluj Napoca a comunicat faptul că la data de 15 aprilie 2008, MARINO GHEORGHE RADU a participat în

calitate de reclamant într-un proces civil, fiind puse la dispoziție atât încheierea, cât și caietul grefierului, în care au fost consemnate orele de strigare a cauzei și celelalte măsuri dispuse de instanță.

În consecință, conform acuzării, rezultă indiscutabil că la data de 15.04.2008, MARINO GHEORGHE RADU a fost prezent la Judecătoria Cluj Napoca, împreună cu avocatul său Paven Emilia și cu pârâtul Chiorean Ștefan, cauza fiind strigată inițial la ora 09³⁰, după care instanța a decis discutarea acesteia la o a doua strigare, în jurul orei 13⁰⁰. Fiind audiați ca martori, Paven Emilia și Chiorean Ștefan au declarat, sub prestare de jurământ, că în data de 15.04.2008, MARINO GHEORGHE RADU a fost prezent la Judecătoria Cluj Napoca în intervalul orar 09³⁰ -13⁰⁰.

În aceste împrejurări și în raport cu declarația mincinoasă dată în calitate de martor de către MARINO GHEORGHE RADU, în opinia acuzării a devenit o certitudine existența unei activități infracționale premeditată în cadrul căreia au fost întocmite înscrisuri mistificate (cele două antecontracte), în ceea ce privește data la care au fost perfectate, conținutul și voința reală a părților, în sensul de a tranzacționa terenuri pentru suma de 1,7 milioane de euro, MARINO GHEORGHE RADU nu putea fi prezent în 15.04.2008 în str. din București, în condițiile în care, la ora 13¹², acesta se afla, potrivit încheierii instanței și declarațiilor martorilor Chiorean Ștefan și Paven Emilia, în sediul Judecătoriei Cluj Napoca.

În același timp, în opinia acuzării, declarația inculpatei avocat CIUL ALINA FLORENTINA reprezintă expresia unei poziții procesuale nesincere, întrucât aceasta nu avea posibilitatea să redacteze și, implicit, să perfecteze antecontractul de vânzare-cumpărare deoarece, la 15.04.2008, inculpatul MARINO GHEORGHE RADU se afla în municipiul Cluj Napoca, postul telefonic utilizat de acesta figurând pe parcursul întregii zile, până la ora 21⁵¹, alocat unor celule de trafic din municipiul Cluj Napoca. Potrivit rechizitoriului, în aceeași situație se află și inculpata avocat CIUL ALINA FLORENTINA care, în data de 15.04.2008, în intervalul orar 17⁰⁰-19⁰⁰, deși a fost în București, postul său telefonic a fost înregistrat de către o celulă de trafic din str., București, unde a staționat de la orele 16⁴⁷ până la orele 17⁵¹. Strada menționată se află în zona fostei clădiri a Senatului României, care nu are absolut nicio legătură cu zona unde se află imobilul inculpatului BECALI GEORGE, situat în str., sector 1, București. În aceeași seară, telefonul utilizat de către inculpata CIUL ALINA FLORENTINA a fost înregistrat și de alte celule de trafic din Sectorul 4 București, nefiind vreun moment alocat celulei de trafic din „Aleea, București care acoperă și zona unde se află imobilul în care aceștia pretind că s-ar fi perfectat cele două antecontracte. S-a arătat că inculpata avocat CIUL ALINA FLORENTINA, membră a Baroului București, în calitate de avocat definitiv, conform

comunicării nr.6197 din 17.09.2008, a anticipat că nu mai poate susține că a perfectat antecontractul în 15.04.2008, în intervalul 17⁰⁰-19⁰⁰, și, cu ocazia reaudierii din 09.10.2008, a încercat să explice că a procedat la redactarea antecontractului de vânzare-cumpărare în intervalul 17⁰⁰-19⁰⁰, fără a-și mai putea aminti exact ora de începere în acest interval de timp. În opinia acuzării, inculpata avocat CLIUL ALINA FLORENTINA, prin ultima declarație, a încercat să își construiască o viitoare formulă de apărare în care MARINO GHEORGHE RADU să fie prezent în 15.04.2008, după orele 17⁰⁰, în București, pentru perfectarea celor două acte. Or, se arată că nici această variantă nu poate fi luată în calcul, întrucât contrazice atât declarația dată în calitate de martor a lui MARINO GHEORGHE RADU, cât și cea a inculpatului VOLCINSCHI RAUL, ambii susținând că antecontractul în formă olografă a fost perfectat în jurul orelor 12⁰⁰-13⁰⁰, în data de 15.04.2008.

În legătură cu inculpatul PIȚURCĂ VICTOR, acuzarea a arătat că listingul cu identificarea traficului telefonic și a celulei de localizare, îl plasează pe acesta, în data de 15.04.2008, în intervalul orar 00²⁸ -17⁵⁹, numai în str., județul Ilfov, unde își are domiciliul, fiind exclusă prezența sa în imobilul din str., sector 1 București.

O altă probă care, în opinia acuzării, demontează definitiv apărările inculpatului MARINO GHEORGHE RADU, cât și ale inculpatei avocat CIUL ALINA FLORENTINA, este lipsa inculpatului BECALI GEORGE de la imobilul din str. din București pe durata zilei de 15.04.2008, în intervalul orar invocat de către cei doi. Astfel, în dimineața zilei de 15.04.2008, BECALI GEORGE a fost localizat „la Palat” în str..... din București, între orele 10⁴¹ și 11²³, după care a plecat în municipiul Ploiești, județul Prahova, la o întrunire cu caracter politic, întorcându-se în București în jurul orei 14⁰⁰. Apoi, acesta s-a deplasat în mai multe locații din municipiul București, după care, la ora 17³², a ajuns la domiciliul său din localitatea Pipera, unde a rămas până la finalul zilei de 15.04.2008. În opinia acuzării, o dovadă în plus a faptului că localizarea inculpatului BECALI GEORGE s-a realizat în mod corect, este reprezentată de cele cinci convorbiri telefonice redate, care confirmă prezența acestuia la domiciliul său din Pipera între orele 18³⁸ și 20³⁹, exact în intervalul orar în care s-ar fi perfectat antecontractul de vânzare-cumpărare din punctul de vedere al inculpatei avocat CIUL ALINA FLORENTINA. Cea mai elocventă discuție telefonică, care îl plasează pe BECALI GEORGE la domiciliul său, este cea din 15.04.2008, ora 18⁴⁸, în care acesta confirmă interlocutorului său că pe parcursul zilei a fost plecat la Ploiești, iar la momentul discuției se afla acasă, chestiune de fapt care se coroborează în totalitate cu raportul de localizare al Serviciului Român de Informații (dialog redat la pag.105 din rechizitoriu).

În rechizitoriu se concluzionează că cele două antecontracte de vânzare-cumpărare nu s-au putut perfecta pe parcursul zilei de 15.04.2008, întrucât acest lucru era imposibil în lipsa inculpatului MARINO GHEORGHE RADU, care se găsea în localitatea de domiciliu, Cluj Napoca. În aceeași ordine de idei, inculpatul BECALI GEORGE a fost plecat din București, nefiind prezent în locația din, sector 1, București, în intervalele orare invocate de către MARINO GHEORGHE RADU și CIUL ALINA FLORENTINA, pentru considerentele expuse anterior.

Se menționează în rechizitoriu că, pentru a preîntâmpina o eventuală apărare a inculpatului MARINO GHEORGHE RADU, care ar putea să-și schimbe în fața instanței declarația, în sensul că, după părăsirea incintei Judecătoria Cluj Napoca, a plecat spre București, la dosarul cauzei au fost depuse documente în care se regăsește traficul rutier integral pentru data de 15.04.2008, documente în care sunt vizualizate toate autoturismele care au ieșit din municipiul Cluj Napoca spre localitatea Turda, cât și cele de la intrarea spre București din zona Bărcănești - Prahova, fiind greu de acceptat o situație în sensul de a se parcurge distanța de aproximativ 450 km., între Cluj Napoca și București, în mai puțin de patru ore, în condițiile de trafic oferite de infrastructura națională.

În rechizitoriu se mai arată că, după momentul realizării percheziției din data de 07.05.2008 și aplicării măsurii sechestrului asigurator asupra sumei de 1.700.000 euro, inculpatul BECALI GEORGE a declarat public, în diverse emisiuni televizate, că suma respectivă constituia prețul unei tranzacții imobiliare pentru terenuri situate în municipiul Cluj Napoca. Pentru ca această apărare să fie credibilă, inculpatul a fost nevoit să caute în perioada imediat următoare o persoană care să aibă în proprietate terenuri posibil amplasate în municipiul Cluj Napoca pentru a justifica astfel prezența inculpatului SPONTE TEIA în localitate, și care să fie dispusă la ticluirea de probe mincinoase. Astfel, în seara zilei de 07.05.2008, la aproximativ două ore de la terminarea percheziției, inculpatul BECALI GEORGE a fost contactat telefonic, în jurul orei 21⁴⁶ de către președintele P.N.G. - Filiala Prahova, numitul Trache Nicolae Petre, cu care a avut discuția telefonică redată la pag 107-108 din rechizitoriu. Potrivit dialogului telefonic, Trache Nicolae Petre susținea că este în posesia unei oferte legată de un teren din Cluj, însă inculpatul nu era convins de necesitatea acesteia, motiv pentru care a tratat superficial această chestiune spunându-i totuși interlocutorului său să i-o aducă a doua zi. În următoarea zi, 08.05.2008, la ora 22⁰⁸, inculpatul BECALI GEORGE l-a contactat pe Trache Nicolae Petre, avertizându-l că va fi sunat de la postul de televiziune OTV pentru a furniza informații privind oferta cu terenul de la Cluj, dialogul fiind redat la pag.108 din rechizitoriu. Conform actului de acuzare, din analiza celor două

convorbiri telefonice, rezultă că numitul Trache Nicolae Petre deținea informații despre posibile tranzacții imobiliare derulate la Cluj de către inculpatul BECALI GEORGE, motiv pentru care s-a dispus audierea acestuia în calitate de martor. În timpul audierii, Trache Nicolae Petre a declarat că oferta la care a făcut referire în discuțiile telefonice purtate cu BECALI GEORGE, viza suprafețe de teren situate în comuna Jucu, județul Cluj, aceasta având ca destinatar pe unul dintre colegii săi de partid, Bădescu Emil, care își exprimase dezinteresul privind achiziționarea lor, moment în care l-a contactat pe inculpat pentru a-l întreba dacă este interesat de oferta respectivă. În finalul declarației, martorul a precizat că „Gigi Becali nu s-a mai arătat interesat de acest subiect”. Așa cum se observă, deși această ofertă nu avea absolut nicio legătură cu SPONTE TEIA și cu cele două antecontracte încheiate cu MARINO GHEORGHE RADU, inculpatul BECALI GEORGE i-a solicitat insistent martorului Trache Nicolae Petre să intre în contact cu postul de televiziune OTV pentru a face publice informații eronate, încercând, astfel, să manipuleze, atât presa, cât și opinia publică.

Acuzarea arată că una dintre cele mai importante discuții telefonice, care confirmă că între BECALI GEORGE și MARINO GHEORGHE RADU n-a existat nicio legătură de afaceri până în data de 20 mai 2008, este cea din 09.05.2008, ora 13⁰⁹, dintre BECALI GEORGE și Manea Pompiliu, președintele P.N.G. - Filiala Cluj care are conținutul redat la pag.109-111 din rechizitoriu. Acest dialog telefonic scoate în evidență, fără putință de tăgadă, că la data de 09.05.2008, BECALI GEORGE afla pentru prima dată de existența lui MARINO GHEORGHE RADU și de faptul că acesta deține terenuri în Cluj, aspecte comunicate telefonic de președintele P.N.G. - Filiala Cluj, Manea Pompiliu. Mai mult, acesta din urmă i-a confirmat și viitoarea implicare a lui VOLCINSCHI RAUL, în calitate de martor, la întocmirea antecontractelor, invocând, în final, disponibilitatea totală a lui MARINO GHEORGHE RADU de a veni la București în scopul precizat. Această convorbire telefonică este o dovadă în plus a faptului că nu se mai poate lua în calcul existența celor două antecontracte de vânzare-cumpărare înainte de data de 07.05.2008, în condițiile în care Manea Pompiliu a fost cel care i-a furnizat inculpatului informații amănunțite, atât despre existența lui MARINO GHEORGHE RADU, cât și despre locul unde se găseau poziționate terenurile acestuia. În mod normal, la 09.05.2008, aceste date ar fi trebuit să-i fie cunoscute lui BECALI GEORGE atâta timp cât a susținut că cele două antecontracte au fost perfectate în ziua de 15.04.2008. De fapt, BECALI GEORGE nu cunoștea nici numele corect al lui MARINO GHEORGHE RADU, afirmând în cadrul dialogului telefonic „Da' lăsați, că dacă e...o să fie nevoie, spun eu. Da' dom'le, m-am dus la domnu' ...domnu'”

VOLCINSCHI vrea să vândă terenul, MARINA vrea să vândă terenul, altă ofertă am...trei oferte am."

În continuarea rechizitoriului se arată că, pentru a demonstra existența unei înțelegeri privind achiziția de terenuri, la data de 16.05.2008, ora 11¹⁹, inculpatul BECALI GEORGE l-a contactat pe VOLCINSCHI RAUL, căruia i-a solicitat să confirme procurorilor Direcției Naționale Anticorupție existența unei negocieri imobiliare. Însă, din modul de abordare a discuțiilor se observă foarte clar că BECALI GEORGE nu avea nicio informație în privința terenurilor deținute de interlocutorul său și de poziționarea acestora. Spre finalul discuției, cei doi au încercat să creeze aparența existenței unui precontract și a unor sume de bani date în avans (dialogul dintre cei doi fiind reprodus la pag. 112-116 rechizitoriu).

Se concluzionează în rechizitoriu că cele două antecontracte de vânzare-cumpărare au fost executate post-factum, în intervalul 19.05-20.05.2008, când la imobilul din str., sector 1, București, au fost prezenți BECALI GEORGE, MARINO GHEORGHE RADU, VOLCINSCHI RAUL, PIȚURCĂ VICTOR și avocata CIUL ALINA FLORENTINA, fapt confirmat prin raportul Serviciului Român de Informații și convorbirile telefonice interceptate. Astfel, în data de 20.05.2008, postul mobil folosit de către avocata CIUL ALINA FLORENTINA a fost localizat de către celula de trafic din Aleea, în intervalul 10⁵⁶-12¹⁸, aceasta aflându-se în incinta imobilului aparținând inculpatului BECALI GEORGE. În aceeași zi, postul telefonic utilizat de către MARINO GHEORGHE RADU a fost localizat, între orele 09¹⁷ - 19⁵², ca fiind activ pe celula de trafic din Aleea Modrogan, fapt ce confirmă prezența acestuia în imobilul inculpatului BECALI GEORGE. În condiții similare, postul telefonic utilizat de către inculpatul BECALI GEORGE, a fost localizat de aceeași celulă de trafic ca fiind prezent în str....., București, începând cu ora 09⁵⁹ până la ora 13⁵⁶. Pe lângă procedura de localizare, la care s-a făcut referire anterior, prezența inculpaților VOLCINSCHI RAUL și MARINO GHEORGHE RADU în București, în perioada 19.05.-20.05.2008, este demonstrată și prin convorbirile telefonice redată și cuprinse în procesul-verbal de certificare din 04.11.2008. Astfel, la 18.05.2008, ora 13²⁵, Manea Pompiliu l-a apelat pe inculpatul BECALI GEORGE căruia i-a comunicat faptul că „Profesorul Volcinschi” se află în drum spre București, dialogul dintre cei doi fiind redat la pag.117-118 din rechizitoriu.

Prezența inculpatului MARINO GHEORGHE RADU la imobilul din str. Aleea. Alexandru nr. 1, din municipiul București, în data de 20.05.2008, este confirmată prin convorbirea din jurul orei 20³⁶, dintre inculpatul BECALI GEORGE și un angajat al acestuia, Dediu Ștefan, dialogul relevant fiind redat la pag 118 din rechizitoriu.

În privința inculpatului VOLCINSCHI RAUL care, atât în declarația de martor, cât și cea de învinuit, a relatat că pentru deplasarea la București, din luna aprilie 2008, nu și-a achitat costul călătoriei, beneficiind de o reducere de 100% în calitate de fost deținut politic, au fost solicitate relații la Regionala Feroviară de Transport Călători Cluj care, prin adresa nr.411/1/307/2008, a comunicat că singura deplasare făcută de către acesta în condiții de gratuitate totală a fost efectuată în 18 mai 2008. În opinia acuzării, prin această probă se demonstrează, încă o dată, atitudinea procesuală nesinceră a acestui inculpat, care nu figurează în evidențele regionale feroviare cu absolut nicio deplasare pe ruta Cluj - București și retur în luna aprilie și, mai mult, se confirmă prezența sa în București, în perioada 19-20 mai 2008, când au fost întocmite cele două înscrisuri falsificate.

Conform rechizitoriului, o altă declarație aparține numitului Manea Pompiliu care, sub prestare de jurământ, a susținut că l-a cunoscut pe MARINO GHEORGHE RADU în 16 sau 17.05.2008, când acesta din urmă i-a solicitat să îl ajute să meargă la București pentru a se întâlni cu BECALI GEORGE. De fapt, prin această declarație Manea Pompiliu, președintele Partidului Noua Generație - Filiala Cluj a urmărit să ascundă relațiile anterioare dintre el și MARINO GHEORGHE RADU, în condițiile în care acesta din urmă a fost pus în legătură directă cu BECALI GEORGE prin intermediul său. Mai mult, Manea Pompiliu a declarat - sub prestare de jurământ - că a aflat de existența terenurilor care fac obiectul antecontractelor de vânzare-cumpărare tot în datele de 16 sau 17.05.2008, când MARINO GHEORGHE RADU i-ar fi povestit despre tranzacția imobiliară dintre el și BECALI GEORGE. În calitate de învinuit, Manea Pompiliu a precizat că își menține depozitia dată în calitate de martor, relatând aceeași situație de fapt precizată anterior, cu mențiunea că nu l-ar fi sunat niciodată direct pe BECALI GEORGE, ci numai prin intermediul unei persoane de contact, cancelarul Virgil Becali. De fapt, în opinia acuzării, atât afirmațiile făcute sub prestare de jurământ, cât și cele cuprinse în declarația de învinuit, au un caracter mincinos, pus în evidență prin conversația telefonică din data de 09.05.2008, ora 13⁰⁹, în care Manea Pompiliu îl informează pe BECALI GEORGE că vecinul său, cu numele RADU MARINO, pe care îl cunoaște de o viață și care deține suprafețe de teren în municipiul Cluj Napoca, în zona Făget, dorește să-i fie alături, fiind dispus să vină la București fără nici o pretenție. Din analiza declarațiilor, rezultă că Manea Pompiliu a dorit să ascundă în timpul urmăririi penale existența oricărei relații și discuții pe care ar fi purtat-o cu BECALI GEORGE în legătură cu persoana lui MARINO GHEORGHE RADU, negând implicarea sa în relația dintre cei doi, fapt care scoate în evidență caracterul ocult al activităților în care a fost implicat.

Mijloacele de probă propuse de acuzare pentru dovedirea faptelor și vinovăției inculpaților, astfel cum au fost descrise la pct. I, II și III, au fost menționate la pag. 20-135 din rechizitoriu și sunt cuprinse în volumele 2-9 ale dosarului de urmărire penală.

În finalul rechizitoriului s-a arătat că :

1) fapta inculpatului BECALI GEORGE finanțator și acționar al FC„ Steaua București" SA., de a promite în data de 11.05.2006, sume de bani cuprinse între 5.000 -10.000 euro fiecărui jucător de fotbal al clubului C.F. „Gloria 1922 Bistrița", în scopul de a-și îndeplini atribuțiile de serviciu prevăzute în contractele de muncă, Regulamentul intern al clubului și în Regulamentul Federației Române de Fotbal privind „Statutul și transferul jucătorilor de fotbal", constând în apărarea corectă a șanselor de joc și obținerea unui rezultat favorabil, în meciul cu echipa F.C. „Rapid București" în etapa a 27-a din Campionatului Național de Fotbal - Divizia A programat la 12.05.2006, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de dare de mită, infracțiune prevăzută de art.255 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000.

2) fapta inculpatului BECALI GEORGE de a oferi în perioada 04.05.-07.05.2008, suma de 1.700.000 euro jucătorilor de fotbal din cadrul clubului „Universitatea Cluj" aflați pe foaia de joc pentru meciul din etapa a 34-a - Campionatului Național de Fotbal - Liga I (aproximativ 100.000 euro pentru fiecare), în scopul îndeplinirii îndatoririlor de serviciu prevăzute în contractele de joc, Regulamentul intern și în Regulamentul Federației Române de Fotbal privind „Statutul și transferul jucătorilor de fotbal", constând în apărarea corectă a șanselor de joc și realizarea obiectivelor de instruire-performanță stabilite de club, pentru obținerea unei victorii în meciul cu echipa „C.F.R. 1907 Cluj" din 07.05.2008, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de dare de mită, infracțiune prevăzută de art. 255 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr.78/2000.

3) fapta inculpatului BECALI GEORGE de a iniția și participa nemijlocit la întocmirea frauduloasă, în data de 19.05.2008, a două antecontracte de vânzare-cumpărare mistificate prin adăugarea unor mențiuni necorespunzătoare adevărului sub aspectul conținutului, voinței reale a părților și a datei întocmirii acestora, precum și folosirea ulterioară a înscrisurilor astfel falsificate, atât în prezenta cauză penală, cât și în cadrul anchetei disciplinare efectuată de organismele jurisdicționale ale Federației Române de Fotbal, în scopul de a fi exonerat de o posibilă răspundere penală sau disciplinară în legătură cu fapta de corupție reținută în sarcina sa privind oferta financiară de 1,7 milioane euro pentru clubul „Universitatea Cluj", întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată aflată în legătură directă cu infracțiunile de corupție, infracțiune prevăzută de art.290 alin.1 Cod penal raportat la art. 7alin. 1 lit. c din Legea nr.78/2000.

4) fapta inculpatului SPONTE TEIA, vicepreședinte al Consiliului de Administrație al F.C „Steaua București” S.A., de a-l sprijini pe inculpatul BECALI GEORGE în realizarea activității infracționale, deplasându-se în acest sens, în perioada 06.05 - 07.05.2008, în municipiul Cluj Napoca având asupra sa suma de 1.700.000 euro - obiect al ofertei financiare pentru jucătorii de fotbal ai „Universității Cluj”, garantând astfel în numele finanțatorului clubului „Steaua București”, atât existența banilor cât și posibila remitere a acestora în funcție de rezultatul meciului dintre „Universitatea Cluj” și „C.F.R. 1907 Cluj”, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la dare de mită, infracțiune prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art.255 Cod penal cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000.

5) faptele inculpatului MARINO GHEORGHE RADU de a-l ajuta direct prin acte comise distincte pe inculpatul Becali George în timpul urmăririi penale efectuată în cadrul prezentului dosar, constând în alcătuirea frauduloasă la data de 20.05.2008 a două antecontracte de vânzare-cumpărare, în care au fost introduse mențiuni necorespunzătoare adevărului în privința conținutului, datei și voinței reale a părților, folosite ulterior în timpul anchetei penale, precum și darea unor declarații mincinoase, în calitate de martor, în timpul audierii din 09.09.2008, în scopul de a îngreuna și întârzia finalizarea urmăririi penale, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de favorizarea infractorului și fals în înscrisuri sub semnătură privată, ambele aflate în legătură directă cu infracțiunea de corupție, infracțiuni prevăzute de art. 264 Cod penal raportat la art. 7 alin.1 lit. a din Legea nr. 78/2000 și art. 290 alin.1 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit. a din Legea nr.78/2000.

6) faptele inculpatei CIUL ALINA FLORENTINA, avocat în cadrul S.C.A. „Ciul și Asociații”, de a redacta în mod fraudulos, la data de 20 mai 2008, un antecontract de vânzare-cumpărare între Marino Gheorghe Radu și George Becali, prin consemnarea-atestarea unor mențiuni necorespunzătoare adevărului, în legătură cu data reală a întocmirii înscrisului și voința părților, precum și declararea, în mod mincinos, a contextului perfectării înscrisului menționat în cadrul audierii din 25.09.2008, în scopul de a îngreuna prezenta anchetă și de a-i exonera de o posibilă răspundere penală pe inculpații Becali George și Sponte Teia, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de favorizarea infractorului și fals în înscrisuri sub semnătură privată, ambele aflate în legătură directă cu infracțiunea de corupție, infracțiuni prevăzute de art.264 Cod penal raportat la art.7 alin.1 lit. a din Legea nr.78/2000 și art. 290 alin.1 Cod penal raportat la art. 17 alin.1 lit. c din Legea nr.78/2000.

8) fapta inculpatului VOLCINSCHI RAUL de a se implica direct în perfectarea unui antecontract de vânzare-cumpărare în formă olografă, în care se atesta în mod nereal, sub semnătura sa în calitate de martor, executarea

înscrisului în luna aprilie 2008, deși acesta a fost realizat mult mai târziu, în 20 mai 2008 și, darea, în calitate de martor, a unor declarații mincinoase în legătură cu modul de întocmire a actului menționat anterior, toate în scopul de a îngreuna astfel urmărirea penală declanșată împotriva inculpaților Becali George și Teia Sponte și de a-l exonera de o posibilă răspundere penală, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de favorizarea infractorului în legătură directă cu infracțiunea de corupție, infracțiune prevăzută de art.264 Cod penal raportat la art 17 alin.1 lit. a din Legea nr.78/2000.

9) fapta inculpatului PIȚURCĂ VICTOR de a se implica direct în perfectarea unui antecontract de vânzare-cumpărare în formă olografă, în care se atesta în mod nereal – sub semnătura sa în calitate de martor - executarea înscrisului în luna aprilie 2008, deși acesta a fost realizat mult mai târziu, în 20 mai 2008, precum și darea în calitate de martor, la data de 25.09.2008, a unei declarații mincinoase privind modul de întocmire a actului menționat, reprezintă acte concrete de ajutorare a inculpaților Becali George și Teia Sponte, comise în scopul de a îngreuna urmărirea penală declanșată împotriva acestora și exonerarea de la o posibilă răspundere penală, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de favorizarea infractorului în legătură directă cu infracțiunea de corupție, infracțiune prevăzută de art. 264 Cod penal raportat la art 17alin. 1 lit. a din Legea nr.78/2000.

În continuare, în rechizitoriu au fost prezentate argumentele acuzării cu privire la elementele constitutive ale infracțiunilor reținute în sarcina fiecărui inculpat. Astfel, în legătură cu infracțiunile de corupție s-au menționat:

a) *argumentele în legătură cu statutul și atribuțiile jucătorilor de fotbal din cadrul clubului „Gloria 1922 Bistrița”.*

Pentru a stabili dacă promisiunea de bani a inculpatului BECALI GEORGE se circumscrie dispozițiilor art.254 Cod penal, să fie adresată unui funcționar în legătură cu îndatoririle de serviciu, au fost depuse la dosar contractele jucătorilor de fotbal pentru echipa „Gloria 1922 Bistrița”. Astfel, s-a constatat că 13 din cei 15 jucători de fotbal, respectiv Pădurețu Răzvan, Matei Dan Marius, Borza Adrian Dumitru, Abrudan Octavian, Albuț Septimiu Călin, Tămăveanu Călin, Pîglișan Sabin Ioan, Oncica Ștefan Sorin, Iftodi Daniel, Mândrean Sergiu Sebastian, Păcurar Alexandru, Nalați Adrian și Chibulcutean Alin Nicu, care au făcut deplasarea la București pentru meciul din data de 12.05.2006, din etapa cu nr.27 a Diviziei A, și cărora le-a fost adresată promisiunea de bani, aveau contracte de muncă, fiind jucători profesioniști și salariați în conformitate cu prevederile art.10 și art. 11 din Regulamentul privind Statutul și Transferul Jucătorilor de Fotbal al F.R.F. În concluzie, arată acuzarea că, potrivit art.147 alin.2 Cod penal, jucătorii de fotbal aveau calitatea de salariați, în sensul legii

penale, exercitându-și sarcinile de serviciu în baza unor contracte de muncă valabil încheiate și înregistrate la Liga Profesionistă de Fotbal.

S-a arătat că potrivit articolului 2, intitulat „Obligațiile jucătorului (sarcinile de serviciu)” din contractele de muncă, jucătorii de fotbal aveau ca principală obligație „folosirea în mod nelimitat a puterii și capacității sportive, în interesul și pentru clubul său, cu respectarea întocmai a Regulamentului intern al C.F. „Gloria 1922 Bistrița” și a obligațiilor prevăzute în regulamentul fotbalului profesionist”. În același sens, Regulamentul de Ordine Interioară pentru anul competițional 2005-2006, stabilea obligația fiecărui jucător de fotbal să respecte Regulamentele F.R.F., L.P.F. și U.E.F.A., și programul de pregătire permanentă pentru competiții, în vederea obținerii unei victorii pe terenul de fotbal. De asemenea, Regulamentul privind Statutul și Transferul Jucătorului de Fotbal stabilește, la articolul 5, că jucătorii profesioniști au obligația „să facă eforturile specifice ocupației de jucător profesionist, la nivelul pregătirii și posibilităților personale în scopul îndeplinirii obiectivelor de instruire și performanță stabilite de club”.

În final, s-a conchis că jucătorii de fotbal ai clubului „Gloria 1922 Bistrița”, cărora le-au fost promise de către inculpatul BECALI GEORGE sume de bani, cuprinse între 5.000-10.000 euro, se încadrează în categoria prevăzută de dispozițiile art.254 Cod penal, aceștia având calitatea de funcționari în sensul legii penale, precum și obligația corelativă de a-și îndeplini cu bună-credință îndatoririle de serviciu, în sensul de a-și apăra corect șansele de joc și de a contribui cu toate resursele fizice și psihice la obținerea unei victorii, pe baza salariului și a primelor acordate de clubul-angajator. În această situație, s-a apreciat despre conduita inculpatului BECALI GEORGE, finanțator și acționar la F.C. „Steaua București” S.A., că a încălcat legea penală și se încadrează în cerințele art.255 Cod penal, promisiunea de bani fiind realizată în modurile și scopurile descrise de art.254 Cod penal. S-a arătat că, potrivit doctrinei și jurisprudenței, pentru existența infracțiunii de luare de mită, sub raport subiectiv, este necesar ca acțiunea ce constituie elementul material să fie săvârșită cu intenție directă. Aceasta presupune ca făptuitorul, cu voință, să promită, să ofere sau să dea bani ori alte foloase unui funcționar și să fi avut reprezentarea că banii sau foloasele sunt promise, oferite sau date cu scopul ca funcționarul să îndeplinească, să nu îndeplinească ori să întârzie îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu ori în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri. Termenul „scop” este folosit în accepțiunea strictă de finalitate ce se situează în afara infracțiunii. În consecință, în opinia acuzării, este suficient să se constate că finalitatea prev. de art. 255 Cod penal a fost urmărită de făptuitor, indiferent dacă s-a realizat sau nu, pentru a exista elementul intenție calificată și, pe cale de consecință, infracțiunea de dare de

mită. Scopul, având caracter ilicit, urmărirea sa implică din partea făptuitorului prevederea rezultatului acțiunii sale.

S-a arătat în actul de acuzare că împrejurarea potrivit căreia promisiunile de bani făcute de inculpatul BECALI GEORGE jucătorilor clubului „Gloria 1922 Bistrița” s-au realizat în public, datorită prezenței mai multor jurnaliști care l-au însoțit pe parcursul întregii zile, nu este de natură să susțină eventualele apărări în sensul că promisiunile au avut un caracter nesperios. Probele administrate, în special, înregistrările de imagini, sunt deosebit de relevante în opinia acuzării sub aspectul elementului subiectiv analizat și demonstrează, fără echivoc, stăruințele repetate și directe ale inculpatului GEORGE BECALI pentru a-i convinge pe jucători de seriozitatea promisiunilor sale și, de faptul că le va da curs în ipoteza în care echipa va obține unul din rezultatele dorite de el în partida cu echipa F.C. „Rapid București”. Aceleași probe relevă, de asemenea, împrejurarea că inculpatul nu a avut niciun moment intenția de a sponsoriza clubul „Gloria 1922 Bistrița” întrucât, în discuțiile pe care le-a purtat, în ziua de 11.05.2006, cu oficialii ai clubului, nu și-a manifestat o asemenea intenție, ci s-a adresat direct jucătorilor, promițându-le sume mari de bani dacă vor câștiga ori vor face un meci egal cu echipa Rapid București.

b) *argumentele în legătură cu statutul și atribuțiile jucătorilor de fotbal din cadrul clubului „Universitatea Cluj”.*

Din studiul convorbirilor telefonice ulterioare datei de 7 mai 2008, acuzarea a apreciat că inculpatul BECALI GEORGE a încercat să găsească justificări plauzibile în ceea ce privește activitățile infracționale reținute în sarcina sa, elaborând trei variante de apărare:

1) varianta că sumele de bani ar fi fost destinate premierii jucătorilor de fotbal de la „Universitatea Cluj”, că nu se poate discuta de săvârșirea unei fapte de corupție în condițiile în care fotbalistul nu este „funcționar” și, deci, nu poate fi considerat subiect activ al infracțiunii de luare de mită;

2) varianta constând în aceea că banii urmau să fie dați la clubul „Universitatea Cluj” sub forma unei sponsorizări, după care acesta ar fi împărțit suma de 1,7 milioane euro fiecărui jucător în parte;

3) varianta că suma de 1,7 milioane euro ar fi avut ca destinație achiziția unor suprafețe de teren în municipiul Cluj Napoca, de la numitul MARINO GHEORGHE RADU, în baza unui anteccontract de vânzare-cumpărare perfectat în 15 aprilie 2008.

Pentru stabilirea incidenței prevederilor art. 255 Cod penal, care incriminează infracțiunea de dare de mită, acuzarea a apreciat că trebuie demonstrat, în raport cu faptele care fac obiectul prezentului dosar penal, că oferirea de bani s-a adresat unui „funcționar” în scopul îndeplinirii unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu, cu trimitere la textul art. 254 alin. 1 Cod

penal. S-a susținut că oferta financiară de 1,7 milioane euro, adresată jucătorilor de fotbal ai clubului „Universității Cluj” de către finanțatorul F.C. „Steaua București”, intră sub incidența art.255 Cod penal în condițiile în care aceștia au calitatea de funcționar în sensul legii penale, conform art.147 alin.2 Cod penal. Astfel, s-a menționat că S.C.S. - C.F.M. „Universitatea Cluj” S.A. a transmis, în fotocopie, contractele în baza cărora își desfășurau activitatea jucătorii de fotbal aflați pe foaia de joc pentru meciul din data de 07.05.2008, dintre „Universitatea Cluj” și „C.F.R. - 1907 Cluj”. Din analiza documentelor puse la dispoziție de clubul de fotbal s-a constatat că 7 jucători de fotbal aflați pe foaia de joc pentru meciul din 7 mai 2008, aveau contracte de muncă, respectiv Goga Dorin, Milan Jovanovic, Nemanja Jovanovic, Cordoș Andrei, Moldovan Călin, Buș Laurențiu, Sabo Radu, iar pentru ceilalți existau convenții civile de prestări servicii, după cum urmează: Budean Petru, Edvan Correia, Erison Santos, Merlier Pieter, Șoltuz George, Bundeia Zeno, Răducanu Claudiu, Băd Flavius, Alves da Silva, Silvășan Cristian și Izepon Andre. În opinia acuzării, cei 7 jucători de fotbal erau „funcționari” în sensul legii penale, neexistând nicio controversă în privința persoanelor care își desfășoară activitatea în baza unui contract de muncă, contract care conferă calitatea de salariat. În legătură cu ceilalți jucători de fotbal, care aveau încheiate convenții civile de prestări servicii cu „Universitatea Cluj”, s-a apreciat că și aceștia sunt „funcționari” în sensul art.147 alin.2 Cod penal, text de lege care nu condiționează această calitate de existența unui raport de muncă de natura celui reglementat de Codul Muncii, și nici de stabilirea unei retribuții în condițiile acelui cod. Din interpretarea coroborată a celor două alineate ale art.147 Cod penal, s-a conchis că exercitarea atribuțiilor de „funcționar” se poate face cu orice titlu, indiferent de cum a fost investită persoana respectivă și fără a avea relevanță dacă activitatea este retribuită sau are caracter gratuit, important fiind ca persoana în cauză, în speță jucătorul de fotbal, să-și îndeplinească obligațiile asumate în baza unui raport de muncă. În sprijinul argumentelor folosite anterior s-au invocat și prevederile art. 11 și art.12 ale Regulamentului privind Statutul și Transferul jucătorului de fotbal care stabilesc că un jucător de fotbal își poate desfășura activitatea, în sensul participării la procesul de instruire și la jocurile oficiale pentru un club sportiv, atât în baza unui contract individual de muncă, care are ca efect dobândirea calității de salariat, cât și în baza unei convenții civile, care generează aceleași drepturi și obligații cu cele ale contractului individual de muncă. Singura diferență între cele două situații juridice este reprezentată de lipsa asigurărilor sociale și de șomaj pentru fotbalistul care activează în baza unei convenții civile. În aceeași ordine de idei, s-a arătat că, fără a face distincție între jucătorul de fotbal care are contract de

muncă și cel care are convenție civilă, regulamentul stabilește la articolul 5 drepturi și obligații identice pentru jucătorii profesioniști.

În concluzie, acuzarea a apreciat că, indiferent dacă jucătorul profesionist de fotbal activează la clubul „Universitatea Cluj” în baza unui contract de muncă sau a unei convenții civile de prestări servicii, acesta dobândește calitatea de „funcționar” în sensul art.147 alin.2 Cod penal, fiind întrunite cumulativ cele două condiții cerute de lege: îndeplinirea unei însărcinări în interesul unei persoane juridice, în situația prezentă Societatea Comercială Sportivă - Club Fotbal Municipal „Universitatea Cluj” S.A. și pe baza unui raport de muncă generat de contractul încheiat între cele două părți. Un alt aspect care a fost menționat în actul de acuzare a fost cel referitor la atribuțiile sau îndatoririle de serviciu ale jucătorului de fotbal, atribuții la care este obligat prin natura profesiei sale. S-a apreciat că punctul de pornire în stabilirea acestor atribuții este reprezentat de contractele individuale de muncă sau cele de prestări servicii prin care jucătorului de fotbal îi revin obligațiile de a respecta disciplina muncii și fidelitatea față de angajator în exercitarea atribuțiilor de serviciu, precum și cele prevăzute în Regulamentul intern privind activitatea fotbalistică a clubului, act impus prin articolul 16 din Regulamentul privind Statutul și Transferul jucătorului de fotbal. Astfel, la capitolul 4, privind „Drepturile și obligațiile jucătorului” subpunctul 4.2.3, se prevăd expres următoarele obligații pe timpul derulării competițiilor:

- jucătorilor le este interzis să creeze și să întrețină relații cu persoane din cadrul echipelor adverse sau din anturajul acestora; orice fel de relații în acest sens trebuie anunțate în scris conducerii executive a clubului;

- jucătorilor le este interzisă discutarea sau negocierea rezultatelor jocurilor cu persoanele nominalizate la paragraful anterior. Orice tentativă a vreunei persoane de a influența prestația unui jucător, va fi comunicată de jucătorul în cauză, de îndată conducerii executive și antrenorului echipei;

- jucătorul este obligat să contribuie cu toate resursele sale fizice și psihice în limitele regulamentare pentru obținerea victoriei.

S-a menționat că prevederile Regulamentului intern se completează, conform punctului 8.1. din capitolul „Dispoziții finale”, cu Regulamentul Federației Române de Fotbal privind „Statutul și Transferul jucătorilor de fotbal” care, la art.5, paragraful 5.2. impune de asemenea „ca orice jucător să participe la meciurile oficiale și amicale ale echipei la care sunt legitimați în funcție de valoarea, pregătirea și forma lor sportivă și de necesitățile clubului în următorul paragraf 5.4. litera "b", jucătorului profesionist de fotbal i se impune "să facă toate eforturile specifice ocupației de jucător profesionist la nivelul pregătirii și posibilităților profesionale, în scopul îndeplinirii obiectivelor de instruire și de performanță stabilite de club".

În opinia acuzării, din interpretarea coroborată a normelor din regulamentele indicate anterior rezultă cu certitudine că jucătorul de fotbal profesionist, în calitatea sa de „funcționar”, conform art.147 alin.2 Cod penal, are îndatoriri de serviciu bine determinate în ceea ce privește comportamentul în timpul competițiilor sportive, acesta fiind obligat să depună în timpul unui meci de fotbal toate eforturile necesare obținerii unui rezultat favorabil echipei sale, în condițiile în care, pe lângă remunerație (salariul contractual), poate primi o premiere numai din partea clubului, conform grilelor stabilite prin Regulamentul intern.

Un alt aspect, apreciat de acuzare ca extrem de important, și care trebuie evidențiat în raport cu obiectul prezentului dosar, este reprezentat de normele care incriminează practicile corupte privind competițiile fotbalistice cuprinse în Regulamentul disciplinar al Federației Române de Fotbal. Astfel, conform articolului 60, intitulat „Corupția”, este incriminată la punctul 1 „fapta persoanei care oferă, promite sau acordă un avantaj nejustificat unui organ al F.R.F., L.P.F. A.J.F., unui arbitru, jucător sau unui oficial în nume propriu sau al unui terț în scopul de a-l determina să încalce Regulamentele F.R.F., L.P.F., A.J.F.”. La punctul 2 al aceluiași articol este incriminată, sub forma corupției pasive, „fapta unei persoane de a promite, oferi sau acorda sume de bani unui oficial al unui club sau unui terț în beneficiul unui club, în scopul de a stimula echipa clubului respectiv să-și apere corect șansele într-unul sau în mai multe jocuri”. Se arată în rechizitoriu că, prin urmare, cele două texte ale Regulamentului F.R.F. sancționează, atât corupția pasivă, cât și corupția activă, existând similitudini evidente între aceste norme și prevederile Codului penal, cu mențiunea că un astfel de comportament infracțional, precum cel al inculpatului BECALI GEORGE, este sancționat de ambele reglementări, prevalând, în mod evident, răspunderea penală.

Conform rechizitoriului, la o analiză atentă a cadrului anticorupție - pus la punct de către Federația Română de Fotbal - se constată că acesta este bine elaborat, având misiunea de a proteja corectitudinea și integritatea jocului de fotbal împotriva oricărui act ilicit care ar putea aduce atingere principiilor care guvernează o competiție sportivă, fiind adaptat la comportamentul social actual al persoanelor implicate în fotbal. Astfel, dacă s-ar permite unei echipe de fotbal să primească, sub orice formă, de la un oficial al altei grupări fotbalistice cu care se află în competiție, bani sau alte foloase necuvenite, în mod cert, s-ar pune în discuție corectitudinea apărării șanselor de joc și a respectării regulamentelor fotbalistice, care obligă jucătorul de fotbal să depună toate eforturile specifice ocupației sale în îndeplinirea obiectivelor de instruire și performanță.

Se menționează în actul de acuzare că nu se poate accepta, sub nicio formă, un sistem de premiere financiară sau de altă natură, între cluburile de fotbal aflate în aceeași competiție sportivă oficială, sub masca motivației că un astfel de stimul duce la obținerea unui joc mai bun și a unor performanțe îmbunătățite. S-a arătat și că jucătorul de fotbal are o obligație de diligență bine determinată și anume, să joace fotbal la capacitate maximă pentru obținerea unor performanțe; fără a putea stabili anticipat scorul final. Dacă toți finanțatorii ori acționarii cluburilor aflate în Liga I ar avea astfel de inițiative (de premiere a echipelor), s-ar pierde noțiunea de competiție, fără a se mai cunoaște când se joacă corect și când predomină interese oculte generate de așa-zisele premieri care pot reprezenta o mită mascată. În concluzie, acuzarea a apreciat că un astfel de comportament - acordarea unor avantaje materiale între cluburi aflate în aceeași competiție fotbalistică - constituie faptă de natură penală și trebuie tratat cu maximă seriozitate de către autoritățile judiciare naționale, întrucât distruge noțiunea de performanță sportivă în plan intern/internațional și creează monopoli de putere la nivelul campionatelor interne.

Revenind la declarațiile publice ale inculpatului •BECALI GEORGE, acuzarea a menționat că acesta a afirmat, într-o emisiune televizată de postul „Realitatea TV”, în data de 09.05.2008, că „n-am dat niciun ban ca să se vândă vreun meci. Am vorbit cu Goga. Goga ar fi luat banii dacă ar fi acceptat clubul sponsorizarea de la mine, ca primă de joc. Dacă U. Cluj ar fi acceptat, eu făceam totul public. Eu, personal, nu am dat niciun ban niciunui jucător. Eu aș fi făcut o sponsorizare Universității, apoi clubul decidea cui să dea primă și cui nu. Ceea ce am făcut este corect din punctul meu de vedere”. S-a apreciat că, astfel, BECALI GEORGE, pe lângă faptul că a recunoscut public intervențiile pe lângă fotbaliștii „Universității Cluj”, a confirmat o parte din informațiile obținute în cadrul interceptărilor telefonice, ulterioare datei de 07.05.2008, când încerca să găsească justificări plauzibile în ceea ce privește oferta financiară adresată clubului universitar, cât și prezența lui SPONTE TEIA în municipiul Cluj Napoca, chiar în ziua meciului. S-a menționat că BECALI GEORGE, prin comportamentul public, prin modul de a prezenta evenimentele și activitățile în care fusese implicat, prin necontestarea faptelor în materialitatea lor, susținând că a acționat astfel (a oferit bani jucătorilor de fotbal), în scopul realizării unui joc mai bun și nu pentru obținerea unor beneficii de ordin personal, a încercat să dovedească că nu a săvârșit nicio infracțiune.

Acuzarea a mai menționat și că, în raport cu declarația inculpatului dată la postul Realitatea TV, în data de 09.05.2008, în sensul că ar fi făcut o sponsorizare, din actele de urmărire penală și din probatoriul administrat nu a rezultat ca BECALI GEORGE să fi avut o astfel de preocupare, aspect confirmat de modul clandestin de trimitere a banilor prin inculpatul SPONTE

TEIA care, la rândul său, n-a putut da o declarație plauzibilă în privința deplasării sale în municipiul Cluj Napoca, fiind identificat la restaurantul „AROMA”, în prezența unui fotbalist ce activa la „Universitatea Cluj” și a unui apropiat al numitului Anton Doboș. Mai mult, s-a evidențiat că în toate discuțiile purtate în perioada 04.05 - 07.05.2008, cei doi inculpați, SPONTE TEIA și BECALI GEORGE au folosit un limbaj codificat prin care au încercat să ascundă sensul real al conversației, nediscutând vreun moment despre sponsorizări sau achiziții de terenuri, ci doar despre modalitatea în care banii vor intra în posesia jucătorilor „Universității Cluj” în cazul unui rezultat favorabil echipei „Steaua București”.

În final, actul de acuzare a menționat că din declarațiile oficialilor clubului „Universitatea Cluj” s-a stabilit că niciodată nu au fost contactați de clubul „Steaua București” pentru o posibilă sponsorizare în legătură cu meciul din ultima etapă, în schimb, o mare parte dintre jucătorii de fotbal cunoșteau existența unei posibile prime din partea inculpatului BECALI GEORGE în cazul unui scor favorabil. S-a arătat că în cursul urmăririi penale au fost audiați jucătorii de fotbal aflați pe foaia de joc pentru meciul din data de 07.05.2008, precum și conducerea tehnică a echipei, pentru a stabili dacă oferta finanțatorului clubului „Steaua București” BECALI GEORGE era cunoscută de către echipa „Universitatea Cluj”. Conform declarațiilor jucătorilor de fotbal ai clubului „Universitatea Cluj” a rezultat că o parte dintre aceștia au aflat despre existența ofertei de bani a inculpatului BECALI GEORGE direct de la acesta sau indirect de la persoane din anturajul său, iar o altă parte a echipei a fost informată despre premiere de către președintele clubului, numitul Anton Doboș.

În legătură cu elementele constitutive ale infracțiunilor de favorizarea infractorului și fals în înscrisuri sub semnătură privată, în actul de acuzare s-a arătat că, în faza de urmărire penală, una din apărările concepute de inculpatul BECALI GEORGE a constat în aceea că suma de 1,7 milioane de euro, identificată în posesia inculpatului TEIA SPONTE la data de 7 mai 2008, constituia contravaloarea unor terenuri situate în municipiul Cluj Napoca, aparținând inculpatului MARINO GHEORGHE RADU, fiind încheiate în acest sens două antecontracte de vânzare-cumpărare.

S-a menționat, de asemenea, că niciunul dintre inculpați nu a prezentat absolut nicio dovadă a unei astfel de tranzacții imobiliare până la data de 23 mai 2008, când inculpatul BECALI GEORGE a ținut o conferință de presă în care a declarat „am aici un contract de vânzare-cumpărare care este semnat la 15 aprilie 2008, deci cu aproximativ 20 de zile înainte de 7 mai 2008, un contract oficial, demonstrez clar că acei bani erau pentru achiziționarea unui teren. Sunt aici și actele terenului sunt aici”. BECALI GEORGE a susținut și existența unui antecontract sub semnătură privată încheiat tot în data de 15

aprilie 2008, la care au participat în calitate de martori PIȚURCĂ VICTOR și VOLCINSCHI RAUL din Cluj.

S-a arătat că, din coroborarea probelor administrate în cursul urmăririi penale, a rezultat că cele două antecontracte de vânzare-cumpărare nu s-au putut întocmi pe parcursul zilei de 15.04.2008, întrucât acest lucru era imposibil, pe de o parte, în lipsa inculpatului MARINO GHEORGHE RADU (care se găsea în localitatea de domiciliu, municipiul Cluj Napoca), iar pe de altă parte, deoarece inculpatul BECALI GEORGE a fost plecat din București, nefiind prezent în locația din, București, în intervalele orare invocate de către MARINO GHEORGHE RADU și avocata CIUL ALINA FLORENTINA.

În consecință, s-a susținut că probatoriul administrat a relevat că alcătuirea frauduloasă a celor două înscrisuri sub semnătură privată a avut loc, în realitate, la data de 20.05.2008, în acestea fiind introduse mențiuni necorespunzătoare adevărului în privința conținutului, datei și voinței reale a părților.

În opinia acuzării, aceste înscrisuri sub semnătură privată false, folosite ulterior în timpul urmăririi penale pentru susținerea apărării, concepute de inculpatul George Becali, precum și darea unor declarații mincinoase în calitate de martor în timpul audierii persoanelor arătate, în timpul anchetei, au avut ca scop îngreunarea și întârzierea finalizării urmăririi penale, constituind fapte incriminate în art.290 și art.264 Cod penal.

Cu privire la modul de derulare al urmăririi penale și la soluțiile date, instanța a reținut că prin ordonanța din data de 19.02.2008 (dosar nr.95/P/2006) emisă de procurorul din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, s-a dispus, printre alte soluții de netrimiteră în judecată, în temeiul art.228 Cod procedură penală rap. la art. 10 lit. d Cod procedură penală, neînceperea urmăririi penale față de BECALI GEORGE sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art. 255 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin.2 Cod penal, întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii. Pentru a dispune în acest sens, procurorul a reținut că potrivit contractelor de muncă tip încheiate între Asociația Club Fotbal „Gloria 1922 Bistrița” și jucătorii profesioniști, îndatoririle de serviciu ce revin acestora sunt stabilite în articolul 2 al contractelor. Raportat la solicitarea numitului BECALI GEORGE adresată jucătorilor de a-și apăra corect șansele într-un meci de fotbal, s-a reținut faptul că nu au fost prevăzute obligații contractuale și, implicit, atribuții de serviciu exprese ale jucătorilor referitoare la modul de joc și prestația pe parcursul meciurilor de fotbal.

Astfel, contractele prevăd doar obligația jucătorilor profesioniști de a participa la meciuri; de a respecta indicațiile antrenorului privind modul de viață; obligația de respect față de toate persoanele implicate în procesul

competițional, precum și a deciziilor acestora; de a respecta statutul și regulamentul Asociației Club Fotbal Gloria 1922 - Bistrița. Regulamentul Asociației Club Fotbal Gloria 1922 - Bistrița nu menționează dispoziții exprese referitoare la modul în care fotbaliștii profesioniști ar trebui să joace. De asemenea, în Regulamentele Federației Române de Fotbal, singurele referiri privind obligațiile și, implicit, îndatoririle de serviciu ale jucătorilor, sunt cele referitoare la respectarea clauzelor-contractului încheiat cu clubul angajator, la respectarea programului de pregătire, de participarea la jocurile oficiale și amicale la echipele la care sunt legitimați, privind comportamentul corect și civilizată. Sunt prevăzute, însă, sancțiuni pentru influențarea, determinarea echipei adverse de a nu evolua la valoarea reală sau de a facilita obținerea unui rezultat nefavorabil, împrejurări care nu corespund situației de fapt din prezenta cauză.

Deși, prin natura prestației oricărui sportiv, profesionist sau amator, ar putea fi considerată implicită obligația unui jucător de fotbal de a-și apăra corect șansele, trebuie avut în vedere că, dacă se acceptă calitatea de funcționari a jucătorilor care încheie contracte de muncă cu o societate - club de fotbal, atunci atribuțiile de serviciu ale jucătorilor trebuie să fie stabilite în mod concret și detaliat, ca pentru orice funcționar. Nu se pot face speculații privind atribuțiile de serviciu ale unui funcționar, pomind de la ceea ce, în mod notoriu, este acceptat ca și conduită corectă, fără a fi confirmate prin dispoziții scrise, contract de muncă sau fișă a postului.

În aceeași ordonanță, însă cu referire la un alt dosar (56/P/2007 care, de asemenea, avea ca obiect fapte de corupție presupus a fi fost săvârșite de alte persoane din fotbal) reunit cu dosarul 95/P/2006, s-au mai arătat următoarele:

„Se reține faptul că drepturile și obligațiile unora din jucătorii echipei de fotbal SC "F.C. Național 2000" SA. au fost stabilite prin convenții civile de prestări servicii sportive, cu consecința faptului că aceste convenții civile nu creează raporturi de muncă și, deci, nu au ca efect dobândirea calității de salariat, implicit, funcționar. În ceea ce privește jucătorii care au încheiat contracte de muncă cu S.C. "F.C. Național 2000" S.A., în cuprinsul contractelor nu se fac, însă, referiri la modul în care jucătorii trebuie să evolueze pe terenul de fotbal, fiind menționate prevederi referitoare la obligația de a participa la meciurile de fotbal, la comportamentul în public și în particular, respectarea indicațiilor antrenorului. Nu există prevederi contractuale referitoare la obligația angajaților de a câștiga un meci de fotbal. Și cu privire la această cauză se rețin aceleași considerente care au fost avute în vedere în argumentarea soluției de neîncepere a urmăririi penale față de BECALI GEORGE și jucătorii Asociația Club Fotbal „Gloria 1922 -Bistrița”.

Această ordonanță de neîncepere a urmăririi penale a fost comunicată numitului BECALI GEORGE care, în cursul judecății, a invocat-o în apărarea sa, susținând că nu i s-a comunicat și soluția de infirmare a ordonanței nr.95/P/2006 din data de 19.02.2008.

Infirmarea ordonanței nr.95/P/2006, din data de 19.02.2008, prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de BECALI GEORGE, pentru prima faptă de corupție (în legătură cu meciul din data de 12.05.2006) a fost dispusă prin ordonanța procurorului șef adjunct al Direcției Naționale Anticorupție, ordonanță cu nr.87/CI/2008, din data de 04.04.2008, dispunându-se completarea cercetărilor.

La data de 05.05.2008, a fost întocmit procesul-verbal prin care procurorul, în același dosar nr.95/P/2006, s-a sesizat din oficiu cu privire la cea de-a doua faptă de corupție (în legătură cu meciul din data de 07.05.2008), dispunându-se „ efectuarea de acte premergătoare în raport cu Becali George și Teia Sponte pentru dare de mită, prev. de art.255 Cod penal ”.

Prin rezoluția din data de 07.05.2008, procurorul a dispus începerea urmăririi penale față de BECALI GEORGE pentru două fapte de dare de mită, prevăzute de art.255 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 (cu aplicarea art.33 lit. a din Cod penal) și față de SPONTE TEIA pentru o faptă de complicitate la dare de mită, prev. de art.26 Cod penal rap. la art.255 Cod penal coroborat cu art.6 din Legea nr.78/2000.

Sesizarea din oficiu cu privire la infracțiunile de favorizarea infractorului și fals în înscrisuri sub semnătură privată a fost consemnată de procuror în procesul-verbal din data de 12.09.2008 dispunându-se efectuarea de cercetări, în același dosar, față de BECALI GEORGE (pentru infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată), CIUL ALINA FLORENTINA (pentru două infracțiuni), MARINO GHEORGHE RADU (pentru două infracțiuni), VOLCINSCHI RAUL și MANEA POMPILIU (ambii numai pentru infracțiunea de favorizarea infractorului).

Prin rezoluția din 17.09.2008, procurorul a dispus începerea urmăririi penale pentru infracțiunea de favorizarea infractorului față de MARINO GHEORGHE RADU, VOLCINSCHI RAUL, CIUL ALINA FLORENTINA și MANEA POMPILIU.

În sfârșit, prin ordonanța din 03.10.2008, procurorul a dispus extinderea cercetărilor față de BECALI GEORGE, MARINO GHEORGHE RADU și CIUL ALINA FLORENTINA pentru infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prin același act dispunând și începerea urmăririi penale față de respectivii învinuiți pentru această infracțiune.

Organele de urmărire penală s-au sesizat din oficiu, conform procesului-verbal din 01.10.2008, cu privire la infracțiunea de favorizarea infractorului în

cazul inculpatului PIȚURCĂ VICTOR, prin rezoluția din 01.10.2008 fiind începută urmărirea penală față de acesta.

Acțiunea penală, pentru toate infracțiunile și împotriva tuturor inculpaților, a fost pusă în mișcare la data de 16.12.2008 prin rechizitoriul nr.95/P/2006 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție.

Cu referire la procedura disciplinară în rechizitoriu s-a făcut și prezentarea activității jurisdicționale a Federației Române de Fotbal (pag.91-93), fiind depuse toate documentele respective, acuzarea concluzionând „că activitățile infracționale identificate în cadrul urmăririi penale de către Direcția Națională Anticorupție au fost confirmate și de către organismele jurisdicționale ale Federației Române de Fotbal, singura autoritate a fotbalului, asociație recunoscută de organismele internaționale FIFA și UEFA să organizeze, conform legii, activitatea fotbalistică din România, jucătorii de fotbal implicați în discuțiile despre oferta financiară, recunoscând încă o dată existența acestora”.

Instanța, în raport cu mențiunea potrivit căreia „...activitățile infracționale identificate în cadrul urmăririi penale de către Direcția Națională Anticorupție au fost confirmate și de către organismele jurisdicționale ale Federației Române de Fotbal, singura autoritate a fotbalului...” a apreciat că, potrivit legii, numai organele judiciare care își desfășoară activitatea în domeniul penal pot stabili dacă, și în ce măsură, unele activități/fapte au natură infracțională, nu și alte autorități publice ori persoane juridice de drept privat, astfel că nu îi sunt opozabile constatările făcute de organele jurisdicționale ale F.R.F. în cele 3 (trei) hotărâri care au fost depuse la dosar.

Instanța a recunoscut însă autoritatea și prestigiul organismelor interne în domeniul sportiv și, în prezenta cauză, a celor din domeniul activității fotbalistice, precum și importanța activității jurisdicționale a unor forme instituționalizate de exercitare a autorității disciplinare. Instanța a constatat că Federația Română de Fotbal și-a exercitat autoritatea disciplinară în acest caz, astfel cum rezultă din actele și lucrările dosarului (Hotărârea nr.149 din 04.06.2008 a Comisiei de disciplină a Federației Române de Fotbal, Hotărârea nr. 1/23.06.2008 a Comisiei de apel a Federației Române de Fotbal, Decizia nr.139/03.07.2008 - definitivă, irevocabilă și executorie - a Curții de arbitraj pentru Fotbal a Federației Române de Fotbal, în final apreciindu-se că faptele cercetate nu se încadrează în abaterea disciplinară prevăzută de art. 60 („Corupția”) din Regulamentul disciplinar al Federației Române de Fotbal.

În temeiul principiilor „autogovernării/autoreglementării” în activitatea sportivă și „exercitării puterii disciplinare” prin organele jurisdicționale speciale ale Federației Române de Fotbal, Înalta Curte - Secția penală a apreciat că nu îi revine competența să examineze cele 3 (trei) hotărâri menționate, însă aceste

hotărâri în materie disciplinară ale organismelor jurisdicționale la nivelul Federației Române de Fotbal nu înlătură, de plano, posibilitatea examinării faptelor de către instanța penală sub aspectul stabilirii eventualei incidențe a dispozițiilor legii penale și nici nu au autoritate de lucru judecat cu privire la faptele, persoanele și vinovăția acestora, adică a persoanelor care au fost trimise în judecată în această cauză penală.

Instanța de fond a reținut că rechizitoriul a fost întocmit la data de 16.12.2008, fiind verificat sub aspectul legalității și temeiniciei la data de 17.12.2008. La data de 18.12.2008 a fost sesizată, potrivit normelor de competență după calitatea persoanei (inculpata CIUL ALINA FLORENTINA având calitatea de avocat), Curtea de Apel Cluj, ca instanță de fond.

Prin încheierea din data de 18.03.2009, Curtea de Apel Cluj a admis cererea unor inculpați și a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate referitoare la art.28¹ pct 1 lit.b și art.35 Cod procedură penală, precum și a art.6 și art. 17 lit.c rap. la art. 18 alin.1 din Legea nr.78/2000, constatând că, până la soluționarea excepțiilor, judecarea cauzei penale este, potrivit art.303 alin. 6 Cod procedură penală și art.29 alin.5 din Legea nr.47/1992, suspendată de drept. Prin decizia nr.973 din data de 25.06.2009, Curtea Constituțională a respins excepțiile de neconstituționalitate ridicate de inculpați.

Cauza a fost reînregistrată pe rolul Curții de Apel Cluj la data de 29.07.2009, reluându-se astfel judecarea acesteia. Prin sentința penală nr.56 din 6.10.2009, Curtea de Apel Cluj și-a declinat competența în favoarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, având în vedere dobândirea calității de europarlamentar de către inculpatul BECALI GEORGE.

Prin încheierea din data de 03.03.2010, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis cererea unor inculpați și a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate referitoare la art.147 alin.2, art.255 alin.1 și art.254 alin.1 Cod penal, constatând că, până la soluționarea excepțiilor, judecarea cauzei penale este, potrivit art.303 alin. 6 Cod procedură penală și art.29 alin.5 din Legea nr.47/1992, suspendată de drept.

Prin decizia nr. 1197 din data de 30.09.2010, Curtea Constituțională a respins excepțiile de neconstituționalitate ridicate de inculpați.

Cauza a fost reînregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 4.11.2010, reluându-se astfel judecarea acesteia.

În cursul cercetării judecătorești, începută la data de 14.03.2011, după soluționarea aspectelor premergătoare (asigurarea apărării, soluționarea cererilor și excepțiilor etc), au fost readministrate în condiții de publicitate, oralitate și contradictorialitate, probele propuse de acuzare (cu precizările făcute de procuror la termenul din 05.10.2011, potrivit înscrisului depus la f.151-

153, vol.2 d.p.i), precum și probele noi propuse de apărare și încuviințate de instanță (astfel cum rezultă din încheierile în care a fost consemnată activitatea judiciară de cercetare judecătorească și în care s-au argumentat soluțiile de admitere ori de respingere a cererilor de încuviințare și administrare a probelor noi, precum și renunțarea acuzării și apărării la administrarea unor probe).

De asemenea, cu acordul acuzării și apărării, pentru unele situații obiective, s-a făcut aplicarea dispozițiilor art. 327 alin.3 Cod procedură penală dându-se citire declarațiilor martorilor date anterior, în cursul urmăririi penale, aceste aspecte fiind consemnate în încheierile de ședință.

Cu acordul lor, inculpații, asistați de apărători aleși, au fost ascultați în cursul cercetării judecătorești, cu excepția inculpatului VOLCINSCHI RAUL care a decedat la data de 09.01.2011 (fil.186, vol.1 d.p.i.).

Cercetarea judecătorească a confirmat, în materialitatea lor, faptele expuse în actul de sesizare, respectiv:

- fapta inculpatului BECALI GEORGE de a promite, în data de 11.05.2006, sume de bani (cuprinse între 5.000 -10.000 euro) fiecărui jucător de fotbal al clubului C.F. „Gloria 1922 Bistrița”, în scopul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu constând în apărarea corectă a șanselor de joc în meciul cu echipa F.C. „Rapid București” în etapa a 27-a din Campionatului Național de Fotbal, Divizia A, programat la 12.05.2006;

- fapta inculpatului BECALI GEORGE de a oferi, în perioada 04.05.2008-07.05.2008, suma de 1.700.000 euro jucătorilor de fotbal din cadrul clubului „Universitatea Cluj” în scopul îndeplinirii îndatoririlor de serviciu constând în apărarea corectă a șanselor de joc în meciul cu echipa „C.F.R. 1907 Cluj” programat la 07.05.2008;

- fapta inculpatului SPONTE TEIA, de a se deplasa, în perioada 06.05.2008-07.05.2008, în municipiul Cluj Napoca, având asupra sa suma de 1.700.000 euro, obiect al ofertei financiare pentru jucătorii de fotbal ai echipei „Universitatea Cluj”;

- fapta inculpatului BECALI GEORGE de a iniția și participa, în calitate de promitent-cumpărător, la întocmirea a două antecontracte de vânzare-cumpărare, precum și folosirea ulterioară a acestor înscrisuri sub semnătură privată;

- faptele inculpatului MARINO GHEORGHE RADU de a participa, în calitate de promitent-vânzător, la întocmirea a două antecontracte de vânzare-cumpărare, folosite ulterior în timpul urmăririi penale, precum și darea unor declarații în cursul urmăririi penale, în calitate de martor, în data de 09.09.2008, cu privire la contextul întocmirii celor două înscrisuri sub semnătură privată;

- faptele inculpatei CIUL ALINA FLORENTINA de a tehnoredacta, în calitate de avocat, un antecontract de vânzare-cumpărare între Marino

Gheorghe Radu (în calitate de promitent-vânzător) și George Becali (în calitate de promitent-cumpărător) și de a atesta respectivul înscris sub semnătură privată, precum și darea, în cursul urmăririi penale, a unor declarații referitoare la contextul întocmirii înscrisului sub semnătură privată menționat, cu prilejul audierii din data de 25.09.2008;

- faptele inculpatului PIȚURCĂ VICTOR de a semna, în calitate de martor, antecontractul de vânzare-cumpărare în formă olografă, precum și darea în cursul urmăririi penale a unor declarații, în calitate de martor, la data de 25.09.2008, cu privire la contextul întocmirii și semnării acestui înscris sub semnătură privată.

În aceste condiții, instanța a apreciat că nu se impune reluarea prezentării desfășurării faptelor, ci numai unele mențiuni prealabile examinării pe fond a elementelor constitutive ale infracțiunilor pentru care inculpații au fost trimiși în judecată:

1) inculpatul BECALI GEORGE, cu ocazia ascultării în cursul cercetării judecătorești, a precizat expres că nu înțelege să invoce, în fața instanței de judecată, în apărarea sa, cele două înscrise sub semnătură privată (înscrisul olograf și înscrisul tehnoredactat și atestat de către avocata Ciul Alina Florentina). În aceste condiții, această apărare nu a mai fost examinată, fiind invocată numai în cursul urmăririi penale, urmând a se examina aspectele și consecințele juridice ale contextului întocmirii, semnării, atestării și folosirii celor două înscrise sub semnătură privată anterior trimiterii în judecată;

2) de asemenea, atât în cursul audierii sale în instanță, cât și în cursul dezbaterilor, inculpatul BECALI GEORGE nu a negat faptele constând în promiterea, respectiv, oferirea sumelor de bani jucătorilor de fotbal ai celor două echipe, precizând că scopul a fost ca aceștia să-și apere corect șansele în meciurile din zilele menționate în actul de acuzare;

3) cu privire la fapta inculpaților PIȚURCĂ VICTOR și VOLCINSCHI RAUL de a semna în calitate de „martori” antecontractul olograf, mai precis cu privire la acuzațiile referitoare la data semnării înscrisului de către acești doi inculpați, s-a constatat că înscrisul sub semnătură privată olograf denumit „antecontract de vânzare-cumpărare”, scris de inculpatul MARINO GHEORGHE RADU, nu avea menționată o anumită dată a întocmirii și semnării de către părțile contractante-promitente, iar cei doi inculpați (PIȚURCĂ VICTOR și Volcinschi Raul) nu au menționat, la rândul lor, o anumită dată a semnării pe respectivul înscris;

4) cu privire la acuzațiile constând în aceea că inculpații MARINO GHEORGHE RADU, CIUL ALINA FLORENTINA și PIȚURCĂ VICTOR, în cursul urmăririi penale, ar fi dat „declarații mincinoase” cu referire la contextul

întocmirii, semnării și atestării celor două înscrisuri sub semnătură privată, s-au constatat următoarele:

a) MARINO GHEORGHE RADU a fost chemat de organele de urmărire penală și, la solicitarea acestora, a dat - în ziua de 09.09.2008 - două declarații:

- o declarație olografă (f.168-173), fără a se menționa calitatea procesuală în care i s-a solicitat respectiva declarație;

- o declarație consemnată pe formular „declarație de martor” (f.163-167) în care, la pag.2, s-a dactilografiat „sub prestare de jurământ, declar următoarele”;

- niciuna dintre cele două declarații nu poartă semnătura unui apărător.

Așa cum rezultă din actele și lucrările dosarului de urmărire penală, față de numitul MARINO GHEORGHE RADU, audiat inițial în calitatea procesuală de „martor”, a fost începută urmărirea penală, a dobândit calitatea procesuală de „învinuit” și, prin punerea în mișcare a acțiunii penale, calitatea procesuală de „inculpat”, ascultarea fiind în legătură cu faptele pentru care a fost cercetat în cursul urmăririi penale și trimis în judecată,

b) CIUL ALINA FLORENTINA a fost chemată de organele de urmărire penală și, la solicitarea acestora, a dat două declarații:

- o declarație olografă (f. 185-188), în data de 25.09.2008, cu menționarea faptului că aceasta este „în legătură cu acuzația despre care am luat cunoștință”. Având în vedere procesul verbal din data de 25.09.2008 (fil.183-184) prin care i s-a adus la cunoștință începerea urmăririi penale (la data de 17.09.2008), rezultă că această declarație olografă este una de „învinuit”, potrivit art.70 alin.3 Cod procedură penală;

- o declarație formular „declarație de învinuit”, în data de 29.09.2009 (f.189-192);

- ambele declarații sunt semnate de apărătorul ales.

În consecință, s-a constatat că ambele declarații ale numitei CIUL ALINA FLORENTINA sunt date în calitatea procesuală de „învinuit”, inclusiv cea din 25.09.2008, la care se face referire în actul de acuzare, ascultarea sa fiind făcută în cursul urmăririi penale referitor la fapte pentru care, ulterior, a fost pusă în mișcare acțiunea penală și s-a dispus trimiterea în judecată.

c) PIȚURCĂ VICTOR a fost chemat de organele de urmărire penală și, la solicitarea acestora, în ziua de 25.09.2008, a dat două declarații:

- o declarație olografă (fil.252-253), fără a se menționa calitatea procesuală în care i s-a solicitat respectiva declarație, acesta precizând că este „ în legătură cu împrejurările în care am semnat în calitate de martor antecontractul de vânzare-cumpărare ...”

- o declarație pe formular „declarație de martor” (fil.250-251) în care, la pag.2, s-a dactilografiat „sub prestare de jurământ, declar următoarele”:

Această declarație poartă mențiunea ascultării „...referitor la împrejurările în care a semnat antecontractul de vânzare-cumpărare ... ”;

- niciuna dintre cele două declarații nu poartă semnătura unui apărător;

- la data de 16.10.2008 i s-a adus la cunoștință începerea urmăririi penale (dispusă la 01.10.2008).

Ulterior, așa cum rezultă din actele și lucrările dosarului de urmărire penală, față de numitul PIȚURCĂ VICTOR, audiat inițial în calitate procesuală de „martor”, a fost începută urmărirea penală, a dobândit calitate procesuală de „învinuit” și, prin punerea în mișcare a acțiunii penale, calitate procesuală de „inculpat”, ascultarea fiind în legătură cu faptele pentru care a fost cercetat și trimis în judecată.

5) cu privire la inculpatul VOLCINSCHI RAUL, respectiv, la faptele acestuia de a se semna, în calitate de martor, antecontractul de vânzare-cumpărare în formă olografă, precum și darea unor declarații în cursul urmăririi penale, în calitate de martor, cu privire la contextul întocmirii acestui înscris sub semnătură privată, instanța a constatat că, ulterior sesizării instanței, acesta a decedat, fiind incident cazul de încetare a procesului penal prevăzut de art.10 lit. g din Cod procedură penală.

6) În apărarea sa, inculpata CIUL ALINA FLORENTINA a invocat excepția de necompetență a Tribunalului București cu privire la încheierea din camera de consiliu, din data de 11.09.2008, având ca obiect soluționarea cererii de autorizare a localizării utilizatorilor serviciilor de telefonie mobilă, încheiere prin care s-a admis cererea procurorului și s-a emis autorizația cu nr.732/Al/2008 privind localizarea pentru datele 15.04.2008, 19.05.2008 și 20.05.2008, date calendaristice anterioare începerii urmăririi penale pentru utilizatorul postului portabil aparținând Societății civile de avocați „CIUL & ASOCIAȚII”, utilizator avocat ALINA CIUL.

În opinia apărării, încheierea și, pe cale de consecință, autorizația au fost date cu încălcarea regulilor de competență după calitate persoanei (CIUL ALINA FLORENTINA având calitate de avocat, în Baroul București, calitate care atrăgea competența Curții de Apel București). A menționat inculpata că, pe tot parcursul motivării încheierii de ședință emisă de Tribunalul București, dată în camera de consiliu, din 11.09.2008, este arătată, în mod explicit, calitate sa de avocat. În aceste condiții, a arătat inculpata în concluziile scrise, Tribunalul București avea posibilitatea să constate și să invoce din oficiu necompetența de soluționare a cererii procurorului, în raport de calitate de avocat instanța având obligația declinării/trimiterii cererii spre competență soluționare Curții de Apel București,

În final, inculpata a solicitat să se constate că efectul și consecința imediată a necompetenței instanței (Tribunalului București) după calitate

persoanei (calitatea sa de avocat) conduce la nulitatea încheierii și înlăturarea probelor obținute în mod nelegal pe baza acestei hotărâri judecătorești (localizările aflate în vol 3 al dosarului urmărire penală), invocându-se în acest sens dispozițiile art.64 din Cod procedură penală potrivit cărora mijloacele de probă obținute în mod ilegal nu pot fi folosite în procesul penal. În opinia inculpatei, nulitatea cauzată de încălcarea normelor de competență după calitatea persoanei este una absolută, care nu poate fi înlăturată în niciun fel.

Inculpata a arătat că problematica interceptării convorbirilor telefonice și localizarea terminalelor telefonice mobile a mai format obiectul preocupărilor instanței supreme cu prilejul judecării altor cauze. Astfel, Înalta Curte de Casație și Justiție a motivat că legalitatea interceptărilor și înregistrărilor audio sau video nu este legată de începerea urmăririi penale, ci de respectarea condițiilor prevăzute în art. 91 Cod procedură penală, respectiv existența unor indicii privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni; infracțiunile să facă parte din cele enumerate la alin. (2) al articolului; să fie necesare pentru stabilirea situației de fapt ori pentru identificarea sau localizarea participanților care nu ar fi posibilă prin alte mijloace ori cercetarea ar fi mult întârziată; ultima condiție fiind aceea a autorizării de către judecător. A menționat inculpata că, în prezenta cauză, acesta ultima condiție privind autorizarea localizărilor nu a fost realizată, întrucât autorizația privind localizarea pentru datele 15.04.2008, 19.05.2008 și 20.05.2008, a fost dată de către o instanță incompetentă (Tribunalul București), în raport de calitatea sa (aceea de avocat), încălcându-se flagrant dispozițiile art.28 alin. 1 lit.b Cod procedură penală (instanța competența fiind Curtea de Apel).

În final, s-a solicitat ca la pronunțarea sentinței pe fondul cauzei să nu se rețină probele obținute în baza autorizației nr.732/AI/1.09.2008 privind localizarea pentru datele 15.04.2008, 19.05.2008 și 20.05.2008.

Deliberând asupra cererii inculpatei CIUL ALINA FLORENTINA instanța a apreciat-o ca întemeiată, întrucât inculpata, deși, având cunoștință de jurisprudența Înaltei Curți, nu a contestat posibilitatea interceptării convorbirilor telefonice în cursul actelor premergătoare, deci anterior începerii urmăririi penale și, nici posibilitatea utilizării datelor de trafic stocate de companiile de telefonie mobilă în vederea localizării terminalelor de telefonie mobilă, ci doar competența instanței care a autorizat utilizarea datelor de trafic stocate de companiile de telefonie mobilă și folosirea acestor date pentru localizarea terminalelor de telefonie mobilă.

Revenind la actele și lucrările dosarului, instanța a constatat că prin referatul nr.95/P/2006 din 10.09.2008, emis de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, s-a solicitat, în baza dispozițiilor art.91¹ și art.91⁴ Cod procedură penală, autorizarea localizării

pentru datele de 15.04.2008, 19.05.2008 și 20.05.2008, a posturilor telefonice portabile utilizate de MARINO GHEORGHE RADU, PIȚURCĂ VICTOR și avocat ALINA CIUL, precum și a celui utilizat de BECALI GEORGE.

În motivarea referatului s-a menționat, printre altele, că în urma administrării probelor s-a constatat existența unor inadvertențe între declarațiile persoanelor care au participat la încheierea aceluia act intitulat „antecontract de vânzare-cumpărare”, fapt ce a pus sub semnul întrebării posibilitatea existenței unei astfel de promisiuni de vânzare-cumpărare pentru data de 7 mai 2008 și posibila utilizare a unor documente falsificate în cadrul anchetei penale; de asemenea, s-a menționat că actul s-a încheiat, posibil, în 20 mai 2008, dată la care (Becali George și Marino Gheorghe Radu), împreună cu avocata Ciul Alina Florentina au realizat un înscris care conține date false.

Procesul-verbal de sesizare din oficiu cu privire la faptele de favorizarea infractorului și fals în înscrisuri sub semnătură privată, ambele în legătură cu infracțiunile de corupție ce formau deja obiectul cercetărilor penale, a fost întocmit la data de 12.09.2008, urmărirea penală (pentru favorizarea infractorului) față de numiții MARINO GHEORGHE RADU, CIUL ALINA FLORENTINA și VOLCINSCHI RAUL fiind dispusă la data de 17.09.2008.

Prin încheierea din Camera de Consiliu, din data de 11.09.2008, Tribunalul București, a admis cererea formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție și a fost emisă autorizația cu nr.732/AI/2008 privind localizarea pentru datele de 15.04.2008, 19.05.2008 și 20.05.2008 a utilizatorilor posturilor telefonice portabile aparținând lui MARINO GHEORGHE RADU, respectiv, a celor utilizate de PIȚURCĂ VICTOR, BECALI GEORGE și avocat CIUL ALINA FLORENTINA.

Instanța a constatat că din examinarea conținutului referatului Ministerului Public rezultă, fără dubiu, că s-a menționat împrejurarea potrivit căreia, printre alte persoane presupus a fi participat la activitatea de întocmire a antecontractelor de vânzare-cumpărare, suspicionate ca false de către organele de urmărire penală, era și avocata CIUL ALINA FLORENTINA (pag. 2, ultimul paragraf). De asemenea, la pag.3 a aceluiași referat, s-a menționat că, printre posturile telefonice portabile pentru care se solicită localizarea, este și cel având un anumit număr (expres indicat), aparținând Societății de Avocați „Ciul și Asociații” și că utilizatorul este „avocat Alina Ciul”.

Este adevărat că în cauza penală aflată în curs de cercetare pentru fapte presupus a constitui infracțiuni de corupție și, presupus a fi fost săvârșite de persoane fără o anumită calitate care să impună respectarea altor norme de competență decât cele referitoare la materie (natura infracțiunii), competența ar fi revenit tribunalului, iar nu curții de apel. În cursul urmăririi penale însă,

identificându-se indicii care sugerau posibila implicare în fapte aflate în legătură cu cele ce erau deja în curs de cercetare (fapte de corupție) și pentru care se începuse urmărirea penală a unei persoane având calitatea de avocat, au apărut și unele aspecte juridice legate de incidența altor norme de competență (după calitatea persoanei, care aveau prioritate față de cele după materie).

Față de avocat CIUL ALINA FLORENTINA, în respectiva perioadă și anterior începerii urmăririi penale, s-au desfășurat, de necontestat, acte premergătoare având ca obiect, potrivit art.224 alin.1 Cod procedură penală, obținerea unor date în vederea începerii urmăririi penale față de acesta pentru infracțiunile prevăzute de art.264 și art.290 Cod penal.

Instanța a constatat, de altfel, că tocmai această calitate a inculpatei CIUL ALINA FLORENTINA (calitatea de avocat) a justificat, ulterior, sesizarea Curții de Apel Cluj ca instanță de judecare în fond a cauzei penale. Nu este relevantă împrejurarea că întocmirea procesului-verbal de sesizare din oficiu pentru faptele prevăzute de art.264 și art.290 Cod penal s-a făcut la data de 12.09.2008 și, că, în acest fel, actele efectuate față de numita avocat CIUL ALINA FLORENTINA nu ar fi acte premergătoare, întrucât organele judiciare încă nu se sesizaseră din oficiu, deoarece exista deja un cadru procesual de efectuare a actelor de cercetare prin începerea urmăririi penale pentru faptele de corupție presupus a fi fost săvârșite de alte persoane, altele decât avocat CIUL ALINA FLORENTINA.

Așa cum s-a arătat însă, la data formulării cererii de localizare existau suficiente date și informații care confereau numitei avocat CIUL ALINA FLORENTINA calitatea de prezumtiv-făptuitor (nefiind începută urmărirea penală față de aceasta). În această situație, în raport de calitatea procesuală de făptuitor a numitei CIUL ALINA FLORENTINA, instanța a apreciat că au devenit incidente normele de competență în caz de indivizibilitate și conexitate (art.32-34 Cod procedură penală) care modificau normele de competență conform art.35 Cod procedură penală. De altfel, în textul art.35 Cod procedură penală, care stabilește competența în caz de indivizibilitate sau conexitate, se face vorbire de „făptuitori”, de „fapte”, și de „calitatea persoanelor”.

Nu în ultimul rând, conform art.35 alin.5 Cod procedură penală, „...,favorizarea infractorului, ... sunt de competența instanței care judecă infracțiunea la care acestea se referă, iar dacă, competența după calitatea persoanelor aparține unor instanțe de grad diferit, competența de a judeca toate cauzele reunite revine instanței superioare în grad”.

Din examinarea dispozițiilor art.35 alin.1 Cod procedură penală rezultă aceeași regulă, în sensul că „dacă competența după natura faptelor sau după calitatea persoanelor aparține unor instanțe de grad diferit, competența de a judeca toate cauzele reunite revine instanței superioare în grad”.

Potrivit art.45 Cod procedură penală, dispozițiile cuprinse în art. 30-36, 38, 40, 42 și 44 Cod procedură penală se aplică în mod corespunzător și în cursul urmăririi penale.

Revenind la cererea de autorizare a localizării terminalelor de telefonie mobilă, instanța a constatat că stabilirea instanței competente se realizează printr-o exprimare a legiuitorului potrivit căreia „*autorizația se dă ... de președintele instanței căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță...*” (art.91¹ alin.3 Cod procedură penală) Or, față de cele deja arătate anterior, și în raport de calitatea de avocat a făptuitoarei CIUL ALINA FLORENTINA, „*instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță*” era curtea de apel, iar nu tribunalul (în același sens, Î.C.C.J., secția penală, decizia nr. 1470 din 22 aprilie 2008).

În opinia instanței de fond, înlăturarea acestor mijloace de probă, ca urmare a admiterii cererii inculpatei avocat CIUL ALINA FLORENTINA, nu este însă de natură a modifica, substanțial, împrejurările faptelor pentru care aceasta și ceilalți coinculpați, au fost trimiși în judecată, fiind administrate și alte probe, ce nu au fost contestate de apărare, care sugerează, dincolo de orice îndoială rezonabilă și, în sensul susținut de acuzare, care a fost data tehnoredactării și atestării celui de-al doilea înscris sub semnătură privată. Au fost apreciate ca elocvente, în sensul acuzării, următoarele împrejurări: la data de 7.05.2008 inculpatul SPONTE TEIA, deși a susținut, cu ocazia percheziției, că banii reprezintă prețul unor terenuri, nu a putut furniza date și informații certe cu privire la tranzacția imobiliară; existența acestor înscrisuri sub semnătură privată a fost anunțată la data 23.05.2008; înscrisurile sub semnătură privată au fost depuse la organele judiciare la data de 26.05.2008; conținutul convorbirilor telefonice, dar și alte mijloace de probă (înscrisuri privind cauza civilă de la Judecătoria Cluj Napoca, declarațiile martorului Manea Pompiliu, etc.) care infirmă apărarea inculpatei Ciul Alina Florentina cu privire la data tehnoredactării și atestării celui de-al doilea înscris sub semnătură privată.

În ce privește apărările inculpaților, instanța a reținut:

- **apărările inculpatului BECALI GEORGE (sinteză):**

- jucătorii de fotbal, conform actelor normative interne (statute, regulamente etc.) și contractelor de muncă ori contractelor civile, nu au „obligații de rezultat”, ci „obligații de diligență”, neexistând obligația de rezultat constând în „câștigarea meciului”;

- pentru a se ajunge la concluzia din rechizitoriu ar fi trebuit ca atribuțiile de serviciu ale jucătorilor de fotbal să fie detaliate în acest sens - a instituirii obligației de rezultat - nefiind posibilă interpretarea ori tragerea unor concluzii favorabile acuzării din caracterul general al exprimării textelor la care se face trimitere de către procuror;

- lipsa de vinovăție și eroarea în care a acționat a fost explicată și prin emiterea și comunicarea către el a ordonanței procurorului de netrimitere în judecată din data de 19.02.2008, cu privire la prima faptă care, în prezent, face obiectul primei acuzații de corupție (ordonanța nr. 95/P/2006 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție), arătându-se că infirmarea acestei ordonanțe i-a fost adusă la cunoștință abia la data de 3.06.2008;

- s-a susținut că este relevantă și modalitatea în care a făcut promisiunea de premiere a jucătorilor echipei de fotbal GLORIA 1922 BISTRITA, în mod „public și neascuns” ceea ce denotă faptul că nu a avut vreun moment reprezentarea că săvârșește o faptă prevăzută de legea penală;

- în perioada 04.05.2008 - 07.05.2008, în care se susține că ar fi săvârșit cea de-a doua infracțiune (în legătură cu jucătorii echipei de fotbal Universitatea Cluj) reprezentarea sa, sub aspect subiectiv (indusă chiar de același organ de urmărire penală), în sensul că activitatea de premiere a jucătorilor unei echipe nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni, nu fusese în niciun fel modificată, nefiindu-i comunicată soluția de infirmare a ordonanței de neîncepere a urmăririi penale, astfel că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 17 Cod penal (ca fapta să fie săvârșită cu vinovăție);

- incriminarea faptelor de corupție în sectorul privat include numai faptele prin care angajatul este corupt cu scopul ca acesta să îndeplinească sau să se abțină să îndeplinească un act, cu încălcarea obligațiilor sale; or, așa cum se menționează chiar în rechizitoriu, sumele de bani promise ori oferite jucătorilor de fotbal au fost în scopul ca aceștia să-și îndeplinească cu loialitate atribuțiile de serviciu și să-și apere corect șansele în meciurile respective;

- jucătorul de fotbal nu poate fi subiect activ al infracțiunii de luare de mită, acesta neîndeplinind cerințele prevăzute de art. 147 Cod penal;

- în declarația dată în fața instanței, a menționat că a promis/ofert sumele de bani jucătorilor de fotbal deoarece unele evenimente și împrejurări sugerau existența unor înțelegeri între conducătorii de cluburi, mai ales că cele două echipe, după caz, ocupau poziții în jumătatea inferioară a clasamentului, în cazul echipei Universitatea Cluj chiar ultima poziție, ce atrăgea retrogradarea, astfel încât jucătorii erau nemotivați să joace pentru o victorie sau un meci egal. A mai susținut că se obișnuia ca echipele aflate la mijlocul clasamentului și care nu aveau multe șanse de performanță, să facă unele „blaturi” în sensul că, în timpul meciului, nu-și apărau șansele de a câștiga partida respectivă, astfel încât cedau punctele altei echipe;

- modalitatea de săvârșire a faptei de fals, menționată în rechizitoriu, respectiv inserarea „unor mențiuni necorespunzătoare adevărului, sub aspectul conținutului, voinței reale a părților și a datei întocmirii”, nu este incriminată de

dispozițiile art.290 Cod penal care fac trimitere, în ceea ce privește modalitățile de săvârșire, la dispozițiile art. 288 Cod penal, respectiv la falsificarea unui înscris... prin contrafacerea scrierii sau subscrierii sau prin alterarea lui în orice mod....

S-a arătat că atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului este incriminată de dispozițiile art.289 Cod penal, respectiv falsul intelectual, text care nu este incident în cauză. De asemenea, s-a susținut că, „contrafacerea” (plăsmuirea, ticluirea) este modalitatea de falsificare a unui înscris sub semnătură privată constând în reproducerea, prin imitare, a obiectului falsificat.

Contrafacerea poate privi scrierea (conținutul înscrisului, cu respectarea cerințelor de formă) sau subscrierea (semnătura) și că alterarea este modalitatea de falsificare a unui înscris sub semnătură privată prin modificarea în sens material a acestuia (de exemplu, prin efectuarea unor adăugiri, ștersături, modificări în înscris). S-a susținut că atât activitatea de contrafacere, cât și activitatea de alterare, sunt ulterioare întocmirii înscrisului ce se presupune a fi fost falsificat, nu pot fi concomitente cu întocmirea actului cum este cazul acțiunii de atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului. În opinia apărării, decizia legiuitorului de a nu incrimina această modalitate de săvârșire a infracțiunii este justificată de faptul că părțile, în înscrisurile sub semnătură privată, își asumă riscul de a consemna tot ce doresc ele, acordul lor de voință reprezentând legea părților, subliniindu-se că în același sens s-a exprimat și doctrina care a arătat că „nu trebuie să se confunde folosirea de acte scrise mincinoase cu servirea de înscrisuri false (un act scris poate fi mincinos fără a constitui un fals)”. În final, s-a arătat că nu el a depus înscrisurile respective la organele de urmărire penală, că nu le-a folosit în procedura desfășurată la Federația Română de Fotbal și că, în fața instanței, a menționat expres că nu înțelege să invoce aceste înscrisuri în apărarea sa.

- apărările inculpatei CIUL ALINA FLORENTINA (sinteză):

- s-a invocat excepția de necompetență a Tribunalului București cu privire la încheierea din camera de consiliu, din data de 11.09.2008, având ca obiect soluționarea cererii de autorizare a localizării utilizatorilor serviciilor de telefonie mobilă, încheiere prin care s-a admis cererea procurorului și s-a emis autorizația cu nr.732/Al/2008 privind localizarea pentru datele 15.04.2008, 19.05.2008 și 20.05.2008, date anterioare începerii urmăririi penale pentru utilizatorul postului portabil aparținând Societății civile de avocați „CIUL&ASOCIAȚII” utilizator avocat ALINA CIUL. În opinia apărării, încheierea și, pe cale de consecință, autorizația sunt date cu încălcarea regulilor de competență după calitatea persoanei (CIUL ALINA FLORENTINA având calitatea de avocat, în Baroul București, calitate care atrăgea competența Curții

de Apel București). A menționat inculpata că, pe tot parcursul motivării încheierii de ședință emisă de Tribunalul București, dată în camera de consiliu, din 11.09.2008, este arătată, în mod explicit, calitatea sa de avocat; în aceste condiții, a arătat inculpata în concluziile scrise, Tribunalul București avea posibilitatea să constate și să invoce din oficiu necompetența de soluționare a cererii procurorului, în raport de calitatea de avocat având obligația declinării/trimiterii cererii spre competență soluționare Curții de Apel București. În final, inculpata a solicitat să se constate că efectul și consecința imediată a necompetenței instanței (Tribunalul București) după calitatea persoanei (avocat) conduce la nulitatea încheierii și înlăturarea probelor obținute în mod nelegal pe baza acestei hotărâri judecătorești (localizările aflate în vol. 3 al dosarului urmărire penală), invocând în acest sens dispozițiile art.64 din Cod procedură penală, potrivit cărora mijloacele de probă obținute în mod ilegal nu pot fi folosite în procesul penal. În opinia inculpatei, nulitatea cauzată de încălcarea normelor de competență după calitatea persoanei este una absolută, care nu poate fi înlăturată în niciun fel. Inculpata a arătat că problematica interceptării convorbirilor telefonice și localizarea terminalelor telefonice mobile au mai format obiectul preocupărilor instanței supreme cu prilejul judecării altor cauze. Astfel, Înalta Curte de Casație și Justiție a motivat că legalitatea interceptărilor și înregistrărilor audio sau video nu este legată de începerea urmăririi penale, ci de respectarea condițiilor prevăzute în art. 91 Cod procedură penală, respectiv existența unor indicii privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni; infracțiunile să facă parte din cele enumerate la alin. (2) al articolului; să fie necesare pentru stabilirea situației de fapt ori pentru identificarea sau localizarea participanților care nu ar fi posibilă prin alte mijloace ori cercetarea ar fi mult întârziată; ultima condiție fiind aceea a autorizării de către judecător. A menționat inculpata că, în prezenta cauză, această ultimă condiție privind autorizarea localizărilor nu a fost realizată, întrucât autorizația privind localizarea pentru datele 15.04.2008, 19.05.2008 și 20.05.2008, a fost dată de către o instanță necompetentă (Tribunalul București), în raport de calitatea sa (aceea de avocat), încălcându-se flagrant dispozițiile art.28 alin.1 lit.b Cod procedură penală (instanța competentă fiind Curtea de Apel). În final, s-a solicitat ca la pronunțarea sentinței pe fondul cauzei să nu se rețină probele obținute în baza autorizației nr.732/Al/2008 privind localizarea pentru datele 15.04.2008, 19.05.2008 și 20.05.2008;

- a întocmit antecontractul de vânzare cumpărare nr.29/15.04.2008 în condițiile art. 3(1) lit. c, Cap.I din Legea nr.51/1995 și conform cu art.92 pct.1 și 2 din Statutul profesiei de avocat, care îi permitea să redacteze acte juridice, să ateste identitatea părților, a conținutului și a datei actelor, acționând cu bună-credință și profesionalism la redactarea acestuia prin consemnarea în

conținutul său a tuturor elementelor de identificare a terenului, rezultate din înscrisurile puse la dispoziție de părțile semnatare, precum și a voinței părților exprimate în fața sa la data încheierii actului. Folosirea de către client a antecontractului de vânzare-cumpărare în scopuri ilegale, fără cunoștința sa, nu o face responsabilă. A arătat că s-a conformat obligației de a ține evidența actelor întocmite conform legii și le-a păstrat în arhiva profesională, în ordinea întocmirii lor, în conformitate cu dispozițiile art.92 pct.1 și 2 din Statutul profesiei de avocat. În consecință, prin activitatea desfășurată și prin antecontractul de vânzare-cumpărare nr.29/15.04.2008, redactat și atestat de către ea, în calitate de avocat, în temeiul contractului de asistență juridică nr. 101056/15.04.2008, nu a falsificat vreun înscris, nefiind întrunit conținutul constitutiv al infracțiunii prevăzute de art.290 alin.1 Cod penal. S-a susținut că niciuna dintre părțile semnatare ale antecontractului de vânzare-cumpărare nr. 29/15.04.2008 nu-și contestă semnătura și organul de urmărire penală nu a demonstrat că pe antecontractul de vânzare - cumpărare nu este semnătura originală a părților semnatare sau că acestui act i s-ar fi adus modificări specifice celor incriminate de legea penală, că nu există nicio probă din care să rezulte că cele menționate în act nu sunt conforme adevărului, existând la dosarul cauzei toate înscrisurile care probează realitatea loturilor de teren tranzacționate; - neexistând un înscris falsificat în vreunul din modurile descrise de legea penală, nu poate fi reținută nici fapta de favorizare a infractorului, întrucât nu a încercat, în niciun mod descris de legea penală, să-i favorizeze pe inculpații Becali George și Sponte Teia, mai ales că, referitor la persoana inculpatului Sponte Teia, până la finalizarea rechizitoriului și trimiterea dosarului la Curtea de Apel Cluj nu au existat niciun fel de interferențe profesionale sau de altă natură între ea și acest inculpat. S-a mai susținut că nu sunt întrinite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 Cod penal deoarece: 1) favorizatorul (Ciul Alina Florentina) trebuia să își dea seama și să vrea să dea ajutor infractorului, chiar în condițiile inexistenței vreunei înțelegeri prealabile; 2) favorizatorul (Ciul Alina Florentina) trebuia să știe că cel căruia îi dă ajutorul este un infractor, respectiv o persoană care a comis o infracțiune. S-a susținut că dacă făptuitorul nu are cunoștință că cel pe care îl ajută a comis o infracțiune, faptei acestuia îi lipsește elementul subiectiv, respectiv intenția directă sau indirectă, pentru a fi considerată infracțiunea de favorizarea infractorului. S-a arătat că, raportat la inculpații din prezenta cauză (Becali George și Sponte Teia), la data întocmirii antecontractului de vânzare-cumpărare nr.29/15.04.2008 nu avea cunoștință despre faptul că aceștia erau urmăriți penal sau ar fi suferit o condamnare penală pentru care să fie dați în urmărire sau să fie emisă o sentință definitivă și executorie împotriva acestora. Astfel, s-a concluzionat că nu se poate susține că a întocmit antecontractul de vânzare-cumpărare în scopul de a îngreuna

ancheta D.N.A. și de a-i exonera de o posibilă răspundere penală pe învinuiții Becali George și Sponte Teia.

- apărările inculpatului MARINO GHEORGHE RADU (sinteză):

- nu s-a făcut dovada, în afara oricărui dubiu, că respectivele antecontracte de vânzare-cumpărare sub semnătură privată ar conține date prin care să fi fost denaturată, în vreun fel, realitatea, în sensul că nu există dovezi că data încheierii antecontractelor ar fi anterioară încheierii acestora, adică falsă, că n-ar exista cauza actului juridic sau, dacă ar exista, aceasta ar fi prohibită de lege;

- atâta timp cât lipsește orice activitate de contrafacere sau de alterare, în sensul textului de lege lipsește și intenția, astfel că lipsește atât latura obiectivă, cât și latura subiectivă;

- fapta constând în aceea că a declarat, audiat fiind în calitate de martor, în sensul existenței încheierii celor două antecontracte de vânzare-cumpărare, nu realizează conținutul infracțiunii de favorizare, întrucât ceea ce a declarat nu s-a dovedit a fi fals și nu constituie un ajutor dat unui infractor;

- situația premisă a infracțiunii de favorizare nu este îndeplinită, adică existența unui infractor;

- în subsidiar, în ceea ce privește infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, a susținut că există o jurisprudență contradictorie cu privire la reținerea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată în situația „plăsmuirii”. A menționat că, uneori, greșit s-a considerat că textului incriminator, prevăzut de art.290 Cod penal i se poate da o interpretare extensivă, cu referire la situația „plăsmuirii”, plecând de la considerentele deciziei nr. 1/1970 a fostului Tribunal Suprem, deoarece - în respectiva decizie de îndrumare - instanța supremă s-a pronunțat asupra încadrării juridice a faptei de a plăsmui un înscris oficial, iar nu un înscris sub semnătură privată. În susținerea opiniei contrare, a depus o decizie recentă a Secției penale, publicată pe site-ul Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv decizia nr.564 din 18 februarie 2008. În concluzie, s-a susținut că în decizia de îndrumare a fostului Tribunal Suprem, pe care a invocat-o, pe de o parte, s-a făcut o interpretare extensivă a acestui text incriminator, iar, pe de altă parte, a vizat exclusiv la infracțiunea de fals intelectual;

- în ceea ce privește infracțiunea de favorizarea infractorului, a arătat că s-a reținut greșit în sarcina inculpatului Marino Gheorghe Radu că, în calitate de martor, a făcut afirmații socotite a fi de natură să îngreuneze urmărirea penală. Una dintre condițiile de existență a infracțiunii de favorizare a infractorului, care este accesorie și subsecventă, nu are autonomie de „lege lata”, este ca ajutorul să fie de natură să îngreuneze urmărirea penală. În concret, favorizarea este reținută în raport de cea de-a doua faptă de corupție, respectiv pretinsa dare de

mită promisă față de jucătorii de la Universitatea Cluj. Or, fapta s-a consumat la data de la 4 mai 2008, când inculpatul George Becali a făcut promisiunea, iar împrejurarea că la data de 7 mai 2008 cineva „a mers cu o valiză” și a realizat conținutul „oferirii”, nu poate conduce la reținerea acestei modalități, fiind doar promisiune de bani. Toată activitatea inculpatului, pretins caracterizată favorizatoare, nu îndeplinește condiția legală „să îngreuneze urmărirea penală”, pentru că urmărirea penală, și eventuala reținere a răspunderii penale, se circumscrie infracțiunii în modalitatea „promisiunii”. A făcut referire la art.255 din Codul penal, la Convenția penală privind corupția, ratificată de România și a menționat că noul Cod penal, compatibilizează legislația și preia textul din Convenția europeană, așa cum România l-a ratificat;

- în ceea ce privește modalitatea de săvârșire a infracțiunii, a susținut că „oferirea” este realizată în momentul în care se arată și se refuză banii. Conform dispozițiilor legale, banii se confiscă chiar dacă oferta nu a fost urmată de acceptare, ceea ce este o anomalie, întrucât este „ofertă” pentru că nu a fost urmată de acceptare, pentru că - dacă ar fi fost urmată de acceptare – ar fi fost „dare”. În final, a susținut că nu se poate vorbi de „oferire” și, în această situație, banii nu pot fi confiscați, arătând că în prezenta cauză, se poate reține, cel mult, o „promisiune” de bani.

- apărările inculpatului TEIA SPONTE (sinteză):

- din conținutul juridic al infracțiunii prevăzute art 255 Cod penal lipsește situația premisă care, așa cum s-a arătat în doctrină, constă „în prealabila existență a unui serviciu funcționând la o organizație de stat sau obștească având competența de a efectua acte de felul aceluia care ocazional săvârșirea dării de mită, în cadrul acestui serviciu care constituie situația premisă își exercită atribuțiile funcționarul (sau alt salariat) față de care se săvârșește darea de mită. Infracțiunea nu poate fi concepută fără această situație premisă”. În cazul unei echipe de fotbal, din cadrul unui club sportiv, nu există situația unui serviciu în care jucătorii de fotbal să aibă, potrivit atribuțiilor de serviciu, competențe de a efectua acte determinate în accepțiunea textului incriminator;

- edificatoare și relevante sub aspectul inexistenței situației premisă sunt argumentele ordonanței nr. 95/P/2006 din 19.02.2008, emisă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de Becali George și alții, într-o situație identică de (pretinsă) dare de mită și cu același autor principal. Aceste argumente, care au stat la baza soluției de neîncepere a urmăririi penale dată anterior față de Becali George, sunt cele care au fost percepute ca fiind cele corecte și de către inculpatul Sponte Teia atâta timp cât, anterior săvârșirii faptelor imputate din 5-7 mai 2008, nu a fost comunicată infirmarea soluției de

neîncepere a urmăririi penale. S-a susținut că, sub raportul laturii subiective, pretinsului complice, inculpatului Sponte Teia, nu i se poate reține că a cunoscut și a avut reprezentarea unei alte interpretări, contrare, cu privire la calitatea de funcționar sau alt salariat, în înțelesul legii penale, a jucătorului de fotbal, cum este cea susținută în rechizitoriu;

- din conținutul constitutiv al infracțiunii de dare de mită și, respectiv, al complicității la această infracțiune, lipsește elementul material al laturii obiective care trebuie să constea într-un ajutor sau înlesnire la o acțiune de corupere. Or, în cauză, ceea ce se impută prin rechizitoriu nu este un ajutor sau o înlesnire la o acțiune de corupere, ci un ajutor în vederea unei eventuale acțiuni preliminare pentru a se presta un joc sportiv corect și eficient în vederea obținerii unui rezultat egal sau a unei victorii. Deosebit de relevant sub aspectul elementului material al laturii obiective este că acțiunea imputată a fost una în vederea determinării la o corectă îndeplinire a îndatoririlor sportive. S-a mai susținut că probele administrate dovedesc faptul că exista o temere, cunoscută public în municipiul Cluj-Napoca, în privința faptului că echipa de fotbal Universitatea Cluj nu își va apăra, în acest meci, în mod corect, șansele ca urmare a împrejurărilor generale și a unor demersuri anterioare întreprinse de conducătorii echipei adverse (astfel, potrivit relatărilor mass-media, în zilele anterioare meciului de fotbal din 07.05.2008, pe străzile municipiului Cluj-Napoca s-a desfășurat o manifestare a suporterilor echipei Universitatea, care le cereau jucătorilor acesteia să-și apere corect șansele de joc. Mai mult decât atât, potrivit declarațiilor din cursul urmăririi penale și celei din 7 noiembrie 2011 dată în fața Înaltei Curți de către martorul Bendorfean Traian, cu trei zile înainte de meciul C.F.R. - Cluj și Universitatea Cluj, antrenorul primei echipe, Ioan Andone și președintele celei de-a doua echipe, Anton Doboș, s-au întâlnit în secret, foarte probabil având în vedere meciul apropiat, fapt cunoscut și de inculpatul Sponte Teia, ceea ce a condus la consolidarea convingerii acestuia că acționează pentru a zădărnici o conduită ilegală, nelegală, respectiv o înțelegere frauduloasă a celor doi lideri de cluburi);

- lipsește cerința esențială care trebuie să însoțească acțiunea de corupere ca element al laturii obiective a infracțiunii și care constă în aceea ca banii sau foloasele promise să constituie o plată (sau răsplată), un contraechivalent al conduitei lipsite de probitate a funcționarului (sau altui salariat). Or, este necontestat că banii nu au fost promiși cu titlu de retribuție pentru efectuarea unui act determinant lipsit de probitate, ci cu titlu de premiere pentru un joc corect și eficient, în care jucătorii să-și apere șansele (promisiunea acestor sume de bani nu reprezintă un contraechivalent pentru o conduită lipsită de probitate a jucătorilor de fotbal, ci pentru o prestație sportivă cât mai bună, corectă, eficientă și performantă);

- lipsește elementul laturii subiective, respectiv intenția de a corupe, primul argument pentru inexistența intenției de a ajuta sau înlesni o acțiune de corupere reprezentându-l chiar soluția de neîncepere a urmăririi penale dată anterior de DNA prin ordonanța nr. 95/P/2008 din 19.02.2008 în cauza având ca obiect pretinsa infracțiune de dare de mită prin oferta de premiere a echipei de fotbal Gloria 1922 Bistrița. Această soluție a fost comunicată oficial de procuror lui Becali George, fiind cunoscută și de inculpatul Sponte Teia, vicepreședinte al Clubului Steaua, creându-le acestora, precum și celorlalte persoane din conducerea clubului sportiv, convingerea că promisiunea de premiere în scopul stimulării jucătorilor din alte echipe pentru un joc de fotbal corect și eficient nu constituie infracțiune. Așa fiind și cum este cert că infirmarea soluției de neîncepere a urmăririi penale nu i-a fost comunicată lui Becali George anterior datei de 6-7 mai 2008, când se pretinde săvârșirea infracțiunii, rezultă că inculpații Becali George și Sponte Teia nu au avut niciun moment reprezentarea că săvârșesc o infracțiune de dare de mită. În al doilea rând, a mai susținut inculpatul că, în lumea fotbalistică națională - antrenori, conducători de cluburi, finanțatori etc. - exista convingerea că premierea jucătorilor de fotbal pentru rezultatele obținute, indiferent de unde venea ea, era permisă și, în orice caz, nu era interzisă și sancționată. Mai mult decât atât, Regulamentele F.R.F. în vigoare la acest moment, 7 mai 2008, nu interziceau premierea jucătorului de fotbal de către alte cluburi decât cel de apartenență, abia după scandalul mediatic declanșat la acea dată prin cazul „Valiza” și începerea cercetărilor penale, regulamentele fiind modificate în sensul interzicerii și sancționării unor asemenea fapte;

- acțiunile sale cu privire la oferta de premiere de către inculpatul Becali George a unor jucători ai "Universității Cluj" au avut, prin excelență, un caracter marginal, nesemnificativ și ocazional (din întregul material probator, rezultă că finanțatorul echipei „Steaua” a luat în mod exclusiv inițiativa și a decis singur în privința premierii jucătorilor echipei "Universitatea Cluj"). Ajutorul pretins ca venit din partea inculpatului Sponte Teia nu are un caracter cert, substanțial și eventual legat de o acțiune de corupere, iar acesta a avut reprezentarea unei eventualități cu totul improbabile, fiind convins că merge la Cluj-Napoca pentru realizarea unor afaceri personale și, într-un subsidiar îndepărtat și improbabil, pentru a aduce niște bani care puteau servi fie pentru cumpărarea unor terenuri, fie pentru remiterea lor reprezentanților echipei Universitatea Cluj, dacă Becali George hotăra acest lucru;

- este incidentă o cauză care înlătură caracterul penal al faptei, respectiv eroarea de drept invincibilă. Astfel, s-a arătat că, spre exemplu, efectele prezumției de cunoaștere a legii penale au fost temperate pe calea jurisprudenței Curții de Casație din Franța care a admis eroarea invincibilă ca și

cauză de înlăturare a caracterului penal al faptei, atunci când „prevenitul nu a fost în măsură să evite eroarea fie informându-se el însuși, fie informându-se de la terți”. S-a susținut că trebuie pornit de la principiul potrivit căruia vinovăția presupune, în orice caz, posibilitatea făptuitorului de a cunoaște caracterul ilicit al faptei sale, astfel că nu se consideră săvârșită cu vinovăție fapta prevăzută de legea penală comisă ca urmare a necunoașterii sau cunoașterii greșite a caracterului ilicit al acesteia din cauza unei împrejurări care nu putea fi în niciun fel evitată. În acest sens, s-a susținut că în jurisprudența și doctrina străină se evocă, în special, în acest context, situația în care informația eronată este dată de o autoritate administrativă, oficială. Or, în cazul de față, s-a arătat că „informația eronată”, respectiv faptul că „premierea” jucătorilor de fotbal în vederea apărării corecte a șanselor și obținerii unui rezultat favorabil nu au un caracter penal, a provenit de la organul de stat titular al acțiunii penale.

- apărările inculpatului PIȚURCĂ VICTOR (sinteză):

- din conținutul constitutiv al infracțiunii de favorizare a infractorului lipsește cerința esențială ca ajutorul să fie dat pentru a îngreuna sau zădărnici urmărirea penală („a îngreuna” înseamnă a face dificultăți, a face greutate, a provoca întâzieri, amânări sau complicații, a pune piedici, a căuta să inducă în eroare sau să abată atenția de la o anumită împrejurare sau lucru, a deruta „ajutorul dat unui infractor pentru întâziera sau eludarea cercetărilor,, ori pentru sustragerea infractorului de la cercetările organului de urmărire penală);

- în mod nereal se susține în rechizitoriu că înscrisul sub semnătură privată (antecontractul semnat, în calitate de martor, de inculpatul Pițurcă Victor), ar fi fost falsificat, cu bună-știință, în conținutul acestuia, sub aspectul datei întocmirii deoarece, după cum ușor se poate constata, în mod direct, înscrisul respectiv nu poartă nici dată;

- coinalpații au precizat instanței că nu înțeleg să se folosească de aceste probe (înscrisuri) în apărare;

- fapta de a semna în calitate de martor un antecontract de vânzare - cumpărare, nedatat și care urmărea exclusiv atestarea unei operațiuni juridice, precum și afirmația din declarația de martor din 25.09.2008 că „semnarea acestuia ar fi avut loc într-o după-amiază și cu certitudine cu mult înainte de a apărea în presă cazul „ Valiza” (înscrisuri de care inculpații Becali George și Sponte Teia nu au înțeles să se servească ca probe de apărare) nu puteau, în mod obiectiv, să îngreuneze urmărirea penală, să constituie o activitate îndreptată categoric împotriva operei de înfăptuire a justiției;

- lipsește elementul laturii subiective, respectiv intenția de a favoriza un infractor prin îngreunarea urmăririi penale. Se susține că el nu a avut niciun moment reprezentarea faptului că prin semnarea antecontractului de vânzare-cumpărare, nedatat și, chiar prin precizarea ulterioară că ar fi fost întocmit

Înainte de apariția în presă a scandalului „Valiza”, ar fi putut îngreuna sau zădărnici urmărirea penală deoarece este de notorietate că inculpatul Becali George se ocupa cu afaceri imobiliare (operațiuni de vânzare-cumpărare, schimburi de terenuri), iar el, cunoscând acest lucru, a semnat actul respectiv ca martor, convins că acesta servește exclusiv unui scop de această natură. De aceea, având în permanență o asemenea reprezentare a scopului antecontractului, nu a acordat o atenție specială datei încheierii sale, afirmând inițial că aceasta s-a întâmplat cu mult înainte de apariția în presă a scandalului „Valiza” ca, mai apoi, explicându-i-se posibila implicație penală, să precizeze că nu cunoaște exact situația. Această mențiune referitoare la datare, ziua de 25.09.2008, a fost făcută din eroare, întrucât procurorul i-a arătat un document dactilografiat, care purta acea dată, încheiat de un avocat, suficient pentru a deruta o persoană obișnuită și, oricum, el nu a acordat nicio importanță acestui fapt, din moment ce, în reprezentarea lui, înscrisul servea exclusiv scopului de realizare a unei tranzacții imobiliare. În acest context, a susținut că trebuie relevat și faptul că redactarea, în aceeași zi, de către un avocat, a unui antecontract cu același obiect, precum cel prevăzut în înscrisul olograf, i-a consolidat convingerea inculpatului, atât că era vorba de o simplă tranzacție imobiliară, cât și că susținerile lui sunt lipsite de relevanță juridică, atât timp cât s-a încheiat imediat, ulterior un act oficial, în condițiile legii, de către un avocat, care asigura o securitate juridică superioară operațiunii vizate. În acțiunile lui, inculpatul a susținut că nu a avut niciun moment o altă reprezentare a faptelor sale decât aceea de a se referi la atestarea unor tranzacții de terenuri, așa cum i s-a spus de către Becali George și, se putea percepe din activitatea acestuia, fără nicio legătură cu o presupusă acțiune de îngreunare a desfășurării unei urmăriri penale.

Analizând materialul probator instanța de fond a menționat că particularitatea prezentei cauze penale constă, printre altele, din natura activității umane în legătură cu care se susține de acuzare că s-ar fi săvârșit faptele de corupție. S-a reținut că, în sinteză, potrivit rechizitoriului, faptele constau în acelea:

- „... de a promite în data de 11.05.2006, sume de bani cuprinse între 5.000 -10.000 euro fiecărui jucător de fotbal al clubului C.F. „Gloria 1922 Bistrița”, în scopul de a-și îndeplini atribuțiile de serviciu prevăzute în contractele de muncă, Regulamentul intern al clubului și în Regulamentul Federației Române de Fotbal privind „Statutul și transferul jucătorilor de fotbal”, constând în apărarea corectă a șanselor de joc și obținerea unui rezultat favorabil, în meciul cu echipa F.C. „Rapid București” în etapa a 27-a din Campionatului Național de Fotbal - Divizia A programat la 12.05.2006”.

- „... de a oferi în perioada 04.05.-07.05.2008, suma de 1.700.000 euro jucătorilor de fotbal din cadrul clubului „Universitatea Cluj” aflați pe foaia de joc pentru meciul din etapa a 34- a - Campionatului Național de Fotbal - Liga I (aproximativ 100.000 euro pentru fiecare), în scopul îndeplinirii îndatoririlor de serviciu prevăzute în contractele de joc, Regulamentul intern și în Regulamentul Federației Române de Fotbal privind „Statutul și transferul jucătorilor de fotbal”, constând în apărarea corectă a șanselor de joc și realizarea obiectivelor de instruire-performanță stabilite de club, pentru obținerea unei victorii în meciul cu echipa „C.F.R. 1907 Cluj” din 07.05.2008”.

Instanța a constatat, astfel, că activitatea umană care, potrivit rechizitoriului, ar fi fost influențată ilegal este cea „sportivă” („sportul”), în particular „activitatea fotbalistică” („fotbalul”).

Sportul, în general, chiar dacă interesează categorii largi de oameni, este o activitate autonomă situată în domeniul privat, chiar dacă manifestările sportive se produc „în spațiul public”.

Principiile „auto-reglementării” sau al „autonomiei” în sport sunt recunoscute și promovate la nivelul Uniunii Europene, fiind regăsite în mai multe instrumente juridice (Recomandările Comitetului de Miniștri către statele membre CM/REC (2010) 9, CM/REC (2011) 3 și REC (2005) 8).

De asemenea, potrivit pct.124 al Tratatului de la Lisabona, de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene (2007/C 306/01), care modifică art.149, se arată că „Uniunea contribuie la promovarea obiectivelor europene ale sportului, având în vedere totodată caracterul specific”.

În „Cartea albă privind sportul” elaborată de Comisia Europeană se arată următoarele:

„Sportul este un fenomen social și economic în continuă dezvoltare, cu o contribuție importantă la obiectivele strategice ale Uniunii Europene referitoare la solidaritate și prosperitate. Sportul îi atrage pe cetățeni, dintre care majoritatea participă în mod regulat la activități sportive. Acesta generează valori importante precum: spiritul de echipă, solidaritatea, toleranța și fairplay-ul, contribuind la dezvoltarea și împlinirea personală.

Sportul este un domeniu de activitate umană care prezintă un grad înalt de interes pentru cetățenii Uniunii Europene și care deține un potențial imens de a-i reuni și de a se adresa tuturor, indiferent de vârstă sau origine socială.

Sportul reprezintă un sector dinamic, cu o dezvoltare rapidă și un impact macro-economic subestimat, un sector care poate contribui la atingerea obiectivelor stabilite în Agenda de la Lisabona cu privire la creșterea economică și la crearea de locuri de muncă. O parte din ce în ce mai semnificativă a valorii economice a sportului este legată de drepturile de proprietate intelectuală.

Aceste drepturi sunt legate de dreptul de autor, de comunicările comerciale, de mărcile înregistrate, precum și de drepturile privind imaginea și cele de difuzare. Comisia recunoaște autonomia organizațiilor sportive și a structurilor reprezentative (precum ligile). De asemenea, Comisia recunoaște faptul că guvernarea este, în principal, un element ce intră în responsabilitatea organismelor de guvernare a domeniului sportiv și doar într-o anumită măsură în responsabilitatea statelor membre și a partenerilor sociali. Comisia consideră că majoritatea provocărilor întâmpinate pot fi abordate prin intermediul unei autoreglementări care să ia în considerare principiile bunei guvernări, cu condiția ca legislația UE să fie respectată și să asigure un rol de facilitare sau, dacă este cazul, chiar să întreprindă acțiuni.

Activitățile sportive intră sub incidența legislației UE. Acest lucru este specificat, în detaliu, în Documentul de lucru al Comisiei și în anexele acestuia. Legea concurenței și dispozițiile privind piața internă se aplică în domeniul sportiv în măsura în care acesta este văzut ca o activitate economică

În același timp, sportul prezintă câteva caracteristici specifice, care sunt adesea menționate sub denumirea de „specificitate a sportului”. Specificitatea sportului european poate fi abordată din două puncte de vedere: specificitatea activităților sportive și a regulilor sportului, specificitatea structurii sportive (în special autonomia și diversitatea organizațiilor sportive, o structură piramidală a competițiilor începând cu nivelul începător și până la cel de performanță și mecanisme de solidaritate organizată între diferitele niveluri și operatori, organizarea activităților sportive la nivel național, precum și principiul existenței unei singure federații pentru fiecare sport în parte).

Jurisprudența instanțelor europene și deciziile Comisiei Europene arată faptul că specificitatea sportului a fost recunoscută și luată în considerare și oferă orientări cu privire la modul în care legislația UE se aplică în domeniul sportului. În conformitate cu jurisprudența stabilită, specificitatea sportului va continua să fie recunoscută, dar nu va putea fi interpretată într-un astfel de mod încât să justifice derogarea de la aplicarea legislației UE.

În aplicarea celor arătate, instanța a constatat existența instituțiilor care reflectă „principiul autoguvernării în domeniul activității fotbalistice”:

- F.I.F.A. (cu statut propriu „FIFA Statutes”, respectiv, cu un cod disciplinar propriu „FIFA Disciplinary Code”);

- U.E.F.A. (cu statut propriu „UEFA Statutes”, respectiv, cu un cod disciplinar propriu „Disciplinary Regulations”);

- la nivel național, F.R.F. (cu statut propriu „Statutul Federației Române de Fotbal”, „Regulament de aplicare a statutului”, respectiv, cu un cod disciplinar propriu „Regulamentul disciplinar al Federației Române de Fotbal”, și cu alte

regulamente proprii, „Regulamentul privind statutul și transferul jucătorilor de fotbal” etc).

În consecință, s-a apreciat, în acord cu cele menționate în „Cartea albă privind sportul”, sub egida Comisiei Europene, că și în România „... majoritatea provocărilor întâmpinate pot fi abordate prin intermediul unei autoreglementări care să ia în considerare principiile bunei guvernări, cu condiția ca legislația UE să fie respectată...”. Principiul „Autogovernării sportive”, enunțat și promovat de standardul european, este recunoscut și în standardul juridic intern. Astfel, potrivit Legii nr. 69 din 28 aprilie 2000, Legea educației fizice și sportului:

- educația fizică și sportul sunt activități sprijinite de stat;
- statul recunoaște și stimulează acțiunile organizatorice și de promovare a educației fizice și sportului;
- statul garantează exercitarea funcțiilor sectorului public și ale sectorului particular în domeniile educației fizice și sportului, în conformitate cu principiile colaborării responsabile dintre toți factorii interesați;
- statul recunoaște și garantează persoanei fizice și juridice dreptul la libera asociere în scopul constituirii structurilor sportive.

În aceeași lege, sunt menționate și dispoziții referitoare la sportul de performanță, sportivii de performanță (amatori sau profesioniști), structurile sportive (cluburi sportive, federații sportive naționale, ligile profesioniste etc.), inclusiv delimitarea dintre entitățile sportive de drept public și cluburile sportive de drept privat etc;

- prin sportul de performanță se urmărește valorificarea aptitudinilor individului într-un sistem organizat de selecție, pregătire și competiție, având ca scop ameliorarea rezultatelor sportive, realizarea de recorduri și obținerea victoriei;

- sportivii de performanță sunt persoanele care practică sistematic și organizat sportul și participă în competiții cu scopul de a obține victoria asupra partenerului, pentru autodepășire sau record; pentru a participa la competițiile sportive oficiale locale sau naționale un sportiv de performanță trebuie să fie legitimat la un club sportiv; evidența legitimării și transferarea sportivilor sunt în competența federațiilor sportive naționale, a ligilor profesioniste și a asociațiilor județene și ale municipiului București, pe ramuri de sport, potrivit statutelor și regulamentelor federațiilor sportive naționale;

- sistemul competițiilor sportive oficiale pe ramuri de sport este elaborat și organizat de federațiile sportive naționale, potrivit statutelor și regulamentelor acestora;

- în condițiile legii și în conformitate cu prevederile cuprinse în statutele și regulamentele federațiilor sportive naționale și internaționale, sportivii de performanță pot fi: a) amatori; b) profesioniști;

- sportivul profesionist este cel care pentru practicarea sportului respectiv îndeplinește următoarele condiții: a) are licența de sportiv profesionist; b) încheie cu o structură sportivă, în formă scrisă, un contract individual de muncă sau o convenție civilă în condițiile legii; drepturile și obligațiile sportivului profesionist sunt cele prevăzute în statutele și în regulamentele federațiilor sportive naționale, precum și în contractele sau convențiile, după caz, încheiate între părți;

- în sensul prezentei legi, sunt considerate structuri sportive: a) asociațiile sportive; b) cluburile sportive, inclusiv cele organizate ca societăți comerciale, unitățile de învățământ cu program sau profil sportiv, palatele și cluburile copiilor și elevilor; c) asociațiile județene și ale municipiului București, pe ramuri de sport; d) ligile profesioniste; e) federațiile sportive naționale; etc.

- cluburile sportive sunt structuri sportive cu personalitate juridică, constituite în condițiile legii; cluburile sportive de drept privat au regim propriu de administrare și de gestionare a bugetului și a patrimoniului, aprobat de adunările generale ale acestora, în condițiile legii.

- federațiile sportive naționale sunt persoane juridice de drept privat, de utilitate publică, autonome, neguvernamentale, apolitice și fără scop lucrativ; pentru o ramură de sport se poate constitui, în condițiile legii, o singură federație sportivă națională; federațiile sportive naționale se organizează și funcționează în baza statutului propriu elaborat în conformitate cu prevederile prezentei legi și cu statutele federațiilor internaționale corespondente; federațiile sportive naționale au, printre altele, ca atribuție principală, exercitarea puterii disciplinare în termenii prevăzuți de prezenta lege și potrivit statutelor și regulamentelor proprii;

- ligile profesioniste sunt structuri sportive constituite prin asocierea cluburilor sportive profesioniste pe ramuri de sport; ligile profesioniste sunt persoane juridice de drept privat, autonome, neguvernamentale, apolitice și fără scop lucrativ; ligile profesioniste, ca structuri sportive subordonate federațiilor sportive naționale, își desfășoară activitatea în baza statutelor și regulamentelor proprii; pentru o ramură de sport se poate constitui o singură ligă națională profesionistă, iar prin excepție, se pot înființa ligi profesioniste, pe niveluri competiționale, în cadrul aceleiași ramuri de sport; ligile profesioniste au, printre altele, atribuții de control și exercitare a puterii disciplinare asupra membrilor, în limitele stabilite de prezenta lege și de federația sportivă națională corespunzătoare;

În sfârșit, în conformitate cu aceeași lege, autoritatea disciplinară în sport se exercită deplin și legitim potrivit: a) competențelor date de lege pentru exercitarea dreptului de supraveghere și control al structurilor sportive de către organul administrației publice centrale de specialitate pentru sport; b) statutelor

și regulamentelor federațiilor sportive naționale, asociațiilor județene și ale municipiului București, pe ramuri de sport, ligilor profesioniste și Comitetului Olimpic Român.

Puterea disciplinară dă titularilor legitimi, enumerați la alin. (1) lit. b), facultatea de a investiga și, după caz, de a sancționa persoanele și instituțiile în culpă. Modalitatea de exercitare a autorității disciplinare se realizează prin:

a) un sistem coerent de sancțiuni, corespunzător domeniilor respective, gradat, în funcție de gravitatea faptelor;

b) diferențierea graduală a faptelor, aplicarea sancțiunilor, excluderea posibilității dublei sancțiuni pentru aceeași faptă, excluderea retroactivității în aplicarea sancțiunilor și interdicția de a da sancțiuni pentru fapte săvârșite anterior momentului comiterii faptei în cauză;

c) cauze sau împrejurări care scutesc, atenuează sau agravează răspunderea făptuitorului și cerințele pentru stingerea sau suspendarea sancțiunii;

d) competențele privind cercetarea faptei, determinarea și aplicarea sancțiunii;

e) garantarea dreptului la apărare, stabilind căile de atac împotriva sancțiunilor aplicate.

La finalul legii, în anexă, sunt menționate definițiile pentru „licență de sportiv profesionist (document care atestă existența unui raport juridic determinat între un sportiv și un club sportiv profesionist și care este eliberat de o federație sportivă națională) „oficiali sportivi” (persoanele a căror activitate conduce la organizarea și administrarea activității sportive de agrement, recreative și competiționale, aflate în relație cu structura sportivă pe bază de contract de muncă, convenție civilă de prestări de servicii sau voluntariat).

În legătură cu meciul de fotbal din data de 12.05.2006, dintre echipele FC „Rapid București” și C.F. „Gloria 1922 Bistrița”, conform actului de acuzare, instanța a reținut că la data de 11.05.2006, inculpatul Becali George, finanțatorul echipei de fotbal „Steaua București”, a promis jucătorilor de fotbal ai C.F. „Gloria 1922 Bistrița”, că vor primi sume de bani cuprinse între 5.000 și 10.000 euro, în situația obținerii unui rezultat favorabil (egal sau victorie) în meciul cu echipa „Rapid București” ce urma a fi jucat în data de 12.05.2006, în cadrul etapei cu numărul 27 a Diviziei A la fotbal. Situația era generată de posibilitatea ca, în ultimele trei etape ale Diviziei A, sezonul 2005-2006, echipa „Steaua București” să fie devansată de „Rapid București” și, astfel, să piardă titlul de campioană națională”. Potrivit clasamentului final de campionat (2005-2006), LIGA I, pe locul 1 s-a situat echipa de fotbal „Steaua București” cu 64 puncte iar pe locul 2 echipa de fotbal „Rapid București” cu 59 puncte. Echipa de fotbal „Gloria 1922 Bistrița” s-a situat pe locul 10, cu 39 de puncte. Partida de

fotbal dintre echipele F.C. „Rapid București” și C.F. „Gloria 1922 Bistrița”, se desfășura în etapa a 27 - a, în total fiind 30 de etape.

În final, partida de fotbal jucată între echipele „Rapid București” și „Gloria 1922 Bistrița” s-a terminat cu scorul de 1-0 în favoarea echipei „Rapid București”. Conform R.O.A.F., pentru „joc câștigat” se acordă 3 puncte.

În ce privește meciul de fotbal din data de 07.05.2008 dintre echipele „Universitatea Cluj” și „C.F.R. 1907 Cluj”, potrivit actului de acuzare, s-a reținut că „înainte de ultima etapă a campionatului, cele două echipe de fotbal, „CFR 1907 Cluj” și „Steaua București”, se aflau pe primele două locuri ale clasamentului, la o diferență de un punct una de cealaltă.

În aceste condiții, în eventualitatea unui rezultat de egalitate sau înfrângere înregistrat de „CFR 1907 Cluj”, echipa „Steaua București” era propulsată pe primul loc al clasamentului.

În ultimele patru etape ale Ligii 1, anul competițional 2007 - 2008, cele două echipe de club „Steaua București” și „C.F.R. 1907 Cluj” au ocupat, succesiv, prima poziție a clasamentului însă, după meciul din data de 04.05.2008, jucat în etapa a 33-a, poziția în clasament a echipei „Steaua București” s-a schimbat, aceasta trecând pe locul secund, ca urmare a înfrângerii din meciul cu echipa „Dinamo București”.

Așadar, la data respectivă, clubul „Steaua București” avea 72 de puncte, iar clubul „C.F.R. 1907 Cluj” avea 73 de puncte (aflat pe prima poziție), singura șansă de câștigare a campionatului de către clubul „Steaua București” era ca, în ultima etapă, „Universitatea Cluj” să facă un meci egal sau să câștige în fața echipei „CFR 1907 Cluj”.

Conform clasamentului final de campionat (2007-2008), LIGA I, pe locul 1 s-a situat echipa de fotbal „C.F.R. 1907 Cluj” cu 76 puncte, iar pe locul 2 echipa de fotbal „Steaua București” cu 75 puncte.

Echipa de fotbal „Universitatea Cluj” s-a situat pe ultimul loc, cu 23 de puncte, poziție care atrăgea retrogradarea. Partida de fotbal dintre echipele „Universitatea Cluj” și „C.F.R. 1907 Cluj” se desfășura în ultima etapă, etapa a 34 - a. În final, partida de fotbal jucată între echipele „C.F.R. 1907 Cluj” și „Universitatea Cluj” s-a terminat cu scorul de 1-0 în favoarea echipei „C.F.R. 1907 Cluj”. Conform R.O.A.F., pentru „joc câștigat” se acordă 3 puncte.

Inculpatul BECALI GEORGE, în apărarea sa, a susținut că - anterior meciului dintre cele două echipe de fotbal din Cluj - deținea informații, confirmate, în opinia sa, chiar de unele manifestări ale galeriilor de suporter, potrivit cărora între conducerile celor două cluburi de fotbal, ambele din municipiul Cluj, ar fi intervenit „o înțelegere” („un blat”, în limbaj fotbalistic), în sensul ca echipa „Universitatea Cluj” să presteze activitate de „non combat” pe terenul de joc, astfel încât să piardă meciul, ceea ce ar fi „favorizat” echipa de

fotbal „C.F.R. 1907 Cluj” ca, prin cumulul de puncte, să se situeze pe prima poziție a clasamentului. A mai susținut că o astfel de „înțelegere” părea rezonabilă din două motive: pe de o parte, cele două echipe de fotbal erau din același oraș, finanțatorii acestora cunoscându-se, iar pe de altă parte, indiferent dacă „Universitatea Cluj” ar fi câștigat meciul, ar fi făcut meci egal ori ar fi pierdut meciul respectiv, situația sa nu se mai putea îmbunătăți cu nimic deoarece, conform punctajului, urma să fie retrogradată. De asemenea, a mai arătat că - de-a lungul timpului - au apărut suspiciuni legate de „înțelegeri” între unele echipe situate în primele poziții ale clasamentului, cu privire la rezultatele meciurilor din ultimele etape ale campionatului LIGII I și alte echipe - care erau în poziții ale clasamentului ce nu asigurau participarea la campionate europene ori care atrăgeau retrogradarea - acestea din urmă fiind suspicionate de „non-combat” în anumite partide.

În consecință, inculpatul BECALI GEORGE a susținut că cele două fapte pentru care a fost trimis în judecată nu aveau ca scop să determine jucătorii de fotbal ai celor două echipe să-și încalce obligațiile de serviciu, ci - dimpotrivă - tocmai ca aceștia să-și îndeplinească obligațiile față de clubul sportiv respectiv.

Instanța, examinând aceste apărări ale inculpatului BECALI GEORGE, a constatat următoarele:

- sumele de bani nu au fost promise/oferte jucătorilor de fotbal din echipele adverse, adică în meciuri jucate între „Steaua București” și „Universitatea Cluj”, respectiv, între „Steaua București” și „C.F. „Gloria 1922 Bistrița” pentru ca aceștia să piardă meciul ori să facă meci egal, iar echipa „Steaua București” să câștige mai multe puncte din meciul respectiv;

- sumele de bani au fost promise/oferte jucătorilor de fotbal din echipele „Universitatea Cluj” și, respectiv, C.F. „Gloria 1922 Bistrița”, așa cum se menționează chiar în actul de acuzare:

a) - în scopul de a-și îndeplini atribuțiile de serviciu prevăzute în contractele de muncă, Regulamentul intern al clubului și în Regulamentul Federației Române de Fotbal privind „Statutul și transferul jucătorilor de fotbal”, constând în apărarea corectă a șanselor de joc și obținerea unui rezultat favorabil, în meciul cu echipa F.C., Rapid București” în etapa a 27-a din Campionatului Național de Fotbal - Divizia A programat la 22.05.2006”;

b) - „în scopul îndeplinirii îndatoririlor de serviciu prevăzute în contractele de joc, Regulamentul intern și în Regulamentul Federației Române de Fotbal privind „Statutul și transferul jucătorilor de fotbal”, constând în apărarea corectă a șanselor de joc și realizarea obiectivelor de instruire-performanță stabilite de club, pentru obținerea unei victorii în meciul cu echipa „CFR 1907 Cluj” din 07.05.2008”.

- așa cum sugerează întreaga reglementare referitoare la prevenirea și combaterea „corupției în sectorul privat”, conform tuturor instrumentelor juridice care se vor arăta, incriminările au menirea, în sinteză, de a proteja loialitatea angajatului față de angajator, respectiv, încrederea angajatorului în angajat, indispensabile pentru existența relațiilor în domeniul privat, drepturile și obligațiile acestor fiind guvernate de dreptul privat, în mare măsură de contracte (contracte de muncă, etc). În sectorul privat se acceptă existența unei obligații generale de loialitate a angajatului față de angajatorul său, a unei obligații de a nu acționa în detrimentul intereselor sale.

Or, sumele de bani oferite/promise de inculpatul BECALI GEORGE nu au avut scopul determinării jucătorilor de fotbal ai echipelor „Universitatea Cluj” și, respectiv, C.F. „Gloria 1922 Bistrița”, să-și încalce această obligație generală de loialitate față de angajatorul său (clubul sportiv) ori să-și încalce obligația de a nu acționa în detrimentul intereselor sale.

Legat de aspecte prealabile privind interpretarea și aplicarea textelor legale de incriminare, instanța de fond a menționat că în art.7 al Convenției Europene a Drepturilor Omului este consacrat principiul legalității infracțiunilor și pedepselor. Același articol impune, totodată și ca legea penală să nu fie aplicată în mod extensiv în defavoarea acuzatului, de exemplu prin analogie. În consecință, legea penală trebuie să definească în mod clar infracțiunile și să stabilească clar pedepsele pentru acestea. Această condiție este îndeplinită atunci când cetățeanul poate ști, plecând de la textul unei norme penale și, la nevoie, cu ajutorul interpretării date de instanțe, care sunt actele de conduită (acțiuni sau inacțiuni) care îi pot atrage răspunderea penală. Dreptul intern este conform acestor principii, elocvențe fiind dispozițiile art.2 din Cod penal

În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (cauzele Hashman și Harrup contra Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, 1999, Soros contra Franța, 2011, Karademirci contra Turcia, 2005, Iordachi și alții contra Moldova, 2009, Sunday Times contra Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, 1979, Rekvenyi contra Ungariei, 1999, Rotaru contra România, 2000, Damman contra Elveția, 2005, etc.) și a Curții Constituționale a României (deciziile nr. 1470/2011, 1483/2011, 453/2008, 710/2009, 189/2006, 61/2007 etc), dar și în doctrina juridică și în jurisprudența națională, s-a arătat că, pentru ca o normă să poată fi considerată lege, se cer a fi îndeplinite următoarele 3 (trei) condiții: accesibilitatea normei, claritatea și previzibilitatea normei.

Astfel, s-a menționat, în primul rând, existența obligației statelor de a adopta norme de incriminare enunțate în termeni suficient de clari pentru a li se asigura previzibilitatea.

De asemenea, în mod constatat s-a arătat că, pe lângă condiția ca legile penale să fie clare, ele trebuie și să fie interpretate în sens strict, mai ales în

cazul celor de incriminare a faptelor. Această condiție impune, în primul rând, sancționarea penală a unei fapte numai dacă se încadrează într-un text al unei legi penale. O a doua cerință se referă la faptul că, deși Curtea Europeană a Drepturilor Omului și logica sistemului judiciar recunosc judecătorilor o anumită putere de apreciere, adică o marjă de interpretare a normei de drept penal substanțial, s-a precizat - de la bun început - că dreptul penal funcționează după regula interpretării stricte a legii care incriminează fapte, că judecătorul, în domeniul dreptului penal substanțial, cu referire la normele de incriminare, dispune de o marjă de interpretare extrem de restrânsă, acestuia fiindu-i interzis să extindă definiția unor infracțiuni pentru a include, în conținutul acestora, noi fapte sau alte fapte care nu au fost avute în vedere de legiuitor la elaborarea normei de incriminare. Astfel, art. 7 interzice „falsa interpretare” (ipoteza în care judecătorul, sub acoperirea unei aparente interpretări a textului legal, decide ca acesta să se aplice dincolo de limitele stabilite de legiuitor), adică extinderea domeniului aplicabilității normei de drept penal, întrucât o astfel de interpretare ar conduce la o prea mare incertitudine asupra domeniului incident al normei penale.

Principiul securității juridice se corelează cu un alt principiu, dezvoltat în dreptul comunitar, și anume principiul încrederii legitime. Potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene principiul încrederii legitime impune ca legislația să fie clară și predictibilă, unitară și coerentă; de asemenea, impune limitarea posibilităților de modificare a normelor juridice, stabilitatea regulilor instituite prin acestea (cauzele *Facini Dori v. Recre*, 1994, *Foto-Frost v. Hauptzollant Lubeck-Ost*, 1987).

Cu privire la interzicerea aplicării extensive a legii penale (în materia incriminării faptelor), instanța apreciază necesară menționarea argumentelor Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza *Dragotoniou și Militaru-Pidhorni împotriva României*, Hotărârea din 24 mai 2007 (în care, prin decizia nr.679/2008, în urma revizuirii potrivit art.408 Cod procedură penală, Completul de 9 judecători a dispus achitarea inculpaților):

„33. Curtea amintește că art. 7 alin. 1 din Convenție consacră, în general, principiul legalității delictelor și pedepselor (*nullum crimen, nulla poena sine lege*) și interzice, îndeosebi, aplicarea retroactivă a dreptului penal atunci când se face în detrimentul acuzatului (*Kokkinakis împotriva Greciei*, Hotărârea din 25 mai 1993, seria A nr. 260-A, p. 22, paragraful 52). În timp ce interzice în special extinderea domeniului de aplicare a infracțiunilor existente la faptele care, anterior, nu constituiau infracțiuni, el ordonă, de asemenea, să nu se aplice legea penală în mod extensiv în detrimentul acuzatului, de exemplu prin analogie. Reiese că legea trebuie să definească clar infracțiunile și pedepsele

care le sancționează (Achour împotriva Franței [GC], nr. 67335/01, paragraful 41,29 martie 2006).

34. Noțiunea de « drept » (« law ») folosită la articolul 7 corespunde celei de « lege » care figurează în alte articole ale Convenției; ea înglobează dreptul de origine atât legislativă cât și jurisprudențială și implică unele condiții calitative, între altele cele ale accesibilității și ale previzibilității (a se vedea, în special, Cantoni împotriva Franței, Hotărârea din 15 noiembrie 1996, Colecția de hotărâri și decizii, 1996-V, p. 1627, paragraful 29, Coeme și alții împotriva Belgiei, nr. 32492/96, 32547/96, 32548/96, 33209/96 și 33210/96, paragraful 145, CEDO 2000-VII și E.K. împotriva Turciei, nr. 28496/95, paragraful 51, 7februarie 2002).

35. Ea amintește că însemnătatea noțiunii de previzibilitate depinde în mare măsură de contextul textului despre care este vorba, de domeniul pe care îl acoperă precum și de numărul și calitatea destinatarilor săi (Groppera Radio AG și alții împotriva Elveției din 28 martie 1990, serie A nr. 173, p. 26, par. 68). Previzibilitatea legii nu se opune ca persoana interesată să fie nevoită să recurgă la o bună consiliere pentru a evalua, la un nivel rezonabil în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea decurge dintr-o anumită acțiune (a se vedea, între altele, Tolstoy Miloslavsky împotriva Regatului Unit al Marii Britanii, 13 iulie 1995, seria A nr. 316-B, p. 71, paragraful 37). Acest lucru se întâmplă de obicei cu profesioniștii, obișnuiți să facă dovada unei mari prudențe în exercitarea meseriei lor. De asemenea, se poate aștepta de la ei să acorde o atenție deosebită evaluării riscurilor pe care le implică (Cantoni, citat anterior, paragraful 35).

36. Curtea a constatat deja că chiar din cauza principiului generalității legilor, conținutul acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una din tehnicile tip de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. De asemenea, numeroase legi se folosesc de eficacitatea formulărilor mai mult sau mai puțin vagi, pentru a evita o rigiditate excesivă și a se putea adapta la schimbările de situație. Interpretarea și aplicarea unor asemenea texte depinde de practică (a se vedea, între altele, Kokkinakis, citat anterior, paragraful 40 și Cantoni, citat anterior, paragraful 31).

37. Funcția decizională acordată instanțelor servește tocmai pentru a îndepărta îndoielile ce ar putea exista în privința interpretării normelor, ținând cont de evoluțiile practicii cotidiene, cu condiția ca rezultatul să fie coerent cu substanța infracțiunii și evident previzibilă (S. W. împotriva Regatului Unit al Marii Britanii, Hotărârea din 22 noiembrie 1995, seria A nr. 335-B, p. 41, paragraful 36).

38. Curtea trebuie în consecință să descopere dacă, în speță, textul dispoziției legale, citite eventual în lumina jurisprudenței interpretative de care

este însoțită, îndeplina această condiție la vremea comiterii faptelor (Cantoni, citat anterior, paragraful 32).

b) Aplicarea principiilor generale în cazul în speță

39. În ceea ce privește interdicția aplicării retroactive a legii penale, Curtea constată că Curtea Supremă de Justiție, în hotărârea sa din 27 iunie 2000, a avut grijă să precizeze în mod expres că aplică legea în vigoare la momentul comiterii faptelor. Prin urmare, nu i se poate reproșa că a procedat la o aplicare retroactivă a legii penale. Rămâne de examinat dacă interpretarea pe care a dat-o ține de analogie.

40. În opinia Curții, chestiunea ce îi este supusă atenției face trimitere la principiile generale de drept, în special de drept penal. Ca o consecință a principiului legalității condamnărilor, dispozițiile de drept penal sunt supuse principiului de strictă interpretare.

42. Curtea constată că, în speță, Guvernul nu a fost în măsură să prezinte deciziile instanțelor interne, indiferent dacă este vorba despre Curtea Supremă de Justiție sau despre instanțele de fond, stabilind că înainte de hotărârea pronunțată în prezenta cauză, el a considerat explicit că faptele de luare de mită ale salariaților societăților comerciale cu capital privat constituia o infracțiune penală (a se vedea, *mutatis mutandis*, Pessino împotriva Franței, nr. 40403/02, paragraful 34, 10 octombrie 2006).

43. Din aplicarea extensivă a legii penale rezultă că, cel puțin din cauza lipsei unei interpretări jurisprudențiale accesibile și evident previzibile, cerințele articolului 7 nu ar putea fi privite drept respectate în privința unui acuzat. Or lipsa de jurisprudență prealabilă în ceea ce privește asimilarea faptelor de luare de mită ale salariaților unei bănci cu cele ale «funcționarilor» și «altor salariați» ale instituțiilor prevăzute la articolul 145 Cod penal rezultă în speță din faptul că Guvernul nu a oferit precedente în acest sens. Acțiunea doctrinei de a interpreta liber un text de lege nu poate înlocui existența unei jurisprudențe. A raționa altfel ar însemna încălcarea obiectului și scopului acestei dispoziții, care prevede ca nimeni să nu fie condamnat în mod arbitrar. De altfel, Curtea observă că Guvernul nu a oferit niciun exemplu de interpretare doctrinară consacrand răspunderea penală a angajaților de bănci pentru fapte de luare de mită.

44. În consecință, chiar și în calitate de profesioniști care se puteau înconjura de sfaturi ale juriștilor, era greu, ba chiar imposibil pentru reclamantii să prevadă revirimentul de jurisprudență a Curții Supreme de Justiție și deci să știe că în momentul în care le-au comis acțiunile lor puteau antrena o sancțiune penală (a contrario, Cantoni, citat anterior, paragraful 35 și Coeme și alții citat anterior, paragraful 150).

45. De asemenea și mai ales, Curtea constată că instanța de apel a procedat în mod expres la o aplicare extensivă a legii penale (a se vedea paragraful 11 de mai sus). Instanța de recurs nu a intenționat să caseze această parte din hotărâre. Ea a constatat numai că reclamanții îndeplineau condițiile cerute pentru a fi recunoscuți drept autori ai infracțiunii, confirmând astfel interpretarea instanței de apel

46. De altfel, Curtea constată că înainte de adoptarea Legii nr. 65/1992 textele pertinente din Codul penal nu prevăd că băncile puteau face parte din instituțiile prevăzute de articolul 145 Cod penal. Adoptarea acestei legi a constituit într-adevăr răspunsul legiuitorului la schimbarea regimului politic și economic al statului pârât, lucru confirmat de altfel de Curtea Constituțională în decizia din 15 iulie 1996, atunci când a examinat constituționalitatea acestei noi legi.

47. În definitiv și pe baza titlaturii însăși a art. 145 din Codul penal (care definește noțiunea de « obștesc ») și a faptului că cu prilejul intrării în vigoare a Codului penal, și anume la 1 ianuarie 1969, nu existau decât organizații de stat sau colective, Curtea este de părere că, în privința codului penal în vigoare la vremea faptelor, nu puteau fi judecate drept corupție decât acțiunile persoanelor care îndeplineau funcții într-o instituție publică și nu într-o societate comercială privată.

48. În aceste condiții, Curtea consideră că în speță s-a încălcat art. 7 alin. 1 din Convenție ".

În prezentarea argumentelor referitoare la soluția pe care instanța de fond a pronunțat-o cu privire la acuzațiile de corupție, prezentând aspecte teoretice legate de corupția în sectorul public și cea în sectorul privat instanța de fond a menționat următoarele:

Conform art.20 din Constituția României:

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte,

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile".

Prin Legea nr. 365/2004, România a ratificat Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptată la New York la 31 octombrie 2003.

Instanța a apreciat necesară reproducerea comparativă a conținutului art.15 și, respectiv, art.21 din această Convenție, introdusă în dreptul intern prin Legea nr.365/2004 (publicată în Monitorul Oficial nr.903 din data de 5.10.2004):

ART. 15 Corupția agenților publici naționali

Fiecare stat parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc a fi necesare pentru a atribui caracterul de infracțiune, în cazul în care actele au fost săvârșite cu intenție:

a) faptei de a promite, de a oferi ori de a da unui agent public, direct sau indirect, un folos necuvenit, pentru sine ori pentru altă persoană sau entitate, cu scopul de a îndeplini sau de a se abține să îndeplinească un act în exercițiul funcțiilor sale oficiale;

b) faptei unui agent public de a solicita ori de a accepta, direct sau indirect, un folos necuvenit pentru sine ori pentru altă persoană sau entitate, cu scopul de a îndeplini sau de a se abține să îndeplinească un act în exercițiul funcțiilor sale oficiale.

ART. 21 Corupția în sectorul privat

Fiecare stat parte urmărește să adopte măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc a fi necesare pentru a atribui caracterul de infracțiune, în cazul în care actele au fost săvârșite cu intenție în cadrul activităților economice, financiare sau comerciale:

a) faptei de a promite, de a oferi ori de a da, direct sau indirect, un folos necuvenit oricărei persoane care conduce o entitate din sectorul privat ori care lucrează pentru o asemenea entitate, orice calitate ar avea, pentru sine sau pentru un altul, în scopul de a îndeplini ori de a se abține de la îndeplinirea unui act, cu încălcarea obligațiilor sale:

b) faptei oricărei persoane care conduce o entitate a sectorului privat sau care lucrează pentru o astfel de entitate, orice funcție ar avea, de a solicita ori de a accepta, direct sau indirect, un folos necuvenit, pentru sine ori pentru altul, cu scopul de a îndeplini sau de a se abține să îndeplinească un act, cu încălcarea obligațiilor sale ".

Prin Legea nr.27 din 16.01.2002 (publicată în Monitorul Oficial nr.65 din 30.01.2002) România a ratificat Convenția penală privind corupția (ETS No.173).

Această Convenție, introdusă în dreptul intern prin Legea nr.27 din 16.01.2002, face o delimitare expresă între corupția în sectorul public (corupția activă și corupția pasivă a agenților publici naționali, agenților publici străini etc.) și corupția în sectorul privat (corupția activă și corupția pasivă în sectorul privat).

Instanța a apreciat că obiectul judecății în prezenta cauză penală nu îl constituie fapte de corupție săvârșite în sectorul public, ci în sectorul privat, deoarece potrivit art.2 și 3 din Convenția penală privind corupția:

„ARTICOLUL 2. Corupția activă a agenților publici naționali.

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune, conform dreptului său intern, atunci

când s-a săvârșit cu intenție, fapta de a propune, de a oferi sau de a da, direct ori indirect, orice folos necuvenit unuia dintre agenții săi publici, pentru el sau pentru altcineva, pentru ca acesta să îndeplinească ori să se abțină de la îndeplinirea unui act în exercițiul funcțiilor sale.

ARTICOLUL 3. Corupția pasivă a agenților publici naționali

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune, conform dreptului său intern, atunci când s-a săvârșit cu intenție, fapta unuia dintre agenții săi publici de a solicita sau de a primi, direct ori indirect, orice folos necuvenit pentru el sau pentru altcineva ori de a accepta oferta sau promisiunea cu scopul de a îndeplini ori de a se abține să îndeplinească un act în exercitarea funcțiilor sale ".

Pentru înțelegerea și aplicarea corectă în statele Uniunii Europene a Convenției penale privind corupția, a fost elaborat „Raportul explicativ la Convenția penală privind corupția” care cuprinde explicații detaliate cu privire la:

- termenul de „funcționar public” (pct.28-29);
- termenul de „persoană juridică” (pct.31);
- „corupția activă și pasivă a agenților publici naționali, corupția membrilor adunărilor publice naționale, corupția funcționarilor publici străini, corupția membrilor adunărilor publice străine” (pct.32-51);
- „corupția activă și corupția pasivă în sectorul privat” (pct.52-56);
- „corupția funcționarilor organizațiilor internaționale” (pct.57-61);
- „corupția membrilor adunărilor parlamentare internaționale” (pct.62);
- „corupția judecătorilor și agenților curților internaționale” (pct.63).

Din acest Raport explicativ rezultă, cu evidență, obligația abordării distincte a incriminării faptelor de corupție în statele Uniunii Europene (sectorul public și, respectiv, sectorul privat).

Sunt astfel elocvente explicațiile din paragrafele 52-56, referitoare la „corupția activă și corupția pasivă în sectorul privat”, cu referire la diferențierea acesteia de „corupția activă și pasivă a agenților publici”:

- corupția în sectorul privat afectează valorile, cum ar fi de încrederea sau de loialitatea, care sunt necesare pentru menținerea și dezvoltarea relațiilor sociale și economice;

- în general, există o tendință în creștere în delimitarea diferențelor dintre normele aplicabile în sectoarele public și privat;

- există diferențe importante între dispozițiile privind corupția în sectorul public și privat:

- a) în primul rând, articolul 7 restrânge sfera de aplicare pentru faptele de luare de mită în sectorul privat la domeniul "activitate comercială" excluzând astfel, în mod deliberat, orice activități non-profit efectuate de către persoane sau organizații, de exemplu, de către asociații sau alte ONG-uri;

b) a doua diferență importantă se referă la domeniul de aplicare al persoanelor prevăzute la articolul 7. În cadrul întreprinderilor private, aceasta ar trebui să se aplice nu numai angajaților, ci și personalului cu atribuții de management, de sus în jos, inclusiv membri ai consiliului, dar și acționarilor. "Entități din sectorul privat", se referă la companii, întreprinderi, trusturi și alte entități, care sunt în întregime sau într-o măsură determinantă deținute de persoane private;

c) a treia diferență importantă se referă la comportamentul persoanei mituită în sectorul privat. Dacă în cazul funcționarilor publici este irelevant dacă a existat sau nu o încălcare a atribuțiilor sale, având în vedere așteptările generale de transparență, imparțialitate și loialitate în acest sens, pentru persoanele din sectorul privat este necesară o încălcare a obligațiilor sale. Incriminarea faptei de luare de mită în sectorul privat urmărește să protejeze încrederea și loialitatea, care sunt indispensabile pentru existența relațiilor private. Drepturile și obligațiile referitoare la aceste relații sunt guvernate de dreptul privat și, într-o mare măsură, determinată de contracte. Este de așteptat ca angajatul să-și îndeplinească atribuțiile în conformitate cu contractul său, care va include, în mod expres sau implicit, o obligație generală de loialitate față de angajatorul său, o obligație generală de a nu acționa în detrimentul intereselor sale. Expresia, "cu încălcarea obligațiilor sale" nu are ca scop doar de a asigura respectarea obligațiilor contractuale specifice, ci mai degrabă de a garanta că nu va fi nici o încălcare a obligației generale de loialitate. Angajatul care acceptă mită pentru a acționa sau a se abține să acționeze într-un mod care este contrar interesului angajatorului său va trăda încrederea acordată, loialitatea datorată angajatorului său. Convenția, în articolul 7, păstrează această concepție și impune ca element suplimentar o "încălcare a obligațiilor" pentru a incrimina corupția din sectorul privat.

- și în cazul corupției pasive în sectorul privat trebuie să se rețină situația de "încălcare a obligațiilor sale".

Aceeași concluzie a rezultat și din examinarea dispozițiilor legii interne, respectiv a art.147 alin.1 Cpen. cu referire la art. 145 Cod penal conform cărora prin "funcționar public" se înțelege orice persoană care exercită permanent sau temporar, cu orice titlu, indiferent cum a fost investită, o însărcinare de orice natură, retribuită sau nu, în serviciul unei unități dintre cele la care se referă art. 145, iar prin termenul "public" se înțelege tot ce privește autoritățile publice, instituțiile publice, instituțiile sau alte persoane juridice de interes public, administrarea, folosirea sau exploatarea bunurilor proprietate publică, serviciile de interes public, precum și bunurile de orice fel care, potrivit legii, sunt de interes public.

Instanța a constatat că pentru subiectul activ al infracțiunii de dare de mită legea internă nu cere o calitate specială (acesta nefiind un subiect activ circumstanțial), în schimb se cere o anumită calitate subiectului pasiv al infracțiunii de luare de mită („funcționar”).

În sensul art.147 alin.2 Cod penal „prin "funcționar" se înțelege persoana menționată în alin. 1 precum și orice salariat care exercită o însărcinare în serviciul unei alte persoane juridice decât cele prevăzute în acel alineat”.

Or, întrucât a fost exclusă incidența ipotezei prevăzută de alin.1 a art.147 C. pen. („funcționar public”), situația de fapt din dosar a fost examinată, în cursul deliberării, prin intermediul ultimei ipoteze prevăzută de art.147 alin.2 C. pen. (care se referă la „orice salariat care exercită o însărcinare în serviciul unei alte persoane juridice decât cele prevăzute în acel alineat”).

Jurisprudența națională și doctrina au stabilit, de-a lungul anilor, criteriile pe baza cărora se poate reține, pe de o parte, natura de „public” la care face referire art.145 C. pen., respectiv, calitatea de „funcționar public” la care face referire art.147 alin.1 C. pen., nefiind necesare trimiteri la numeroasele hotărâri judecătorești și studii publicate în această materie.

Jurisprudența națională (care are un rol deosebit de important în înțelegerea legii de către destinatarii acesteia și, respectiv, în aplicarea legilor în scopul asigurării previzibilității și predictibilității soluțiilor judiciare, inclusiv potrivit deciziilor C.E.D.O.) nu relevă situații în care a fost acceptată calitatea de „funcționar public” în cazul jucătorilor de fotbal.

Astfel, în jurisprudența națională (încheiere nr.29 CC din 23.04.2009, Tribunalul Argeș, Secția penală) s-a apreciat că arbitrii de fotbal, respectiv, observatorii la meciurile de fotbal, desemnați de F.R.F., nu au calitatea de „funcționar public”, ci de „funcționar” în sensul arătat de la art.147 alin.2 teza a II-a Cod penal („orice salariat care exercită o însărcinare în serviciul unei alte persoane juridice”).

Așa cum se menționează în Raportul de Evaluare a României privind incriminările (ETS 173 și 191, GPC 2), elaborat de Direcția Generală pentru Drepturile Omului și Afaceri Juridice, Direcția monitorizare, Strasbourg, 3 decembrie 2010 (Greco Eval III Rap (2010) IE Tema I): „România a ratificat Convenția Penală privind Corupția (ETS 173) la data de 11 iulie 2002 și Protocolul Adițional al său (ETS 191) la 29 noiembrie 2004. Aceste tratate au intrat în vigoare... România nu a avut nicio rezervă privind niciunul dintre aceste tratate”.

„ Un nou Cod Penal, pregătit de Guvern, a fost aprobat de Parlament prin Legea nr. 286 din 17 iulie 2009 și apoi publicat în Monitorul Oficial din România.”

"Incrimnarea dării și luării de mită în sectorul privat este asigurată la momentul actual prin prevederile generale ale art. 254 și 255 din CP discutate anterior. Infracțiunea de primire de foloase necuvenite de la art. 256 din CP se aplică în aceeași măsură. Din perspectiva art. 7 și 8 din STE 173, incriminările din legislația românească aplicabile dării și luării de mită din sectorul privat merg dincolo de cerințele Convenției, întrucât acestea nu sunt limitate la situații care implică tranzacții economice sau o încălcare a îndatoririlor de către mituit"

Consiliul Uniunii Europene a adoptat și Decizia-cadru 2003/568/JAI din data de 22.07.2003, privind combaterea corupției în sectorul privat, conform căreia:

„Articolul 1. Definiții:

În sensul prezentei decizii-cadru:

- "persoană juridică" înseamnă orice entitate care are acest statut în temeiul dreptului intern aplicabil, cu excepția statelor sau a altor organisme publice în exercitarea prerogativelor de putere publică și a organizațiilor internaționale publice;

- "încălcarea unei obligații" constituie o sintagmă care trebuie înțeleasă în conformitate cu dreptul intern. Noțiunea de încălcare a unei obligații în dreptul intern ar trebui să includă cel puțin orice comportament lipsit de loialitate care constituie o încălcare a unei obligații legale sau, după caz, o încălcare a normelor sau a dispozițiilor profesionale, ce se aplică în cadrul activității profesionale a unei persoane care exercită o funcție de conducere sau o activitate, sub orice formă, pentru o entitate din sectorul privat.

Articolul 2.

Corupția activă și pasivă din sectorul privat

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru ca actele menționate în continuare, săvârșite cu intenție în cadrul activităților profesionale, să fie considerate infracțiuni:

(a) faptul de a promite, de a oferi sau de a da, direct sau prin intermediul unui terț, unei persoane care exercită o funcție de conducere sau o activitate de orice fel pentru o entitate din sectorul privat, un avantaj nemeritat de orice natură, pentru ea însăși sau pentru o terță persoană, cu scopul ca această persoană să îndeplinească sau să se abțină de la îndeplinirea unui act, cu încălcarea obligațiilor sale;

(b) faptul că o persoană, în exercitarea unei funcții de conducere sau a unei activități, sub orice formă, pentru o entitate din sectorul privat, solicită sau primește, direct sau prin intermediul unui terț, un avantaj nemeritat de orice natură, pentru ea însăși sau pentru o terță persoană, sau faptul de a accepta promiterea unui asemenea avantaj cu scopul de a îndeplini sau de a se abține de la îndeplinirea unui act, cu încălcarea obligațiilor sale.

(2) Alineatul (1) se aplică activităților profesionale din sfera entităților cu scop lucrativ sau fără scop lucrativ.

Comisia Europeană a elaborat un Raport al Comisiei către Consiliu și către Parlamentul European pe baza articolului 9 din Decizia-cadru 2003/568/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind combaterea corupției în sectorul privat (Bruxelles, 6.6.2011, COM (2011) 309 final), în care se menționează că:

„Decizia-cadru se axează pe obligația ca statele membre să incrimineze două tipuri de conduită, care pot fi sintetizate după cum urmează (articolul 2 din decizia-cadru):

-faptul de a promite, de a oferi sau de a da mită unei persoane din sectorul privat pentru ca aceasta să facă ceva sau să se abțină de la a face ceva, cu încălcarea obligațiilor sale;

- faptul de a solicita sau de a primi mită sau de a accepta o promisiune în acest sens, din partea unei persoane din sectorul privat, pentru a face ceva sau a se abține de la a face ceva, cu încălcarea obligațiilor sale”.

Articolul 9 alineatul (1) din decizia-cadru impune statelor membre obligația de a lua măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor sale până la data de 22 iulie 2005 ”.

În continuare, se arată că „ cele șapte componente ale cerințelor de la articolul 2 alineatul (1) sunt următoarele:

Articolul 2 alineatul (1) litera (a) – corupție activă

- „ faptul de a promite, de a oferi sau de a da”
- „ direct sau prin intermediul unui terț ”
- „persoană care exercită o funcție de conducere sau o activitate de orice fel”
- „pentru o entitate din sectorul privat”
- „un avantaj nemeritat de orice natură”
- „pentru ea însăși sau pentru o terță persoană ”
- „cu scopul ca această persoană să îndeplinească sau să se abțină de la îndeplinirea unui act cu încălcarea obligațiilor sale ”

Articolul 2 alineatul (1) litera (b) – corupție pasivă

- „solicită sau primește ori faptul de a accepta promiterea”
- „ direct sau prin intermediul unui terț ”
- „ exercitarea unei funcții de conducere sau o activitate de orice fel ”
- „pentru o entitate din sectorul privat”
- „un avantaj nemeritat de orice natură”
- „pentru ea însăși sau pentru o terță persoană ”
- „ cu scopul de a îndeplini sau de a se abține de la îndeplinirea unui act, cu încălcarea obligațiilor sale.”

În legătură cu incriminarea faptelor de dare de mită și luare de mită în țara noastră, instanța de fond a precizat că în prezent, în România sunt adoptate de legiuitor și publicate, două Coduri penale, unul în vigoare (Codul penal ediția 1968, completat și modificat), iar altul publicat în Monitorul Oficial al României, însă neintrat în vigoare (Codul penal, Legea nr.286/17.07.2009, Monitorul Oficial al României nr.510/24.07.2009).

Noul Cod penal, printre altele, realizează necesara delimitare între faptele de corupție săvârșite în sectorul public și faptele de corupție săvârșite în sectorul privat.

În ce privește actualul Cod penal instanța a reținut că potrivit art. 254 Cod penal acesta incriminează luarea de mită ca fiind fapta funcționarului care, direct sau indirect, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase sau nu o respinge, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

Conform art. 255 Cod penal darea de mită constă în promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase, în modurile și scopurile arătate în art. 254, se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Instanța de fond a mai arătat că în noul Cod penal faptele arătate mai sus sunt incriminate astfel:

În art. 289 infracțiunea de luarea de mită și care constă în:

(1) Fapta funcționarului public care, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase, în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică sau de a exercita profesia sau activitatea în executarea căreia a săvârșit fapta.

(2) Fapta prevăzută în alin. (1), săvârșită de una dintre persoanele prevăzute în art. 175 alin. (2) constituie infracțiune numai când este comisă în legătură cu întârzierea neîndeplinirea, îndeplinirii unui act privitor la îndatoririle sale legale sau în legătură cu efectuarea unui act contrar acestor îndatoriri.

Conform art. 290 (1) Cod penal darea de mită constă în promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase, în condițiile arătate în art. 289 și se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

În ce privește CONVENȚIA PENALĂ PRIVIND CORUPȚIA, instanța de fond a făcut referire la art.7 și 8 care reglementează corupția activă și pasivă din sectorul public.

ART 7. Corupția activă în sectorul privat.

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune, conform dreptului său intern, dacă s-a săvârșit cu intenție, în cadrul unei activități comerciale, fapta de a promite sau de a da, direct ori indirect, orice folos necuvenit oricărei persoane care conduce sau lucrează pentru o entitate din sectorul privat, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, cu scopul ca aceasta să îndeplinească sau să se abțină să îndeplinească un act, cu încălcarea obligațiilor sale.

ART. 8 Corupția pasivă în sectorul privat

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune, conform dreptului său intern, dacă s-a săvârșit cu intenție, în cadrul unei activități comerciale, fapta oricărei persoane care conduce sau lucrează pentru o entitate din sectorul privat de a solicita sau de a primi, direct ori prin intermediul terților, un folos necuvenit sau de a accepta oferta ori promisiunea, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, cu scopul ca aceasta să îndeplinească sau să se abțină să îndeplinească un act, cu încălcarea obligațiilor sale.

De asemenea, instanța a mai precizat că în noul Cod penal, se fac și necesarele delimitări între „funcționarul public”, funcționarul public în sensul legii penale și, respectiv, persoanele care exercită, permanent sau temporar, cu sau fără o remunerație, o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice dintre cele prevăzute în art. 175 alin. (2) sau în cadrul oricărei persoane juridice.

Astfel, potrivit art. 175 din noul Cod penal, (1) Funcționar public, în sensul legii penale, este persoana care, cu titlu permanent sau temporar, cu sau fără o remunerație:

a) exercită atribuții și responsabilități, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor puterii legislative, executive sau judecătorești;

b) exercită o funcție de demnitate publică sau o funcție publică de orice natură;

c) exercită, singură sau împreună cu alte persoane, în cadrul unei regii autonome, al altui operator economic sau al unei persoane juridice cu capital integral sau majoritar de stat ori al unei persoane juridice declarate ca fiind de utilitate publică, atribuții legate de realizarea obiectului de activitate al acesteia.

(2) De asemenea, este considerată funcționar public, în sensul legii penale, persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost

investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public.

În sfârșit, referitor la corupția în sectorul privat, s-a arătat că noul Cod penal prevede - în art.308 - următoarele: „ (1) Dispozițiile art. 289 - 292 și ale art. 297 - 301 privitoare la funcționarii publici se aplică în mod corespunzător și faptelor săvârșite de către sau în legătură cu persoanele care exercită, permanent sau temporar, cu sau fără o remunerație, o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice dintre cele prevăzute în art. 175 alin. (2) sau în cadrul oricărei persoane juridice.

(2) în acest caz, limitele speciale ale pedepsei se reduc cu o treime ”.

Instanța de fond a apreciat necesară această prezentare comparativă din perspectiva corectei interpretări și aplicări a actualului Cod penal și a Legii nr.27 din 16.01.2002 prin care a fost ratificată și introdusă în dreptul intern Convenția penală privind corupția (Monitorul Oficial nr.65 din 30.01.2002).

Astfel, în opinia primei instanței, noul Cod penal nu a făcut decât să confirme - odată cu intrarea în vigoare a Legii nr.27/2002 - înlăturarea dispozițiilor din actualul Cod penal cu privire la incriminarea, pentru faptele săvârșite în sectorul privat, a modalității normative „ în scopul de a îndeplini un act privitor la îndatoririle sale de serviciu”. De altfel, în „Expunerea de motive” la noul Cod penal se menționează expres că „ într-un alineat distinct este incriminată luarea de mită când este săvârșită de către o persoană care exercită o profesie de interes public, dar numai în ipoteza comiterii acestei fapte în scopul de a nu îndeplini a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale legale sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri”.

La concluzia anterior menționată contribuie, așa cum a arătat judecătorul fondului, și observația din Raportul de evaluare a României privind incriminările (ETS 173 și 191, GPC 2) elaborat de Direcția Generală pentru drepturile omului și afaceri juridice, Direcția monitorizare, Strasbourg, 3 decembrie 2010 (GRECO Eval III Rap (2010) IE Tema I), în sensul că, din perspectiva art. 7 și 8 din STE 173, incriminările din legislația românească aplicabile dării și luării de mită din sectorul privat merg dincolo de cerințele Convenției, întrucât acestea nu sunt limitate la situații care implică tranzacții economice sau o încălcare a îndatoririlor de către mituit”.

Așa cum s-a arătat, Comisia Europeană a manifestat o evidentă preocupare cu privire la corecta și rapida aplicare în toate statele Uniunii Europene a dispozițiilor privind combaterea corupției în sectorul privat, după adoptarea Convenției penale privind corupția și, respectiv, a deciziei-cadru 2003/568/JAI a Consiliului Uniunii Europene privind combaterea corupției în sectorul privat, astfel cum rezultă din documentul „Raport al Comisiei către Consiliu și către Parlamentul European, pe baza articolului 9 din Decizia-cadru

2003/568/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind combaterea corupției în sectorul privat" (Bruxelles, 6.6.2011, COM(2011) 309 final; SEC (2011) 663 final).

Această preocupare a Comisiei Europene, ulterior adoptării Deciziei-cadru 2003/568/JAI a Consiliului Uniunii Europene privind combaterea corupției în sectorul privat, viza inclusiv corecta înțelegere și aplicare a dispozițiilor Convenției penale privind corupția, sub aspectul incriminării faptelor de corupție în sectorul privat.

Revenind la argumentele potrivit cărora, în prezenta cauză, nu sunt îndeplinite elementele constitutive ale infracțiunii de „dare de mită”, instanța a reținut următoarele:

Potrivit doctrinei juridice, infracțiunea de luare de mită este o infracțiune de serviciu, în timp ce infracțiunea de dare de mită este o infracțiune în legătură cu serviciul. Fapta de luare de mită și fapta de dare de mită sunt fapte corelative, în sensul că nu se pot examina decât corelat, între cele două fapte existând o relație directă.

Dacă pentru subiectul activ al infracțiunii de dare de mită nu se cere o anumită calitate ori îndeplinirea unor condiții speciale, pentru subiectul activ al infracțiunii de luare de mită se cer, printre altele, îndeplinirea unor condiții ori cerințe speciale referitoare la o anumită calitate a subiectului activ, la obligațiile de serviciu ale acestuia, la scopul pentru care se pretinde, se primește, se acceptă promisiunea ori nu se respinge promisiunea banilor sau foloaselor care nu i se cuvin.

Instanța a apreciat că statutul de jucător profesionist de fotbal nu este, în principiu și în anumite limite incompatibil cu calitatea de subiect activ al infracțiunii de luare de mită, întrucât potrivit art. 14 din Legea nr. 69 din 28 aprilie 2000, Legea educației fizice și sportului, „în condițiile legii și în conformitate cu prevederile cuprinse în statutele și regulamentele federațiilor sportive naționale și internaționale, sportivii de performanță pot fi: a) amatori; b) profesioniști Sportivul profesionist este cel care pentru practicarea sportului respectiv îndeplinește următoarele condiții: a) are licența de sportiv profesionist; b) încheie cu o structură sportivă, în formă scrisă, un contract individual de muncă sau o convenție civilă în condițiile legii. Sportivului profesionist, care a încheiat cu o structură sportivă o convenție civilă, i se asigură, la cerere, participarea și plata contribuției la un sistem de pensii, public și/sau privat, în condițiile legii”.

În consecință, în modul arătat, jucătorul profesionist de fotbal dobândește calitatea de „orice salariat care exercită o însărcinare în serviciul unei alte persoane juridice”, întrucât - în conformitate cu art. 26 din Legea nr. 69 din 28

aprilie 2000, Legea educației fizice și sportului - „cluburile sportive sunt structuri sportive cu personalitate juridică, constituite în condițiile legii”,

În jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, de mai mult timp, s-a statuat că - în sensul art.147 alin.2 Cod penal - pentru a fi considerat subiect activ al unor infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul, nu este necesar ca persoana să fie salariat al unei persoane juridice cu contract de muncă, ci este suficient să exercite o însărcinare de orice natură în serviciul acesteia, care poate fi retribuită sau neretribuită (decizia penală nr.3954/1999, Curtea Supremă de Justiție, Secția penală).

Această opinie a fost confirmată, ca principiu, prin decizia nr.III/2002 a Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție (M.Of. nr. 113/2003), jurisprudența rămânând constantă până în prezent.

În consecință, statutul de jucător profesionist de fotbal nu este, în principiu și în anumite limite, incompatibil cu calitatea de subiect activ al infracțiunii de luare de mită, indiferent dacă acesta activează în domeniul sportiv în temeiul unui contract de muncă ori al unei convenții civile.

Calitatea de subiect activ al infracțiunii de luare de mită, în condițiile și limitele instrumentelor juridice internaționale pentru prevenirea și combaterea corupției în sectorul privat, nu este incompatibilă nici cu reglementările Uniunii Europene.

Așa cum rezultă din „Cartea albă privind sportul”, adoptată de Comisia Europeană, sportul - de necontestat - are și o importantă dimensiune economică. Dimensiunea economică a sportului, și a activității fotbalistice în special, este confirmată, pe plan intern, de „regimul fiscal al sportivilor profesioniști din România”.

Este adevărat că, în materie fiscală, persistă controversa potrivit căreia în situația fotbalistului profesionist care a încheiat cu o structură sportivă un contract individual de muncă, venitul obținut va fi considerat venit din salariu, iar în cazul fotbalistului profesionist care a încheiat cu o structură sportivă o convenție civilă, venitul obținut va fi considerat venit realizat dintr-o profesie liberală. În toate cazurile însă, se acceptă că acestea sunt „venituri de natură profesională”. Această controversă în materie fiscală nu poate înlătura nici componenta economică a activității fotbalistice și nici concluzia că fotbalistul profesionist, indiferent de felul contractului său (contract individual de muncă sau convenție civilă de prestări servicii), este „o persoană care lucrează pentru o entitate din sectorul privat”.

În sfârșit, mai multe hotărâri ale CJ.U.E. au examinat și confirmat atât aspecte legate de dimensiunea economică a activității sportive în general, a regulilor aplicabile, cât și aspecte legate de statutul fotbalistului profesionist (Hotărârea din 15.12.1995, cauza C-415193 privind pe JM. Bosman; cauzele

C-519104 P, C-519/04P, C43I76, C-36174, C-51/96, C-191197, etc). Reținerea, pe de parte, a calității de subiect activ al infracțiunii de luare de mită a fotbalistului profesionist „orice salariat care exercită o însărcinare în serviciul unei alte persoane juridice”), iar, pe de altă parte, a calității de angajator al clubului sportiv („ în serviciul unei alte persoane juridice decât cele prevăzute de art.147 alin. 1 C. pen.”) nu este contrară Convenției penale privind corupția (Legea nr. 27 din 16 ianuarie 2002 pentru ratificarea Convenției penale privind corupția, adoptată la Strasbourg la 27 ianuarie 1999, Monitorul Oficial nr. 65 din 30 ianuarie 2002) în care, la secțiunea referitoare la „corupția în sectorul privat” se arată următoarele:

„ARTICOLUL 7

Corupția activă în sectorul privat

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune, conform dreptului său intern, dacă s-a săvârșit cu intenție, în cadrul unei activități comerciale, fapta de a promite sau de a da, direct ori indirect, orice folos necuvenit oricărei persoane care conduce sau lucrează pentru o entitate din sectorul privat, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, cu scopul ca aceasta să îndeplinească sau să se abțină să îndeplinească un act, cu încălcarea obligațiilor sale.

ARTICOLUL 8

Corupția pasivă în sectorul privat

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune, conform dreptului său intern, dacă s-a săvârșit cu intenție, în cadrul unei activități comerciale, fapta oricărei persoane care conduce sau lucrează pentru o entitate din sectorul privat de a solicita sau de a primi, direct ori prin intermediul terților, un folos necuvenit sau de a accepta oferta ori promisiunea, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, cu scopul ca aceasta să îndeplinească sau să se abțină să îndeplinească un act, cu încălcarea obligațiilor sale ”.

În „Raportul explicativ al Convenției penale privind corupția” se arată că, pentru combaterea corupției în sectorul privat, înțelesul expresiei „activități comerciale” trebuie să fie unul larg, adică referindu-se la orice „activități de afaceri” (pct.53). De asemenea, un înțeles larg trebuie acceptat și pentru expresia „persoană care conduce sau lucrează pentru o entitate din sectorul privat”, nelimitându-se la „relația angajat-angajator”, ci chiar depășind această relație, adică referindu-se și la alte tipuri de relații, și uneori chiar dacă nu există un contract de muncă (pct.54). În sfârșit, un înțeles larg trebuie acordat și expresiei „ entitate din sectorul privat” (pct.54).

Pe de altă parte însă, fiind o infracțiune de serviciu săvârșită - în acest caz - de către „un salariat”, infracțiunea de luare de mită (corelativă infracțiunii de

dare de mită, care însă este o infracțiune în legătură cu serviciul, iar nu una de serviciu), impune examinarea „îndatoririlor sale de serviciu”, deoarece - prin coruperea „salariatului” - se vizează „un act privitor la îndatoririle sale de serviciu”.

Acțiunea sau inacțiunea care constituie elementul material al infracțiunii este condiționată de anumite cerințe esențiale printre care, cea potrivit căreia banii sau celelalte foloase trebuie promise în vederea efectuării unui act determinat, unui act arătat în mod explicit. Cu alte cuvinte, promisiunea de bani trebuie să constituie un contraechivalent al conduitei lipsite de probitate a salariatului care se angajează să îndeplinească ori să nu îndeplinească sau să întârzie îndeplinirea unui anumit act privitor la îndatoririle sale de serviciu, ori să efectueze un anumit act contrar acestor îndatoriri.

Jurisprudența națională, de-a lungul anilor, s-a confruntat constant cu multiple cazuri având ca obiect infracțiuni de dare de mită, respectiv, infracțiuni de luare de mită, săvârșite în modalitățile normative „să nu îndeplinească sau să întârzie îndeplinirea unui anumit act privitor la îndatoririle sale de serviciu, ori să efectueze un anumit act contrar acestor îndatoriri”. Cu privire la aceste modalități normative se poate discuta despre o jurisprudență constantă, previzibilă, predictibilă.

În jurisprudența au fost rare cauzele având ca obiect infracțiunile de dare de mită, respectiv, infracțiunile de luare de mită, săvârșite în modalitatea normativă „să îndeplinească un anumit act privitor la îndatoririle sale de serviciu” și, de cele mai multe ori, acestea prezentau particularități care, în realitate, sugerau mai degrabă tot coruperea „funcționarului” în scopul încălcării îndatoririlor de serviciu (obținerea cu prioritate a unor bunuri sau soluționarea mai rapidă a unor cereri, deci în condiții mai „avantajoase” față de alte persoane îndreptățite la obținerea acelorași bunuri ori îndreptățite la soluționarea aceluiași tip de cereri).

În prezenta cauză penală, tocmai această ultimă variantă normativă a infracțiunii este incidentă, deoarece - în sinteză - potrivit rechizitoriului, faptele constatau în:

- „... a promite în data de 11.05.2006, sume de bani cuprinse între 5.000 - 10.000 euro fiecărui jucător de fotbal al clubului C.F. „Gloria 1922 Bistrița”, în scopul de a-și îndeplini atribuțiile de serviciu prevăzute în contractele de muncă, Regulamentul intern al clubului și în Regulamentul Federației Române de Fotbal privind „Statutul și transferul jucătorilor de fotbal”, constând în apărarea corectă a șanselor de joc și obținerea unui rezultat favorabil, în meciul cu echipa F.C. „Rapid București” în etapa a 27-a din Campionatului Național de Fotbal - Divizia A programat la 12.05.2006”.

- „... a oferi în perioada 04.05.-07.05.2008, suma de 1.700.000 euro jucătorilor de fotbal din cadrul clubului „ Universitatea Cluj ” aflați pe foaia de joc pentru meciul din etapa a 34-a - Campionatului Național de Fotbal - Liga I (aproximativ 100.000 euro pentru fiecare), în scopul îndeplinirii îndatoririlor de serviciu prevăzute în contractele de joc, Regulamentul intern și în Regulamentul Federației Române de Fotbal privind „Statutul și transferul jucătorilor de fotbal”, constând în apărarea corectă a șanselor de joc și realizarea obiectivelor de instruire-performanță stabilite de club, pentru obținerea unei victorii în meciul cu echipa „CFR 1907 Cluj” din 07.05.2008”.

De asemenea, instanța a reținut, potrivit rechizitoriului, că sumele de bani au fost promise/oferite de inculpatul BECALI GEORGE, după caz, fiecărui jucător de fotbal/jucătorilor de fotbal, în scopul:

- îndeplinirii atribuțiilor de serviciu prevăzute în contractele de muncă, Regulamentul intern al clubului și în Regulamentul Federației Române de Fotbal privind „Statutul și transferul jucătorilor de fotbal”, constând în apărarea corectă a șanselor de joc și obținerea unui rezultat favorabil, în meciul cu echipa F. C. „ Rapid București”;

- îndeplinirii îndatoririlor de serviciu prevăzute în contractele de joc, Regulamentul intern și în Regulamentul Federației Române de Fotbal privind „Statutul și transferul jucătorilor de fotbal”, constând în apărarea corectă a șanselor de joc și realizarea obiectivelor de instruire-performanță stabilite de club, pentru obținerea unei victorii în meciul cu echipa „CFR 1907 Cluj”.

Or, așa cum s-a arătat, una din cerințele esențiale ale acțiunii de corupere constă în aceea că se referă la un anumit act privitor la îndatoririle de serviciu ale salariatului, în prezenta cauză penală, ale jucătorului de fotbal profesionist.

În actul de acuzare se face trimitere la îndatoririle de serviciu prevăzute în contractele de muncă, contractele de joc, Regulamentul intern al clubului, Regulamentul Federației Române de Fotbal, Regulamentul privind statutul și transferul jucătorilor de fotbal.

Instanța de fond a examinat conținutul contractelor de muncă, a contractelor civile și a actelor normative interne (regulamente, statute etc), aflate în vigoare pentru sezonul fotbalistic în care au avut loc cele două meciuri ce fac obiectul cauzei penale, apreciind că nu orice încălcare a îndatoririlor de serviciu prevăzute în contractele de muncă, contractele de joc, Regulamentul intern al clubului, Regulamentul Federației Române de Fotbal, Regulamentul privind statutul și transferul jucătorilor de fotbal este de natură a atrage răspunderea penală a jucătorului de fotbal deoarece acestea nu sunt acte normative de drept penal (legi penale) ori acte normative speciale (legi speciale care reglementează relații dintr-un anumit domeniu și, totodată, sancționează unele fapte ca infracțiuni). Încălcarea de către jucătorul de fotbal a îndatoririlor

de serviciu din contractele de muncă, contractele de joc, Regulamentul intern al clubului, Regulamentul Federației Române de Fotbal, Regulamentul privind statutul și transferul jucătorilor de fotbal atrage, în primul rând, forme ale răspunderii juridice civile (materială, contractuală, disciplinară etc), și numai în cazuri excepționale poate atrage forma juridică a răspunderii penale.

Examinând textele din documentele anterior menționate instanța de fond a constatat că cele mai multe mențiuni referitoare la „îndatoririle de serviciu” au valoarea unor principii, reguli generale de comportament sportiv, fără prevederea expresă a unor sancțiuni; pentru încălcarea unora, în mod firesc reduse ca număr, se precizează însă că sunt „abateri” (disciplinare), prevăzându-se expres și „sancțiunea” (disciplinară).

În consecință, numai afirmarea încălcării îndatoririlor de serviciu ale jucătorilor de fotbal, cu trimitere la unele texte (articole) din contractele de muncă, contractele de joc, Regulamentul intern al clubului, Regulamentul Federației Române de Fotbal, Regulamentul privind statutul și transferul jucătorilor de fotbal, nu este de natură să conducă la concluzia atragerii răspunderii penale.

Revenind la actele și lucrările dosarului, instanța de fond a apreciat că din examinarea tuturor acestor documente nu rezultă că jucătorul de fotbal profesionist are ca îndatorire (ca obligație) de serviciu „obținerea unei victorii” sau „obținerea unui rezultat favorabil”, adică existența unei obligații de serviciu de rezultat (obținerea, în toate meciurile jucate a unui scor egal ori câștigarea meciului), ci - dimpotrivă - rezultă existența unei obligații de diligență, adică o obligație care constă în îndatorirea unei persoane de a pune toată stăruința (silința, sârguința, zelul, strădania etc.) pentru obținerea unui anumit rezultat, fără a se obliga însă la însuși rezultatul preconizat.

Sub acest ultim aspect, al instituirii unei obligații de diligență pentru jucătorii echipei de fotbal, instanța a constatat că, de altfel și în rechizitoriu se acceptă existența acestui tip de obligație de serviciu (pag.76 din rechizitoriu, în care se menționează că jucătorul de fotbal are o obligație de diligență bine determinată și anume, să joace fotbal la capacitate maximă pentru obținerea unor performanțe, fără a putea stabili anticipat scorul final).

În opinia primei instanțe, stabilirea unei obligații de rezultat (obținerea, în toate meciurile jucate a unui scor egal ori câștigarea meciului) ar fi - practic - imposibil de instituit printre obligațiile de serviciu ale jucătorului de fotbal profesionist deoarece, pe de o parte, orice joc sportiv presupune elemente aleatorii, de risc, de imprezibilitate (având caracter obiectiv, iar nu și caracter subiectiv care ar ține, eventual, de cauze exterioare regulilor sportive), iar pe de altă parte, nerealizarea acestei obligații de rezultat ar fi de natură să conducă -

în unele situații și, oricum, exclusiv voinței angajatorului (clubului sportiv) - la rezilierea contractului de muncă ori a contractului civil.

Nu în ultimul rând, o astfel de obligație de rezultat (obținerea, în toate meciurile jucate a unui scor egal ori câștigarea fiecărui meci jucat) - stabilită în sarcina fiecărui jucător de fotbal care intră efectiv pe terenul de sport - ar fi incompatibilă cu noțiunea de „sport în echipă”, fotbalul fiind un joc de echipă în care rezultatul este obținut prin efortul (fizic și psihic) sportiv colectiv, al tuturor jucătorilor.

Un argument în sprijinul acestei opinii rezultă și din examinarea, spre exemplu, a dispozițiilor art.5.2.4 din Regulamentul echipei de fotbal SCS CFM „Universitatea Cluj”, pentru anul competițional 2007-2008, în care se arată că „Jucătorii de pe foaia de joc, dar care nu intră în joc, vor primi până la 50% din prima de rezultat... ”.

De asemenea, instanța a constatat că, potrivit aceluiași act normativ intern, în Regulamentul echipei de fotbal SCS CFM „Universitatea Cluj”, pentru anul competițional 2007-2008, era instituită o „grilă de premiere pentru meciurile de campionat” (art.5.1), cuprinzând o complexă și generoasă modalitate de stabilire a premiei jucătorilor de fotbal (prime pentru fiecare punct obținut acasă sau în deplasare, prime diferențiate pentru clasarea pe anumite poziții a clasamentului etc).

În opinia majoritară a instanței fondului, pe de o parte, instituirea acestei complexe grile de premiere pentru obținerea victoriei sau obținerea unui meci egal, în fiecare partidă jucată, prime acordate peste salariul lunar stabilit potrivit clauzelor contractului de muncă - primele acordându-se jucătorilor de pe foaia de joc {care au jucat efectiv ori chiar dacă nu au intrat în joc}, iar, pe de altă parte, inexistența unei clauze de reziliere a contractului în cazul „neobținerii victoriei” în fiecare meci jucat, ori chiar în ipoteza unei posibile retrogradări a echipei - sugerează, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că nu există instituită o obligație de serviciu a jucătorilor de fotbal de „a obține victoria” în fiecare meci jucat (spre exemplu, în art.8.4 din Regulamentul echipei de fotbal SCS CFM „Universitatea Cluj”, pentru anul competițional 2007-2008, se menționează că „în situația în care echipa va retrograda, niciun jucător nu va putea pleca de la echipă, contractele prelungindu-se din oficiu cu un an, fără nicio pretenție financiară”). De altfel, sunt și alte domenii în care activitatea profesională nu are la bază o obligație de rezultat, ci o obligație de diligență, justificată printr-un anumit specific al respectivei activități care presupune risc, evoluții imprevizibile, chiar hazard uneori, intervenția decisivă a altor persoane, instituții ori autorități, etc. (medici, avocați, consilieri juridici, etc).

Referitor la contractele individuale de muncă, contractele civile ale jucătorilor de fotbal și Regulamentele de ordine interioară, prima instanță a

constatat că formularul intitulat „Contractul de muncă al jucătorului de fotbal” este elaborat sub coordonarea F.R.F., fiind disponibil pe pagina de internet. La pct.11.2, intitulat „Obligațiile jucătorului”, este menționat faptul că acesta are obligația „să joace în toate meciurile pentru care a fost selecționat, la nivelul cel mai înalt al pregătirii și abilităților sale” (lit.a).

În „Contractul de muncă” al jucătorilor de fotbal din cadrul Clubului C.F. „Gloria 1922 Bistrița”, este menționat faptul că „jucătorul se obligă să-și pună și să-și folosească în mod nelimitat întreaga putere și capacitate sportivă în interesul și pentru clubul unde este angajat”, iar „pentru aceasta jucătorul se obligă să participe la jocurile, antrenamentele și alte acțiuni de reprezentare ale clubului potrivit programului stabilit de club sau de împuterniciții acestuia” (art.2 alin.1 și lit.a).

În „Regulamentul de ordine interioară, anul competițional 2005/2006” al Clubului de fotbal „Gloria 1922 Bistrița” se menționează că „toți jucătorii, fără excepție, sunt obligați să respecte programul de antrenament, refacere, recuperare și jocuri stabilit de conducerea tehnică și să execute la nivel optim sarcinile individuale și de echipă ce le sunt stabilite” (art.14).

În „Contractul individual de muncă” al jucătorilor de fotbal din cadrul Clubului de fotbal „Universitatea Cluj” se stipulează că „salariatului, îi revin, în principal, următoarele obligații: obligația de a realiza norma de muncă sau, după caz, de a îndeplini atribuțiile ce îi revin conform fișei postului; obligația de fidelitate față de angajator în executarea atribuțiilor de serviciu” (pct.2).

SCS CFM Universitatea Cluj SA, a recurs și la încheierea unor contracte suplimentare denumite „Act adițional la contractul individual de muncă” în care sunt stabilite „valoarea netă a contractului” (25.000 USD, 30,000 UDS, 35.000 USD) pentru fiecare din anii competiționali 2007-2008, 2008-2009, 2009-2010, precizându-se că față de sumele precizate, jucătorul va încasa suplimentar un bonus de 5.000 USD, 10.000 USD, 15.000 USD, în raport cu fiecare an competițional, și dacă va evolua cel puțin 75% din meciurile oficiale ale respectivului an competițional.

De asemenea, în actul intitulat „Convenție civilă de prestări servicii”, încheiat cu SCS CFM Universitatea Cluj SA se arată că „pentru fiecare meci oficial de campionat jucat în calitate de titular, prestatorul va primi un bonus de 1.000 euro în primul an de contract și 500 euro în următorii doi ani de contract” Din examinarea întregului contract civil rezultă că respectivul „bonus” ar fi fost primit în plus, peste „valoarea contractului” stabilită distinct, pentru fiecare din cei 3 ani competiționali (2007-2008,2008-2009,2009-2010), și peste „prima de instalare”.

Instanța a reținut că același club sportiv, în activitatea sa, a recurs și la încheierea unui alt tip de contract civil, „Contract civil de prestări servicii”, în

care se menționează că pentru 10 meciuri oficiale din campionat jucătorul va primi suma de 10.000 USD" iar pentru îndeplinirea obiectivului propus de club (evitarea retrogradării) jucătorul va primi suma de 10.000 USD". Examinând întregul contract rezultă că aceste sume urmau să fie plătite de club distinct de „valoarea contractului” în sumă de 12.500 USD (pentru anul competițional 2007-2008), cu titlu de „bonusuri contractuale ale convenției civile”. În același contract civil se stabilesc „valoarea contractului” pentru anii competiționali 2008-2009, 2009-2010, 2010-2011, precum și valoarea „tonusurilor contractuale ale convenției civile” pentru aceiași ani competiționali, pentru 20 de meciuri oficiale jucate în campionat, respectiv, pentru fiecare meci oficial jucat din campionat, peste cele 20 de meciuri menționate. Din examinarea acestor contracte, instanța de fond a reținut că:

- în niciun contract (de muncă sau civil) nu este prevăzută, ca obligație de rezultat, obligația de serviciu a fiecărui jucător de fotbal de a câștiga fiecare meci judecat ori obligația de a obține un scor egal la fiecare meci jucat;

- fiecare jucător de fotbal are asigurat „un venit profesional anual”, stabilit de regulă pentru fiecare an competițional, venit cu caracter de stabilitate, de regulă plătit în tranșe lunare, denumit, după caz, „salariu” sau „valoarea contractului”;

- distinct de „salariu” sau „valoarea contractului”, fiecare jucător de fotbal primește, suplimentar, anumite „bonusuri”, cu titlu de premiere (pentru fiecare meci oficial de campionat jucat în calitate de titular”; „pentru bune rezultate”; „pentru evoluția în proporție de cel puțin 75%, 65% etc. din meciurile oficiale ale anului competițional (campionatului)”; „pentru îndeplinirea obiectivului propus de club”; „pentru 20 de meciuri oficiale jucate din campionat”; „pentru fiecare meci oficial jucat din campionat peste cele 20 de meciuri jucate”; „pentru promovarea în prima divizie”; „pentru clasarea echipei la sfârșitul campionatului pe locurile 3-5” etc);

- este prevăzută o obligație de diligență a fiecărui jucător de fotbal, exprimată în diferite modalități, cum ar fi: „să joace în toate meciurile pentru care a fost selecționat, la nivelul cel mai înalt al pregătirii și abilităților sale”; „jucătorul se obligă să-și pună și să-și folosească în mod nelimitat întreaga putere și capacitate sportivă în interesul și pentru clubul unde este angajat”;

- că este prevăzută o obligație de diligență, iar nu de rezultat, pentru fiecare jucător de fotbal reiese din faptul că, pe de o parte, nu se prevede rezilierea contractelor în cazul neobținerii unui anumit rezultat (de a câștiga fiecare meci judecat ori de a obține un scor egal la fiecare meci jucat), iar pe de altă parte, din faptul inserării clauzei potrivit căreia „toate sumele prevăzute în acest act adițional se reduc cu 50% în cazul în care echipa clubului angajatorului evoluează în Divizia B”;

- nu se poate pune semnul egalității între „obiectivul de performanță stabilit pentru echipa clubului sportiv” (cum ar fi, promovarea în prima divizie/liga I/serie; evitarea retrogradării echipei; situarea pe primele 3 locuri ale clasamentului, ori pe unele locuri superioare ale acestuia etc.) și „obligațiile (performanța) fiecărui jucător de fotbal”, chiar dacă, într-adevăr, de performanța fiecărui jucător depinde rezultatul obținut la finalul campionatului. Obiectivul de performanță stabilit pentru echipa clubului sportiv este suma rezultatelor fiecărui meci jucat de titularii echipei, însă - deopotrivă - depinde nu numai de efortul fizic și moral al fiecărui jucător, dar și de elemente exterioare acestora (managementul echipei, crearea condițiilor de antrenament și recuperare, valoarea tehnică și sportivă a echipelor adverse, impunerea și respectarea regulilor de joc de către arbitri, dar și de elemente aleatorii rezultate din tragerile la sorți ori din, jocul” punctelor acumulate de echipele adverse etc).

„Regulamentul de ordine interioară” al Asociației Club Fotbal Gloria 1922 Bistrița prevede numai că „Toate prevederile ROI au în vedere stimularea contribuției fiecărui jucător și, în ansamblu al echipei, pentru realizarea obiectivului competițional aprobat”, iar „la realizarea acestor obiective, întregul personal salariat al CF Gloria 1922 Bistrița este obligat să manifeste disciplină și râvnă deplină” (art.4-5). La art.21 se menționează că „orice jucător nu cunoaște obligație mai severă decât grija personală de a se pregăti permanent pentru competiție, de a se proteja contra deteriorării sănătății și de a contribui la construcția unei atmosfere prietenoști, stimulative pentru efort fizic și psihic, pentru victorie pe terenul de fotbal”. Din această exprimare a Regulamentului ar fi exagerat însă să se deducă instituirea pentru fiecare jucător al echipei de fotbal Gloria 1922 Bistrița a „obligației obținerii victoriei pe terenul de fotbal”, în toate condițiile, la toate meciurile, pe parcursul întregului an competițional. Evident că art.21 dă expresie aceleiași obligații de diligență a jucătorilor de fotbal; de altfel, la art.26 din același Regulament, se menționează că încălcarea cu vinovăție a obligațiilor din ROI și Regulamentele FRF atrag, printre altele, „diminuarea salariului și a altor drepturi bănești acordate pentru bune rezultate”.

„Regulamentul intern privind activitatea fotbalistică în anul competițional 2007-2008” al SCS CFM „Universitatea Cluj” SA declară, și el, ca „obiectiv principal al Clubului pentru sezonul competițional 2007-2008 menținerea în Liga 1” (art.2.1), iar „pentru Cupa României, obiectivul este accederea în semifinale, cu posibilitatea modificării obiectivului, în cazul în care necesități legate de campionat impun acest lucru” (art.2.2).

În opinia majoritară a primei instanțe, nici aceste mențiuni regulamentare nu justifică, în mod rezonabil concluzia instituirii pentru fiecare jucător al echipei de fotbal Universitatea Cluj a „obligației obținerii victoriei sau a obținerii unui scor egal”, în toate condițiile, la toate meciurile, pe parcursul întregului an

competițional, ci reflectă instituirea obligației de diligentă pentru jucători. Așa cum s-a arătat anterior, stabilirea unui obiectiv de performanță, opțiune firească pentru fiecare club sportiv, nu echivalează cu instituirea (expresă sau tacită) a unei obligații de serviciu individuale (pentru fiecare jucător al echipei), ca obligație de rezultat constând în aceea de a obține, la fiecare meci jucat în anul competițional, victoria sau scor egal.

De asemenea, și în acest Regulament (art.4) sunt prevăzute unele obligații ale jucătorilor de fotbal, cum ar fi:

- să adopte un sistem personal de alimentație, odihnă, efort,... menit să îi determine la ora jocului o formă corespunzătoare;
- interzicerea creării și întreținerii relațiilor cu persoanele din cadrul echipelor adverse sau din anturajul acestora;
- interzicerea discutării sau negocierea rezultatelor jocurilor cu persoanele arătate anterior;
- să contribuie cu toate resursele sale fizice și psihice, în limitele regulamentare, pentru obținerea victoriei;
- executarea la nivel optim a sarcinilor individuale și de echipă care le revin.

Instanța a apreciat că nici aceste ultime mențiuni regulamentare nu justifică, în mod rezonabil, concluzia instituirii pentru fiecare jucător al echipei de fotbal Universitatea Cluj a „obligației obținerii victoriei sau a obținerii unui scor egal”, în toate condițiile, la toate meciurile, pe parcursul întregului an competițional, ci reflectă instituirea obligației de diligentă pentru jucători. Regulamentul mai prevede (art.5) condițiile de acordare a „recompenselor”, „grila de premiere pentru meciurile din campionat” (pentru fiecare punct obținut acasă sau în deplasare; pentru clasarea pe o poziție care să asigure menținerea în Liga și în funcție de minutele jucate și aportul la performanțele echipei; pentru clasarea pe o poziție care să asigure prezența în Cupa UEFA; pentru clasarea pe o poziție care să asigure prezența în Champions League; diferențierea acordării „primelor ” pentru titulari și pentru rezerve etc).

Prima instanță a apreciat că tocmai instituirea acestui complex și generos sistem de recompensate a jucătorilor în cazul obținerii unor performanțe ale echipei justifică concluzia că, în sarcina fiecărui jucător de fotbal, este prevăzută o obligație generală de diligentă, iar nu de rezultat și, că - în ipoteza obținerii unui anumit rezultat - aceștia, suplimentar de „salariu/valoarea contractului”, beneficiau de „prime/recompense”. O dovadă elocventă în acest sens, a fost considerată prevederea regulamentară potrivit căreia se acorda o „primă”/”recompensă” pentru fiecare punct obținut acasă sau în deplasare.

În legătură cu obligațiile de serviciu ale jucătorilor de fotbal prevăzute în alte două acte normative interne ale Federației Române de Fotbal, prima

instanță a reținut că „Regulamentul privind statutul și transferul jucătorilor de fotbal” (ediția 2007), prevede următoarele:

- jucătorii trebuie să aibă un comportament care să respecte principiile de corectitudine, cinste, integritate și sportivitate;

- conform art.5.4, în afara obligațiilor pe care le au jucătorii amatori, jucătorii profesioniști mai au, printre altele, îndatorirea să facă eforturile specifice ocupației de jucător profesionist, la nivelul pregătirii și posibilităților personale, în scopul îndeplinirii obiectivelor de instruire și de performanță stabilite de club;

- potrivit art.5.2, printre principalele obligații ale jucătorilor amatori este și cea potrivit căreia trebuie să participe la jocurile oficiale și amicale ale echipei la care sunt legitimați, în funcție de valoarea, pregătirea și forma lor sportivă și de necesitățile clubului; să respecte prevederile statutului FRF, LPF, AJF, al clubului, precum și celelalte regulamente și norme ori hotărâri FRF, LPF, AJF, precum și cerințele regulamentului intern al clubului la care sunt legitimați; să se comporte corect și civilizată și să respecte prevederile statutelor și regulamentelor adoptate de FIFA/UEFA și FRF;

- conform art. 5.3, jucătorii profesioniști au, în afara drepturilor prevăzute pentru amatori, dreptul să încheie cu un club afiliat la FRF/AJF un contract individual de muncă, respectiv, o convenție civilă, conform legislației în vigoare; să li se plătească salariul sau onorariul convenit, precum și primele, sporurile, indemnizațiile și alte drepturi bănești convenite de părți prin contractul de muncă sau convenția civilă și să beneficieze de drepturile materiale prevăzute în contractele respective; să li se asigure stabilitate contractuală, contractul neputând să înceteze sau să se modifice decât în cazurile și în condițiile prevăzute de lege și de prezentul regulament; alte drepturi prevăzute de legislația în vigoare și de regulamentele FRF.

Exprimarea „îndatorirea să facă eforturile specifice ocupației de jucător profesionist, la nivelul pregătirii și posibilităților personale” și, respectiv, „să participe la jocurile oficiale și amicale ale echipei la care sunt legitimați, în funcție de valoarea, pregătirea și forma lor sportivă și de necesitățile clubului” exclude orice speculație cu privire la instituirea altei obligații, alta în afara celei de diligență, în sarcina jucătorilor profesioniști de fotbal, fapt care în opinia instanței de fond înseamnă că stabilirea unui anumit obiectiv de performanță, opțiune absolut firească pentru fiecare club sportiv, nu echivalează cu instituirea (expresă sau tacită) a unei obligații de serviciu individuale (pentru fiecare jucător al echipei), ca obligație de rezultat constând în aceea de a obține, la fiecare meci jucat în anul competițional, victoria sau scor egal.

Ultimul act normativ intern examinat de instanța de fond, respectiv „Regulamentul disciplinar al Federației Române de Fotbal” (ediția 2007),

stabilește mai multe abateri disciplinare. În art.60, în varianta regulamentului elaborată în anul 2007, este prevăzută ca abatere disciplinară „ Corupția”, cu următorul conținut:

„1. Persoana care oferă, promite sau acordă un avantaj nejustificat unui organ al FRF/LPF/AJF, unui arbitru, jucător sau unui oficial în nume propriu sau al unui terț, în scopul de a-l determina să încalce regulamentele FIFA/UEFA/FRF, va fi sancționată în mod cumulativ:

a) cu o penalitate de 100.000 -200.000 de lei;

b) cu interzicerea oricărei activități legate de fotbal și cu interzicerea accesului pe orice stadion pentru doi ani;

c) cu depunțare de 6-9 puncte a echipelor implicate.

2. Corupția pasivă (solicitarea, acceptarea promisiunii sau primirea unui avantaj nejustificat), precum și fapta unei persoane de a promite, oferi sau acorda sume de bani unui oficial al unui club sau unui terț, în beneficiul unui club, în scopul de a stimula echipa clubului respectiv să-și apere corect șansele într-unui sau în mai multe jocuri, se sancționează conform alin. 1

3. În cazuri grave sau în caz de recidivă, sancțiunile prevăzute la alin. 1 lit. b pot fi înlocuite cu declararea „persona non grata”.

4. În toate cazurile, organul jurisdicțional va decide confiscarea valorilor materiale sau financiare implicate în comiterea abaterii. Aceste valori vor fi folosite pentru programele de dezvoltare a fotbalului.

5. În toate cazurile prevăzute de acest articol, FRF/AJF au obligația de a sesiza organele de urmărire penală ”.

În art.6 sunt menționate definițiile pentru „oficial” (precizându-se expres că nu include jucătorii de fotbal), iar noțiunea de „club” sportiv este deja explicată; după cum se observă este considerată abatere disciplinară fapta unei persoane de a promite, oferi sau acorda sume de bani în scopul de a stimula echipa clubului respectiv să-și apere corect șansele într-unui sau în mai multe jocuri, iar persoana vizată prin actul de corupție este un oficial al unui club sau unui terț, în beneficiul unui club.

Instanța de fond a constatat că începând cu 22.09.2008, Federația Română de Fotbal, în temeiul „principiului autogovernării în sport”, a modificat și completat art.60 și a introdus un nou text, art.60¹, în „Regulamentul disciplinar al Federației Române de Fotbal” astfel:

“Oricare dintre persoanele definite de art. 4.2 lit. a) - g) din prezentul regulament care oferă, promite sau acordă un avantaj nejustificat unui organ al FRF/LPF/AJF/AMFB, unui oficial, jucător, arbitru sau observator, în nume propriu sau al unui terț, în scopul de a determina să încalce statutele și regulamentele FIFA/UEFA/FRF, va fi sancționată în mod cumulativ:

a) cu o penalitate de la 100.000 la 300.000 lei;

b) cu interzicerea oricărei activități legate de fotbal și cu interzicerea accesului pe orice stadion pentru 2 ani;

c) retrogradarea primei echipe a clubului în categoria imediat inferioară.

2. Solicitarea, acceptarea promisiunii sau primirea unui avantaj nejustificat se sancționează în conformitate cu prevederile pct. 1 lit. a)-c) din prezentul articol."

Restul prevederilor art. 60 din Regulamentul Disciplinar rămân neschimbate. După articolul 60 din Regulamentul Disciplinar se introduce art. 60¹ alin.1 care va avea următorul conținut:

"1. Fapta unei persoane definite de art. 4.2 lit. a) - g) din prezentul regulament de a promite, oferi sau acorda sume de bani unui jucător, antrenor, oficial al unui club sau unei alte persoane, în scopul de a stimula echipa clubului respectiv să-și apere corect șansele într-un meci de fotbal, se sancționează cu suspendare de 2 ani și penalitate sportivă de 1.000.000 lei. În caz de recidivă, sancțiunea aplicată anterior va fi întotdeauna dublată.

2. Fapta unui jucător, antrenor, sau oficial al unui club de a solicita, accepta promisiunea sau de a primi un avantaj nejustificat de la o altă persoană în scopul de a stimula echipa clubului căruia aparține să-și apere corect șansele într-un meci de fotbal, se sancționează după cum urmează:

a) cu suspendare de 2 ani și penalitate sportivă de 1 000.000 lei, în cazul oficialilor;

b) cu suspendare de 6 luni și penalitate sportivă de 200.000 lei, în cazul jucătorilor care evoluează în Liga I;

c) cu suspendare de 6 luni și penalitate sportivă de 100.000 lei, în cazul jucătorilor care evoluează în Liga a 2-a;

d) cu suspendare de 6 luni și penalitate sportivă de 50.000 lei, în cazul jucătorilor care evoluează în Liga a 3-a;

e) cu suspendare de 6 luni și penalitate sportivă de 400.000 lei, în cazul antrenorilor cluburilor care evoluează în Campionatul Național al Ligii I;

f) cu suspendare de 6 luni și penalitate sportivă de 200.000 lei, în cazul antrenorilor cluburilor care evoluează în Campionatul Național al Ligii a 2-a;

g) cu suspendare de 6 luni și penalitate sportivă de 100.000 lei, în cazul antrenorilor cluburilor care evoluează în Campionatul Național al Ligii a 3-a;

În caz de recidivă, sancțiunea aplicată anterior va fi întotdeauna dublată.

3. Penalitățile aplicate în condițiile pct. 1 și 2 din prezentul articol pot depăși maximul general prevăzut la art. 20 pct. 2 din prezentul regulament."

Instanța a mai constatat și că, în final, textul art.60 din „Regulamentul disciplinar al Federației Române de Fotbal” (ediția 2009, în vigoare din 01.07.2009) a fost modificat și completat, fiind în schimb eliminat art.60¹ al cărui conținut a fost integrat în noul text al art.60, având următorul conținut:

„Articolul 60 Corupția/Pariurile sportive /Integritatea competițiilor

1. Persoana care oferă, promite sau acordă un avantaj nejustificat unui organ al FRF/LPF/AJF, unui arbitru, jucător, oficial sau altei persoane care se afla sub incidența prezentului regulament, în nume propriu sau al unui terț, în scopul de a-l determina să încalce statutele și regulamentele FIFA/UEFA/FRF, va fi sancționată în mod cumulativ:

- a) cu o penalitate sportivă de la 100.000 la 300.000 de lei;
- b) cu interzicerea oricărei activități legate de fotbal și cu interzicerea accesului pe orice stadion pentru doi ani;
- c) retrogradarea primei echipe a clubului în categoria imediat inferioară.

2. Solicitarea, acceptarea promisiunii sau primirea unui avantaj nejustificat se sancționează în conformitate cu prevederile alin. 1 lit. a) - c) din prezentul articol.

3. În cazuri grave sau în caz de recidivă, sancțiunile prevăzute la alin. 1 lit. b) de mai sus pot fi înlocuite cu declararea persona non grata.

4. Prin avantaje nejustificate se înțeleg: bani, titluri de orice fel echivalând bani, bunuri, comisioane, împrumuturi, donații, prestări de servicii cu titlu gratuit, promovare în serviciu, oportunități de afaceri, alte avantaje cu caracter patrimonial, etc.

5. Fapta persoanei care participă direct sau indirect la pariuri sau alte activități similare care privesc jocurile din competițiile organizate sub egida FIFA/UEFA/FRF/LPF/AJF sau care are un interes financiar direct sau indirect în astfel de activități se sancționează cumulativ cu:

- a) interzicerea oricărei activități legate de fotbal pentru 2 ani;
- b) penalitate sportivă de 300.000 de lei.

6. În toate cazurile, organul jurisdicțional va decide confiscarea valorilor materiale sau financiare implicate în comiterea abaterii. Aceste valori vor fi folosite pentru programele de dezvoltare a fotbalului.

7. În cazul săvârșirii abaterilor disciplinare prevăzute și sancționate de alin. 1 și 2 ale prezentului articol, FRF/LPF/AJF au obligația de a sesiza organele de urmărire penală.

8. Fapta persoanei care, direct sau indirect, deține acțiuni sau o funcție de conducere la mai mult de un club participant în competițiile organizate de FRF/LPF/AJF, se sancționează cu interzicerea oricărei activități legate de fotbal până la încetarea motivelor de sancționare și penalitate sportivă de la 50.000 la 100.000 de lei.

9. Fapta unei persoane definită de art. 4.1 lit. a) - g) din prezentul regulament, de a promite, oferi sau acorda sume de bani unui jucător, antrenor, oficial al unui club sau unei alte persoane, în scopul de a stimula echipa clubului respectiv să-și apere corect șansele într-un joc de fotbal, se sancționează cu

suspendare de 2 ani și penalitate sportivă de 1.000.000 de lei. În caz de recidivă, sancțiunea aplicată anterior va fi întotdeauna dublată.

10. Fapta unui jucător, antrenor sau oficial al unui club de a solicita, accepta promisiunea sau de a primi un avantaj nejustificat de la o altă persoană în scopul de a stimula echipa clubului căruia aparține să-și apere corect șansele într-un joc de fotbal, se sancționează după cum urmează:

a) cu suspendare de 2 ani și penalitate sportivă de 1.000.000 de lei, în cazul oficialilor;

b) cu suspendare de 6 luni și penalitate sportivă de 200.000 de lei în cazul jucătorilor care evoluează în Liga I;

c) cu suspendare de 6 luni și penalitate sportivă de 100.000 de lei în cazul jucătorilor care evoluează în Liga a 2-a;

d) cu suspendare de 6 luni și penalitate sportivă de 50.000 de lei în cazul jucătorilor care evoluează în Liga a 3-a;

e) cu suspendare de 6 luni și penalitate sportivă de 400.000 de lei în cazul antrenorilor cluburilor care evoluează în Liga I;

f) cu suspendare de 6 luni și penalitate sportivă de 200.000 de lei în cazul antrenorilor cluburilor care evoluează în Liga a 2-a;

g) cu suspendare de 6 luni și penalitate sportivă de 100.000 de lei în cazul antrenorilor cluburilor care evoluează în Liga a 3-a;

În caz de recidivă, sancțiunea aplicată anterior va fi întotdeauna dublată.

11. Penalitățile aplicate în condițiile alin. 9 și 10 din prezentul articol pot depăși maximul general prevăzut de regulamentul disciplinar".

Din examinarea comparativă a celor două texte, instanța a constatat o adaptare evidentă a „autogovernării sportive” la noile provocări legate de domeniul corupției, pădurilor sportive și integrității în competițiile sportive. În continuare instanța de fond a apreciat necesară efectuarea unor mențiuni referitoare la incriminarea faptelor de corupție în sport, a faptelor legate de pariurile sportive și asigurarea integrității în competițiile sportive.

Principiile „autogovernării” și „autoreglementării” în domeniul sportiv și, respectiv, prevederea unor fapte ca abateri disciplinare în Regulamentele disciplinare ale diferitelor cluburi, federații, ligi sportive și, corelativ, „exercitarea puterii disciplinare” a organelor jurisdicționale sportive, nu înlătură dreptul statului de a incrimina în legea penală fapte calificate ca abateri disciplinare (toate sau numai unele dintre acestea) ori alte fapte (neprevăzute ca bateri disciplinare), în principiu cele două forme de răspundere juridică (răspunderea disciplinară și răspunderea penală) neexcluzându-se și necondiționându-se reciproc. Legiuitorul român, până în prezent, nu a adoptat dispoziții speciale, distincte de cele de drept comun, de incriminare a unor fapte săvârșite în

activitatea sportivă, aspect care poate fi de natură să justifice, după caz, fie o jurisprudența neunitară, fie dificultăți în conformarea destinațiilor legii.

În unele state au fost adoptate texte cuprinzând incriminări referitoare la corupția în sectorul public și privat (activitatea de afaceri) și la corupția în activitățile sportive, pariuri sportive și integritate în competițiile sportive (S.U.A. - Kansas, „Sports bribery”, Missouri, „Sports bribery”, New York, „Sports bribery”, Nevada, „Sports bribery Laws”, etc; Regatul Unit - „Bribery Act 2010”).

Jurisprudența națională a soluționat, recent, o cauză având ca obiect fapte de corupție în domeniul sportiv (meciuri de fotbal). Astfel, în cauza nr.4689/111/2009 a Tribunalului Bihor (rechizitoriul nr.39/P/2009 din 29.06.2009 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.N. A.), a fost pronunțată sentința penală nr.9/P din 17.01.2012, nedefinitivă, prin care au fost condamnați inculpații C.S. și O.G. trimiși în judecată pentru infracțiunile de dare de mită, trafic de influență și cumpărare de influență, faptele constând în următoarele:

- fapta inculpatului C.S. de a pretinde suma de 30.000 euro de la inculpatul O.G., președintele clubului ACU Arad, lăsând să se înțeleagă că are influență asupra președintelui clubului FC Bihor, numitul T.A.A., și asupra jucătorilor de fotbal, pentru ca aceștia să nu-și apere în mod corect șansele și să piardă meciul cu ACU Arad;

- fapta inculpatului C.S. de a oferi, în mod direct, suma de 35.000 euro jucătorilor de fotbal de la FC Bihor pentru ca aceștia să nu își apere corect șansele și să piardă meciul cu ACU Arad;

- fapta inculpatului O.G., președintele clubului ACU Arad, de a fi de acord să-i dea inculpatului C.S. suma de 25.000 euro, urmând să-i remită încă 5.000 euro la finalul meciului, acesta lăsând să se înțeleagă că are influență asupra președintelui clubului FC Bihor, numitul T.A.A., și asupra jucătorilor de fotbal, pentru ca aceștia să nu-și apere în mod corect șansele și să piardă meciul cu ACU Arad. În acest caz, instanța de fond a constatat că faptele de corupție sunt în legătură cu încălcarea obligației de fidelitate.

Referitor la acuzația de favorizarea infractorului, prevăzută de art.264 Cod penal instanța de fond a reținut că potrivit rechizitoriului, constituie infracțiunea de favorizarea infractorului, prevăzută de art.264 Cod penal, după caz, în raport cu fiecare inculpat, următoarele fapte:

- „- alcătuirea frauduloasă la data de 20.05.2008 a două antecontracte de vânzare-cumpărare, în care au fost introduse mențiuni necorespunzătoare adevărului în privința conținutului, datei și voinței reale a părților, folosite ulterior în timpul anchetei penale, precum și darea unor declarații mincinoase în calitate de martor în timpul audierii din 09.09.2008, în scopul de a îngreuna și întârzia finalizarea urmăririi penale;

- de a redacta în mod fraudulos, la data de 20 mai 2008, un antecontract de vânzare-cumpărare între Marino Gheorghe Radu și George Becali, prin consemnarea-atestarea unor mențiuni necorespunzătoare adevărului, în legătură cu data reală a întocmirii înscrisului și voința părților, precum și declararea în mod mincinos a contextului perfectării înscrisului menționat în cadrul audierii din 25.09.2008, în scopul de a îngreuna prezenta anchetă și de a-i exonera de o posibilă răspundere penală pe inculpații Becali George și Teia Sponte;

- de a se implica direct în perfectarea unui antecontract de vânzare-cumpărare în formă olografă, în care se atesta în mod nereal - sub semnătura sa în calitate de martor - executarea înscrisului în luna aprilie 2008, deși acesta a fost realizat mult mai târziu, în 20 mai 2008 și darea, în calitate de martor, a unor declarații mincinoase în legătură cu modul de întocmire a actului menționat anterior, toate în scopul de a îngreuna astfel urmărirea penală declanșată împotriva inculpaților Becali George și Teia Sponte și de a-i exonera de o posibilă răspundere penală;

- de a se implica direct în perfectarea unui antecontract de vânzare-cumpărare în formă olografa, în care se atesta în mod nereal - sub semnătura sa în calitate de martor - executarea înscrisului în luna aprilie 2008, deși acesta a fost realizat mult mai târziu, în 20 mai 2008, precum și darea în calitate de martor, la data de 25.09.2008, a unei declarații mincinoase privind modul de întocmire a actului menționat, reprezintă acte concrete de ajutorare a inculpaților Becali George și Teia Sponte, comise în scopul de a îngreuna urmărirea penală declanșată împotriva acestora și exonerarea de la o posibilă răspundere penală".

În sinteză, acuzațiile constau în faptul că persoanele arătate în actul de sesizare au fost implicate, după caz, în redactarea/alcătuirea/semnarea celor 2 înscrisuri sub semnătură privată și, respectiv, în faptul că au dat declarații mincinoase/au făcut afirmații mincinoase în cursul urmăririi penale cu privire la întocmirea acelor înscrisuri, în „scopul de a îngreuna urmărirea penală” și „de a-i exonera de o posibilă răspundere penală” pe inculpații BECALI GEORGE și TEIA SPONTE.

Instanța a apreciat că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de favorizarea infractorului, întrucât așa cum rezultă din prevederile art. 264 Cod penal infracțiunea de favorizare a infractorului este o infracțiune subsecventă deoarece, înainte de a exista fapta de favorizare, trebuie să existe o infracțiune săvârșită de altă persoană decât cel care va fi un favorizator al acelei fapte. Potrivit textului art. 264 alin.1 Cod penal, cel care profită de activitatea favorizatorului este întotdeauna un infractor (deoarece se menționează că ajutorul este dat „unui infractor”). Aceasta înseamnă, pe de o

parte, că fapta favorizată poate fi numai o infracțiune, adică o faptă pentru care să se poată legalmente pune în mișcare acțiunea penală, iar pe de altă parte, că cel favorizat îndeplinește, în momentul săvârșirii actelor de favorizare, toate condițiile prevăzute de lege pentru a fi considerat ca atare, adică un infractor. În lipsa unei definiții legale, „infractor” este persoana care a săvârșit, cu vinovăție, vreuna dintre faptele pe care legea le pedepsește ca infracțiune consumată sau ca tentativă ori care a participat la săvârșirea unei asemenea fapte ca instigator sau complice. Prin „infracțiune”, potrivit art. 17 Cod penal, se înțelege „fapta care prezintă pericol social, săvârșită cu vinovăție și prevăzută de legea penală”. În consecință, nu există identitate între noțiunile de „faptă prevăzută de legea penală” și „infracțiune”, respectiv, între noțiunile de „făptuitor” și „infractor”.

Așa cum constant s-a arătat în doctrina juridică și în jurisprudență, fapta anterioară favorizării trebuie să îndeplinească toate condițiile prevăzute de art. 17 Cod penal pentru a fi infracțiune, în lipsa uneia dintre trăsăturile esențiale ale infracțiunii, favorizarea acelei fapte nu atrage răspunderea penală (de exemplu, lipsește vinovăția ori anumite împrejurări înlătură caracterul penal al faptei). Dacă legiuitorul ar fi dorit ca fapta principală să fie ceva mai puțin decât o infracțiune – spre exemplu, o faptă prevăzută de legea penală - atunci ar fi menționat acest lucru, așa cum a făcut în cazul infracțiunii de tănuire (în textul art.221 Cod penal legiuitorul folosind expresia „...cunoscând că bunul provine din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală”).

Instanța a apreciat că aceasta este corecta interpretare a textului incriminator (în sensul că nu există identitate între noțiunile de „faptă prevăzută de legea penală” și „infracțiune”, respectiv, între noțiunile de „făptuitor” și „infractor”) și din examinarea „Expunerii de motive” la noul Cod penal potrivit căruia, referitor la această infracțiune, sub noua denumire „favorizarea făptuitorului” (art.269), se arată că „... au fost aduse unele modificări atât sub aspect terminologic dar și de conținut. În primul rând, s-a renunțat la folosirea noțiunilor de „infracțiune” și „infractor” în favoarea celor de „faptă prevăzută de legea penală” și de „făptuitor” întrucât activitatea de înfăptuire a justiției este împiedicată inclusiv prin sprijinirea unei persoane care a comis o faptă interzisă de legea penală, dar care ar putea în concret să nu angajeze răspunderea penală datorită unor cauze care fac imposibilă întrunirea trăsăturilor esențiale ale infracțiunii (de pildă minoritatea sau eroarea de fapt). Această deoarece verificarea condițiilor de existență sau inexistență a responsabilității penale a unei persoane se face în cadrul unui proces penal și nu în raport de aprecierea făcută de favorizator. În același timp, s-a renunțat la favorizarea reală, ca modalitate de comitere a acestei infracțiuni, acțiunile respective fiind prevăzute în conținutul infracțiunii de tănuire”. În consecință, această expunere de

motive, pe de o parte, sugerează că noul Cod penal extinde condițiile răspunderii penale pentru această faptă (favorizarea personală), incriminând-o sub denumirea de „Favorizarea făptuitorului” (art.269), iar pe de altă parte, contribuie la concluzia că, „de lege lata”, numai printr-o interpretare extensivă a actualului text prevăzut de art.264 Cod penal s-ar putea examina posibilitatea condamnării inculpaților pentru favorizarea infractorului.

Cu toate acestea instanța a apreciat că interpretarea textului incriminator în defavoarea acuzatului, prin extinderea domeniului de aplicare la situații și fapte care nu au fost avute în vedere de legiuitor, nu este permisă potrivit art.7 din C.E.D.O. astfel cum a fost interpretat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Infrațiunea de favorizarea infractorului, prevăzută de art.264 Cod penal, este periculoasă nu numai pentru că periclitează înlăptuirea justiției, ci și pentru că de ea profită un infractor autentic. Ajutorul dat unui infractor și care constituie elementul material al infrațiunii prevăzute de art.264 Cod penal, poate consta într-o acțiune ori într-o inacțiune. Fapta constă într-un ajutor dat unui infractor, iar din exprimarea legiuitorului rezultă sprijinirea certă efectivă, a unui infractor. De asemenea, potrivit legii, ajutorul acordat infractorului trebuie să aibă aptitudinea de a-l sprijini pe acesta, de a-l sluji pentru a se sustrage de la urmărirea penală, de la judecată ori de la executarea pedepsei, ori pentru a-i asigura folosul sau produsul infrațiunii; ajutorul dat infractorului trebuie să aibă acest potențial în lipsa căruia nu poate fi socotit ca o contribuție efectivă la periclitarea justiției penale.

În ceea ce privește prima modalitate de săvârșire a infrațiunii, s-a reținut că fapta mai este denumită în literatura de specialitate „favorizare personală” și, pentru existența ei, ajutorul acordat trebuie să fie de natură a îngreuna sau zădărnici justiția penală. În consecință, ajutorul acordat infractorului trebuie să vizeze urmărirea penală, judecata sau executarea pedepsei, în sensul îngreunării acestora (creării de dificultăți) sau zădărniciii lor (a le face inutile, ineficiente).

Sub aspectul laturii subiective, în momentul în care se săvârșește fapta de favorizare, subiectul activ trebuie să știe că dă ajutor unui infractor, adică unei persoane care a săvârșit, cu vinovăție, o faptă prevăzută de legea penală, fie în formă consumată, fie în forma tentativei pedepsibile.

În rezumat, pe de o parte, favorizatorul trebuie să știe că s-a comis o infrațiune al cărei autor, instigator sau complice beneficiază de ajutorul său, iar pe de altă parte, să știe că acea infrațiune a fost consumată ori a rămas în faza tentativei pedepsibile.

În consecință, dacă făptuitorul nu știe că acordă ajutor unui infractor ori știe că favorizatul a comis o faptă ilicită, dar nu are date la îndemână, în acel

moment, pentru a-și da seama că este vorba de o infracțiune, atunci cel care dă un astfel de ajutor nu săvârșește fapta prevăzută și pedepsită de art 264 Cod penal

În opinia primei instanțe, toate elementele conținutului infracțiunii - latură obiectivă, latură subiectivă, obiect, subiect etc. - adică totalitatea condițiilor cerute de lege pentru ca o anumită faptă să constituie infracțiune, trebuie să se realizeze cumulativ. Astfel, dacă favorizarea a fost făcută față de o persoană care, ulterior, se constată a nu fi infractor, nu se poate aprecia ca fiind realizat conținutul constitutiv al infracțiunii de favorizarea infractorului numai pe considerentul realizării urmării socialmente periculoase. Lipsa unora dintre elementele conținutului faptei prevăzute de legea penală nu pot fi suplinate prin existența altora. Incriminând fapta de favorizare a infractorului, legiuitorul a urmărit să pedepsească fapta persoanei care creează un pericol pentru înfăptuirea justiției prin aceea că ajută un infractor, fapta constând deci în ajutorul dat unui infractor, iar prin aceasta se perturbă sau se zădărnicește activitatea de înfăptuire a justiției. Nu orice periclitate a activității de înfăptuire a justiției, ca o condiție suficientă prin ea însăși, este incriminată prin textul art.264 Cod penal, ci numai aceea care este săvârșită prin intermediul ajutorului dat unui infractor. Dacă lezarea valorilor sociale apărute de legea penală nu se face în modalitățile și condițiile strict prevăzute de aceasta, atunci fapta săvârșită de presupusul favorizator nu poate fi infracțiune. Nu se poate ignora caracterul subsecvent al infracțiunii de favorizare, aceasta trebuind să se raporteze la o infracțiune care să fi fost săvârșită de către cel favorizat.

Or, dacă aceasta din urmă (persoana favorizată) nu a săvârșit o infracțiune și nu este infractor, pe cale de consecință, nu mai poate exista infracțiunea de favorizare a infractorului. Dacă s-ar concluziona în sens contrar, s-ar ajunge la situația inacceptabilă de a considera ca infracțiune orice îngreunare a activității de justiție, ceea ce, desigur, nu este posibil („nullum crimen sine lege”). De asemenea, ori de câte ori favorizatul este considerat a nu fi săvârșit o faptă penală (inclusiv pe temeiul art. 44-51 Cod penal), nu va exista nici infracțiunea de favorizarea infractorului.

Prima instanța a mai arătat că, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că dreptul la un proces echitabil în cauzele penale include „dreptul, pentru orice „acuzat”, în sensul autonom pe care articolul 6 îl atribuie acestui termen, de a păstra tăcerea și de a nu încerca să contribuie la propria sa incriminare” (cauza Funke v. Franța, 25 februarie 1993). În hotărârea pronunțată în cauza Saunders v. Regatul Unit (17 decembrie 1996), se face o precizare importantă în această privință: „Curtea reamintește că, chiar dacă articolul 6 al Convenției nu menționează în mod expres, dreptul de a păstra tăcerea, și una din componentele lui - dreptul de a nu contribui la

propria sa incriminare - acestea sunt norme internaționale general recunoscute, care se află în centrul noțiunii de proces echitabil consacrată prin acest articol (articolul 6). Motivele lor de a fi țin, în special, de protecția acuzatului împotriva aplicării forței coercitive abuzive din partea autorităților, ceea ce evită erorile judiciare și permite să fie atinse scopurile articolului 6 [...]. În particular, dreptul de a nu contribui la propria sa incriminare presupune că, într-o cauză penală, acuzarea caută să-și întemeieze argumentația fără a recurge la elemente probante obținute prin constrângere sau presiuni, în pofida voinței acuzatului în acest sens, acest drept este strâns legat de principiul prezumției de nevinovăție consacrat în articolul 6(2) din Convenție ".

Privilegiul împotriva autoincriminării și dreptul acuzatului de a păstra tăcerea, garanții implicite ale dreptului la un proces echitabil, au fost examinate, după anul 1993, în mai multe cauze aflate pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului (J.B contra Elveția, 2001, Ijt GMR și AKP contra Marii Britanii, 2000, Kansal contra Marii Britanii, 2004, Jalloh contra Germaniei, 2006, Weh contra Austria, 2004, Allan contra Marii Britanii, 2002, Muray contra Marii Britanii, 1996, Serves contra Franței 1997), fiind constant relevată necesitatea interzicerii utilizării oricăror mijloace de constrângere în scopul obținerii de probe împotriva voinței acuzatului, precum și faptul că, față de caracterul autonom al noțiunii de „acuzăție în materie penală”, trebuie considerat că și martorul se bucură de acest drept în măsura în care, prin declarația pe care o face, s-ar putea autoincrimina.

În rezumat, privilegiul împotriva autoincriminării este un principiu conform căruia statul nu poate obliga un suspect să coopereze cu acuzarea prin oferirea de probe ce l-ar putea incrimina.

Or, în condițiile în care există indicii rezonabile, pe de o parte, că o persoană a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, iar pe de altă parte, că va fi pusă sub acuzare, ascultarea acesteia în calitate de martor, sub prestare de jurământ și, deci, sub sancțiunea penală a săvârșirii infracțiunii de mărturie mincinoasă, cu privire la fapte sau împrejurări care l-ar putea incrimina, poate fi, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, de natură a aduce atingere celor două reguli menționate (privilegiul împotriva autoincriminării și dreptul acuzatului de a păstra tăcerea).

Astfel, conform rechizitoriului, o parte a acuzațiilor incluse în fapta de favorizare a infractorului, ca infracțiune prevăzută de art.264 Cod penal, constau în următoarele:

- darea unor declarații mincinoase în calitate de martor în timpul audierii din 09.09.2008, în scopul de a îngreuna și întârzia finalizarea urmăririi penale (înculpatul MARINO GHEORGHE RADU);

- declararea în mod mincinos a contextului perfectării înscrisului menționat în cadrul audierii din 25.09.2008, în scopul de a îngreuna prezenta anchetă și de a-i exonera de o posibilă răspundere penală pe învinuiții Becali George și Teia Sponte (inculpata CIUL ALINA FLORENTINA);

- darea în calitate de martor, la data de 25.09.2008, a unei declarații mincinoase privind modul de întocmire a actului menționat, reprezintă acte concrete de ajutorare a învinuiților Becali George și Teia Sponte, comise în scopul de a îngreuna urmărirea penală declanșată împotriva acestora și exonerarea de la o posibilă răspundere penală (inculpatul PIȚURCĂ VICTOR).

Or, inculpații MARINO GHEORGHE RADU, CIUL ALINA FLORENTINA și PIȚURCĂ VICTOR fuseseră, anterior ascultării în calitate de martor, așa cum se menționează în rechizitoriu, persoanele implicate în întocmirea/redactarea/atestarea și semnarea celor două antecontracte de vânzare - cumpărare (înscrisuri sub semnătură privată), după cum urmează:

- inculpatul MARINO GHEORGHE RADU, în calitate de promitent-vânzător, în ambele înscrisuri (înscrisul olograf și înscrisul tehnoredactat);

- inculpata CIUL ALINA FLORENTINA, în calitate de avocat redactor al celui de-al doilea antecontract și, de asemenea, de avocat care a atestat și semnat respectivul antecontract (înscrisul tehnoredactat);

- inculpatul PIȚURCĂ VICTOR, în calitate de martor care a semnat pe primul antecontract (înscrisul olograf).

Având în vedere că, anterior, cei trei inculpați fuseseră implicați în activitatea de întocmire/redactare/atestare și semnare a celor două antecontracte de vânzare-cumpărare (înscrisuri sub semnătură privată), ascultarea lor și, declarațiile caracterizate de către acuzare ca declarații de martor, cu privire la modul de întocmire a respectivelor înscrisuri sub semnătură privată, precum și la contextul sau împrejurările perfectării acestora, în condițiile în care organele judiciare de urmărire penală aveau suficiente date și informații care sugerau, în mod rezonabil, posibila punere sub acuzare a lor cu privire la aceste fapte (cel puțin cu privire la scopul întocmirii și folosirii înscrisurilor) - se plasează sub protecția „dreptului de a nu contribui la propria sa incriminare”.

În sfârșit, în cauza Creangă contra România (2012), Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Marea Cameră, a constatat că „reclamantul a fost citat pentru a se prezenta la procuror pentru a da o declarație în contextul unor cercetări penale și nu i-a fost dată nicio informație suplimentară cu privire la scopul declarației ...reclamantul nu cunoștea dacă este citat în calitate de martor sau de suspect, sau chiar în calitatea de ofițer de poliție care realizează anchete penale”.

Așa cum s-a remarcat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (cu referire la teoria „celor trei alegeri dificile cu care se confruntă

persoana") nu este natural să i se ceară presupusului făptuitor să aleagă între: 1) cel sancționat pentru refuzul său de a coopera; 2) să furnizeze autorităților informații incriminatoare pentru el; 3) să mintă și să riște să fie condamnat pentru aceasta (cauza Weh contra Austria, 2004).

De altfel, în doctrina juridică și jurisprudența națională a fost constant susținută, cu valoare de principiu, opinia potrivit căreia dacă martorul pentru a nu se învinui pe sine de săvârșirea unei infracțiuni, face afirmații neadevărate sau, cu intenție, trece sub tăcere anumite împrejurări esențiale despre care a fost întrebat, el nu ar săvârși infracțiunea de mărturie mincinoasă. În realitate, o asemenea persoană nu mai este „un martor”, deoarece el nu poate apărea în aceasta calitate în raport cu o eventuală inculpare a sa, din moment ce întrebările ce i se adresează ar conduce, dacă ar răspunde sincer, la implicarea sa într-un proces penal. Într-o asemenea situație, martorului nu i se mai poate cere să fie obiectiv, în același timp în care asupra sa planează sancțiunea penală. În acest sens, în jurisprudența instanței supreme a fost afirmat principiul potrivit căruia, în cazul în care o persoană, după ce a fost ascultată ca martor în cursul procesului penal, este trimisă în judecată, pentru o infracțiune în legătură cu aceea care, încă inițial, face obiectul judecății, ea pierde calitatea de martor, devenind inculpat și nu mai poate fi trasă la răspundere pentru afirmațiile neadevărate făcute cu ocazia ascultării sale în calitate de martor (decizia penală nr.957/1979, Tribunalul Suprem, Secția penală).

Instanța a apreciat că declarațiile neadevărate ale prezumtivului făptuitor, ascultat în calitate de „martor” (înainte de a deveni învinuit sau inculpat) reflectă, mai degrabă, preocuparea sa de a-și concepe anticipat o apărare, decât intenția de a împiedica aflarea adevărului sau intenția de favorizarea altui infractor. Chiar dacă declarațiile inițiale au fost date în calitate de martor, iar pe parcursul procesului penal a devenit inculpat, declarațiile sale inițiale nu pot atrage răspunderea penală nici față de aspectele vizând un eventual coinculpat deoarece declarația sa a fost dată cu intenția de a-și asigura propria apărare, iar nu cu intenția de a favoriza un coinculpat. Nu în ultimul rând, instanța a apreciat, în acord cu opinia susținută constant în doctrină și jurisprudență, că orice declarație, fie a martorului, fie a inculpatului, chiar consemnată într-un înscris, este obligatoriu supusă unei verificări de către organele judiciare cu privire la realitatea datelor și informațiilor consemnate în respectiva declarație. Această obligație este valabilă, mai ales, pentru declarațiile făcute de prezumtivul făptuitor audiat în calitate de „martor”, făcute de învinuit sau inculpat în cursul procesului penal deoarece, în exercitarea dreptului la apărare, aceștia nu sunt ținuți de obligația de a declara adevărul. Instanța a mai precizat că în jurisprudență a fost susținută și opinia potrivit căreia, pentru existența infracțiunii de favorizarea infractorului nu este suficientă darea, în cursul

procesului penal, a unor declarații favorabile infractorului, ci se cer alte acte concrete de ajutorare a acestuia (decizia penală nr. 1139/1984, Tribunalul Suprem, Secția penală).

Această ultimă opinie jurisprudențială a fost apreciată ca rezonabilă de instanța de fond deoarece, pe de o parte, există obligația pentru organele judiciare de a strânge probe în vederea lămuririi cauzei penale sub toate aspectele (art. 62 Cod procedură penală), iar pe de altă parte, aprecierea fiecărei probe se face de organul judiciar în urma examinării tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului (art.63 alin. 2 Cod procedură penală). Toate declarațiile date de persoanele ascultate în cursul procesului penal, chiar și a celor ascultate ca martor, trebuie examinate prin corelare/coroborare cu toate celelalte probe/mijloace de probă, fără absolutizarea valorii probatorii a uneia sau alteia dintre probe.

Chiar dacă deciziile menționate sunt cu mult anterioare prezentei cauze penale, instanța fondului nu a identificat argumente suficiente și rezonabile pentru a se îndepărta de principiile expuse în aceste hotărâri judecătorești ale instanței supreme, cu atât mai mult cu cât aceste principii de-a lungul ultimilor ani - au primit confirmarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului ca fiind în acord cu noua concepție referitoare la noțiunea de „proces echitabil”.

În opinia majoritară a primei instanțe s-a apreciat că nu există probe certe care să dovedească, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că inculpații Pițurcă Victor, Ciul Alina Florentina și Marino Gheorghe Radu au acționat, sub aspect subiectiv, cu intenție în sensul că, la data faptelor, știau că dau ajutor unui infractor (adică unei persoane care a săvârșit, cu vinovăție, o faptă prevăzută de legea penală, fie în formă consumată, fie în forma tentativei pedepsibile) în scopul îngreunării sau zădărnirii activității de urmărire penală.

Referitor la acuzația de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art 290 Cpen, instanța de fond a reținut că potrivit actului de sesizare a instanței, în raport cu fiecare inculpat, se rețin următoarele fapte:

- „întocmirea frauduloasă, în data de 19.05.2008, a două antecontracte de vânzare-cumpărare mistificate prin adăugarea unor mențiuni necorespunzătoare adevărului sub aspectul conținutului, voinței reale a părților și a datei întocmirii acestora precum și folosirea ulterioară a înscrisurilor astfel falsificate atât în prezenta cauză penală, cât și în cadrul anchetei disciplinare efectuată de organismele jurisdicționale ale Federației Române de Fotbal, în scopul de a fi exonerat de o posibilă răspundere penală sau disciplinară în legătură cu fapta de corupție”;

- „alcătuirea frauduloasă la data de 20.05.2008 a două antecontracte de vânzare-cumpărare, în care au fost introduse mențiuni necorespunzătoare

adevărului în privința conținutului, datei și voinței reale a părților, folosite ulterior în timpul anchetei penale”;

- „ a redacta în mod fraudulos, la data de 20 mai 2008, un antecontract de vânzare-cumpărare între Marino Gheorghe Radu și Becali George, prin consemnarea-atestarea unor mențiuni necorespunzătoare adevărului, în legătură cu data reală a întocmirii înscrisului și voința părților, precum și declararea în mod mincinos a contextului perfectării înscrisului menționat în cadrul audierii din 25.09.2008”;

- „perfectarea unui antecontract de vânzare-cumpărare în formă olografă, în care se atesta în mod nereal - sub semnătura sa în calitate de martor - executarea înscrisului în luna aprilie 2008, deși acesta a fost realizat mult mai târziu, în 20 mai 2008”;

- „perfectarea unui antecontract de vânzare-cumpărare în formă olografă, în care se atesta în mod nereal - sub semnătura sa în calitate de martor - executarea înscrisului în luna aprilie 2008, deși acesta a fost realizat mult mai târziu, în 20 mai 2008 ”.

În opinia primei instanțe, faptele descrise anterior nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.290 alin.1 Cod penal.

Potrivit art.290 alin.1 Cod penal „Falsificarea unui înscris sub semnătură privată prin vreunul din modurile arătate în art. 288, dacă făptuitorul folosește înscrisul falsificat ori îl încredințează altei persoane spre folosire, în vederea producerii unei consecințe juridice, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă”. Art.290 alin.1 Cod penal face trimitere la „modurile arătate în art.288, cu denumirea marginală „Falsul material în înscrisuri oficiale”, articol în care se arată că falsificarea unui înscris oficial prin contrafacerea scrierii ori a subscrierii sau prin alterarea lui în orice mod, de natură să producă consecințe juridice, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni ia 3 ani”, iar nu și la textul art. 289, cu denumirea marginală „Falsul intelectual”, potrivit căruia „Falsificarea unui înscris oficial cu prilejul întocmirii acestuia, de către un funcționar aflat în exercițiul atribuțiilor de serviciu, prin atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului ori prin omisiunea cu știință de a insera unele date sau împrejurări, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani”.

Instanța de fond a constatat că persoanele trimise în judecată nu au contestat realitatea întocmirii celor două înscrisuri sub semnătură privată, nici scrierea sau subscrierea (semnarea) înscrisurilor respective. De altfel, nici în actul de acuzare nu se afirmă că nu aceste persoane ar fi întocmit înscrisurile respective, că nu ar fi ele autoarele și semnatarele acestora, ci numai împrejurarea potrivit căreia data întocmirii și semnării acestora, precum și voința persoanelor, nu ar fi cele reale. De asemenea, din prezentarea faptelor și împrejurărilor întocmirii celor două înscrisuri sub semnătură privată nu a rezultat

că acestea au fost supuse, ulterior, alterării prin inserarea sau adăugarea altor mențiuni, adică „prin contrafacerea scrierii ori a subscrierii sau prin alterarea lui în orice mod”.

În principiu, fiind generate în sfera activității private și, nefiind supuse autentificării notariale, în măsura în care semnatarii înscrisurilor nu contestă întocmirea și semnarea lor, aceste fapte nu constituie infracțiuni deoarece conținutul neadevărat al unui înscris privat, ca atare și în anumite limite, nu constituie o infracțiune.

Instanța a constatat că cele două înscrisuri nu au fost folosite în scopul realizării voinței juridice consemnate în acestea (ca temei al unei acțiuni în justiție pentru realizarea dreptului în urma promisiunii de vânzare-cumpărare a terenului, promisiune care apare consemnată în înscrisuri), ci în sprijinul unei apărări a inculpaților în cursul urmăririi penale.

În continuare, instanța de fond a prezentat argumente relevate de succesiunea incriminării faptelor ca fals în înscrisuri sub semnătură privată:

Codul penal anterior anului 1968 incrimina falsul în înscrisuri sub semnătură privată numai prin "contrafacerea" sau "alterarea" înscrisului, jurisprudența din acea perioadă relevând imposibilitatea încadrării în textul legal a altor modalități faptice, aspect care a impus completarea textului incriminator prin adăugarea expresiei "sau alcătuiindu-l în orice mod". Ulterior, în redactarea textului actualului Codului penal, intrat în vigoare în anul 1968, cu referire la modurile comiterii falsului material, s-au folosit numai expresiile "contrafacerea ..." și "alterarea ..." înscrisului, ceea ce a cauzat o jurisprudență contradictorie generată, pe de o parte, de opinia că un text incriminator trebuie aplicat printr-o riguroasă și restrictivă interpretare a expresiilor și termenilor săi, iar pe de altă parte, de opinia că textul trebuie interpretat extensiv, pentru a nu lăsa nesancționate unele fapte comise prin alte modalități decât cele expres prevăzute de textul incriminator (potrivit acestei ultime opinii, fiind inutilă adăugarea expresiei „alcătuiindu-l în orice mod”).

În jurisprudență s-a consolidat opinia interpretării cu rigurozitate științifică a terminologiei Codului penal, rigurozitate care nu permite asimilarea expresiei "contrafacerea" cu expresia "facerea". De asemenea, s-a arătat că expresia „fals material” - care presupune ștergere, înlocuire, adăugire, etc, deci o acțiune materială directă asupra conținutului înscrisului real preexistent - nu echivalează cu cel „intelectual” (cazul înscrisului conceput de orice persoană, alta decât funcționarul, în exercitarea atribuțiilor de serviciu). Un efect important al modificărilor aduse Codului penal prin Legea nr. 140/1996 - definirea termenului „înscris oficial” și a termenului „public” - a fost cel al scoaterii înscrisurilor care emană sau aparțin altor persoane juridice, altele decât cele la care se referă art. 145 din Codul penal, din sfera "înscrisurilor oficiale",

falsificarea acestor înscrisuri neputând constitui decât infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, în condițiile prevăzute de art. 290 Cod penal.

Însă, așa cum a arătat anterior, existența acestei infracțiuni este condiționată de modalitatea comiterii, respectiv "prin vreunul din modurile arătate în art. 288"; or, aceste moduri sunt expres și limitativ arătate în textul incriminator, respectiv numai "contrafacerea" sau "alterarea". Riguros juridic, mai ales în demersul de interpretare a legii penale substanțiale (interpretarea normelor de incriminare), orice altă modalitate de comitere a faptei - precum alcătuirea unui înscris cu date nereale - nu este incriminată. Legiuitorul a și dat un titlu marginal definitiv pentru aceasta infracțiune, "Fals material ..."care, în consens cu înțelesul modurilor de comitere indicate, nu permite o altă acțiune materială directă decât asupra unui înscris preexistent falsificării.

Conform doctrinei juridice, acțiunea de falsificare poate fi săvârșită prin „contrafacere”, adică confecționarea prin imitarea scrierii sau semnăturii înscrisului (imitarea semnăturii, imitarea prin reproducerea conținutului înscrisului falsificat, adică, în sinteză, confecționarea unui înscris similar cu cel original) ori prin „alterare”, adică prin modificarea în orice mod a înscrisului. În general, contrafacerea scrierii înseamnă plămuirea, confecționarea unui înscris similar cu unul preexistent, contrafacerea subscrierii/semnăturii înseamnă aplicarea unei semnături care să aibă aparența că ar fi a celui ce trebuia să semneze, iar alterarea înseamnă denaturarea materială a conținutului înscrisului, fie prin adăugiri între rânduri sau marginale, prin modificări de date sau cifre, prin ștersături sau bifări sau chiar prin aducerea în stare de ilizibilitate a unor părți din înscrisul respectiv. În cazul alterării prin adăugiri, apare necesară o contrafacere/imitare a scrierii, adică utilizarea aceluiași scris de mână sau a acelorași caractere dactilografiate. Dacă modalitățile prevăzute de art. 288 din Codul penal ar presupune și modalitatea de alterare prin atestarea unor împrejurări necorespunzătoare adevărului cu prilejul întocmirii înscrisurilor de către părțile semnate ale acestuia, ca în prezenta cauză, s-ar putea concluziona ca falsul intelectual prevăzut de art. 289 Cod penal este incriminat și de art. 288 alin. 2 Cod penal, ceea ce nu poate fi acceptat deoarece legiuitorul, dacă ar fi dorit incriminarea și a unor astfel de fapte, ar fi prevăzut în textul art. 290 Cod penal că falsificarea se poate realiza și prin modurile arătate de art. 289 Cod penal

În sinteză, atestarea unor împrejurări necorespunzătoare adevărului cu prilejul întocmirii înscrisului sub semnătură privată este, în sens larg, „un fals intelectual” săvârșit însă nu de către un funcționar aflat în exercițiul atribuțiilor de serviciu, ci de către alte persoane.

În raport cu cele arătate, s-a constatat că legiuitorul nu a incriminat, în actualul Cod penal și „falsul intelectual în înscrisuri sub semnătură privată”; ar fi

greșit ca, prin interpretarea extensivă a textului incriminator, faptele arătate în rechizitoriu să fie considerate ca realizând cerințele noțiunii de „contrafacere a scrierii” sau celei de „alterare în orice mod”, considerentele deciziei de îndrumare nr. 1/1970 a fostului Tribunalului Suprem („cu privire la încadrarea juridică a faptei de a plăsmui un înscris oficial”), nefiind incidente și nici de natură a consolida această interpretare extensivă.

Dimpotrivă, concluzia că faptele menționate în rechizitoriu nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de fals material în înscrisuri sub semnătură privată este consolidată și de „Expunerea de motive” pentru noul Cod penal, precum și de conținutul noului text incriminator al faptei. Astfel, în „Expunerea de motive la noul Cod penal” se arată următoarele: „Capitolul al III-lea - Falsuri în înscrisuri - cuprinde, la rândul său, o serie de modificări față de legea în vigoare. Astfel, infracțiunea de fals intelectual a fost completată cu o nouă dispoziție, incidență atunci când fapta nu a fost săvârșită de un funcționar, în acest caz, bineînțeles, nu mai este vorba de un înscris oficial, ci de un înscris sub semnătură privată. Incriminarea se impunea datorită faptului că, pe baza textelor existente în legea în vigoare, era dificilă încadrarea juridică a unor fapte, devenite din ce în ce mai frecvente, comise în sfera raporturilor comerciale ...”. În mod corespunzător, noile reglementări de incriminare a faptelor de fals în înscrisuri sunt următoarele:

„CAPITOLUL Falsuri în înscrisuri

ART. 320

Falsul material în înscrisuri oficiale

(1) Falsificarea unui înscris oficial, prin contrafacerea scrierii ori a subscrierii sau prin alterarea lui în orice mod, de natură să producă consecințe juridice, se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani,

(2) Falsul prevăzut în alin. (1), săvârșit de un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Sunt asimilate înscrisurilor oficiale biletele, tichetele sau orice alte imprimare producătoare de consecințe juridice.

(4) Tentativa se pedepsește.

ART. 321

Falsul intelectual

(1) Falsificarea unui înscris oficial cu prilejul întocmirii acestuia, de către un funcționar public aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, prin atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului ori prin omisiunea cu știință de a insera unele date sau împrejurări, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

ART 322

Falsul în înscrisuri sub semnătură privată

(1) Falsificarea unui înscris sub semnătură privată prin vreunul dintre modurile prevăzute în art. 320 sau art. 321. dacă făptuitorul folosește înscrisul falsificat ori îl încredințează altei persoane spre folosire, în vederea producerii unei consecințe juridice, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepsește. "

Legat de argumentele relevate de jurisprudența instanțelor naționale, jurisprudența Curții Constituționale a României și de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la interpretarea și aplicarea normelor de incriminare a faptelor, instanța de fond a arătat că în susținerea acuzării nu poate fi invocată decizia de îndrumare nr.1/1970 a fostului Tribunal Suprem întrucât:

- decizia se referă la, "fapta de a plăsmui un înscris oficial", iar nu la „fapta de a plăsmui un înscris sub semnătură privată”;

- se arată în această decizie că verbul „a contraface” înseamnă a reproduce ceva fraudulos, a imita, a plăsmui, a alcătui ceva, atribuindu-i caracter de autenticitate;

- potrivit dispozitivului deciziei persoana care plăsmuiește în întregime sau parțial un înscris oficial, comite infracțiunea de fals în înscrisuri oficiale, fără a fi necesar ca pentru existența acestei infracțiuni înscrisul să fie folosit".

În consecință, decizia arătată se referă la „plăsmuirea” de către o persoană a unui înscris prin care se imită un înscris oficial (întocmirea unui înscris identic sau similar cu un înscris oficial), ceea ce îi atribuie un caracter de autenticitate și, practic, fapta prezintă pericol social prin ea însăși, chiar fără ca respectivul înscris să fie folosit sau încredințat altei persoane spre folosire (ca și în cazul infracțiunilor de „fals material în înscrisuri oficiale” și „fals intelectual”, în opoziție cu infracțiunea de „fals în înscrisuri sub semnătură privată” pentru care este obligatorie cerința folosirii înscrisului de către făptuitor sau încredințarea acestuia altei persoane spre folosire, în vederea producerii unei consecințe juridice. De asemenea, prin decizia nr. 411/ 20.11.1971 a fostului Tribunal Suprem, Secția penală, s-a statuat că „întocmirea unei copii a unui act inexistent constituie, de aceea, infracțiunea de fals material în înscrisuri oficiale”.

În sfârșit, instanța făcând trimitere la argumentele relevate de jurisprudența Curții Constituționale și Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la limitele interpretării și aplicării normelor care prevăd infracțiuni, a apreciat că faptele reținute în rechizitoriu, astfel cum au fost descrise distinct, în raport cu

fiecare inculpat, nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art.290 Cod penal.

Potrivit doctrinei juridice, falsul în înscrisuri sub semnătură privată este fapta persoanei care contraface (plăsmuiește) sau alterează (modifică) un astfel de înscris, pentru a obține prin aceasta o probă scrisă neconformă cu adevărul în consecință, înscrisul sub semnătură privată constituind o probă împotriva persoanei care a semnat acel înscris și în avantajul persoanei care a obținut înscrisul, falsificarea unui astfel de înscris înseamnă alterarea adevărului operată asupra unui lucru (entitate) care are legal însușiri probatorii. Fapta prezintă pericol social deoarece multiple relații sociale, concretizate în diferite raporturi juridice privind persoane particulare, sunt înlesnite și asigurate prin folosirea înscrisurilor sub semnătură privată. În principiu, înscrisul sub semnătură privată, considerat în mod singular, interesează numai pe subiecții raportului juridic la care se referă înscrisul respectiv. Subiectul pasiv este persoana față de care va fi folosit înscrisul sub semnătură privată fals atunci când se va produce fapta de folosire a înscrisului fals. În caz de săvârșire a faptei prin contrafacere este esențială imitarea semnăturii, fiindcă semnul de autenticitate al unui înscris sub semnătură privată este, așa cum subliniază chiar denumirea infracțiunii, semnătura de pe înscris. Semnătura este considerată fals din moment ce nu a fost scrisă de cel căruia i se atribuie. În cazul alterării prin adăugiri apare ca necesară o contrafacere (imitare) a scrierii (aceiași scris de mână sau aceleași caractere dactilografice). Or, în prezenta cauză instanța a constatat că acuzarea nu a contestat că cele două înscrisuri sub semnătură privată au fost întocmite chiar de către părți - MARINO GHEORGHE RADU și BECALI GEORGE - (înscrisul olograf), respectiv, întocmite la cererea părților - (înscrisul tehnoredactat de avocat CIUL ALINA FLORENTINA); că respectivele înscrisuri sunt semnate, în mod real, de către părți și nici că semnăturile aplicate pe cele două înscrisuri sub semnătură privată ar aparține altor persoane, altele decât cele care, în mod real, au aplicat semnăturile pe înscrisuri (au semnat ca „martor” respectivele înscrisuri - Volcinschi Raul și PIȚURCĂ VICTOR, precum și persoana avocatului care a tehnoredactat și atestat antecontractul -CIUL ALINA FLORENTINA).

În consecință, instanța a constatat față de cele menționate, că cele două înscrisuri sub semnătură privată nu constituie o probă împotriva persoanei care a semnat acel înscris și în avantajul persoanei care a obținut înscrisul; de asemenea, nu este îndeplinită nici cerința potrivit căreia subiectul pasiv al infracțiunii este persoana față de care va fi folosit înscrisul sub semnătură privată fals, atunci când se va produce fapta de folosire a înscrisului fals.

În realitate, așa cum se arată chiar în rechizitoriu, cele două înscrisuri sub semnătură privată au reprezentat una din apărările inculpatului BECALI

GEORGE în cursul urmăririi penale (rechizitoriu, pag.69-70, 94-119) deoarece, în cursul judecății, inculpatul a menționat expres că nu înțelege să se folosească în apărarea sa de cele două antecontracte (declarație fil.210 verso, 213).

Or, potrivit art.65 Cod procedură penală, sarcina administrării probelor în procesul penal revine organului de urmărire penală și instanței de judecată; această regulă se referă inclusiv la administrarea probelor pentru combaterea apărărilor formulate de inculpat în cursul procesului penal.

Această apărare a inculpatului GEORGE BECALI, conform regulilor generale ale urmăririi penale, a fost examinată, verificată și înlăturată de prima instanță.

Așa cum a arătat anterior, orice apărare a inculpatului, chiar dacă îmbracă forma unui înscris sub semnătură privată, este obligatoriu supusă unei verificări de către organele judiciare cu privire la realitatea datelor și informațiilor consemnate în respectivul înscris. Această obligație este valabilă, mai ales, pentru înscrisurile depuse la dosar de prezumtivul făptuitor (audiat în calitate de „martor”), de învinuit sau inculpat în cursul procesului penal deoarece, în exercitarea dreptului la apărare, aceștia nu sunt ținuți de obligația de a declara adevărul.

Cu referire la inculpatul VOLCINSCHI RAUL, instanța a constatat că, ulterior trimiterii în judecată, la data de 09.01.2011, a intervenit decesul acestuia (copie certificat deces -fil.186, vol.I d.p.i), despre această împrejurare luând act prin încheierea din 19.01.2011, cercetarea judecătorească fiind începută ulterior, la data de 14.03.2011. În consecință, în temeiul art. 11 pct.2 lit. b rap. la art. 10 lit. g din Cod procedură penală față de inculpatul VOLCINSCHI RAUL s-a dispus încetarea procesului penal.

În ce privește latura civilă a procesului penal, instanța având în vedere argumentele expuse și soluția de achitare a inculpaților în legătură cu infracțiunile deduse judecății a dispus ridicarea măsurilor asigurătorii dispuse prin ordonanța din 08.05.2008 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, prin care s-a instituit sechestrul asigurător și indisponibilizarea sumei de 1.700.000 de euro aparținând inculpatului BECALI GEORGE. Totodată, instanța a apreciat, ca neîntemeiată, cererea Ministerului Public (pag.145 rechizitoriu) de desființare totală, în temeiul art. 348 și art. 170 Cod procedură penală, a celor două înscrisuri sub semnătură privată (înscrisul olograf „antecontract de vânzare-cumpărare” și înscrisul tehnoredactat și atestat „antecontract de vânzare-cumpărare”) având în vedere că:

- niciuna dintre părțile semnatare a înscrisurilor sub semnătură privată nu a contestat voința juridică consemnată, nu a contestat întocmirea lor, respectiv, solicitarea de redactare și atestare de către avocat, precum și semnarea

acestora. În aceste condiții, părțile sunt cele care vor aprecia asupra efectelor juridice a respectivelor înscrisuri sub semnătură privată, instanța de drept penal nefiind îndreptățită să desființeze, chiar și parțial, antecontractele de vânzare-cumpărare care - susțin acestea - reprezintă acordul lor de voință;

- față de soluția achitării pentru infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, și argumentele pentru această soluție, cele două antecontracte de vânzare-cumpărare nu constituie „produsul infracțional în raport cu art.290 alin. 2 Cod penal”;

- în cauză nu există aspecte specifice unei acțiuni civile, art.348 Cod procedură penală având denumirea marginală „Rezolvarea separată a acțiunii civile”; art.348 Cod procedură penală trebuie corelat cu art. 14 alin.3 lit. a din Cod procedură penală potrivit căruia „Repararea pagubei se face potrivit dispozițiilor legii civile: a) în natură, prin restituirea lucrului, prin restabilirea situației anterioare săvârșirii infracțiunii, prin desființarea totală sau parțială a unui înscris și prin orice alt mijloc de reparare”;

- art.170 Cod procedură penală are denumirea marginală „Restabilirea situației anterioare” și are următorul conținut: „Procurorul sau instanța de judecată poate lua măsuri de restabilire a situației anterioare săvârșirii infracțiunii, când schimbarea acelei situații a rezultat în mod vădit din comiterea infracțiunii, iar restabilirea este posibilă”.

În cauză s-a apreciat că nu sunt împrejurări factice care să impună restabilirea unei situații anterioare săvârșirii infracțiunii.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs Ministerul Public – Direcția Națională Anticorupție, solicitând condamnarea inculpaților pentru infracțiunile deduse judecății, apreciind că în mod eronat instanța de fond a pronunțat achitarea, întrucât probatoriul administrat în cauză conturează elementele constitutive ale infracțiunilor reținute în sarcina inculpaților.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți - Completul de 5 Judecători la data de 05 februarie 2013, având primul termen la data de 25 martie 2013.

La data de 25 martie 2013, constatându-se întemeiate cererile de amânare a judecății în vederea angajării unui avocat și pregătirii apărării, formulate, oral în fața instanței, de către intimații inculpați Becali George și Ciul Alina Florentina, precum și în scris de intimatul inculpat Sponte Teia, instanța de control judiciar a dispus amânarea cauzei pentru termenul din data de 22 aprilie 2013.

Totodată, Înalta Curte – Completul de 5 Judecători, în temeiul dispozițiilor art.385¹⁴ alin.1¹ din Codul de procedură penală, a solicitat intimaților inculpați prezenți să precizeze dacă doresc să dea declarație în fața instanței de recurs

sau înțeleg să se prevaleze de dreptul la tăcere, prevăzut de dispozițiile art.70 alin.2 din Codul de procedură penală.

La acest termen intimatul inculpat Becali George a arătat că nu dorește să dea declarație în fața instanței de recurs, înțelegând să se prevaleze de dreptul la tăcere.

Intimata inculpată Ciul Alina Florentina a solicitat prorogarea discuției cu privire la acest aspect, după ce va angaja un avocat care să o asiste în prezenta cauză.

La termenul de judecată din data de 22 aprilie 2013 intimatul inculpat Becali George a revenit asupra poziției exprimate anterior, arătând că dorește să dea declarație în fața instanței de recurs, în timp ce intimații inculpați Sponte Teia și Ciul Alina Florentina s-au prevalat de dreptul la tăcere consfințit de dispozițiile art. 70 alin.2 Cod penal. Apărătorul ales al intimatului inculpat Pițurcă Victor, lipsă la acest termen, avocat Duțu Mircea, a arătat că a luat legătura cu clientul său, care i-a precizat că nu dorește să dea declarație în fața instanței de recurs, înțelegând să se prevaleze de dreptul la tăcere.

În conformitate cu dispozițiile art.302 alin.1 din Codul de procedură penală, Înalta Curte – Completul de 5 Judecători a solicitat reprezentantului Ministerului Public și apărătorilor intimaților inculpați să precizeze dacă au cereri prealabile sau excepții de formulat.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, a solicitat încuviințarea probei constând în audierea în fața Completului de 5 Judecători a convorbirilor telefonice purtate de inculpați, înregistrate pe suport CD și redade în procesele verbale din data de 4 noiembrie 2008, precum și a fișierului intitulat „Becali” aflat pe CD-ul care conține înregistrările audio și video efectuate la data 11 mai 2006 privitoare la oferta financiară adresată jucătorilor de fotbal ai SC „Gloria 1992 Bistrița”, apreciind-o utilă și pertinentă cauzei, întrucât pe parcursul judecării în fond CD-urile menționate nu au fost audiate, având în vedere totodată și poziția procesuală a inculpaților care nu au recunoscut săvârșirea faptei, procurorul precizând că din aceste înregistrări rezultă activitățile infracționale ale inculpaților, precum și o serie de aspecte privind modalitatea în care inculpatul Becali George a încercat să-și construiască apărarea.

Apărătorii aleși ai intimaților inculpați, pe rând, s-au opus administrării acestei probe, întrucât nu a fost contestată situația de fapt reținută prin actul de inculpare.

Instanța de control judiciar, în temeiul art.302 alin.2 cu referire la art.67 Cod procedură penală, a respins cererea formulată de către reprezentantul Ministerului Public de audiere în ședință publică a înregistrărilor din data de 4 noiembrie 2008 și din 11 mai 2006, apreciind că, probele solicitate, aflate la

dosarul cauzei, pot fi oricând consultate de membrii completului de judecată, neimpunându-se ascultarea acestora în ședință publică.

Cauza a fost amânată la data de 27 mai 2013 pentru ca intimații inculpați Marino Gheorghe Radu și Pițurcă Victor, lipsă la termenele anterioare, să își exprime poziția procesuală față de dispozițiile art. 385¹⁴ alin.1¹ Cod procedură penală.

La data de 27 mai 2013 apărătorul ales al intimatului inculpat Marino Gheorghe Radu, avocat Bogdan Vlad a arătat că, dată fiind vârsta înaintată a clientului său, acesta nu se poate prezenta în fața instanței, sens în care, văzând și dispozițiile încheierii de ședință din data de 22.04.2013, a depus un înscris olograf redactat de către intimatul - inculpat, certificat la solicitarea președintelui completului, prin care a fost menționată împrejurarea că intimatul inculpat înțelege să nu dea o declarație în fața instanței, rezervându-și, astfel dreptul la tăcere. La aceiași dată intimatul – inculpat Pițurcă Victor, personal, a arătat că nu dorește să dea declarație în fața instanței de recurs, înțelegând să se prevaleze de dreptul la tăcere, prevăzut de dispozițiile art.70 alin.2 din Codul de procedură penală.

De asemenea, la acest termen de judecată Înalta Curte-Completul de 5 Judecatori a procedat la audierea inculpatului Becali George, potrivit solicitării sale de la termenul din data de 22 aprilie 2013.

Totodată, inculpatul Becali George, prin apărătorul său ales, avocat Bogdan Vlad, a invocat excepția inadmisibilității recursului declarat în defavoarea inculpatului de Ministerul Public și excepția neconvenționalității dispozițiilor art. 24 din Legea nr. 304/2004, excepții pe care instanța le-a unit cu fondul cauzei.

Constatând că, atât inculpații, cât și Ministerul Public nu au mai solicitat încuviințarea altor probe și nici nu au contestat starea de fapt reținută în dosar, Înalta Curte –Completul de 5 Judecatori a constatat încheiată cercetarea judecătorească.

Prioritar examinării recursului, Înalta Curte - Completul de 5 Judecatori va analiza cele două excepții invocate de inculpatul Becali George prin apărătorul său ales, avocat Bogdan Vlad, respectiv excepția inadmisibilității recursului declarat în defavoarea inculpatului și excepția neconvenționalității dispozițiilor art. 24 din Legea nr. 304/2004.

În motivarea excepției inadmisibilității căii de atac, inculpatul Becali George, prin apărătorul său ales, avocat Bogdan Vlad, invocând dispozițiile art.2 alin.2 din Protocolul adițional nr. 7 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului a precizat că este inadmisibil recursul declarat de Ministerul Public, întrucât nu poate exista o jurisdicție superioară în cadrul instanței supreme.

Totodată, același inculpat, prin apărătorul său ales, a invocat și excepția neconvenționalității dispozițiilor art. 24 din Legea nr. 304/2004, întrucât Completele de 5 Judecători, în materia penală, care reprezintă jurisdicția superioară în cadrul instanței supreme, sunt alcătuite tot din judecători ai secției penale, instanță care a judecat cauza în fond, situație în care nu se poate vorbi despre un real control judiciar.

Înalta Curte - Completul de 5 Judecători constată că prin Convenția Europeană a Drepturilor Omului se stabilește un standard minim în materia drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, standard pe care statele semnatare ale convenției trebuie să-l respecte.

În legătură cu inadmisibilitatea recursului parchetului, motivat de faptul că se cere reformarea hotărârii în defavoarea inculpatului, care nu mai are posibilitatea vreunei alte căi de atac, Înalta Curte-Completul de 5 Judecători constată că, în realitate, critica privește modul de reglementare legală a căilor de atac ordinare, acesta fiind atributul exclusiv al legiuitorului.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu impune statelor să creeze anumite instanțe, nici modul de alcătuire al acestora și nici modul de organizare a activității de judecată. Prin urmare, raportat la cerințele normei europene, compunerea completelor de judecată nu trebuie să fie realizată într-un mod agreat de justițiabil.

Este adevărat că în conținutul Convenției, precum și în art. 20 din Constituția României a fost consacrată prevalența normelor europene în raport cu cele interne.

Textul art.2 din Protocolul adițional nr.7 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, astfel cum este reglementat, garantează dreptul oricărei persoane la nivel dublu de jurisdicție în materie penală, iar prin alin.2 al aceluiași articol, se prevede **posibilitatea și nu obligativitatea** suprimării celui de al doilea grad de jurisdicție pentru infracțiunile minore, așa cum acestea sunt definite de lege, sau când cel interesat a fost judecat în primă instanță de către cea mai înaltă jurisdicție ori a fost declarat vinovat și condamnat ca urmare a unui recurs împotriva achitării sale.

Analizând excepțiile invocate, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători constată că apărarea nu a indicat o decizie a Curții Europene a Drepturilor Omului în care să se fi identificat o situație similară celei relevate în cererea formulată.

Totodată, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători reține și împrejurarea că, de-a lungul timpului, Curtea Constituțională fiind sesizată în numeroase rânduri, a examinat și s-a pronunțat cu privire la modul de reglementare a căilor de atac în procesul penal român, mai precis asupra chestiunii dacă liberul acces la justiție este compatibil cu instituirea unor proceduri speciale pentru

situații deosebite sau dacă el implică existența unor proceduri unice chiar și pentru aceste situații deosebite, inclusiv în ceea ce privește exercitarea căilor de atac. De asemenea, au fost analizate condițiile în care existența unor particularități procedurale, în special referitoare la exercitarea căilor de atac, este în concordanță cu principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, prevăzut la art. 16 alin. 1 din Constituție. Instanța constituțională a statuat, de asemenea că, liberul acces la justiție presupune și accesul la mijloacele procedurale prin care se înlătuiește justiția. Instituirea regulilor de desfășurare a procesului penal în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului. Această soluție decurge din dispozițiile constituționale ale art. 126 alin. (2), potrivit cărora "Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege", precum și din cele ale art. 129, conform cărora „ împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii."

Dublul grad de jurisdicție este un mod de organizare a instanțelor judecătorești în vederea asigurării judecării în fond de către instanțele inferioare și efectuarea controlului judiciar de către instanțele superioare. Dublul grad de jurisdicție, în sistemul de organizare a instanțelor judecătorești în România, are la bază ierarhia lor și calea ordinară de atac a recursului.

Drept urmare, suprimarea celui de al doilea grad de jurisdicție trebuie prevăzută în mod expres de lege. Controlul judiciar ordinar nu poate fi înlăturat decât în situații anume prevăzute de lege. Pentru asigurarea traducerii în viață a principiului dublului grad de jurisdicție este de datoria legiuitorului de a nu crea excepții, de la aplicarea sa, decât pentru situații recunoscute și justificate ca atare.

Legea Fundamentală conferă posibilitatea Înaltei Curți de Casație și Justiție de a avea și o jurisdicție superioară față de hotărârile pe care le pronunță în primă instanță. Faptul că în cadrul jurisdicției superioare, completele de judecată sunt alcătuite din judecători care au același grad profesional cu cei care au soluționat fondul cauzei, este o consecință firească a principiului specializării și dă naștere premiselor pentru crearea unei jurisprudențe unitare în materia corespunzătoare competenței acestor complete, prin judecarea cauzelor penale de către complete formate numai din judecători specializați în domeniul dreptului penal prin care se asigură într-o mai mare măsură, respectarea dreptului la un proces echitabil.

Constatănd că niciuna dintre dispozițiile CEDO nu a fost încălcată prin modul în care legiuitorul român a reglementat căile de atac, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători va respinge excepțiile invocate, ca neîntemeiate.

Analizând materialul probator administrat în cursul urmăririi penale și în faza cercetării judecătorești, Înalta Curte-Completul de 5 Judecători constată că recursul parchetului este fondat pentru următoarele considerente:

Ministerul Public a criticat, în esență, hotărârea primei instanțe sub aspectul greșitei achitări a inculpaților pentru infracțiunile deduse judecății, apreciind că materialul probator administrat în faza de urmărire penală și completat în cursul cercetării judecătorești a dovedit întrunirea elementelor constitutive, atât sub aspectul laturii obiective, cât și al celei subiective, pentru toate infracțiunile pentru care inculpații au fost trimiși în judecată.

Astfel, în ceea ce-l privește pe inculpatul Becali George probele au demonstrat, fără dubiu, că acesta a săvârșit două infracțiuni de dare de mită, prima în modalitatea alternativă a *promisiunii*, iar, cea de a doua, în modalitatea alternativă a *oferirii*. În strânsă legătură cu cea de a doua infracțiune de dare de mită se află și infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată aflată în legătură cu infracțiunile de corupție, comisă pentru ascunderea infracțiunii de dare de mită.

Referitor la inculpații Sponte Teia, Ciul Alina Florentina, Marino Gheorghe Radu, Volcinschi Raul și Pițurcă Victor, probatoriul cauzei a relevat activitatea infracțională a fiecăruia dintre aceștia, contribuția, precum și rolul pe care l-au avut în realizarea scopului infracțional comun, și anume, ajutorarea inculpatului Becali George, ajutor care în situația inculpatului Sponte Teia a îmbrăcat forma complicității, în cazul inculpaților Volcinschi Raul și Pițurcă Victor ajutorul dat s-a constituit în infracțiunea de favorizarea infractorului, iar, în cazul celorlalți s-a conturat sub forma infracțiunilor de favorizarea infractorului și fals în înscrisuri sub semnătură privată aflată în legătură cu infracțiunile de corupție.

Înalta Curte - Completul de 5 Judecători constată că analiza criticii formulată de reprezentantul Ministerului Public impune anumite considerații teoretice după cum urmează:

Darea de mită reprezintă un real și grav pericol pentru relațiile sociale referitoare la buna funcționare a autorităților, instituțiilor de stat, a instituțiilor ori serviciilor publice, sau a altor unități, a corectitudinii funcționarilor în exercitarea atribuțiilor de serviciu și, prin aceasta, pentru existența și echilibrul societății democratice organizate, a ordinii de drept.

Impunând și cerând funcționarilor și altor salariați corectitudine, probitate în îndeplinirea obligațiilor de serviciu, prin incriminarea dării de mită, legea penală le asigură acestora protecția cuvenită și necesară împotriva actelor de încercare de corupere la care ar putea fi expuși.

Darea de mită reprezintă forma corupției active, „*fermentul corupției*”, acela care dă mită fiind la fel de vinovat ca și mituitul, mituitorul fiind de cele mai multe ori inițiatorul actelor de corupție. Această infracțiune este în strânsă

legătură cu infracțiunea de luare de mită, denumită în literatura de specialitate „corupție pasivă”.

Incrimnarea distinctă a dării de mită este menită, prin natura sa să descurajeze pe cei care încearcă să-și promoveze interesele prin coruperea funcționarilor, să apere probitatea acestora și să contribuie la reducerea corupției.

Infracțiunea de dare de mită potrivit dispozițiilor art. 255 Cod penal constă în *promisiunea, oferirea sau darea de bani sau alte foloase, în modurile și scopurile arătate în art. 254 Cod penal.*

Din conținutul normei de incriminare rezultă că darea de mită este fapta aceluia care, pentru a determina un funcționar public sau un funcționar să îndeplinească, să nu îndeplinească sau să întârzie îndeplinirea unui act privitor la îndeplinirea sa de serviciu, ori să facă un act contrar acestor îndepliniri, îi promite, oferă sau dă, direct sau indirect, bani sau alte foloase care nu i se cuvin.

Obiectul juridic special al infracțiunii de dare de mită îl constituie relațiile sociale a căror formare, desfășurare și dezvoltare normală sunt inseparabil legate de asigurarea funcționării corespunzătoare a organelor, organismelor statului, instituțiilor acestuia și a celor publice sau a altor unități, prin comportarea corectă a funcționarilor în exercitarea atribuțiilor de serviciu împotriva faptelor de corupere a acestora.

În timp ce subiect activ al acestei infracțiuni poate fi orice persoană fizică sau juridică, subiectul pasiv trebuie să fie unul calificat, în sensul că acesta trebuie să fie, în mod obligatoriu, funcționar public sau funcționar, în sensul dispozițiilor art. 147 Cod penal.

Latura obiectivă a infracțiunii de dare de mită este alcătuită dintr-un element material însoțit de anumite cerințe esențiale, o urmare imediată și o legătură de cauzalitate.

Elementul material se realizează întotdeauna printr-o acțiune: promisiunea, oferirea sau darea de bani sau alte foloase, fapta putând fi comisă direct sau printr-un intermediar.

Promisiunea constă în făgăduiala, angajamentul pe care și-l ia mituitorul de a da bani sau alt folos mituitului, dacă acesta acceptă să efectueze sau efectuează un anumit act. Promisiunea poate fi făcută **verbal** sau în scris, expres sau implicit ori aluziv. **Promisiunea nu implică și acceptarea sa, de aceea acțiunea se consumă instantaneu, în momentul în care se face o făgăduială de avantaj.**

Oferirea de bani sau alte foloase constă în propunerea făcută de mituitor mituitului de a lua bani sau alte foloase ori punerea la dispoziția mituitului a unei sume de bani ori a altor foloase drept mită. **Oferirea este un act unilateral al**

mituitorului, existența infracțiunii **nefiind condiționată de acceptarea** de către funcționar. Oferirea trebuie să fie precisă, neechivocă, bunul sau foloasele materiale sunt prezentate mituitului sau **sunt cunoscute de acesta**.

Darea de bani sau alte foloase constă în acțiunea mituitorului de a înmâna, preda, dăruia mituitului banii sau alte valori materiale ori de a-i procura orice folos, activitate care este urmată, în mod necesar, de acțiunea corelativă de primire din partea mituitului.

Fapta trebuie să aibă loc în legătură cu îndeplinirea de către funcționarul mituit a unui act care intră în atribuțiile de serviciu ale acestuia sau a unui act contrar atribuțiilor sale de serviciu.

Promiterea, oferirea sau darea de bani sau alte foloase trebuie să fie **anterioară** îndeplinirii, neîndeplinirii ori întârzierii în îndeplinirea actului determinat.

Din punct de vedere juridic, pentru existența infracțiunii de dare de mită este lipsită de semnificație reacția funcționarului căruia i se oferă bani sau avantaje.

Urmarea socialmente periculoasă constă în crearea unei stări de pericol pentru buna desfășurare a relațiilor de serviciu ale funcționarilor, prin posibilitatea încălcării atribuțiilor lor de serviciu.

Legătura de cauzalitate rezultă *ex rem*.

În ce privește latura subiectivă legiuitorul a prevăzut că această infracțiune se săvârșește numai cu intenție directă și în scopul special urmărit de făptuitor de a-l determina pe funcționar să acționeze în sensul dorit de cel care dă mita.

Infracțiunea de dare de mită se consumă instantaneu, în locul și momentul în care a avut loc promisiunea, oferirea sau darea de mită, neavând nicio relevanță dacă promisiunea sau oferirea a fost sau nu acceptată, după cum nu interesează nici dacă promisiunea sau oferta făcută a fost sau nu realizată.

Raportând considerentele teoretice anterior menționate speței dedusă judecării, Înalta Curte-Complețul de 5 Judecători reține că prin Rechizitoriul nr. 95/P/2006 din 16 decembrie 2008, întocmit de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de Combatere a Corupției, inculpatul Becali George a fost trimis în judecată, pentru săvârșirea a două infracțiuni de dare de mită prev. de art.255 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 și a infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată aflată în legătură cu infracțiunile de corupție prev. de art. 290 Cod penal raportat la art.17 alin. 1 lit.c din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.33 lit.a Cod penal (trei fapte) și art.75 lit.a Cod penal, constând, în esență, că la data de 11 mai 2006, inculpatul George Becali, în mod direct, a promis jucătorilor de fotbal ai C.F. "Gloria 1922 Bistrița", sume de bani cuprinse între 5.000 și 10.000 euro, în situația obținerii unui rezultat favorabil (egal sau

victorie) în meciul cu echipa „Rapid București”, meci ce urma a fi jucat în data de 12.05.2006, în cadrul etapei cu numărul 27 a Diviziei A la fotbal, iar în anul 2007 același inculpat a oferit importante sume de bani în valută echipei de fotbal „Universitatea Cluj” și președintelui acestui club, Anton Doboș, pentru ca, în ultima etapă a Campionatului Național de Fotbal - Liga I, ediția 2007-2008, ce urma a fi susținută la data de 07.05.2008 în compania echipei „C.F.R. 1907 Cluj”, clubul „Universitatea Cluj” să-și apere corect șansele de joc și să facă tot ceea ce era posibil pentru obținerea unui rezultat de egalitate sau victorie. Cu privire la infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată aflată în legătură cu infracțiunile de corupție, prevăzută de art. 290 Cod penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. c din Legea nr. 78/2000 (faptă comisă la data de 20.05.2008), s-a reținut că după data de 07.05.2008, când cazul "Valiza" a luat amploare în toate mijloacele mass-media, inculpatul Becali George și-a conceput apărarea conform căreia, suma de 1,7 milioane de euro identificată, în posesia inculpatului Sponte Teia la data de 7 mai 2008, constituia contravaloarea unor terenuri situate în județul Cluj, aparținând inculpatului Marino Gheorghe Radu, fiind încheiate în acest sens două antecontracte de vânzare-cumpărare.

În cauză a fost administrată proba cu înscrisuri constând în contractele de muncă și convențiile civile ale jucătorilor profesioniști de fotbal ale cluburilor implicate în prezentul dosar.

În ce privește situația inculpatului Becali George, instanța de control judiciar, fără a mai relua starea de fapt, amplu prezentată, atât în actul de sesizare al instanței, cât și în cuprinsul hotărârii recurate și necontestată, de altfel, nici de inculpat și nici de procuror, constată că probatoriul administrat conturează elementele constitutive ale infracțiunilor reținute în sarcina acestui inculpat. Totodată, se constată că inculpatul Becali George nu a contestat conținutul mijloacelor de probă administrate în cauză.

Referitor la prima infracțiune de dare de mită săvârșită la data de 11 mai 2006, constând în aceea că inculpatul George Becali, în mod direct, a **promis** jucătorilor de fotbal ai C.F."Gloria 1922 Bistrița", sume de bani cuprinse între 5.000 și 10.000 euro, în situația obținerii unui rezultat favorabil (egal sau victorie) în meciul cu echipa „Rapid București”, meci ce urma a fi jucat în data de 12.05.2006, în cadrul etapei cu numărul 27 a Diviziei A la fotbal, instanța de control judiciar constată că probatoriul administrat în cauză conturează elementele constitutive ale infracțiunii de dare de mită, prevăzută de art. 255 Cod penal, în modalitatea alternativă a **promisiunii**.

Se reține, în esență, că la data de 11 mai 2006, orele 16⁰⁰, inculpatul George Becali s-a deplasat la Hotelul Cristal Palace, unde erau cazați fotbaliștii și oficialii Clubului de Fotbal „Gloria 1922 Bistrița”, pentru a le transmite **în mod direct o promisiune financiară**. Neputând contacta pe nici unul dintre aceștia,

inculpatul Becali George a urmărit cu autoturismul său autocarul, care s-a oprit la restaurantul Perla, după care s-a apropiat de aceștia, promițându-le sume de 5.000 euro sau 10.000 euro, pentru fiecare jucător, în condițiile în care vor obține un rezultat de egalitate sau victorie în meciul ce urma să aibă loc. După ce a intrat în restaurantul Perla, inculpatul George Becali a devenit mult mai insistent și a reluat discuția și promisiunea făcută în scopul apărării în mod corect a șanselor de joc și obținerii unui rezultat favorabil pentru meciul ce urma să aibă loc la data de 12 mai 2006. Apoi inculpatul Becali George a părăsit restaurantul Perla, o parte din discuțiile menționate fiind filmate de mai multe posturi de televiziune și transmise în cadrul unor emisiuni de știri.

Pentru existența infracțiunii de dare de mită, **promisiunea** trebuie adresată unui **funcționar**, în scopul de a îndeplini, de a nu îndeplini ori de a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu. Deși textul de lege nu o prevede în mod explicit, promisiunea trebuie să fie serioasă, adică să aibă aptitudinea, capacitatea de a corupe.

În ce privește prima condiție cerută de textul de lege și anume ca **promisiunea să fie făcută unui funcționar**, instanța de control judiciar constată că este îndeplinită în cauză.

Instanța de fond, în opinie minoritară a făcut o amplă analiză cu privire la calitatea de funcționar a jucătorului de fotbal în conformitate cu dispozițiile art. 147 alin.2 din Codul penal, care prevăd că funcționar este persoana menționată în aliniatul 1 al aceluiași articol precum și **orice salariat care exercită o însărcinare în serviciul unei alte persoane juridice** decât cele prevăzute în acel aliniat, opinie pe care instanța de control judiciar o apreciază ca fiind corectă și, și-o însușește în totalitate.

Astfel, fără a se face distincție între jucătorul de fotbal anagajat în baza unui contract de muncă și cel care are convenție civilă, Regulamentul privind Statutul și Transferul jucătorului de fotbal stabilește la articolul 5, drepturi și obligații identice pentru jucătorii profesioniști și care, corelate cu dispozițiile art. 147 alin.2 din Codul penal, stabilesc faptul că jucătorul profesionist de fotbal are calitatea de funcționar.

Așadar, este de necontestat faptul că jucătorul profesionist de fotbal are calitatea de funcționar în sensul art. 147 alin.2 Cod penal, calitate atribuită jucătorului de fotbal și prin Regulamentul Federației Române de Fotbal, fiind deci subiect pasiv al infracțiunii de dare de mită.

Examinând contractele de muncă ale jucătorilor, precum și convențiile civile depuse la dosar, instanța de control judiciar constată întemeiată critica parchetului referitoare la aprecierea greșită a instanței de fond în ceea ce privește înțelesul îndatoririi de serviciu a jucătorului de fotbal.

Astfel, conform art. 2 din contractele de muncă, intitulat *Obligațiile jucătorului*, jucătorul de fotbal este obligat:

- să-și pună și să-și folosească **în mod nelimitat** întreaga putere și capacitate sportivă în interesul și pentru clubul unde este angajat;
- să garanteze **fidelitatea**, confidențialitatea și condițiile de concurență pentru toate raporturile cu clubul.

În aceste condiții, instanța de control judiciar constată că jucătorii profesioniști de fotbal ai clubului „Gloria 1922 Bistrița” aveau ca principală îndatorire de serviciu **apărarea corectă a șanselor de joc și obținerea unui rezultat favorabil în toate meciurile jucate**, inclusiv în meciul cu echipa FC „Rapid București” ce urma să se dispute în etapa a 27-a din Campionatul Național de Fotbal – Divizia A, programat la 12.05.2006.

Referitor la cea de a doua condiție prevăzută de textul incriminator și anume, ca **promisiunea să fie făcută în scopul îndeplinirii unui act privind îndatoririle de serviciu**, se constată că este realizată, fiind irelevant dacă mita se promite pentru un obiect licit sau ilicit, textul de lege prevăzând ca **actul să fie de competența funcționarului** căruia i se promit astfel de foloase.

În cauză, este dovedit că inculpatul Becali George **a promis sume de bani pentru ca jucătorii echipei „Gloria 1922 Bistrița” să-și îndeplinească îndatoririle de serviciu**, în sensul de a-și apăra corect șansele de joc pentru a obține rezultatul egal sau victorie în meciul cu echipa de fotbal „Rapid București”, fapt recunoscut chiar de inculpatul însuși, care nu a contestat niciodată promisiunea făcută jucătorilor de fotbal ai echipei „Gloria 1922 Bistrița”.

Astfel, în declarația dată în fața instanței de fond, la data de 14 martie 2011, inculpatul Becali George a declarat: *“Eu am înțeles să-i premiez direct pe fotbaliști, în funcție de rezultat, adică o premiere de recompensă, însă numai dacă câștigau meciul.”*

Referitor la meciul cu Gloria Bistrița arăt că mai erau patru etape iar eu mi-am cam dat seama că acest meci va fi cedat de Gloria în favoarea Rapidului deoarece știam de relația de prietenie între George Copos și Jean Pădureanu”.(filele 210-212 vol.1, dosar fond)

Prin declarația dată în fața instanței de control judiciar, la data de 27 mai 2013, inculpatul Becali George și-a menținut afirmațiile făcute, atât în cursul urmăririi penale, cât și în fața instanței de fond, acesta precizând :” Este adevărat că la data de 11 iunie 2006 **am promis** sume de bani jucătorilor echipei de fotbal C.F Gloria Bistrița, **în scopul ca aceștia să își îndeplinească atribuțiile de serviciu**, constând în **apărarea corectă a șanselor de joc și obținerea unui rezultat favorabil în meciul cu echipa FC Rapid București**, ce era programat la data de 12 mai 2006. Mai exact, **le-am promis jucătorilor din**

echipa Gloria Bistrița că, **în situația obținerii unui meci egal, vor primi fiecare de la mine suma de 5000 Euro, iar în situația în care vor câștiga meciul, vor primi fiecare suma de 10.000 Euro.** (...) în după amiaza zilei de 12 mai 2006, am mers la Restaurantul Perla din București, unde jucătorii echipei de fotbal ai CF Gloria Bistrița se aflau, iar în urma unei discuții pe care am avut-o cu vicepreședintele clubului, cu martorul Horoba Ioan, i-am solicitat acestuia să aducă la cunoștința jucătorilor echipei Gloria Bistrița oferta pe care am făcut-o. Întrucât martorul Horoba a refuzat oferta făcută, mie mi-a creat convingerea că președintele clubului, respectiv numitul Jean Pădureanu, făcuse o serie de aranjamente. În aceste condiții, la Restaurantul Perla m-am adresat direct jucătorilor Gloriei Bistrița, cărora le-am făcut oferta la care m-am referit anterior.(...)La nivelul anului 2006, când am făcut acea **promisiune de premiere a jucătorilor echipei CF Gloria Bistrița,(...) primele trei echipe care se clasificau în campionatul național de fotbal puteau participa la competiția europeană Champions League.**"(filele 148-152, dosar recurs).

În concluzie, prin **promisiunea** unor sume de bani consistente, inculpatul Becali George a urmărit tocmai ca jucătorii profesioniști de fotbal ai Clubului „Gloria 1922 Bistrița” să joace la capacitatea maximă, să-și dea toată silința pentru obținerea rezultatului, adică **să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu**, însă nu în interesul propriului club cu care aveau raporturi contractuale ci, în interesul clubului Steaua București.

Pentru a fi conturată latura obiectivă a infracțiunii de dare de mită în modalitatea alternativă a promisiunii, legiuitorul a prevăzut că aceasta trebuie să fie, între altele, **serioasă. Promisiunea este serioasă numai atunci când are aptitudinea, capacitatea de a corupe.** Legea nu cere existența unei anumite proporții, unei anumite echivalențe între sumele de bani sau alte foloase, pe de o parte și serviciile, actul funcționarului, pe de altă parte, dar impune neîndoios ca acestea să aibă aptitudinea de a corupe, să fie serioase.

Sub acest aspect, probatoriul administrat în cauză a dovedit că este întrunită latura obiectivă ca element al conținutului constitutiv al infracțiunii de dare de mită săvârșită de inculpatul Becali George.

Astfel, martorul Abrudan Octavian, în fața instanței de fond, la data de 7 noiembrie 2011, a declarat: „domnul Becali George a venit la restaurant, **ne-a promis 5000 în caz de egal și 10000 în caz de victorie, chiar a intrat în restaurant după noi, reiterând promisiunile, dându-ne de înțeles că este o promisiune serioasă.**”(filele 4-5, vol.3, dosar fond).

Conform probatoriului administrat în cauză, jucătorii de fotbal au refuzat dialogul cu inculpatul Becali George, iar vicepreședintele clubului „Gloria 1922 Bistrița”, martorul Horoba Ioan i-a solicitat acestuia să renunțe la promisiunile financiare avansate. Cu toate acestea, inculpatul Becali George a insistat,

adresându-se din nou fotbaliștilor și staff-ului tehnic, reluând discuția despre promisiunea de bani făcută în scopul apărării, în mod corect, a șanselor de joc și obținerii unui rezultat favorabil în meciul ce urma a fi disputat a doua zi, în etapa a 27-a a Diviziei A la fotbal, în compania clubului „Rapid București”.

Instanța de control judiciar constată că **inculpatul Becali George a reiterat promisiunea în public și în prezența jurnaliștilor** tocmai pentru ca jucătorii echipei de fotbal „Gloria 1922 Bistrița” să fie convinși de caracterul **serios** al promisiunii.

Probele administrate în cauză, inclusiv înregistrările de imagini, sunt deosebit de relevante sub aspectul elementului subiectiv analizat și demonstrează, fără echivoc, stăruințele repetate și directe ale inculpatului Becali George pentru a-i convinge pe jucători de **seriozitatea promisiunilor sale și de faptul că le va da curs**, în ipoteza în care echipa va obține unul din rezultatele dorite de el în partida cu echipa F.C. „Rapid București”.

Un alt argument că promisiunea de bani făcută jucătorilor de fotbal era serioasă și avea aptitudinea de a corupe este dat de cuantumul sumelor de bani promise, sumele de 5000 și 10.000 de euro reprezentând, practic, aproape jumătate din sumele **anuale** înscrise în contractele jucătorilor echipei „Gloria 1922 Bistrița”, astfel cum se desprinde și din declarația martorului Horoba George Ioan potrivit căreia *„dacă era reală, ar fi depășit cu mult suma anuală de circa 20.000 euro pe care fiecare fotbalist o primea de la club.”* (filele 4-5, vol.2, dosar fond).

Tot sub aspectul laturii obiective se constată că promisiunea de bani a fost făcută de inculpatul Becali George **înainte** de ziua programată pentru susținerea meciului de fotbal, respectiv la data de 11 mai 2006, **promisiunea fiind** deci **anterioară îndeplinirii actului determinat**.

Sub aspectul laturii subiective, instanța de control judiciar constată că aceasta îmbracă forma **intenției directe**, mituitorul trebuind să acționeze cu conștiință, în scopul de a determina funcționarul ca datorită banilor sau altor foloase necuvenite, promise, oferite sau date, să facă, să nu facă sau să întârzie efectuarea unui act care intră în atribuțiile sale de serviciu, ori să facă un act contrar acestor îndatoriri.

Voința pe care o presupune în mod necesar latura subiectivă, impune ca acțiunile care definesc elementul material să fie săvârșite de către o persoană, care are capacitatea de a voi și libertatea de a acționa.

În speța de față se constată că inculpatul a acționat în scopul de "a cumpăra" efortul sportiv al jucătorilor de fotbal aparținând echipei „Gloria 1922 Bistrița”, pentru a-și crea un avantaj în clasamentul Diviziei A de fotbal, cu scopul ca echipa patronată de acesta să câștige titlul de campioană națională. Câștigarea titlului de campioană națională asigura calificarea și participarea echipei

"Steaua București" în competiția europeană de fotbal intercluburi „U.E.F.A. Champions League”, participare care, potrivit presei scrise din acea vreme, a și adus, atât clubului, cât și inculpatului, venituri financiare importante, astfel cum s-a reținut și în considerentele opiniei minoritare.

Întrucât fapta de dare de mită este o infracțiune instantanee, instanța de control judiciar constată că **infracțiunea de dare de mită, în modalitatea alternativă a promisiunii, s-a consumat în momentul în care inculpatul Becali George, în mod public și direct, la data de 11 mai 2006, a promis jucătorilor de fotbal ai echipei „Gloria 1922 Bistrița” sume de bani pentru realizarea unui scor favorabil, egal sau victorie, în meciul cu echipa „Rapid București”.**

Fapta inculpatului este dovedită cu declarațiile celor 20 de martori audiați (filele 15-74 vol.8 d.u.p. - jucători de fotbal și staff-ul tehnic și administrativ al echipei Gloria Bistrița), care se coroborează cu înregistrările audio și video realizate de TVR și Realitatea Media (filele 201-235, vol.8, dosar u.p.) precum și cu declarațiile inculpatului Becali George.

Horoba George Ioan, director sportiv al Clubului de Fotbal „Gloria 1922 Bistrița” la acea vreme, în fața instanței de fond a declarat : *„Cu ocazia meciului Rapid – Gloria Bistrița, în prezența mea, anterior meciului, dl Becali le-a spus jucătorilor că dacă doresc să câștige un ban **altfel decât prin intermediul clubului**, respectiv suma de 5.000 euro pentru fiecare fotbalist să facă totul să bată echipa Rapid”*. (filele 4-5, vol.2, dosar fond)

Martorul Cojocaru Mircea Radu, antrenor secund al echipei „Gloria 1922 Bistrița”, a declarat, la data de 17 mai 2011, în fața primei instanțe: *” aflându-mă la Restaurantul Perla din București să servim masa am văzut că a venit Gigi Becali, iar după el foarte mulți reporteri, cameramani și, intuind despre ce este vorba am plecat imediat din local (...). În meciul dintre Gloria Bistrița și Rapid București, din jocul de puncte rezultatul putea fi sau nu favorabil echipei Steaua sau echipei Rapid. Legat de aceeași situație petrecută în București arăt că la un moment dat șeful clubului, domnul Jean Pădureanu, m-a chemat și mi-a solicitat să aduc doi jucători care să relateze în scris dacă lucrurile s-au întâmplat în sensul în care și el auzise că în incinta localului ar fi ajuns Gigi Becali. Eu i-am dus doi fotbaliști care au relatat în scris situația”*. (filele 264-265, vol.1, dosar fond)

De altfel, martorii Nalați Aurel, Abrudan Octavian și Sabău Ovidiu Ioan, prin declarațiile date în fața instanței de fond (filele 3,4,5,12,13, vol.3, dosar fond) au confirmat împrejurarea că inculpatul Becali George le-a promis jucătorilor echipei de fotbal „Gloria 1922 Bistrița” sume de 5000 euro pentru „egal” și 10.000 euro pentru „victorie” în meciul cu echipa de fotbal „Rapid București”.

Relevantă este declarația martorului Jean Pădureanu, președintele clubului "Gloria 1922 Bistrița", care în fața instanței de fond a declarat că într-o discuție avută cu jucătorii clubului le-a spus că **"cine te plătește astăzi, te comandă și în viitor(...)** Atunci când le-am spus fotbalistilor că își asumă răspunderea exclusivă dacă vor accepta bani de la Becali George, eu am avut în vedere existența unor dispoziții din regulament care ne permit să-i sancționăm pentru astfel de fapte". (filele 1-2, vol.3, dosar fond)

Probatoriul a relevat că atitudinea inculpatului Becali George a fost generată de temerea justificată de posibilitatea, ca în ultimele patru etape ale Diviziei A la fotbal - sezonul competițional 2005-2006 - echipa pe care o finanța, „Steaua București”, să fie devansată în clasament, de pe poziția I, de echipa „Rapid București” și astfel să piardă titlul de campioană națională.

În acest sens martorul Horoba George Ioan, în fața instanței de fond, a declarat: *„Din jocul de rezultate, dacă s-ar fi întâmplat acest lucru, ar fi profitat și echipa Steaua care în felul acesta ar fi scăpat de un pretendent la titlu”*. (filele 4-5, vol.2, dosar fond).

În aceste condiții, instanța de control judiciar constată că inculpatul a urmărit prin "mijloace nesportive" să câștige o competiție internă, nu prin propriile eforturi sportive, exclusive ale clubului pe care-l patrona, ci prin implicarea altor echipe de fotbal, în speță - echipa C.F. "Gloria 1922 Bistrița", cu care era într-o competiție directă în campionatul Diviziei A de fotbal. Miza o reprezenta posibilitatea ulterioară a echipei "Steaua București", patronată de inculpatul Becali George, de a se califica și de a participa în competiția europeană de fotbal intercluburi „U.E.F.A. Champions League”, sezonul 2006-2007, participare care ar fi adus clubului de fotbal Steaua București și principalului său acționar - inculpatului Becali George - importante venituri financiare.

Intenția directă a inculpatului Becali George de a cumpăra efortul sportiv al unei echipe concurente din campionatul Diviziei A la fotbal, a avut, așadar, scopul clar de a crea un avantaj în clasamentul acestei competiții, propriei sale echipe „Steaua București”, prin câștigarea titlului de campioană, deschizându-i astfel calea calificării în preliminarii și apoi în grupele competiției europene de fotbal intercluburi " U.E.F.A. Champions League", împrejurare care ar fi generat venituri suplimentare, atât clubului, cât și inculpatului personal.

Faptul că inculpatul Becali George nu a manifestat nicio reticență în a-și urmări și realiza scopul propus, în condițiile în care acțiunile sale erau filmate de mai multe posturi de televiziune, nu este de natură a afecta, în plan subiectiv existența infracțiunii, punând în evidență latura negativă a personalității inculpatului, caracterizată prin lipsa de respect față de lege și autorități.

În această cauză, inculpatul Becali George și-a făcut mai multe apărări, încercând să distragă atenția de la Regulamentul F.R.F. și de la dispozițiile legii penale.

Prima apărare a acestuia a fost aceea că promisiunile făcute judecătorilor de la „Gloria 1922 Bistrița” nu au avut un caracter serios.

Instanța de control judiciar constată însă, că probele administrate pe parcursul întregului procesului penal și, în special, înregistrările audio și video relevă stăruințele repetate și directe ale inculpatului Becali George pentru a-i convinge pe jucători, ceea ce denotă **seriozitatea promisiunii** sale. Faptul că promisiunea s-a realizat în public și în prezența jurnaliștilor denotă că inculpatul a vrut să fie și mai convingător, în condițiile în care promisiunea se făcea în prezența unor martori.

A doua apărare a inculpatului vizează așa-zisa sponsorizare a Clubului de fotbal „Gloria 1922 Bistrița”.

Instanța de control judiciar constată că probele dosarului dovedesc contrariul și anume, că inculpatul Becali George s-a adresat direct jucătorilor, promițându-le sume de bani, luându-și, în acest sens, măsuri ca banii să ajungă direct la jucători, nepunându-se problema ca sumele promise să ajungă la Clubul „Gloria 1922 Bistrița”, ci doar la jucătorii echipei.

Această apărare este infirmată, pe de o parte, de declarațiile martorilor: Cojocaru Mircea, Mureșan Gabriel Stelian, Nalați Aurel , Păcurar Alexandru, Horoba George Ioan, Nalați Adrian, Pădureanu Jean , Abrudan Octavian, Sabău Ovidiu Ioan, Pădurețu Răzvan, Matei Dan Marius, Soare Mirel Sorin, Borza Adrian Dumitru, Tămăveanu Călin, Pițlișan Sabin Ioan, Albuț Septimiu Călin, Oncică Ștefan Sorin, Iftodi Daniel, Mîndrean Sergiu Sebastian, Chibulcutean Alin Nicu, care au descris comportamentul inculpatului Becali George în legătură cu promisiunile financiare adresate în mod direct echipei de fotbal „Gloria 1922 Bistrița”, în cazul obținerii unui rezultat favorabil în meciul cu echipa de fotbal „Rapid București” (filele 15-74, vol.8, dosar u.p., filele 264-265, vol.1, dosar fond, fila 3, vol.3, dosar fond, filele 4-5, vol.2, dosar fond, filele 1-2, vol.3, dosar fond, filele 4-5, vol.3, dosar fond, filele 12-13, vol.3, dosar fond).

Pe de altă parte, din înregistrările video rezultă intenția inculpatului de a promite direct jucătorilor și **de a elimina orice intermediere**. Faptul că promisiunile nu vizau sponsorizarea clubului rezultă și din atitudinea reprezentanților Clubului „Gloria 1922 Bistrița”, audiați în cauză, cât și din declarațiile date de aceștia, în sensul că în momentul în care au luat la cunoștință de promisiunea făcută de Becali George au convocat echipa și au atras atenția jucătorilor să nu accepte astfel de promisiuni.

Elocventă este declarația martorului Jean Pădureanu, care a precizat că i-a anunțat pe jucători că dacă vor primi bani de la Becali George își vor asuma

o răspundere exclusivă și, că atunci când le-a spus că își vor asuma întreaga răspundere, dacă vor accepta sume de bani de la acesta, a avut în vedere existența unor dispoziții din regulament, care permiteau să-i sancționeze pentru aceste fapte. Potrivit declarației aceluiași martor : „**Premierile pentru anumite meciuri ale fotbalistilor, de exemplu în cazul în care câștigau meciul (uneori chiar meci egal), se făceau exclusiv potrivit regulamentului intern, sumele erau stabilite de organul colectiv de conducere, iar plata se făcea transparent, pe cardurile jucătorilor de fotbal(...)** La data respectivă era posibilă o sponsorizare sau o premiere de către o altă persoană care se făcea în condiții de totală transparență, pe baza unui contract (...) **Regulamentul nu permitea ca aceeași persoană să fie patronul a două cluburi sportive care desfășurau activitate în aceeași divizie**”. De asemenea, același martor a mai precizat că sponsorizarea sau premiarea nu se puteau face de un alt club și le spunea jucătorilor că în această ipoteză ar fi „legați la doi stăpâni” .

Referitor la sponsorizarea clubului „Gloria 1922 Bistrița”, chiar inculpatul Becali George a infirmat această ipoteză, recunoscând că a vorbit cu jucătorii de la această echipă și le-a oferit sumele de 5000 euro pentru egal și 10000 euro pentru victorie. Recunoașterea inculpatului Becali George se coroborează cu declarațiile martorilor Horoba George Ioan și Cojocaru Mircea.

În aceste condiții, instanța de control judiciar constată că apărările inculpatului Becali George nu pot fi primite.

Sub aspectul încadrării juridice, instanța reține că fapta inculpatului Becali George, finanțator și acționar al F.C. „Steaua București” S.A., de a promite în data de 11.05.2006, sume de bani cuprinse între 5.000 - 10.000 euro fiecărui jucător de fotbal ai clubului C.F. „Gloria 1922 Bistrița”, în scopul de a-și îndeplini atribuțiile de serviciu prevăzute în contractele de muncă, Regulamentul intern al clubului și în Regulamentul Federației Române de Fotbal privind „Statutul și transferul jucătorilor de fotbal”, constând în apărarea corectă a șanselor de joc și obținerea unui rezultat favorabil, în meciul cu echipa F.C. „Rapid București” în etapa a 27-a din Campionatului Național de Fotbal - Divizia A, programat la 12.05.2006, întrunește, în condițiile arătate, elementele constitutive ale infracțiunii de dare de mită prev. de art. 255 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

Instanța de fond, cu privire la această faptă, a apreciat că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de dare de mită.

Instanța de control judiciar apreciază că motivarea amplă a fondului nu poate fi primită în condițiile în care aceasta este fundamentată pe o reglementare viitoare a unui cod penal, fără a fi intrat în vigoare.

În jurisprudență și literatura de specialitate s-a apreciat că elementul material al infracțiunii de dare de mită poate avea ca obiect fie efectuarea unui

act licit, atunci când e vorba de îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle de serviciu ale unui funcționar, fie efectuarea unor acte ilicite, atunci când e vorba de neîndeplinirea sau întârzierea îndeplinirii unui act privitor la îndatoririle de serviciu ori de întârziere a unui act contrar îndatoririlor de serviciu. Prin urmare, în cazul infracțiunii de dare de mită prevăzută de art. 255 Cod penal, este irelevant dacă actul solicitat funcționarului este legal sau ilegal, ambele situații fiind acoperite de textul de incriminare.

Incriminarea infracțiunii de dare de mită, astfel cum este reglementată în Codul penal, vizează, în egală măsură, atât sectorul public, cât și sectorul privat, diferența făcând-o dispozițiile art. 147 alin.1 și 2 Cod penal, care definesc termenii de "funcționar" și respectiv "funcționar public".

Nu poate fi însușită concluzia instanței de fond care, în urma prezentării comparative a dispozițiilor din actualul Cod penal cu cele din Convenția Penală privind Corupția și cu cele din viitorul Cod penal, a considerat că odată cu intrarea în vigoare a Legii 27/2002, prin care a fost ratificată Convenția Penală privind Corupția, s-a produs înlăturarea dispozițiilor din actualul Cod penal cu privire la incriminarea pentru fapte săvârșite în sectorul privat a modalității normative "în scopul de a îndeplini un act privitor la îndatoririle sale de serviciu".

Aceasta pentru că incriminarea sau dezincriminarea unei fapte se face prin măsuri legislative luate de fiecare stat în parte, semnatar al Convenției Penale privind Corupția și nu în mod direct prin ratificarea Convenției. Prin această Convenție sunt stabilite „standarde minime de incriminare a corupției”, fiecare stat având libertatea de a adopta măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiuni faptele de corupție. Faptul că legiuitorul român a înțeles să incrimineze faptele de corupție într-un anumit fel, respectiv darea de mită prin art. 255 din Codul penal, nu înseamnă o încălcare a Convenției sau înlăturarea unor dispoziții din Codul penal actual.

De altfel, prin raportul GRECO, de care face vorbire instanța fondului, nu s-a recomandat României abrogarea dispozițiilor din actualul Cod penal cu privire la incriminarea pentru fapta săvârșită în sectorul privat a modalității normative „în scopul de a îndeplini un act privitor la îndatoririle sale de serviciu”.

Instanța de control judiciar constată că, **promisiunea sumelor de bani** jucătorilor de fotbal ai echipei „Gloria 1922 Bistrița” de către inculpatul Becali George **nu era lipsită de interes**, ci dimpotrivă, acesta avea un interes personal, direct, pentru care ar fi "plătit" oricât, întrucât scopul său ulterior, era acela de a obține importante sume de bani, ca urmare a câștigării, în acest mod, a titlului de campioană națională în Divizia A de fotbal de către echipa sa "Steaua București". Pe lângă câștigarea titlului de campioană națională, echipa Steaua București avea posibilitatea de a se califica și participa în competiția europeană de fotbal „UEFA Champions League” sezonul 2006-2007, participare care ar fi

adus clubului de fotbal FC Steaua Bucuresti și principalului său acționar importante venituri financiare. În acest context singura concluzie care poate fi reținută este că, intenția inculpatului Becali George a fost de a plăti/retribui jucătorii clubului Gloria 1922 Bistrița în scopul de a obține un avantaj propriei sale echipe, Steaua București.

Însă, este inacceptabil ca, într-o competiție sportivă, o echipă să fie retribuită de patronul altei echipe concurente și, mai grav, ca o echipă să joace un meci de fotbal în interesul altei echipe și nu în interesul său propriu. Practic, jucătorii echipei de fotbal Gloria 1922 Bistrița au fost plătiți, cumpărați să joace în interesul echipei Steaua București, pentru ca, în final, aceasta să poată câștiga titlul de campioană națională de fotbal.

Față de cele ce preced, instanța de control judiciar constată că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de dare de mită, prevăzută de art. 255 Cod penal rap la art. 6 din Legea 78/2000, în modalitatea alternativă a **promisiunii** unor sume de bani.

Referitor la cea de a doua infracțiune de dare de mită prev. de art. 255 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000, faptă pentru care instanța de fond, în opinie majoritară, a pronunțat o soluție de achitare, apreciind că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, instanța de control judiciar reține că inculpatul Becali George, în calitate de finanțator al clubului de fotbal „Steaua București” a **oferit** importante sume de bani în valută echipei de fotbal „Universitatea Cluj” și președintelui acestui club, Anton Doboș, pentru ca în ultima etapă a Campionatului Național de Fotbal - Liga I, ediția 2007-2008, ce urma a fi susținută la data de 07.05.2008 în compania echipei „C.F.R. 1907 Cluj”, clubul „Universitatea Cluj” să-și apere corect șansele de joc și să facă tot ceea ce era posibil pentru obținerea unui rezultat de egalitate sau victorie.

Întrucât înainte de ultima etapă a campionatului echipele de fotbal, „C.F.R. 1907 Cluj” și „Steaua București”, se aflau pe primele două locuri ale clasamentului, la o diferență de un punct una de cealaltă, „C.F.R. 1907 Cluj” pe locul 1, iar „Steaua București” pe locul 2, un rezultat de egalitate sau o înfrângere a echipei „C.F.R. 1907 Cluj” ar fi adus echipei „Steaua București” titlul de campioană a Ligii 1 de Fotbal. Miza acestui meci de fotbal implica, atât interese de ordin sportiv ce țin de palmaresul fiecărui club de fotbal, cât și interese de ordin financiar, întrucât pentru prima dată, echipa campioană națională a României avea acces direct în grupele celei mai prestigioase competiții europene de fotbal intercluburi "Champions League", aflată sub tutela forului U.E.F.A. (Uniunea Asociațiilor Europene de Fotbal).

Urmare participării directe în grupele "Champions League" clubul patronat de inculpatul Becali George ar fi primit, în mod cert, suma de 5,5 milioane de euro, reprezentând drepturi financiare acordate de U.E.F.A. pentru

fiecare echipă calificată în grupe (fila 67, vol. 9, dosar u.p.). De asemenea, câștiguri financiare puteau fi obținute din vânzările de bilete pentru meciurile jucate pe teren propriu și din atragerea unor importanți sponsori.

Importantă în analiza activității infracționale este împrejurarea legată de ocuparea succesivă în ultimele patru etape ale Ligii 2007-2008 de cele două echipe de fotbal „Steaua București” și „C.F.R. 1907 Cluj” a primei poziții din clasament, precum și faptul că după meciul din data de 04.05.2008, jucat în etapa a 33-a, poziția în clasament a echipei „Steaua București” s-a schimbat, aceasta trecând pe locul secund, ca urmare a înfrângerii din meciul cu echipa „Dinamo București” (filele 57-66, vol.9 , dosar u.p.).

În aceste condiții, în seara zilei de 04.05.2008, după terminarea partidei dintre echipele „Dinamo București” și „Steaua București”, din etapa a 33-a a Campionatului Național de Fotbal - Liga I, câștigată de „Dinamo” cu scorul de 2-1, finanțatorul clubului „Steaua București”, inculpatul Becali George, și-a construit propriul plan infracțional conform căruia, urma să stimuleze financiar cu suma de 1,7 milioane euro fotbalistii și conducerea clubului de fotbal „Universitatea Cluj”, în scopul obținerii unui rezultat favorabil în meciul cu echipa „C.F.R. 1907 Cluj”, care ar fi avut drept consecință câștigarea titlului de campioană de către echipa „Steaua București”.

Astfel, în perioada 04.05.2008- 07.05.2008, inculpatul Becali George a contactat direct sau prin persoane interpușe, aflate în anturajul său, atât conducerea clubului universitar de fotbal, cât și pe jucătorii de fotbal, cărora le-a oferit sume de bani consistente pentru atingerea scopului său. Relevante în acest sens sunt convorbirile telefonice purtate de inculpatul Becali George cu numitul Anton Doboș, căruia i-a solicitat să-și mobilizeze echipa de fotbal pentru meciul cu „C.F.R. 1907 Cluj”, comunicându-i cu acea ocazie că Sponte Teia, vicepreședinte al Consiliului de Administrație al S.C. Fotbal Club „Steaua București” S.A. va pleca spre Cluj Napoca ; cu inculpatul Sponte Teia cu care a discutat despre modalitatea în care îi va contacta pe fotbalistii clubului universitar, pentru a le comunica că vor primi bani din partea finanțatorului; cu Valeriu Argăseală, președinte al Consiliului de Administrație al Fotbal Club „Steaua București”, căruia i-a solicitat să afle numărul de telefon al fotbalistului Gigel Coman de la echipa „Universitatea Cluj”, spunându-i totodată, că există posibilitatea ca jucătorii acestei echipe să fie stimulați financiar pentru realizarea unui scor favorabil. La data de 5 mai 2008 inculpatul Becali George l-a apelat succesiv pe jucătorul de fotbal Goga Dorin Ioan, căpitanul echipei „Universitatea Cluj”, utilizând pentru convorbirea cu acesta un alt telefon mobil, cu scopul de a se asigura că derularea convorbirii are loc în condiții de maximă siguranță și discreție. În declarația de martor dată de Goga Dorin Ioan, acesta a menționat că finanțatorul clubului Steaua București, i-a promis că în cazul în

care echipa "Universitatea Cluj" își va apăra corect șansele în meciul cu echipa „C.F.R. 1907 Cluj” , ce urma să se dispute la data de 07.05.2008, fiecare jucător titular, precum și rezervele vor primi câte 100.000 de euro din partea acestuia, în total suma de 1.400.000 de euro, precum și că inculpatul Becali George i-a confirmat că va veni personal la Cluj cu sumele de bani pe care le va lăsa părinților acestuia ori soției numitului Toni Doboș sau martorului Gigel Coman, coechipierul său la echipa de club (filele 273-281, vol.2, dosar u.p.).

Se reține că martorul Goga Dorin Ioan a declarat că președintele clubului Doboș Anton, a comunicat la data de 6 mai 2008 tuturor jucătorilor de fotbal ai Universității Cluj faptul că vor primi aproximativ 1,5 milioane euro în cazul unui rezultat favorabil, discuția având loc în restaurantul hotelului „RIMINI”, unde echipa se afla în cantonament.

În fața instanței de fond, audiat în calitate de martor, Goga Dorin Ioan a declarat: *„Înainte de meci am avut o discuție telefonică cu domnul Becali care mi-a spus că trebuie să câștigăm și că vom fi premiați. Țin minte că s-a făcut vorbire de 1.400.000 de euro, nu mai țin minte exact. În principiu câte 100.000 de euro pentru jucător, și rezerve care intră.(...) Cred că la un moment dat președintele Doboș Anton ne-a strâns la o ședință tehnică, nu îmi amintesc locația și ne-a spus că vom avea o primă specială de 1.500.000 de euro care va fi împărțită între jucătorii echipei. Precizez că nu se mai întâmplase niciodată să ni se spună despre o astfel de primă însă de data aceasta era un meci special, în sensul că **dacă reușeam să câștigăm, campionatul l-ar fi câștigat echipa Steaua. Este adevărat că auzind despre suma respectivă am fost mai însuflețiți pentru că aveam un stimulent în plus să nu pierdem meciul**”.*(filele 240-241, vol.1, dosar fond)

În realizarea scopului său, inculpatul Becali George s-a folosit și de doi jucători de fotbal ai clubului „Steaua București”, respectiv Rădoi Mirel și Petre Marin, prin intermediul cărora a transmis jucătorilor echipei de fotbal "Universitatea Cluj" mesajul său legat de oferta financiară, în încercarea de a-i asigura pe aceștia de seriozitatea demersurilor sale, precum și de faptul că suma ce urma a fi primită de fiecare fotbalist, era semnificativă.

Astfel, la data de 06.05.2008, inculpatul Becali George l-a contactat pe martorul Marin Petre, întrebându-l dacă l-a sunat pe Gigel Coman în legătură cu premiile jucătorilor echipei „Universitatea Cluj”, acesta confirmându-i că a discutat cu martorul Gigel Coman, căruia i-a transmis că va fi sunat de o persoană care va veni la Cluj cu banii promiși (filele 151-152, vol.4, dosar u.p.). La aceeași dată, martorul Rădoi Mirel l-a sunat pe inculpatul Becali George, căruia i-a relatat că a discutat cu martorul Răducanu Claudiu care i-a confirmat împrejurarea că jucătorii echipei de fotbal „Universitatea Cluj” știau despre oferta financiară transmisă prin intermediul lui Anton Doboș. În cadrul aceleiași

discuții, inculpatul Becali George a reafirmat că a pregătit o sumă de bani consistentă, sugerând că inculpatul Sponte Teia se va întâlni cu martorul Gigel Coman pentru remiterea banilor. În urma acestei afirmații, martorul Rădoi Mirel l-a atenționat pe inculpatul Becali George despre o posibilă intervenție a poliției, moment la care acesta din urmă a spus că dacă se va ajunge într-o asemenea situație, inculpatul Sponte Teia va folosi un subterfugiu, în sensul că prezența sa în municipiul Cluj Napoca este legată de o afacere imobiliară (filele 153-154, vol.4, dosar u.p.).

La data de 6 mai 2008 inculpatul Sponte Teia, împreună cu numiții Dediu Ștefan și Popa Marcel, s-au deplasat în municipiul Cluj, cu un autoturism de teren marca BMW-X5, având asupra lor suma de 1,7 milioane euro, urmând să se întâlnească cu Coman Gigel și Doboș Anton pe care să-i asigure că, în situația unui meci egal sau unei victorii, banii vor ajunge la toți fotbalistii clubului, conform ofertei transmise de către inculpatul Becali George. Deplasarea în municipiul Cluj este confirmată de inculpatul Sponte Teia care în declarația dată la data de 18 aprilie 2011, în fața instanței de fond a arătat și scopul acesteia astfel: " *Înainte de meciul care formează obiectul cauzei, cam cu 10 zile înainte, eu stabilisem împreună cu numiții **Doboș Toni** și Traian Berdofian să am întâlniri cu aceștia legat de unele afaceri ale mele personale. Auzind că intenționez să mă deplasez la Cluj, Becali George m-a chemat și am avut o discuție cu acesta pe care o voi relata în continuare. De la el am primit suma de 1.700.000 euro care însă mi-a spus că este legată de vânzarea unui teren din zonă, însă **mi-a sugerat ca atunci când mă întâlnesc cu cei doi „să le dau pe la nas”** despre faptul că am această sumă asupra mea. **Bănuiesc că această sugestie avea în vedere împrejurarea că erau unele informații în sensul că la respectivul meci de fotbal s-ar fi pregătit un „blat”, situație care evident că ar fi defavorizat Clubul Steaua.** De asemenea, Gigi Becali mi-a spus că o să țină legătura prin telefon cu mine și să îmi dea instrucțiuni când voi ajunge la Cluj(...). Într-un târziu amândoi au venit la hotelul unde eram eu cazat, însă la mine în cameră a urcat numai Toni Doboș cu care am discutat afaceri personale ale mele, și **pentru că așa promisesem domnului Becali, i-am arătat că am în cameră o valiză cu bani, spunându-i că am chiar 1.700.000 de euro, însă nu i-am spus concret aspecte legate de suma de bani. Toni a început să zâmbească, și probabil, bănuiesc eu, se gândea la care ofertă este mai mare ."*** (filele 236-237, vol.1, dosar fond).

În data de 7 mai 2008, în intervalul orar 17⁰⁰ -19⁰⁰, în incinta restaurantului "AROMA", inculpatul Sponte Teia împreună cu martorii Bendorfean Traian, Coman Gigel (cu toate că regulamentul de ordine interioară al clubului și regulamentele F.R.F. interziceau oricărui jucător de fotbal activ al „Universității Cluj", să se întâlnească înaintea unui meci de fotbal cu oficialii altor echipe

concurrente din Liga I de fotbal) și cu una din gărzile de corp, au vizionat meciul de fotbal dintre echipele „Universitatea Cluj” și „C.F.R. 1907 Cluj” care s-a finalizat cu scorul de 0-1. Astfel, echipa „Steaua București” a rămas pe locul doi al clasamentului Ligii I de fotbal, echipa „C.F.R. 1907 Cluj” câștigând titlul de Campioană Națională a Ligii I de Fotbal, situație în care sumele de bani promise de inculpatul Becali George - finanțatorul clubului „Steaua București” nu mai puteau fi remise către fotbaliștii clubului „Universitatea Cluj”. Însă această împrejurare este irelevantă, întrucât, din punct de vedere juridic, infracțiunile de luare și **dare de mită**, prevăzute de art. 254 și art. 255 Cod penal, la acel moment, erau **deja consumate**.

Din analiza probatoriului administrat se constată că a doua zi, la percheziția efectuată în parcare restaurantului „Aroma” din municipiul Cluj Napoca, au fost identificați prin legitimare Sponte Teia, Bendorfean Traian (prieten apropiat al numitului Anton Doboș), Coman Gigel, Dediu Ștefan și Popa Marcel, iar în portbagajul autoturismului marca Ford Focus a fost găsită o geanta de voiaj marca „Lotto”, în interiorul căreia era o geanta în care se aflau mai multe teancuri cu bancnote de 500 euro, în total 1,7 milioane euro. Întrebat în legătură cu suma de bani identificată, inculpatul Sponte Teia nu a declarat cuantumul acesteia, arătând doar că banii erau destinați achiziționării unui teren, pentru care nu a putut prezenta documente sau informații în legătură cu localizarea acestuia.

Din declarația data de inculpatul Becali George în fața instanței de control judiciar, la data de 27 mai 2013, rezultă însă, că inculpatul Sponte Teia cunoștea destinația reală a banilor:” **Sponte Tea, în realitate, știa care era destinația banilor, dar, pentru că sunt un om de onoare și nu doresc să arunc vina asupra altor persoane, care nu au fost decât executante ale dispoziției mele, arăt că Sponte Tea nu a făcut altceva decât să execute, în totalitate, activitățile pe care i le-am solicitat să le realizeze**”. (f. 148-152, dosar recurs)

În urma demersurilor judiciare efectuate, s-a constatat că suma de bani găsită asupra inculpatului Sponte Teia era de 1.700.000 euro, sumă care nu a fost justificată la momentul respectiv de niciun înscris doveditor.

Instanța de control judiciar reține că, ulterior datei de 7 mai 2008, în convorbirile telefonice purtate, inculpatul Becali George a încercat să-și construiască apărări viabile privind activitățile infracționale reținute în sarcina sa, elaborând astfel trei ipoteze :

- sumele de bani ar fi fost destinate premierii jucătorilor de fotbal de la Universitatea Cluj;
- banii urmau a fi dați clubului Universitatea Cluj, sub forma unei sponsorizări;

- suma era necesară achiziționării unor suprafețe de teren de la numitul Marino Gheorghe Radu, în baza unui antecontract de vânzare-cumpărare perfectat la 15 aprilie 2008.

Astfel, în convorbirea telefonică din data de 09.05.2008, inculpatul Becali George i-a explicat președintelui Consiliului de Administrație al F.C. „Steaua București” S.A., Valeriu Argăseală, că pentru suma de 1,7 milioane euro, urma să facă un contract de sponsorizare cu echipa „Universitatea Cluj”, iar clubul, la rândul său, în funcție de randament și evoluție ar fi dat prime fiecărui fotbalist în parte. (filele 176-178, vol.4, dosar u.p.)

La data de 09.05.2008 inculpatul Becali George, în convorbirea telefonică purtată cu președintele Ligii Profesioniste de Fotbal, Dumitru Dragomir, a recunoscut, în mod voluntar, că suma de 1,7 milioane euro era destinată clubului „Universitatea Cluj”, sub forma unei sponsorizări, iar acest club la rândul său dădea prime, chestiune care nu poate fi interpretată drept mită. În replică, oficialul forului fotbalistic menționat, i-a atras atenția că o astfel de procedură de premiere este interzisă de regulament și că este pasibil de sancțiuni, conform Regulamentului F.R.F.

O altă convorbire cu conținut similar a avut loc la data de 09.05.2008 între inculpatul Becali George și inculpatul Teja Sponte, în sensul că nu vor fi probleme în legătură cu învinuirile aduse de către procurori, întrucât se va apăra spunând că urma să facă o sponsorizare către club, chestiune care nu înseamnă mită (fila 197, vol.4, dosar u.p.).

În aceeași zi, inculpatul Becali George l-a sunat pe finanțatorul clubului de fotbal „Dacia Mioveni” - Nețoiu Gigi și i-a explicat că suma de 1,7 milioane euro ar fi constituit contravaloarea unor suprafețe de teren pe care dorea să le achiziționeze, însă în finalul discuției și la insistențele interlocutorului său, Nețoiu Gigi, inculpatul a revenit asupra propriei argumentații, afirmând că, de fapt, ar fi pregătit banii pentru jucători, dar pe parcurs s-a răzgândit constatând că nu este bine să procedeze astfel (filele 199-202, vol.4, dosar u.p.). În ziua următoare, la data de 10.05.2008, inculpatul Becali George a apelat la telefon o altă persoană, căreia i s-a adresat cu apelativul „CANCELARE”, prezentându-i această nouă versiune de apărare cu mențiunea, că de acum încolo va premia toate echipele prin intermediari, ca să nu poată fi sancționat de către F.R.F., iar jucătorul de fotbal nu poate fi catalogat ca fiind funcționar, întrucât este prestator de servicii și nu poate primi mită (filele 210-218, dosar u.p.). Relevantă este și convorbirea telefonică pe care inculpatul Becali George a purtat-o la data de 10.05.2008 cu un anume „Cladoveanu”, în care inculpatul a recunoscut că l-a sunat pe căpitanul echipei de fotbal „Universitatea Cluj”, martorul Goga Dorin Ioan, căruia i-a promis câte 100.000 euro pentru fiecare jucător în parte, menționând că, de fapt, s-a gândit ca banii să intre în posesia

clubului universitar sub forma unei sponsorizări, situație care, din punctul său de vedere, nu putea fi catalogată drept infracțiune de corupție, ci doar abatere sportivă, situație în care va scăpa de dosarul penal (filele 219-222, vol.4, dosar u.p.).

Din declarațiile oficialilor clubului de fotbal „Universitatea Cluj”, Vadana Sorin – director sportiv „U Cluj”, Popescu Marius- antrenor secund „U Cluj”, Mititelu Adrian- conducătorul clubului, rezultă că niciodată aceștia nu au fost contactați de clubul de fotbal „Steaua București” pentru o posibilă sponsorizare în legătură cu meciul din ultima etapă, în schimb o mare parte dintre jucătorii de fotbal cunoșteau despre existența unei posibile "premierii" din partea inculpatului Becali George, în cazul unui rezultat favorabil.

Pe de altă parte, așa cum s-a arătat anterior, atât premiera, cât și o eventuală sponsorizare a jucătorilor de fotbal, nu puteau fi efectuate decât în condițiile și cu respectarea dispozițiilor legale cuprinse în regulament. De altfel însăși inculpatul Becali George, fiind conștient că remiterea banilor în formula arătată nu este corectă, pentru a evita răspunderea penală, a ales o a treia variantă, respectiv a achiziționării unor terenuri. Sub acest aspect, din probe rezultă că au fost întocmite două înscrisuri sub semnătura privată, cu privire la care însă, inculpatul Becali George a arătat că nu înțelege să le folosească în apărarea sa.

În acord cu opinia minoritară, instanța de control judiciar apreciază că strategia de apărare construită de inculpatul Becali George, demonstrează intenția acestuia de a disimula adevăratul demers întreprins de acesta pentru mituirea jucătorilor de fotbal, convins fiind de faptul că a fost interceptat și înregistrat telefonic în legătură cu întreaga activitate infracțională desfășurată.

Din coroborarea materialului probator administrat în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești, instanța de control judiciar constată că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de dare de mită, în modalitatea alternativă a **oferirii**.

Fără a mai relua considerentele teoretice cu privire la existența acestei infracțiuni, expuse anterior, instanța de control judiciar reține că fapta inculpatului Becali George de a oferi suma de 1,7 milioane euro jucătorilor de fotbal din cadrul clubului Universitatea Cluj în scopul îndeplinirii îndatoririlor de serviciu, constând în apărarea corectă a șanselor de joc și realizarea obiectivelor de instruire și performanță stabilite de club pentru obținerea unei victorii în meciul cu echipa „C.F.R. 1907 Cluj” din 7 mai 2008, constituie infracțiunea de dare de mită, **în modalitatea oferirii**.

Din analiza contractelor în baza cărora își desfășurau activitatea jucătorii de fotbal aflați pe foaia de joc pentru meciul din data de 7 mai 2008, precum și contractele persoanelor aflate la conducerea clubului Universitatea Cluj rezultă

că jucătorii echipei Universitatea au calitatea de funcționari în sensul art. 147 alin.2 Cod penal, toți având contracte de muncă sau convenții civile.

Atribuțiile jucătorului de fotbal profesionist sunt prevăzute în regulamentul intern al clubului Universitatea Cluj, act impus fiecărui club prin art.16 din Regulamentul privind Statutul și Transferul Jucătorului de Fotbal. La capitolul 4 privind „drepturile și obligațiile jucătorului”, subpunctul 4.2.3 este prevăzută obligația jucătorului de a contribui cu toate resursele sale fizice și psihice, în limitele regulamentare, pentru obținerea victoriei, precum și interdicția de a discuta sau negocia rezultatele jocului dar și crearea sau întreținerea de relații cu persoane din cadrul echipelor adverse sau din anturajul acestora; orice fel de relații în acest sens trebuie anunțate în scris conducerii executive a clubului. În baza acestei ultime obligații jucătorul Goga Dorin a raportat conducerii clubului faptul că a fost contactat de inculpatul Becali George.

Prevederile regulamentului intern se completează cu Regulamentul F.R.F. care la art.5 paragraful 5.2 impune ca orice jucător să participe la meciurile oficiale și amicale ale echipei la care sunt legitimați, în funcție de valoarea, pregătirea, forma sportivă și de necesitățile clubului.

În ceea ce privește distincția pe care instanța de fond, în opinia majoritară, o face în legătură cu obligațiile jucătorului profesionist, între obligația de rezultat și cea de diligență, se constată că aceasta nu este relevantă pentru existența infracțiunii de dare de mită, însă chiar dacă s-ar accepta că obligația jucătorului de fotbal profesionist ar fi una de diligență, este îndeplinită condiția „ actul privitor la îndatoririle de serviciu ale salariatului”, întrucât dispozițiile art. 255 Cod penal, nu condiționează fapta de existența unui rezultat.

Prin oferirea unor sume de bani consistente, inculpatul Becali George a urmărit tocmai ca jucătorii profesioniști de fotbal ai clubului Universitatea Cluj să joace la capacitate maximă, să-și dea toată silința pentru obținerea rezultatului, **adică să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu.**

În Regulamentul disciplinar al Federației Române de Fotbal, la articolul 60 intitulat „Corupția”, este incriminată la punctul i „fapta persoanei care oferă, promite sau acordă un avantaj nejustificat unui organ al F.R.F./L.P.F./A.J.F., unui arbitru, jucător sau unui oficial în nume propriu sau al unui terț în scopul de a-l determina să încalce Regulamentele F.R.F./L.P.F./A.J.F.” În mod corelativ, la punctul 2 al art. 60 este incriminată sub forma corupției pasive „fapta unei persoane de a promite, oferi sau acorda sume de bani unui oficial al unui club sau unui terț în beneficiul unui club, în scopul de a stimula echipa clubului respectiv să-și apere corect șansele într-unul sau în mai multe jocuri”.

Din materialul probator aflat la dosarul cauzei nu a rezultat că inculpatul Becali George ar fi avut intenția de a sponsoriza clubul Universitatea Cluj sau de a premia jucătorii acestui club.

De altfel chiar inculpatul Becali George în fața instanței de fond cu privire la această a doua faptă de corupție a declarat: *„precizez că despre această a doua ofertă le transmisesem mesaje jucătorilor (...)Eu nu am avut timpul necesar să fac un act scris de ofertă de premiere a jucătorilor întrucât timpul a fost foarte scurt”.*(filele 210-212, vol.1 dosar fond).

De altfel, prin Regulamentul F.R.F. este interzisă orice formă de premiere financiară sau de altă natură între cluburile de fotbal aflate în aceeași competiție sportivă oficială, sub masca motivației că un astfel de stimul duce la obținerea unui joc mai bun și a unor performanțe îmbunătățite, jucătorul de fotbal având o obligație de diligență bine determinată, aceea de a juca fotbal la capacitate maximă pentru obținerea unor performanțe, fără a putea stabili anticipat scorul final. Altfel, dacă toți finanțatorii ori acționarii cluburilor aflate în Liga I de fotbal ar proceda în maniera concepută de inculpatul Becali George, s-ar pierde noțiunea de competiție sportivă.

Oferirea celor 1,7 milioane de euro de către inculpatul Becali George avea un scop bine definit, întrucât pentru prima dată campioana României avea acces direct în Cheampions League și ar fi primit 5,5 milioane euro. Meciul „C.F.R.1907 Cluj” – „Universitatea Cluj” se juca în ultima etapă a campionatului, iar echipa U Cluj era ca și retrogradată, astfel că pentru jucătorii ei meciul nu mai prezenta vreo importanță. Echipa „Steaua București” avea nevoie ca echipa „C.F.R. 1907 Cluj”, aflată pe primul loc, să piardă meciul cu echipa Universitatea Cluj, împrejurare care, coroborată cu victoria echipei Steaua în meciul cu Gloria Bistrita, i-ar fi asigurat titlul de campioană. Această concluzie este confirmată de declarația directorului sportiv al clubului „U Cluj” Vadana Sorin care a menționat că: *” În cazul în care câștigam noi era clar că echipa Steaua București ar fi câștigat locul I. Prin algoritmul legat de numărul de puncte și meciuri câștigate s-ar fi ajuns la acest rezultat final în campionat, în sensul că Steaua ar fi obținut locul pe care aceasta și-l dorea, respectiv locul I.”*(filele 266-267 vol. 1 dosar fond), precum și de declarația antrenorului secund al „U Cluj” Popescu Marius care a afirmat: *” Dacă noi câștigam, campioană ar fi devenit Steaua București.”*(filele 262-263, vol.1, dosar fond). Avantajele pe care echipa Steaua București le-ar fi obținut ca urmare a câștigării campionatului, astfel cum rezultă din declarația martorului Mititelu Adrian (filele 53-55 ,vol.2, dosar instanță) erau de natură sportivă, dar și materială: *” în sensul că era primul an în care o echipă românească ar fi participat direct în grupele competiției europene de fotbal intercluburi „Champions League” din postura de campioană națională. Suma de bani ar fi fost de 15-20 milioane de euro, cam cât a încasat și echipa „C.F.R. 1907 Cluj”, dar echipa „Steaua București” ar fi avut șansele unui câștig și mai mare, fiind o echipă mai cunoscută”.*

În concluzie, **prin oferirea celor 1,7 milioane de euro** jucătorii Universității Cluj Napoca au fost plătiți /retribuiți să joace în interesul echipei „Steaua București” și, implicit, în interesul inculpatului Becali George. Practic jucătorii de fotbal profesioniști ai Clubului Universitatea Cluj nu mai jucau în interesul clubului cu care aveau relații contractuale, ci în interesul unui club advers și a unei terțe persoane.

În temeiul considerentelor arătate, instanța de control judiciar constată că fapta inculpatului Becali George de a oferi în perioada 04.05.2008 -07.05.2008, suma de 1.700.000 euro jucătorilor de fotbal din cadrul clubului „Universitatea Cluj” în scopul îndeplinirii îndatoririlor de serviciu prevăzute în contractele de joc, Regulamentul intern și în Regulamentul Federației Române de Fotbal privind „Statutul și Transferul jucătorilor de fotbal”, constând în apărarea corectă a șanselor de joc și obținerea unei victorii în meciul cu echipa „C.F.R. 1907 Cluj” din data de 07.05.2008, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de dare de mită prev. de art. 255 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr.78/2000.

Potrivit dispozițiilor art. 255 alin.4 Cod penal banii, valorile sau orice alte bunuri care au făcut obiectul dării de mită se confiscă, chiar dacă oferta nu a fost urmată de acceptare, iar dacă acestea nu se mai găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

Prin urmare, confiscarea specială operează, în cazul dării de mită, numai atunci când infracțiunea se comite **prin oferire** și prin darea de bani sau alte foloase, nu și în varianta săvârșirii faptei prin promisiunea unor asemenea foloase (a se vedea și decizia penală nr. 473/2006 a Înaltei Curți, Secția penală).

Fiind dovedită săvârșirea celei de a doua infracțiuni de dare de mită, de către intimatul inculpat Becali George, în modalitatea normativă a oferirii, Înalta Curte-Completa de 5 Judecători, în temeiul art.19 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 255 alin. 4 Cod penal, va dispune confiscarea sumei de 1700000 euro, sumă ce constituie obiectul acestei infracțiuni.

În privește infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată aflată în legătură cu infracțiunile de corupție, prevăzută de art. 290 Cod penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. c din Legea nr. 78/2000 (faptă comisă la data de 20.05.2008), săvârșită de inculpatul Becali George, se reține că după data de 07.05.2008, când cazul "Valiza" a luat amploare în toate mijloacele mass-media, inculpatul Becali George și-a conceput apărarea conform căreia, suma de 1,7 milioane de euro identificată, în posesia inculpatului Sponte Teia la data de 7 mai 2008, constituia contravaloarea unor terenuri situate în județul Cluj, aparținând inculpatului Marino Gheorghe Radu, fiind încheiate în acest sens două antecontracte de vânzare-cumpărare.

În această situație, **instanța de control judiciar va analiza această infracțiune prin corelare cu infracțiunea de dare de mită săvârșită de același inculpat, întrucât înscrisurile au fost falsificate pentru ascunderea infracțiunii de dare de mită comisă în luna mai 2006.**

Potrivit art. 290 Cod penal constituie infracțiune, falsificarea unui înscris sub semnătură privată, prin vreunul din modurile arătate în art. 288 Cod penal, dacă făptuitorul folosește înscrisul falsificat ori îl încredințează altei persoane spre folosire, în vederea producerii unei consecințe juridice.

Este de remarcat că în conținutul reglementării se precizează, în mod expres, faptul că acțiunea de falsificare poate fi săvârșită prin contrafacerea scrierii sau a subscrierii unui înscris oficial **sau prin alterarea lui în orice mod.**

Deși legea nu definește noțiunea de „înscris sub semnătură privată”, în doctrină este statuat că înscrisul sub semnătură privată este înscrisul care emană de la o persoană particulară și care consemnează raporturi juridice între particulari, în sensul că reprezintă o manifestare de voință ori constatarea unui act, sau împrejurare cu semnificație juridică, fiind susceptibil de a dovedi existența, modificarea sau stingerea unui drept sau a unei obligații.

Înscrisul sub semnătură privată trebuie să aibă un conținut cu relevanță juridică, putând servi ca dovada conținutului său, chiar dacă inițial el nu a fost întocmit în acest scop.

Activitățile care compun elementul material al laturii obiective vor cădea sub incidența legii penale doar în măsura în care va fi îndeplinită cerința esențială, adică acestea să fi fost executate în vederea producerii unei consecințe juridice. Se apreciază că această cerință este întrunită dacă înscrisul falsificat are aparența unui înscris veritabil, cu o anumită semnificație juridică și capabil să aibă o putere probatorie.

Urmarea imediată constă în crearea unei stări de pericol pentru încrederea publică, decurgând din producerea efectivă a unui înscris sub semnătură privată cu aparența de înscris adevărat care a fost folosit ori dat spre folosință.

Forma de vinovăție cu care se săvârșește infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată este intenția directă, deoarece subiectul acționează în toate cazurile, cu un anumit scop și anume, producerea unei consecințe juridice.

Falsificarea unui înscris sub semnătură privată prin **alterare** poate consta, ca și în cazul unui înscris oficial, în denaturarea conținutului unui înscris adevărat, **prin atestarea unor împrejurări necorespunzătoare adevărului.**

În speță, condițiile impuse de lege ca înscrisurile să fie producătoare de consecințe juridice sunt îndeplinite, căci acestea au un conținut cu relevanță juridică, ele servind ca dovadă a conținutului lor.

Astfel, cum s-a reținut anterior, cu ocazia percheziției din data de 07.05.2008 inculpatul Sponte Teia a afirmat că suma de 1,7 milioane de euro

reprezenta prețul unor terenuri, fără a putea preciza despre ce imobile era vorba și fără a prezenta documente justificative în acest sens.

La data de 26 mai 2008, inculpatul Sponte Teia a depus la dosar o copie conformă cu originalul, a unui antecontract de vânzare-cumpărare încheiat la data de 15.04.2008, între inculpații Marino Gheorghe Radu și Becali George, prin care, primul se obliga să vândă dreptul de proprietate asupra a două terenuri situate în „Surpătura Cluj” lui Becali George pentru 1.700.000 de euro, data limită de perfectare a contractului de vânzare-cumpărare fiind 07.05.2008, la un birou notarial ales de către părțile contractante (filele 80-84, vol. 2, dosar u.p.).

Antecontractul de vânzare-cumpărare depus la dosar, a fost redactat de către inculpata Ciul Alina Florentina, avocat în cadrul Baroului București și atestat prin încheierea nr. 29 din 15.04.2008, în conformitate cu art.3 alin. 1 lit. c din Legea nr.51/1995 (fila 84, vol. 2, dosar u.p.).

La data de 23 mai 2008, inculpatul Becali George a ținut o conferință de presă în care a declarat că are un contract de vânzare-cumpărare semnat la 15 aprilie 2008, deci cu aproximativ 20 de zile înaintea datei de 7 mai 2008, prin care demonstrează faptul că suma de 1,7 milioane de euro era destinată achiziționării unui teren, prezentând totodată și actele terenului.

Cu acea ocazie, inculpatul Becali George a menționat și existența unui antecontract sub semnătură privată încheiat tot la data de 15 aprilie 2008, la care ar fi participat în calitate de martori semnatori Pițurcă Victor și Volcinschi Raul (filele 169,172, vol. 9, dosar u.p.).

În luna iunie 2008, inculpații Becali George și Sponte Teia au depus la Comisia de disciplină a Federației Române de Fotbal, pe lângă antecontractul de vânzare-cumpărare redactat de inculpata Ciul Alina Florentina și un al doilea înscris, olograf, intitulat „antecontract de vânzare-cumpărare”, încheiat între aceleași persoane, având același obiect, pe baza cărora s-a încercat justificarea faptului că suma de 1,7 milioane euro era destinată unor afaceri imobiliare (filele 92-96, vol. 6, dosar u.p.).

Cu privire la împrejurările întocmirii acestor înscrisuri, instanța de control judiciar reține că în cursul urmăririi penale Marino Gheorghe Radu, audiat, la data de 9 septembrie 2008, în calitate de martor, a menționat că la data de 15 aprilie 2008 a făcut o vizită inculpatului Becali George, la domiciliul acestuia din București, str., sector 1, cu scopul de a-i prezenta acestuia o ofertă imobiliară în legătură cu două suprafețe de teren aflate în județul Cluj, pe care acesta dorea să le vândă. Mai rezultă că după ce inculpatul Becali George a luat act de oferta sa, acesta a fost de acord să încheie un antecontract de vânzare-cumpărare în formă olografă, pe care l-a depus la dosar. În această declarație martorul a descris traseul urmat, indicând mijloacele de transport

folosite pentru a ajunge din Cluj-Napoca în București, precum și orele de plecare, sosire și, respectiv încheiere a înscrisului. Conform acestui înscris sub semnătură privată, Marino Gheorghe Radu promitea că îi va vinde inculpatului Becali George cele două suprafețe de teren pentru suma de 1.700.000 de euro, cu obligația cumpărătorului să predea această sumă până la data de 07.05.2008, la adresa vânzătorului din Cluj-Napoca, str.Ceahlăul nr.3. De asemenea, Marino Gheorghe Radu s-a obligat ca în termen de 30 de zile de la încheierea antecontractului să întocmească dosarul pentru autentificarea vânzării la un notar public. În continuarea declarației sale, inculpatul Marino Gheorghe Radu, a relatat că în aceeași zi (15.04.2008), după perfectarea primului înscris olograf, în jurul prânzului, inculpatul Becali George și-a exprimat dorința de a se încheia un alt doilea antecontract care să fie redactat de către un avocat și care să conțină mai multe date de identificare a terenurilor și a părților. În acest sens a fost chemată inculpata avocat Ciul Alina Florentina, care după ce a studiat toate documentele puse la dispoziție și după ce a verificat actul de identitate al promitentului-vânzător, inculpatul Marino Gheorghe Radu, a redactat un alt antecontract de vânzare-cumpărare semnat de către aceiași doi inculpați, în același timp întocmindu-se și încheierea de atestare cu nr.29/15.04.2008, (filele 177-179, vol.2, dosar u.p.). Inculpatul Marino Gheorghe Radu a declarat că procedura de perfectare a celui de-al doilea antecontract întocmit cu sprijinul avocatei Ciul Alina Florentina s-a derulat după prânz, iar documentele în forma finală i-au fost înmânate de către aceasta, în jurul orei 17⁰⁰.

De remarcat este că în fața instanței de judecată inculpatul Marino Gheorghe Radu și-a nuanțat declarația dată în faza de urmărire penală. Astfel, în declarația sa (filele 1-3, vol 2, dosar instanță) inculpatul Marino Gheorghe Radu nu neagă că a afirmat anterior că pe data de 15.04.2008 a venit la București, la „palatul” intimatului inculpat Becali George, având asupra sa antecontractul olograf scris de el însuși, însă, întrucât a avut un proces la Cluj-Napoca, a plecat de la proces în jurul prânzului venind direct la București cu o „mașină de ocazie”, și nu cu trenul cum declarase inițial, unde a ajuns „pe lumină”, apreciind că a parcurs acest drum în cea 4,5-5 ore. Inculpatul Marino a arătat că la insistențele inculpatului Becali George, s-a întocmit și antecontractul de vânzare-cumpărare de către inculpata Ciul Alina Florentina.

Împrejurarea că inculpatul Marino Gheorghe Radu, în data de 15 aprilie 2008 a fost la Judecătoria Cluj-Napoca, până în jurul orelor 13⁰⁰ este confirmată de martorul Chiorean Ștefan care a declarat că la data de 15.04.2008 se afla împreună cu inculpatul la Judecătoria Cluj-Napoca, cauza în care ambii urmau să fie strigați, fiind apelată în jurul orelor 12³⁰, iar în jurul orelor 13⁰⁰ au ieșit din sala de judecată. (fila 277 verso, vol.3, dosar fond)

Pentru determinarea exactă a datei și orei la care au fost întocmite cele două înscrisuri instanța de fond a solicitat relații de la Serviciul Român de Informații care a furnizat un raport cu date privind localizarea posturilor telefonice utilizate de participanții la încheierea antecontractelor de vânzare - cumpărare, raport din care a rezultat o situație total diferită celei declarate de inculpatul Marino Gheorghe Radu. Conform acestui raport inculpatul Marino Radu Gheorghe, la data de 15 aprilie 2008 se afla la Judecătoria Cluj-Napoca, unde a stat aproximativ 5 ore, mai precis în intervalul orar 09³⁰ -13⁰⁰, întrucât a participat în calitate de reclamant într-un proces civil, astfel cum rezultă din încheierea de ședință cât și caietul grefierului, în care a fost "consemnată prezența la proces a inculpatului Marino Gheorghe Radu în ziua respectivă" (filele 171-192, vol. 5, dosar u.p.). Conform aceluiași raport al SRI, inculpatul Becali George s-a aflat în cursul zilei de 15 aprilie 2008 la domiciliul său, însă în intervalul orar la care se presupune că s-ar fi încheiat și semnat cele două înscrisuri sub semnătură privată, inculpatul s-a deplasat în mai multe locații din București, după care a revenit la domiciliul său din cartierul Pipera, unde a rămas până la sfârșitul zilei de 15.04.2008(filele 171-173, vol.3, dosar u.p.). Convorbirea telefonică elocventă care îl plasează pe inculpatul Becali George la domiciliul său este aceea de la orele 18⁴⁸ (15.04.2008), în care acesta confirmă interlocutorului său că pe parcursul zilei a fost plecat la Ploiești, iar la momentul discuției se afla acasă, chestiune de fapt care se coroborează în totalitate cu raportul de localizare al S.R.I. (fila 45, vol.4, dosar u.p.)

Datele furnizate de SRI coroborate cu cele rezultate din convorbirea telefonică din 09.05.2008 (ora 13⁰⁹) purtată de inculpatul Becali George cu numitul Manea Pompiliu, președintele P.N.G. - Filiala Cluj, demonstrează cu certitudine că inculpatul Becali George și Marino Gheorghe Radu nu s-au cunoscut anterior datei de 9 mai 2008 și, pe cale de consecință, nici nu a existat vreo legătură de afaceri între aceștia anterior acestei date.

Că este așa o demonstrează chiar inculpatul Becali George care în declarația dată, în fața instanței de control judiciar, a recunoscut :"*... după arestarea numitului Sponte Tea, am fost invitat la postul TV OTV. În timpul derulării emisiunii, a intrat în cadrul unei convorbiri telefonice numitul Marino Gheorghe Radu, pe care până la acel moment nu l-am cunoscut, practic, nu m-am întâlnit niciodată cu acesta.*" (f.148-152, dosar recurs)

În ce privește telefonul mobil al inculpatei Ciul Alina Florentina, potrivit raportului SRI, acesta a fost localizat la data de 20.05.2008, de către celula de trafic, a operatorului de telefonie mobilă, din Aleea, sector 1, în intervalul 10⁵⁶-12¹⁸, dovedindu-se că în acea perioadă inculpata s-a aflat în incinta imobilului "la Palat" ce aparține inculpatului Becali George (filele 146-147, vol.3, dosar u.p.). În aceeași zi, 20.05.2008, telefonul mobil utilizat de către inculpatul

Marino Gheorghe Radu a fost localizat ca fiind activ pe celula de trafic din Aleea Modrogan, între orele 09¹⁷ -19⁵², fapt ce confirmă prezența, acestuia în incinta aceluiași imobil aparținând inculpatului Becali George (filele 183-184, vol.3, dosar u.p.). De asemenea, postul telefonic utilizat de către inculpatul Becali George, a fost localizat la data de 20.05.2008, de aceeași celulă de trafic, ca fiind prezent în str., București începând cu ora 09⁵⁹ până la ora 13⁵⁶.

Confirmarea prezenței inculpatului Marino Gheorghe Radu la data de 20.05.2008, în imobilul din str., din București, este reprezentată de convorbirea telefonică dintre inculpatul Becali George și un angajat al acestuia, martorul Dediu Ștefan, din jurul orelor 20³⁶, convorbire din care a rezultat faptul că acesta din urmă i-a transmis inculpatului Becali George informația că inculpatul Marino se află încă "la Palat" și că acesta dorește să vorbească cu inculpatul Becali; rezultă că la sfârșitul discuției, inculpatul Becali i-a cerut martorului Dediu să-l conducă pe inculpatul Marino la gară (fila 274, vol.4, dosar u.p.).

Faptul că inculpatul Marino Gheorghe Radu a ajuns la Gara de Nord este confirmat de localizarea telefonului acestuia la data de 20.05.2008, după orele 22²⁶, de celula de trafic, a operatorului de telefonie mobilă, din b-dul Dinicu Golescu (fila 184, vol.3, dosar u.p.). Prezența inculpaților Volcinschi Raul și Marino Gheorghe Radu în București, în perioada 19.05.2008- 20.05.2008, este demonstrată și prin convorbirile telefonice redată în cuprinsul procesului-verbal din 04.11.2008.

În aceste condiții este cert că cele două antecontracte de vânzare-cumpărare au fost executate *pro cauza*, în intervalul 19.05.2008 -20.05.2008, când la imobilul din str....., sector 1, București, au fost prezenți inculpații Becali George, Marino Gheorghe Radu, Volcinschi Raul, Pițurcă Victor și Ciul Alina Florentina, fapt confirmat prin raportul Serviciului Român de Informații și convorbirile telefonice interceptat.

Întregul material probator administrat în cauză confirmă faptul că persoanele care au participat la semnarea și la redactarea antecontractelor de vânzare-cumpărare nu au fost împreună la data de 15.04.2008, iar unele nu au fost nici măcar în București, în intervalele orare pe care acestea le-au indicat. Cert este faptul că inculpatul Becali George le-a solicitat inculpaților Marino Gheorghe Radu, Ciul Alina Florentina, Pițurcă Victor și Volcinschi Raul întocmirea de către unii și, respectiv, semnarea de către alții a celor două antecontracte antedatate, iar aceștia au acceptat.

Relevantă sub acest aspect este chiar declarația inculpatului Becali George dată la 27 mai 2013, în fața instanței de recurs prin care a arătat:” *Marino Gheorghe Radu a făcut o serie de referiri ... încercând practic să creeze aparența că între mine și persoana lui s-ar fi purtat anterior discuții cu privire la*

cumpărarea de către mine a terenului proprietatea numitului Marino Gheorghe și că practic, în esență, ceea ce încerca să îmi transmită Marino era faptul că suma de 1.700.000 euro ar fi fost destinată achiziționării aceluși teren. Mi-am dat imediat seama că numitul **Marino dorea să vină în ajutorul meu și am înțeles imediat strategia acestuia**. După finalizarea emisiunii de la OTV, am fost sunat de profesorul **Volcinski Raul**, care era o veche cunoștință de a mea și căruia îi purtam un deosebit respectiv, având în vedere și vârsta înaintată a acestuia, iar acesta **mi-a explicat că intervenția numitului Marino Gheorghe în cadrul emisiunii de la OTV fusese realizată la inițiativa profesorului Volcinski**. Ulterior, dar nu știu exact data, m-am întâlnit cu numitul Marino Gheorghe și prof. Volcinski și **doar din dorința de a infirma susținerile parchetului cu privire la destinația sumei de 1.700.000 euro și nu din dorința de a scăpa de răspundere penală pentru infracțiunea de dare de mită, am acceptat încheierea celor două antecontracte de vânzare – cumpărare la care face referire parchetul și de a le antedata doar din dorința de a intra în posesia sumei de 1.700.000 euro, pe care parchetul mi-a indisponibilizat-o**. Ca atare, **toate demersurile pe care le-am făcut vizând încheierea celor două antecontracte de vânzare – cumpărare, a fost realizată de mine nu din dorința de a scăpa de răspunderea penală, pentru darea de mită, ci în scopul arătat anterior și, totodată, pentru faptul că știam că nu pot fi acuzat de o astfel de infracțiune de dare de mită**.

Am falsificat datele încheierii antecontractelor de vânzare – cumpărare, mai exact, practic, am antedatat cele două antecontracte de vânzare – cumpărare, doar din dorința de a reîntra în posesia sumei de 1.700.000 euro, ce mi-a fost indisponibilizată de parchet, iar sub acest aspect eu îmi asum toată răspunderea, inclusiv a faptului că, la rugămintea mea, atât Volcinski Raul, cât și numitul Pițurcă Victor au acceptat să semneze pe cele două antecontracte, în calitate de martori.

Precizez că cele două antecontracte de vânzare – cumpărare au fost întocmite personal de către mine, iar numita Ciul Alina, care se afla în ziua respectivă în locuința mea, nu a făcut altceva decât să înregistreze aceste două antecontracte de vânzare – cumpărare”.

Sub aspectul laturii subiective se reține că infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată se săvârșește numai cu intenția directă, deoarece subiectul acționează în toate cazurile, cu un anumit scop, și anume producerea unei consecințe juridice.

În contextul speței de față, inculpatul Becali George, cu intenție directă, a semnat în fals două antecontracte de vânzare-cumpărare, unul olograf, altul tehnoredactat, întocmit și certificat de coinalpata Ciul Alina Florentina, iar aceste două antecontracte au fost întocmite cu certitudine în perioada

19.05.2008 - 20.05. 2008 și nu la data de 15.04.2008 și nici anterior datei de 07.05.2008, cu intenția clară de a-și crea o acoperire pretins legală și de a fi exonerat de răspunderea penală antrenată pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită din perioada 04.05 - 07.05.2008.

Falsificarea, respectiv **alterarea** conținutului celor două antecontracte de vânzare - cumpărare rezultă din antedatarea (indicarea eronată), cu intenție, a datei de întocmire și semnare a acestora (15.04.2008), dar și a termenului de finalizare a tranzacției imobiliare, respectiv data de 07.05.2008, activități infracționale care au fost de natură a produce consecințe juridice în scopul anihilării rezultatului socialmente periculos generat de săvârșirea infracțiunii de dare de mită de la aceeași dată – 07.05.2008. Antecontractul olograf de vânzare-cumpărare încheiat și semnat de către inculpații Becali George și Marino Gheorghe Radu la data de 15.04.2008 (dată indicată de către aceștia în declarațiile lor și de coinculpata Ciul Alina Florentina) este o promisiune de vânzare - cumpărare, în care sunt menționate obiectul antecontractului (imobilele terenuri), prețul (1,7 milioane euro) și termenul de finalizare (07.05.2008).

Prin indicarea intenționată a datei de 07.05.2008 la o dată "postfactum", respectiv 20.05.2008 - data reală a întocmirii antecontractului, inculpatul Becali George a urmărit să-și asigure „o acoperire” pentru infracțiunea de dare de mită din 04-07.05.2008.

Plăsmuirea înscrisului, respectiv a antecontractului olograf, rezultă din indicarea falsă, cu intenție a datei de 07.05.2008, respectiv a termenului de finalizare a presupusei tranzacții imobiliare, demonstrat fiind cu certitudine faptul că inculpatul Becali George a auzit pentru prima dată de inculpatul Marino Gheorghe Radu din convorbirea telefonică din data de 09.05.2008, purtată cu martorul Manea Pompiliu.

În același context infracțional, antecontractul de vânzare-cumpărare antedatat în fals cu data de 15.04.2008, întocmit și atestat de coinculpata Ciul Alina Florentina reprezintă o promisiune bilaterală de vânzare - cumpărare, în care sunt menționate (enumerăm numai aspecte relevante cauzei) părțile (inculpații Becali George și Marino Gheorghe Radu), obiectul (imobilele terenuri), avansul plătit la data încheierii contractului (10.000 euro) și restul de plată a prețului (1.690.000 euro) la termenul de finalizare a tranzacției - 07-05.2008.

Astfel, pentru aceleași considerente menționate anterior, rezultă dincolo de orice dubiu că, inculpatul Becali George a participat la activitatea de falsificare a acestui înscris, întrucât a plăsmuit atât data încheierii antecontactului (15.04.2008), cât și termenul de finalizare a tranzacției (07.05.2008), cu intenția clară de a-și crea o acoperire pretins legală și de a fi exonerat de răspunderea

penală antrenată pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită din perioada 04.05 - 07.05.2008.

În aceste condiții, fapta inculpatului Becali George de a iniția și participa nemijlocit la întocmirea frauduloasă, în data de 20.05.2008, a două antecontracte de vânzare-cumpărare mistificate prin adăugarea unor mențiuni necorespunzătoare adevărului sub aspectul conținutului, voinței reale a părților și a datei întocmirii acestora precum și folosirea ulterioară a înscrisurilor, astfel falsificate, atât în prezenta cauză penală, cât și în cadrul anchetei disciplinare efectuată de organismele jurisdicționale ale Federației Române de Fotbal, în scopul de a fi exonerat de răspundere penală sau disciplinară în legătură cu fapta de corupție reținută în sarcina sa privind oferta financiară de 1,7 milioane euro pentru clubul „Universitatea Cluj”, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată aflată în legătură directă cu infracțiunile de corupție prev. de art.290 alin. I Cod penal raportat la art.17 alin. 1 lit. c din Legea nr.78/2000.

Cu privire la infracțiunea de complicitate la dare de mită prev. de art. 26 Cod penal raportat la art. 255 Cod penal, săvârșită de inculpatul Sponte Teia, faptă din 04.05.2008 - 07.05.2008, instanța de control judiciar reține că în perioada 04.05.2008 - 07.05.2008, inculpatul Sponte Teia, vicepreședinte al Consiliului de Administrație al S.C. Fotbal Club „Steaua București” S.A. a fost implicat alături de inculpatul Becali George, finanțator al clubului de fotbal „Steaua București” într-o activitate infracțională, constând în oferirea unor importante sume de bani, în valută, 1.700,000 euro, echipei de fotbal „Universitatea Cluj” și președintelui acestui club, numitul Anton Doboș, pentru ca în ultima etapă a Campionatului Național de Fotbal - Liga I, ediția 2007-2008, ce urma a fi susținută în data de 07.05.2008 în compania echipei „C.F.R. 1907 Cluj”, clubul de fotbal „Universitatea Cluj” să-și apere corect șansele de joc și să facă tot ceea ce era posibil pentru obținerea unui rezultat de egalitate sau victorie.

Instanța de fond, în opinie majoritară, a apreciat și cu privire la această faptă că nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni dispunând astfel achitarea inculpatului în temeiul art. 11 pct.2 lit.a rap la art. 10 lit.d Cod procedură penală.

În fața instanței de control judiciar apărătorul intimatului inculpat Sponte Teia a încercat să acrediteze ideea că acesta a acționat fără vinovăție, întrucât raportat la soluția de neîncepere a urmăririi penale dispuse de procurorul D.N.A. prin Ordonanța din 19 februarie 2008, în dosarul nr. 95/P/2006, față de inculpatul Becali George, privind prima infracțiune de dare de mită, a apreciat că acțiunile sale sunt perfect legitime. Totodată, s-a arătat și faptul că niciunul

dintre inculpați nu a cunoscut că această ordonanță a fost infirmată de procurorul ierarhic superior.

Această apărare, însă, nu poate fi primită, întrucât, chiar dacă ar fi adevărată împrejurarea că inculpații nu au cunoscut că ordonanța prin care s-a dat o soluție de neîncepere a urmăririi penale a fost infirmată de procurorul ierarhic superior, acest aspect este nerelevant atât timp cât legea permite procurorului ierarhic superior, în virtutea principiului controlului ierarhic să confirme ori să infirme soluțiile date de procurorii aflați în subordinea sa.

Se observă că în sistemul legislativ român actele emise de procuror nu se bucură de autoritate de lucru judecat, ele fiind supuse controlului procurorului ierarhic superior în temeiul dispozițiilor Legii 304/2004.

Totodată, Înalta Curte –Completul de 5 Judecători constată că, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, reflectată în Cauza C-491/07 *Turanský*, principiul *non bis in idem* nu este aplicabil unei decizii prin care, după examinarea pe fond a cauzei cu care este sesizat, un organ al unui stat contractant dispune încetarea urmăririi penale, într-un stadiu prealabil punerii în mișcare a acțiunii penale împotriva unei persoane bănuite că ar fi comis o infracțiune, în cazul în care această decizie de încetare, potrivit dreptului național al acestui stat, nu stinge definitiv acțiunea penală și nu constituie astfel un impediment în calea unei noi urmăririi penale, pentru aceleași fapte, în acest stat.

Potrivit instanței de contencios european o persoană nu mai poate fi subiectul unei proceduri penale de urmărire sau judecată într-un stat al Uniunii Europene, dacă împotriva sa s-a pronunțat, într-un alt stat membru, o hotărâre definitivă cu privire la aceeași faptă, fie în sensul condamnării - iar în acest caz numai dacă hotărârea a fost executată, este în curs de executare sau nu mai poate fi executată potrivit legii statului care a pronunțat condamnarea, fie în sensul achitării definitive.

Or, pentru stabilirea semnificației sintagmei „hotărâre definitivă”, în raport cu reglementările juridice distincte din statele membre ale Uniunii Europene, fiecare stat aplicând dreptul național în jurisdicția penală, trebuie reținute interpretările date de Curtea Europeană de Justiție în această materie, în raport cu stadiul procedurii în discuție: urmărire penală fără trimitere în judecată, trimitere în judecată și soluționare prin decizie judiciară adoptată de un tribunal competent (C-367/05; C-491/07; C-261/09).

În speță, se reține că prin ordonanța nr. 95/P/2006 din 19 februarie 2008 a procurorului DNA s-a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 10 lit.a Cod procedură penală, neînceperea urmăririi penale față de inculpatul Becali George sub aspectul infracțiunii de dare de mită, prev. de art. 255 Cod penal, din data de 11 mai 2006, apreciindu-se că fapta nu există. Această soluție a

fost infirmată de procurorul șef adjunct al D.N.A., prin ordonanța din 4 aprilie 2008, în conformitate cu dispozițiile art. 220 Cod procedură penală, art. 62, art.64, art.65 din Legea nr. 304/2004, dispunându-se începerea urmăririi penale, care s-a finalizat cu trimiterea în judecată.

Pe de altă parte, instanța de control judiciar constată că faptele de corupție din prezentul dosar au făcut și obiectul unei acțiuni disciplinare exercitate de Federația Română de Fotbal, inculpații depunând la dosarul instanței de fond Hotărârea nr.149 din 4 iunie 2008 a Comisiei de disciplină a F.R.F., Hotărârea nr.1 din 23 iunie 2008 a Comisiei de Apel a F.R.F., precum și Decizia nr.139 din 3 iulie 2008 a Curții de Arbitraj pentru fotbal a F.R.F., prin care s-a stabilit că faptele cercetate nu se încadrează în abaterea disciplinară prevăzută de art.60("Corupția")din Regulamentul disciplinar al F.R.F.

Față de aceste hotărâri, instanța de control judiciar, în acord cu instanța de fond, constată că acestea nu înlătură, de plano, posibilitatea examinării faptelor de către instanța penală sub aspectul stabilirii eventualei incidente a dispozițiilor legii penale și nici nu au autoritate de lucru judecat cu privire la faptele, persoanele și vinovăția acestora, adică a persoanelor care au fost trimise în judecată în această cauză penală.

În aceste condiții se constată că este aplicabilă în prezenta cauză interpretarea dată de Curtea Europeană de Justiție prin hotărârea C-491/07 Turansky, conform căreia „principiul *non bis in idem* nu este aplicabil unei decizii prin care, după examinarea pe fond a cauzei cu care este sesizat, un organ al unui stat contractant dispune încetarea urmăririi penale, într-un stadiu prealabil punerii în mișcare a acțiunii penale împotriva unei persoane bănuite că ar fi comis o infracțiune, în cazul în care această decizie de încetare, potrivit dreptului național al acestui stat, nu stinge definitiv acțiunea penală și **nu constituie astfel un impediment în calea unei noi urmăririi penale, pentru aceleași fapte, în acest stat.**”(a se vedea în acest sens și decizia penală nr.162/23.01.2012 a Înaltei Curți, Secția Penală)

În consecință, instanța română nu poate dispune încetarea procesului penal, pentru existența autorității de lucru judecat, în aplicarea principiului *non bis in idem*, dacă procedura penală intentată împotriva inculpatului într-un stat membru al Uniunii Europene nu a fost închisă definitiv, potrivit dreptului național al acestui stat, ci numai provizoriu.

Ca atare, se constată că nu există niciun impediment legal care să oprească instanța de judecată să examineze acuzațiile penale reținute în sarcina inculpaților prin rechizitoriu.

Referitor la activitatea reținută în sarcina intimatului inculpat Sponte Teia, instanța de control judiciar reține că o formă secundară a participației penale o reprezintă complicitatea care constă în fapta persoanei care cu intenție,

înlesnește sau ajută, în orice mod la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală.

Complicitatea reprezintă o contribuție indirectă, de ajutorare sau înlesnire materială sau morală la săvârșirea infracțiunii, care dobândește relevanță penală atunci când sprijinul este acordat în scopul săvârșirii unei fapte prevăzute de legea penală.

Pentru a exista complicitate, trebuie îndeplinite mai multe condiții obiective și subiective și anume săvârșirea de către autor a unei fapte prevăzute de legea penală; actele complicelui trebuie să sprijine săvârșirea faptei; contribuția complicelui trebuie să aibă un caracter efectiv; existența unei legături subiective între complice și autor; contribuția complicelui fiind dată întotdeauna cu intenție directă sau indirectă.

În legătură cu infracțiunea de dare de mită în literatura de specialitate s-a arătat că persoana interpusă între mituit și mituitor, adică intermediarul prin care promisiunea, oferirea sau darea de bani se realizează răspunde în calitate de complice la infracțiunea de dare de mită.

Verificând actele și lucrările dosarului precum și probele administrate cu privire la această faptă, fără a mai relua starea de fapt, prezentată pe larg în cuprinsul prezentei decizii, **se constată că activitatea de complice a intimatului inculpat Sponte Teia este dovedită** de procesele verbale de transcriere a convorbirilor telefonice purtate cu inculpatul Becali George în datele de 4 mai 2008, 5 mai 2008, 6 mai 2008, 7 mai 2008, precum și procesele verbale de transcriere a convorbirilor telefonice purtate de Sponte Teia cu Bendorfean Traian în 5 mai și 7 mai 2008. Acestea se coroborează cu procesele verbale de transcriere a convorbirilor telefonice purtate de Becali George în perioada 4.05-7.05.2008 cu Anton Doboș, Valeriu Argăseală, Gogu Dorin, Mititelu Adrian, Rădoi Mirel, Petru Marin, Becali Victor și Manea Pompiliu.

Sub acest aspect este relevantă convorbirea din data de 9 mai 2008 purtată de Becali George cu Sponte Teia, în care primul îl asigură pe cel de al doilea că nu vor fi probleme și, că se va apăra în sensul că urma să facă o sponsorizare către club, iar sponsorizarea nu poate fi considerată mită.

În concret activitatea infracțională a inculpatului Sponte Teia a constat în stabilirea unor contacte telefonice, transportarea sumei de bani și eventuala remitere a acesteia către jucătorii clubului Universitatea Cluj. Astfel, la datele de 5 și 6 mai 2008, inculpatul Sponte Teia l-a contactat telefonic pe martorul Bendorfean Traian, căruia i-a comunicat că va veni la Cluj, sub pretextul achitării unor facturi restante privind comercializarea de vin, solicitându-i ca la discuții să participe și Anton Doboș. În realitate, inculpatul Sponte Teia urmărea ca în seara zilei de 6 mai 2008 să se întâlnească cu Anton Doboș pentru a

stabili modalitatea de remitere a banilor oferii de către Becali George jucătorilor de fotbal de la „Universitatea Cluj” cu condiția ca aceștia să obțină un rezultat favorabil (meci egal sau victorie), care ar fi propulsat „Steaua București” pe primul loc al clasamentului, devenind astfel campioana Ligii I de fotbal.

Se remarcă faptul că inculpatul Sponte Teia a dat dovadă de prudență în legătura stabilită cu numitul Doboș Anton, care a folosit la un moment dat un post telefonic mobil aparținând unei alte persoane, care l-a contactat și i-a comunicat că Sponte Teia s-a cazat la motelul „STIL” din municipiul Cluj Napoca și că este bine să nu fie văzuți împreună.

În legătură cu întâlnirea din noaptea de 6/7 mai 2008, numitul Doboș Anton a declarat că s-a deplasat împreună cu asociatul său, martorul Bendorfean Traian, la motelul „STIL” aflat pe Calea Făgetului din municipiul Cluj Napoca, unde într-o cameră a motelului s-a întâlnit cu inculpatul Sponte Teia cu care a discutat aproximativ cinci minute, timp în care i-a arătat o geantă pe care a deschis-o, indicându-i că sub mai multe obiecte de vestimentație se află banii promiși pentru jucătorii „Universității Cluj”.

Totodată, martorul Anton Doboș a declarat că aceea a fost singura întâlnire dintre el și inculpatul Sponte Teia în legătură cu „oferta financiară” transmisă de inculpatul Becali George, iar la momentul respectiv, nu stabiliseră, în concret, condițiile de remitere a sumelor de bani (filele 108-118, vol.2, dos. u.p.). Tot în legătură cu acest moment, martorul Bendorfean Traian a relatat că în seara zilei de 06.05.2008, în urma telefoanelor primite de la inculpatul Sponte Teia, l-a condus pe Anton Doboș cu autoturismul personal pe „Dealul Feleacului” la motelul „STIL”, unde cei doi s-au întâlnit, dar că el nu a participat la discuții, așteptându-l pe acesta din urmă în afara locației respective.

La data de 07.05.2008 inculpatul Becali George l-a contactat telefonic pe inculpatul Sponte Teia, acesta din urmă asigurându-l că totul este conform planului stabilit în discuțiile anterioare, confirmându-i că s-a întâlnit cu Anton Doboș, că i-a arătat banii și i-a explicat, că în cazul unui rezultat favorabil, banii vor ajunge la jucătorii de fotbal (fila 317, vol.4, dos.u.p.). La aceeași dată inculpatul Sponte Teia l-a contactat pe martorul Bendorfean Traian, solicitându-i acestuia să-i spună lui Anton Doboș că tot ceea ce au discutat rămâne valabil, iar eventualele mesaje se vor transmite numai prin intermediul acestuia, stabilind, totodată, că-l va suna din nou pentru o posibilă întâlnire (filele 293-294, vol.4, dosar u.p.), iar acesta, la rândul său, i-a transmis un mesaj telefonic martorului Doboș Anton, prin care acesta îi confirma cele discutate anterior cu inculpatul Sponte Teia, și anume: „M-a sunat TEIA. Totul este cum ai cerut tu” (fila 294, vol.4, dos.u.p.). În cursul urmăririi penale, martorul Bendorfean Traian a declarat că Anton Doboș i-a solicitat să vizioneze meciul de fotbal împreună cu inculpatul Sponte Teia, care a stabilit ca loc de întâlnire zona hotelului

„OLIMP” din municipiul Cluj-Napoca. Referitor la întâlnirea din zona hotelului „OLIMP”, martorul Bendorfean Traian a declarat că atunci când a ajuns în zona respectivă l-a observat și pe martorul Coman Gigel, care i-a confirmat la rândul lui că vor merge împreună să vizioneze meciul de fotbal, fiind invitat în acest sens chiar de către inculpatul Sponte Teia (filele 126-132, vol.2, dosar u.p.).

Meciul de fotbal a fost vizionat împreună de martorii Bendorfean Traian, Coman Gigel și inculpatul Sponte Teia la restaurantul „AROMA”, iar la finalul meciului de fotbal "Universitatea Cluj - C.F.R.1907 Cluj", întrucât rezultatul final era de 0-1, sumele de bani promise nu mai puteau ajunge la jucătorii clubului „Universitatea Cluj”, însă așa cum s-a mai arătat, acest aspect este irelevant din punct de vedere juridic, întrucât infracțiunea se consumase în modalitățile normative prevăzute de textele de lege, sub forma ajutorului acordat promisiunii de bani și acceptării unor astfel de promisiuni de către persoane care aveau calitatea de funcționar, în sensul legii penale.

În legătură cu suma de bani identificată asupra sa, inculpatul Sponte Teia a arătat că banii - 1.700.000 euro - erau destinați achiziționării unui teren pentru care nu a putut prezenta nici un fel de documente justificative.

Probatoriul administrat în cauză a relevat faptul că inculpatul Sponte Teia cunoștea destinația reală a sumei de 1,7 milioane de euro și întrucât cunoștea foarte bine posibilitățile echipei Steaua București de a intra direct în grupele " Champions League" de pe prima poziție a clasamentului, a acceptat să îl ajute pe inculpatul Becali George în activitatea acestuia de a „cumpăra” efortul și dăruirea sportivă a jucătorilor altei echipe de fotbal, cu scopul ca echipa sa - „Steaua București” să câștige la final titlul de campioană a Ligii I de fotbal, în sezonul competițional 2007-2008.

Această împrejurare se coroborează cu declarația martorului Coman Gigel (fila 238 verso, vol. 1, dosar instanță), fotbalist la „Universitatea Cluj”, care a confirmat că s-a întâlnit cu inculpatul Sponte Teia cu o oră înainte de începerea meciului „Universitatea Cluj” - „C.F.R.1907 Cluj”, acesta invitându-l să vizioneze meciul împreună.

Rezultă cu certitudine că inculpatul Sponte Teia, în calitate de oficial al clubului de fotbal "Steaua București", cu intenție, a urmărit cumpărarea eforturilor jucătorilor de fotbal ai echipei "Universitatea Cluj" în scopul de a crea un avantaj sportiv propriei sale echipe și nu în ultimul rând, a urmărit ca, prin câștigarea titlului de campioană națională în Liga I de fotbal, în sezonul competițional 2007-2008, echipa sa și implicit acționarii și conducătorii săi, să realizeze importante câștiguri financiare.

În aceste condiții instanța de control judiciar constată că fapta inculpatului Sponte Teia, de a-l sprijini pe inculpatul BECALI GEORGE în realizarea activității infracționale, deplasându-se în acest sens, în municipiul Cluj Napoca

având asupra sa suma de 1.700.000 euro, obiect al ofertei financiare pentru jucătorii de fotbal ai „Universității Cluj”, garantând astfel în numele finanțatorului clubului „Steaua București”, atât existența banilor cât și posibila remitere a acestora în funcție de rezultatul meciului dintre „Universitatea Cluj” și „C.F.R. 1907 Cluj”, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la dare de mită, infracțiune prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art.255 Cod penal cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000.

Legat de infracțiunile de favorizarea infractorului în legătură cu infracțiunea de corupție, prev. de art. 264 Cod penal raportat la art. 17 alin.1 lit.a din Legea nr.78/2000 și de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 290 alin.1 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit.c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art.75 lit a Cod penal (doar pentru infracțiunea de fals), săvârșite de inculpatul Marino Gheorghe Radu, instanța de control judiciar reține următoarele:

Potrivit art. 264 Cod penal *“favorizarea infractorului”* constă în ajutorul dat unui infractor fără o înțelegere stabilită înainte sau în timpul săvârșirii infracțiunii, pentru a îngreuna sau zădărnici urmărirea penală, judecata sau executarea pedepsei ori pentru a asigura infractorului folosul sau produsul infracțiunii.

Infracțiunea este incriminată în două variante, și anume: *favorizarea personală*, adică ajutorul dat unui infractor pentru a îngreuna sau zădărnici urmărirea penală, judecata sau executarea pedepsei și, *favorizarea reală*, adică ajutorul dat unui infractor pentru a asigura acestuia folosul sau produsul infracțiunii.

Legiuitorul nu a prevăzut nicio calitate specială pentru subiectul activ al infracțiunii de favorizarea infractorului, astfel că subiect activ poate fi orice persoană, mai puțin autorul infracțiunii principale. În schimb, există un subiect pasiv principal, statul ca administrator al justiției penale, precum și un subiect pasiv secundar, adică orice persoană ale cărei interese au fost prejudiciate prin săvârșirea infracțiunii de către subiectul activ.

Sub aspectul elementului material infracțiunea de favorizarea infractorului este o infracțiune comisivă, care se realizează, sub aspectul laturii obiective, prin ajutorul dat unui infractor fără o înțelegere stabilită înainte sau în timpul săvârșirii infracțiunii.

Sub aspectul laturii subiective această infracțiune se săvârșește cu intenție directă sau indirectă, neinteresând dacă favorizatorul a știut sau nu ce fel de infracțiune a săvârșit infractorul favorizat, după cum nu interesează nici împrejurarea dacă a cunoscut sau nu rolul pe care acesta l-a avut în raport cu acea infracțiune.

Analizând lucrările dosarului în legătură cu infracțiunile reținute în sarcina inculpatului Marino Gheorghe Radu, Înalta Curte- Completul de 5 Judecători reține că acesta a manifestat o atitudine nesinceră pe parcursul procesului penal. Astfel, din coroborarea probatoriului administrat în cauză, a rezultat cu certitudine că inculpatul Marino Gheorghe Radu, promitentul - vânzător, nu a fost prezent la data de 15.04.2008, în imobilul din str., sector 1, București, în intervalul orar menționat de către coinculpații Becali George și Ciul Alina Florentina, acesta aflându-se în realitate la Judecătoria Cluj-Napoca. Inculpatul a susținut că imediat după proces a plecat către București cu un autoturism de ocazie, ajungând la destinație în jurul orelor 17⁰⁰, pentru perfectarea antecontractelor de vânzare-cumpărare.

Această apărare este infirmată, pe de o parte, de condițiile reale de trafic și de infrastructură rutieră din România, întrucât distanța rutieră dintre Cluj-Napoca și București nu putea fi parcursă în mai puțin de 4 ore, iar pe de altă parte, inculpații Marino Gheorghe Radu și Becali George nu s-au cunoscut anterior datei de 07.05.2008, astfel cum a rezultat din convorbirea telefonică purtată de inculpatul Becali George cu numitul Manea Pompiliu.

Este dovedit în cauză faptul că **inculpatul Marino Gheorghe Radu, cu intenție directă, a semnat în fals două antecontracte de vânzare-cumpărare, unul olograf, altul tehnoredactat, întocmit și certificat de coinculpata Ciul Alina Florentina, iar aceste două antecontracte au fost întocmite cu certitudine în perioada 19.05.2008 – 20.05.2008, deci nu la data de 15.04.2008 și nici anterior datei de 07.05.2008.**

Faptul că inculpatul Marino Gheorghe Radu a acceptat să încheie și să semneze cu inculpatul Becali George două antecontracte de vânzare-cumpărare antedatate, dintre care unul sub formă olografă, precum și faptul că în aceste antecontracte era stipulată suma de 1.700.000 euro, sumă-care a fost intens mediatizată în România după data de 07.05.2008, sub denumirea de cazul "valiza", demonstrează intenția directă a inculpatului Marino de a-l favoriza pe inculpatul Becali George cu privire la infracțiunea de dare de mită.

Este cert că în condițiile arătate, inculpatul Marino Gheorghe Radu a cunoscut și a înțeles activitatea infracțională a inculpatului Becali George, acceptând să-l ajute în demersul acestuia de a înlătura efectele infracțiunii de corupție, săvârșită în perioada de 04.05- 07.05.2008.

Așa fiind, instanța de control judiciar constată că faptele inculpatului Marino Gheorghe Radu de a-l ajuta în mod direct, prin acte comisive distincte pe inculpatul Becali George în timpul urmăririi penale efectuată în cadrul prezentului dosar, constând în alcătuirea frauduloasă la data de 20.05.2008 a două antecontracte de vânzare-cumpărare, în care au fost introduse mențiuni necorespunzătoare adevărului în privința conținutului, datei și voinței părților, folosite ulterior în timpul

anchetei penale, în scopul de a îngreuna și întârzia finalizarea urmăririi penale, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de favorizarea infractorului și fals în înscrisuri sub semnătură privată, ambele aflate în legătură directă cu infracțiunea de corupție, prev. de art. 264 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit.a din legea nr.78/2000 și art. 290 alin.1 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit.c din Legea nr.78/2000.

Cu privire la infracțiunile de favorizarea infractorului în legătură cu infracțiunea de corupție, prev. de art. 264 Cod penal raportat la art. 17 alin.1 lit. a din Legea nr.78/2000 și de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art.290 alin.1 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit. c din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 75 lit.a Cod penal (doar pentru infracțiunea de fals) săvârșite de inculpata Ciul Alina Florentina, instanța de control judiciar, fără a mai relua considerentele teoretice expuse în cuprinsul prezentei decizii cu privire la aceste infracțiuni, precum și situația de fapt, reține că probatoriul cauzei conturează elementele constitutive ale acestor infracțiuni, precum și vinovăția inculpatei.

Pornind de la împrejurarea că una din variantele de apărare concepute de inculpatul Becali George în ascunderea infracțiunii de dare de mită comisă în perioada 4-7 mai 2008 consta în aceea că suma de 1,7 milioane euro era destinată achiziționării unor terenuri în zona Clujului, Înalta Curte-Complețul de 5 Judecători reține că inculpatul Becali George a solicitat intimatei inculpate avocat Ciul Alina Florentina să redacteze un antecontract de vânzare-cumpărare în care părți erau inculpații Becali George și Marino Gheorghe Radu.

În declarația dată în fața de urmărire penală, inculpata Ciul Alina Florentina a susținut (filele 177-179, vol. 2 dosar u.p.) că la data de 15.04.2008, la solicitarea inculpatului Becali George s-a deplasat la imobilul din str., sector 1, București, unde, pe baza documentelor puse la dispoziție de către inculpatul Marino Gheorghe Radu, a redactat un antecontract de vânzare-cumpărare prin care cei doi se obligau, unul să vândă, iar celălalt să cumpere, două suprafețe de teren situate în „Surpătura Cluj”, prețul fiind de 1,7 milioane euro. Inculpata Ciul Alina Florentina a precizat că perfectarea antecontractului a durat aproximativ două ore, în intervalul orelor 17⁰⁰ și 19⁰⁰ și că a plecat „de la Palat” în intervalul orar 19⁰⁰ - 20⁰⁰ (filele 185-192, vol.2, dosar u.p.), apărare reiterată și în fața primei instanțe cu ocazia declarației date la data de 17 mai 2011 (filele 259-261, vol.1 fond).

De asemenea, inculpata Ciul Alina Florentina a întocmit și încheierea de atestare nr.29 din 15.04.2008, conform art.3 alin.1 litc din Legea nr.51/1995 .

Din raportul furnizat de Serviciul Român de Informații (filele 141-185, vol.3, dos.u.p.), a rezultat că în data de 15.04.2008, în intervalul orar 17⁰⁰-19⁰⁰, postul telefonic al inculpatei Ciul Alina Florentina a fost înregistrat de către o celulă de

trafic a operatorului de telefonie mobilă, din str., București, unde a staționat de la orele 16⁴⁷ până la orele 17⁵¹. Zona în care se află strada susmenționată este situată în apropierea fostei clădiri a Senatului României, care nu are absolut nici o legătură cu zona unde se află imobilul inculpatului Becali George din str., București (filele 142-144, vol.3, dosar u.p.). La aceeași dată, seara, telefonul mobil utilizat de către inculpata Ciul Alina Florentina a fost înregistrat și de alte celule de trafic din Sectorul 4 al municipiului București, nefiind vreun moment alocat celulei de trafic din „Aleea București” care acoperă și zona unde se află imobilul inculpatului Becali, în care aceștia pretind că s-ar fi perfectat cele două antecontracte (filele 141-146, vol.3, dosar u.p.).

În faza de cercetare judecătorească, inculpata Ciul Alina Florentina, în declarația sa (filele 259 -261, vol.1, dosar instanță), a menționat că fost chemată de către secretara inculpatului Becali George pe data de 15.04.2008 pentru îndeplinirea unei activități avocațiale, respectiv pentru întocmirea unui antecontract de vânzare-cumpărare, precizând că această activitate s-a desfășurat în intervalul orar 17⁰⁰ și maxim 24⁰⁰.

Instanța de control judiciar apreciază că în condițiile în care inculpatul Marino Gheorghe Radu nu a fost prezent în data de 15 aprilie 2008 la București, era imposibil ca inculpata Ciul Alina Florentina să încheie și să certifice, în calitate de avocat, un antecontract de vânzare-cumpărare.

Din coroborarea probelor administrate în cauză, rezultă cu certitudine atitudinea nesinceră, manifestată pe parcursul procesului penal de inculpata Ciul Alina Florentina.

Probele dosarului, așa cum s-a arătat anterior, demonstrează cu certitudine că cele două antecontracte de vânzare-cumpărare au fost întocmite post-factum, în intervalul 19.05-20.05.2008, când la imobilul din str....., sector 1, București, au fost prezenți inculpații Becali George, Marino Gheorghe Radu, Volcinschi Raul, Pițurcă Victor și Ciul Alina Florentina, fapt confirmat prin raportul Serviciului Român de Informații.

Din probatoriul administrat, rezultă fără putință de tăgadă că inculpata Ciul Alina Florentina nu a întocmit și atestat la data de 15.04.2008 sau anterior datei de 07.05.2008, antecontractul de vânzare-cumpărare încheiat între inculpații Becali George și Marino Gheorghe Radu.

Astfel, prin faptul că a acceptat la cererea clientului său, inculpatul Becali George, să încheie și să certifice prin semnătura sa, în calitate de avocat, un antecontract de vânzare – cumpărare, antedat, demonstrează **intenția directă** a inculpatei **de a "acoperi" faptele de corupție** ale clientului său, inculpatul Becali George. **În calitatea sa, avocat fiind, inculpata Ciul Alina Florentina a avut reprezentarea faptelor comise de inculpatul Becali**

George, a momentului săvârșirii acestora și implicit a calității de infractor a acestuia.

În acest context, instanța de control judiciar constată că faptele acesteia de a redacta, în mod fraudulos la data de 20.05.2008, un antecontract de vânzare - cumpărare încheiat între inculpații Becali George și Marino Gheorghe Radu, prin consemnarea unor mențiuni neadevărate în legătură cu data reală a întocmirii înscrisului și voința părților, precum și declararea în mod neadevărat a contextului perfectării înscrisului menționat, în scopul de îngreuna ancheta derulată în cauză și de a-i exonera de o eventuală răspundere penală pe inculpații Becali George și Sponte Teia, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de favorizare a infractorului și fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 264 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit.a din Legea nr.78/2000 și art.290 alin.1 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit.c din Legea nr.78/2000.

Referitor la infracțiunea de favorizarea infractorului prevăzută de art. 264 Cod penal raportat la art. 17 alin.1 lit. a din Legea nr.78/2000, săvârșită de inculpații Pițurcă Victor și Volcinschi Raul, instanța de control judiciar reține că, în condițiile demonstrării săvârșirii infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, în sensul că cele două antecontracte de vânzare-cumpărare prezentate de inculpatul Becali George au fost executate post-factum, în intervalul 19.05-20.05.2008, la imobilul din str....., sector 1, București, unde au fost prezenți inculpații Becali George, Marino Gheorghe Radu, Volcinschi Raul, Pițurcă Victor și Ciul Alina Florentina, fapt confirmat prin raportul Serviciului Român de Informații, și această infracțiune este dovedită. Astfel inculpații Pițurcă Victor și Volcinschi Raul au semnat în calitate de martori înscrisul olograf, intitulat "antecontract" încheiat și antedatat, la data de 15.04.2008, între inculpații Becali George și Marino Gheorghe Radu.

Inculpatul Pițurcă Victor și-a rezervat dreptul la tăcere în fața instanței de recurs astfel că în analiza acestei infracțiuni, instanța de control judiciar va avea în vedere declarațiile date de acesta în faza de urmărire penală și cercetare judecătorească. În fața organului de urmărire penală acesta a dat declarație inițial în calitate de martor și ulterior de învinuit, prin care a menționat că a semnat acel antecontract olograf „într-o după-amiază și cu certitudine mult mai înainte de a apărea în presă „cazul valiza”, situând în acest fel perfectarea actului, înainte de 7 mai 2008. De asemenea, în declarația dată de acesta în fața instanței de fond la data de 18 aprilie 2011 inculpatul Pițurcă Victor a relatat: „ Nu-mi amintesc data exactă, însă țin minte că aflându-mă întâmplător la reședința din București a domnului Becali, acesta **m-a rugat să fiu de acord să semnez un înscris, mai precis un antecontract de vânzare-cumpărare a unui teren**, spunându-mi că nu are pe nimeni pentru a fi martor. Această

discuție am avut-o **nefiind însă de față alte persoane**, cu excepția uneia pe nume Virgil. Eu am fost de acord și a adus un înscris, scris de mână, nedatat pe care eu l-am semnat, fără să pun vreo dată. Pentru că în acea perioadă eram antrenorul echipei naționale și acest lucru mă preocupa în primul rând, nu eram la curent cu mediatizarea situației care apare în acest dosar, adică la aceea privind oferirea unei sume de bani jucătorilor unei echipe de fotbal. Eu nu mi-am închipuit că semnarea acestui înscris va fi urmată de ceea ce s-a întâmplat, mai precis la consecințele penale din cauza aceasta". (filele 234-235, vol.1, dosar fond).

Instanța de control judiciar reține că, sub aspectul laturii subiective, intimatul inculpat Pițurcă Victor a acționat cu **intenție indirectă**, neinteresând faptul că inculpatul nu era la curent cu scandalul mediatic, întrucât nu interesează dacă favorizatorul a știut sau nu ce fel de infracțiune a săvârșit infractorul favorizat, după cum nu interesează nici împrejurarea dacă a cunoscut sau nu rolul pe care acesta l-a avut în raport cu acea infracțiune.

Cu privire la inculpatul Volcinschi Raul instanța de control judiciar reține că, în faza de urmărire penală, acesta a declarat că în luna aprilie 2008, înainte de sărbătorile pascale se afla în municipiul București, pentru cumpărături, situație în care l-a vizitat pe inculpatul Becali George pentru a discuta despre o eventuală tranzacție imobiliară a unui teren din județul Gorj.

Cu această ocazie, inculpatul Becali George l-a rugat să participe ca martor la încheierea unui antecontract de vânzare-cumpărare privind terenuri deținute de inculpatul Marino Gheorghe Radu în zona Făget – Cluj, context în care i-ar fi fost înmănat un document pe care nu l-a citit, dar și-a scris numele cu litere de tipar.

Inculpatul Volcinschi Raul a mai declarat că nu l-a văzut pe inculpatul Victor Pițurcă în ziua semnării antecontractului, dar a confirmat prezența mai multor persoane în incinta imobilului din str., București (filele 218 -219, vol. 2, dosar u.p.).

În cea de a doua declarație, dată de către Volcinschi Raul, în calitate de învinuit, acesta a arătat că își menține integral prima declarație susținând că înscrisul a fost întocmit în aprilie 2008, când s-a deplasat la București cu un tren Intercity pentru care nu a plătit costul călătoriei, beneficiind de gratuitate în calitate de fost deținut politic (filele 215-217, vol.2, dosar u.p.).

Inculpatul Volcinschi Raul nu a fost audiat în fața instanței de judecată întrucât a decedat în cursul cercetării judecătorești.

Probele administrate în cursul urmăririi penale demonstrează cu certitudine imposibilitatea semnării de către Pițurcă Victor și Volcinschi Raul, în calitate de martori, anterior datei de 07.05.2008, a antecontractului olograf încheiat între inculpații Becali George și Marino Gheorghe Radu și datat 15.04.2008. Tot

probatoriul a demonstrat și faptul că inculpatul Marino Gheorghe Radu, promitentul - vânzător din antecontractul olograf nu a fost în București în data de 15.04.2008 și nici nu l-a cunoscut-pe inculpatul Becali George înainte de meciul de fotbal din data de 07.05.2008 dintre echipele "Universitatea Cluj" - "C.F.R. 1907 Cluj".

Din coroborarea probelor administrate în faza de urmărire penală, rezultă că, în mod cert, antecontractul de vânzare-cumpărare olograf a fost întocmit la data de 20.05.2008, întrucât numai la acea dată inculpații Becali George și Marino Gheorghe Radu au fost prezenți, în imobilul situat în București, str. Aleea Alexandru, nr. 1, sector 1.

Cu privire la inculpatul Volcinschi Raul, relațiile solicitate de la Regionala Feroviară de Transport Călători Cluj au dovedit faptul că acesta s-a deplasat la București în data de 18 mai 2008, beneficiind de gratuitate totală datorită calității sale de fost deținut politic, astfel că prezența acestuia este confirmată la București în perioada 19-20 mai 2008, când a fost întocmit antecontractul de vânzare-cumpărare olograf.

În aceste condiții instanța de control judiciar constată că fapta inculpatului Volcinschi Raul de a se implica direct în perfectarea unui antecontract de vânzare-cumpărare în formă olografă, în care se atesta în mod nereal - sub semnătura sa în calitate de martor - executarea înscrisului în luna aprilie 2008, deși acesta a fost realizat mult mai târziu, în 20 mai 2008, în scopul de a îngreuna urmărirea penală declanșată împotriva inculpaților Becali George și Sponte Teia și de a-i exonera de o posibilă răspundere penală, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de favorizarea infractorului în legătură directă cu infracțiunea de corupție prev. de art.264 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit.a din Legea nr.78/2000.

Având în vedere că în cursul judecății, inculpatul Volcinschi Raul a decedat, instanța de control judiciar va face aplicarea dispozițiilor art. 11 pct. 2 lit. b rap la art. 10 lit. g Cod procedură penală, privind încetarea procesului penal pornit împotriva acestuia cu privire la infracțiunile pentru care a fost trimis în judecată prin Rechizitoriu.

Fapta inculpatului Pițurcă Victor de a se implica direct în perfectarea unui antecontract de vânzare-cumpărare în formă olografă, în care se atesta în mod nereal - sub semnătura sa în calitate de martor - executarea înscrisului în luna aprilie 2008, deși acesta a fost realizat mult mai târziu, în 20 mai 2008, reprezintă acte concrete de ajutorare a inculpaților Becali George și Sponte Teia, comise în scopul de a îngreuna urmărirea penală declanșată împotriva acestora și exonerarea de la o posibilă răspundere penală, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de favorizarea infractorului în legătură

directă cu infracțiunea de corupție prev. de art.264 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit. a din Legea nr.78/2000.

Având în vedere considerentele expuse, Înalta Curte-Completul de 5 Judecători, în temeiul dispozițiilor art. 385¹⁵ alin.2 lit.d Cod procedură penală va admite recursul declarat de Ministerul Public- Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție- Direcția Națională Anticorupție, va casa sentința penală nr. 588 din 17 aprilie 2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală în dosarul nr. 1912/33/2008 și, în rejudecare, va dispune condamnarea inculpaților pentru infracțiunile deduse judecării.

În ceea ce privește individualizarea judiciară a pedepselor ce se vor aplica inculpaților, (mai puțin inculpatului Volcinschi Raul) instanța de control judiciar va avea în vedere criteriile prevăzute de art. 72 Cod penal, vizând gravitatea faptelor săvârșite de acesta, contextul în care au fost comise infracțiunile, lipsa de antecedente penale ale inculpaților, pericolul social concret al faptelor comise și pericolozitatea socială a inculpaților, apreciind un quantum suficient și proporțional, de natură a corespunde exigențelor dispozițiilor art. 52 Cod penal.

Pentru aprecierea gradului de pericol social al faptelor săvârșite instanța a reținut modalitatea în care s-au realizat concret faptele prevăzute de legea penală precum și toate împrejurările care particularizează aceste fapte și care determină, în ansamblu, gradul lor de pericol social.

Gradul de pericol social al infracțiunilor în prezenta cauză a rezultat nu numai din examinarea conținutului concret al infracțiunilor, ci și din cercetarea și evaluarea tuturor situațiilor, stărilor, împrejurărilor care au însoțit săvârșirea faptelor și care, deși exterioare conținutului infracțiunilor, sunt de natură să singularizeze faptele și să le fixeze un anumit grad de pericol social.

La stabilirea gradului de pericol social al faptelor săvârșite instanța de control judiciar va ține seama și de felul în care s-a realizat în concret latura subiectivă, vinovăția făptuitorilor, care rezultă din atitudinea psihică a acestora față de urmările faptelor săvârșite.

Așadar, în cadrul operațiunii de individualizare a pedepsei, se iau în considerare toate criteriile prevăzute de norma legală amintită, se evaluează, după caz, se acordă o pondere deosebită fiecăruia, determinată de propriul lor conținut, în vederea stabilirii pedepsei corespunzătoare pentru reeducarea celui condamnat.

În cauză, în sarcina inculpaților Becali George, Marino Gheorghe Radu și Ciul Alina Florentina urmează a se face aplicarea dispozițiilor art.33 lit.a Cod penal, întrucât infracțiunile au fost săvârșite înainte ca aceștia să fie judecați sau condamnați definitiv pentru vreuna din ele.

Astfel, pentru inculpatul Becali George, arestat în altă cauză, instanța de control judiciar, având în vedere natura infracțiunilor comise, respectiv de corupție și fals în legătură cu infracțiunea de corupție, contribuția majoră a acestuia la realizarea întregii activități infracționale, precum și conduita manifestată de acesta după comiterea faptelor, apreciază că se impune condamnarea sa la pedeapsa închisorii de câte 3 ani pentru infracțiunile de dare de mită și o pedeapsă de un an pentru infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată.

Având în vedere că faptele deduse judecății au fost săvârșite în concurs real, în temeiul art. 33 lit.a rap. la art.34 lit.b Cod penal va contopi pedepsele stabilite prin prezenta decizie, urmând ca inculpatul să execute pedeapsa cea mai grea de 3 ani închisoare.

Ca o consecință a condamnării la pedeapsa închisorii inculpatului i se va interzice exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a și lit.b Cod penal în condițiile art. 71 Cod penal.

Apărătorul ales al inculpatului Becali George a solicitat instanței de control judiciar să rețină în favoarea inculpatului circumstanțele atenuante pe care, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători le-a reținut în favoarea inculpatului, atât prin decizia nr.23 din 11 februarie 2013, cât și prin decizia nr. 214 din 20 mai 2013, întrucât toate infracțiunile, atât cele pentru care a fost condamnat inculpatul, cât și cele din prezentul dosar sunt concurente.

Înalta Curte – Completul de 5 Judecători reține, pe de o parte, că prin cele două decizii anterior menționate, respectiv decizia penală nr. 23 din 11 februarie 2013 și decizia penală nr. 124 din 20 mai 2013, au fost reținute circumstanțe atenuante, potrivit dispozițiilor art. 74 alin.2 Cod penal, însă nu aceleași împrejurări au fost avute în vedere, ca și cauze de atenuare a răspunderii penale, în ambele dosare.

Pe de altă parte, instanța de control judiciar are în vedere și faptul că infracțiunile pentru care inculpatul Becali George a fost condamnat, precum și cele din prezentul dosar sunt infracțiuni aflate în concurs real simplu, având în comun doar persoana inculpatului și au fost comise înainte ca vreuna din ele să fi fost judecată în mod definitiv.

Potrivit dispozițiilor art.74 alin.2 Cod penal împrejurările enumerate în aliniatul 1 al aceluiași articol au caracter exemplificativ instanța putând reține motivat și alte împrejurări pe care le consideră relevante, ca și circumstanțe atenuante, ținând cont de particularitățile cauzei, de natura infracțiunilor și, în special, de persoana inculpatului.

Este adevărat că în cazul unei persoane condamnate la pedeapsa închisorii, pentru săvârșirea mai multor infracțiuni aflate în concurs, instanța, în principiu, trebuie să rețină circumstanțe atenuante în raport de fiecare

infracțiune concurentă care face obiectul acelei judecăți, însă instanța nu poate extinde automat efectele atenuante ale anumitor date, împrejurări sau situații cu caracter personal asupra tuturor infracțiunilor în concurs, ci trebuie să examineze, în fiecare caz, în parte, prin raportare la fiecare infracțiune concurentă, posibilitatea ca acele date, împrejurări sau situații să dobândească valențe ușurătoare, mai cu seamă că reținerea circumstanțelor prev. de art. 74 alin.2 Cod penal, are caracter facultativ. Dacă s-ar accepta o opinie contrară celei exprimate anterior „s-ar restrânge nejustificat dreptul de apreciere al judecătorilor, iar analiza concretă și distinctă a fiecărei infracțiuni concurente ar fi înlocuită cu scheme abstracte și cu concluzii extrapolate din analiza altor situații de fapt.”(George Antoniu ș.a., Practica judiciară penală, vol.II, Ed. Academiei, București1990, pg.58).

În acest context, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători constată că în favoarea inculpatului Becali George, prin decizia penală nr. 23 din 11 februarie 2013, s-a reținut ca și circumstanță atenuantă, în condițiile art. 74 alin.2 Cod penal, împrejurarea legată de interesul acestuia de a-și recupera autoturismul proprietate personală care îi fusese sustras, interes care a dat legitimitate acțiunii sale dar numai până la momentul prinderii făptuitorilor. Această circumstanță atenuantă nu poate fi reținută, în prezenta cauză, în favoarea inculpatului, întrucât ține de modul în care a acționat inculpatul pentru recuperarea bunului său.

Prin decizia penală nr. 124 din 20 mai 2013, în favoarea inculpatului Becali George au fost reținute ca și circumstanțe atenuante, în condițiile art. 74 alin.2 Cod penal **împrejurări, altele decât cele din decizia penală nr.23 din 11 februarie 2013**, dovedite cu înscrisuri în circumstanțiere, pe care instanța de control judiciar le-a apreciat că sunt în măsură să atenueze răspunderea penală.

De altfel, recunoașterea unor date și împrejurări ale realității, ca circumstanțe atenuante, nu este posibilă decât dacă circumstanțele avute în vedere de instanță reduc în asemenea măsură gravitatea faptei în ansamblu sau caracterizează de o asemenea manieră pe inculpat, încât numai aplicarea unei pedepse reduse satisface imperativul unei juste individualizări.

Recunoașterea circumstanțelor atenuante este atributul instanței de judecată și deci lăsată la aprecierea acesteia. În această apreciere instanța ține seama de pericolul social concret al faptei, de ansamblul împrejurărilor în care s-a săvârșit infracțiunea, de urmările produse, ca și de orice elemente de apreciere privitoare la persoana infractorului.

Având în vedere cele expuse anterior Înalta Curte - Completul de 5 Judecători apreciază că în cauză nu pot fi reținute circumstanțe atenuante în favoarea inculpatului Becali George.

Raportat, însă, la modalitatea în care inculpatul Becali George a acționat, instanța de control judiciar va reține circumstanța agravantă prevăzută de art. 75 lit.a Cod penal, pentru infracțiunea prev. de art. 290 Cod penal rap. la art.17 alin.1 lit.c din Legea 78/2000.

Legat de solicitarea apărării de a se efectua o nouă individualizare a pedepsei, în sensul descontopirii pedepsei rezultante aplicate prin decizia penală nr. 124 din 20 mai 2013, în pedepsele componente și apoi contopirea acestora cu pedepsele aplicate prin prezenta decizie, urmând ca modalitatea de executare a pedepsei rezultante să fie suspendarea sub supraveghere potrivit dispozițiilor art. 86¹ Cod penal, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători constată cererea neîntemeiată.

Într-adevăr, așa cum s-a arătat anterior, infracțiunile din prezentul dosar comise de inculpatul Becali George sunt concurente cu cele judecate definitiv și pentru care a fost condamnat prin deciziile penale nr. 23 din 11 februarie 2013 și 124 din 20 mai 2013. Prin decizia penală nr. 23 din 11 februarie 2013 inculpatul Becali George a fost condamnat la câte trei pedepse de 3(trei) ani închisoare pentru săvârșirea a trei infracțiuni de lipsire de libertate în mod ilegal, prev. de art. 189 alin.2 Cod penal și, potrivit dispozițiilor art. 33 lit.a și art. 34 lit.b Cod penal s-a dispus ca inculpatul să execute pedeapsa cea mai grea de 3(trei) ani închisoare în condițiile art. 86¹ Cod penal.

Prin decizia penală nr. 124 din 20 mai 2013 Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a dispus condamnarea inculpatului Becali George pentru complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, prev. de art. 26 Cod penal rap. la art. 248 combinat cu 248¹ Cod penal la pedeapsa închisorii de 2(doi)ani în regim de detenție.

Înalta Curte - Completul de 5 Judecători, făcând aplicarea dispozițiilor art. 86⁵ și art. 85 Cod penal conform căroră „dacă se descoperă că cel condamnat mai săvârșise o infracțiune înainte de pronunțarea hotărârii prin care s-a dispus suspendarea sau până la rămânerea definitivă a acesteia(...) suspendarea executării pedepsei se anulează, aplicându-se, după caz, dispozițiile privitoare la concursul de infracțiuni sau recidivă”, a anulat suspendarea sub supraveghere a pedepsei dispusă prin decizia penală nr. 23 din 11 februarie 2013, a descontopit pedeapsa rezultantă de trei ani închisoare în pedepsele componente pe care le-a repus în individualitatea lor și, apoi, conform dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni a contopit cele trei pedepse de câte trei ani cu pedeapsa de doi ani închisoare stabilită prin decizia nr. 124, iar inculpatul Becali George a fost obligat să execute pedeapsa cea mai grea de 3(ani) închisoare.

Art. 85 Cod penal conține o **normă imperativă, instanțele fiind obligate** să o aplice atunci când constată existența unor împrejurări similare celei expuse anterior.

În ce privește modalitatea de executare a pedepsei rezultante, instanța a procedat la o nouă individualizare judiciară, apreciind că, în raport de dispozițiile art. 85 și 86⁵ Cod penal inculpatul nu mai poate beneficia de o nouă suspendare a executării pedepsei, întrucât instanța nu și-a putut forma convingerea că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea ei, în lipsa unor date, împrejurări, situații, în raport de care o nouă suspendare a executării pedepsei să apară ca legitimă, potrivit cu antecedenta penală a inculpatului.

Nu aceeași tehnică de calcul juridic se poate aplica și în cazul prezentei decizii. Dispozițiile art. 86⁵ alin.1 rap art. 85 Cod penal nu sunt incidente, întrucât instanța a dispus deja, prin decizia penală nr. 124 din 20 mai 2013 anularea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei de 3(trei) ani închisoare aplicată prin decizia penală nr. 23 din 11 februarie 2013.

Înalta Curte – Completul de 5 Judecători constată că, potrivit Deciziei în interesul legii nr.70/2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, cererea de contopire se poate soluționa numai de către instanța de executare, adică de Tribunalul București, pe calea unei acțiuni separate, conform procedurii reglementate de dispozițiile art. 449 din Codul de procedură penală.

Conform Deciziei în interesul legii nr.70/2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție *„instanțele de control judiciar nu pot dispune direct în căile de atac contopirea pedepsei aplicate pentru infracțiunea care a făcut obiectul judecării cu pedepse aplicate infracțiunilor concurente, pentru care există o condamnare definitivă, în cazul în care contopirea nu a fost dispusă de către prima instanță”*.

Această concluzie este aplicabilă și în prezenta cauză, întrucât prima instanță, pronunțând achitarea inculpaților nu avea cum să dispună contopirea a ceva ce nu exista.

Totodată, în argumentarea acestei opinii se are în vedere și faptul că, în raport cu limitele investiției sale prin căile de atac, instanța de control judiciar, în cadrul exercitării prerogativei de rejudecare a cauzei, este abilitată să analizeze și să dea o nouă apreciere chestiunilor de fapt și de drept numai în măsura în care ele au format obiectul unei judecări anterioare, pe fond, pentru că altfel s-ar încălca dreptul părților interesate și al procurorului la folosirea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești.

De altfel, un alt argument în susținerea soluției că numai instanța de executare este cea competentă să judece cererea de contopire a pedepselor (nu și stabilirea unei alte modalități de executare decât cea dispusă prin decizia penală nr. 124 din 20 mai 2013), constă în aceea că dacă instanța de control judiciar ar fi pronunțat o soluție de respingere a recursului declarat de Ministerul

Public, în prezenta cauză și de menținere a soluției de achitare a inculpaților, solicitările apărătorilor de schimbare a modalității de executare ar fi rămas fără obiect, iar modalitatea de executare a pedepsei - prin privare de libertate - stabilită cu autoritate de lucru judecat pentru inculpatul Becali George prin decizia penală nr. 124/20.05.2013 și-ar produce efectele.

În fine, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători, ținând seama și de gradul ridicat de pericol social al faptelor comise de inculpat în prezenta cauză, apreciază că scopul pedepsei nu poate fi atins decât prin privarea de libertate a inculpatului.

Referitor la tratamentul sancționator ce urmează a fi aplicat inculpatului Sponte Teia, instanța de recurs apreciază, că raportat la natura, gravitatea faptei comise, rolul și contribuția avută în desfășurarea activității infracționale, precum și la comportamentul procesual nesincer al acestui inculpat, o pedeapsă de 2 ani închisoare este aptă să realizeze scopul preventiv educativ prevăzut de art. 52 Cod penal.

Ca o consecință a condamnării la pedeapsa închisorii inculpatului i se va interzice exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a și lit. b Cod penal în condițiile art. 71 Cod penal.

Având în vedere lipsa antecedentelor penale instanța apreciază că, sub aspectul modalității de executare a pedepsei, pronunțarea condamnării constituie un avertisment suficient pentru acesta și, chiar fără executarea pedepsei în regim privativ de libertate, acesta își va conforma în viitor atitudinea exigențelor legii penale și nu va mai săvârși fapte antisociale, motiv pentru care, în temeiul art. 86¹ Cod penal, va dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepselor aplicate acestuia pe durata unui termen de încercare stabilit în conformitate cu dispozițiile art. 86² Cod penal, obligându-l, totodată, să respecte măsurile de supraveghere prevăzute de art. 86³ alin. 1 lit. a) - d) Cod penal.

În baza art. 71 alin. 5 Cod penal, se va dispune suspendarea executării pedepselor accesorii pe durata termenului de încercare, iar, în baza art. 359 Cod procedură penală, se va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 86⁴ Cod penal, a căror nerespectare are ca urmare revocarea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei.

În ceea ce privește tratamentul sancționator ce urmează a fi aplicat inculpatului Marino Gheorghe Radu, instanța de recurs, având în vedere gravitatea faptelor comise, precum și atitudinea constant nesinceră a acestuia, apreciază că se impune aplicarea unor pedepse de 1 an și 6 luni închisoare pentru infracțiunea de favorizarea infractorului și de un an pentru infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată.

Ținând cont de faptul că inculpatul a comis faptele deduse judecății înainte de a fi condamnat definitiv pentru vreuna din ele, în temeiul art. 33 lit.a rap. la art.34 lit.b Cod penal va contopi pedepsele stabilite prin prezenta decizie, urmând ca acesta să execute pedeapsa cea mai grea de 1 an și 6 luni închisoare.

Ca o consecință a condamnării la pedeapsa închisorii inculpatului i se va interzice exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a și lit.b Cod penal în condițiile art. 71 Cod penal.

Având în vedere lipsa antecedentelor penale, instanța de control judiciar apreciază că, sub aspectul modalității de executare a pedepsei rezultante, pronunțarea condamnării constituie un avertisment suficient pentru acesta și, chiar fără executarea pedepsei în regim privativ de libertate, acesta nu va mai săvârși fapte antisociale, motiv pentru care, în temeiul art. 86¹ Cod penal, va dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei aplicate acestuia pe durata unui termen de încercare stabilit în conformitate cu dispozițiile art. 86² Cod penal, obligându-l, totodată, să respecte măsurile de supraveghere prevăzute de art. 86³ alin. 1 lit. a) - d) Cod penal.

În baza art. 71 alin. 5 Cod penal, se va dispune suspendarea executării pedepsei accesorii pe durata termenului de încercare, iar, în baza art. 359 Cod procedură penală, se va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 86⁴ Cod penal, a căror nerespectare are ca urmare revocarea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei.

Cu privire la inculpata Ciul Alina Florentina, instanța de recurs, în aplicarea tratamentului sancționator va ține cont, pe lângă gravitatea faptelor comise, de atitudinea nesinceră a acesteia și de calitatea sa de avocat, astfel că se impune aplicarea unor pedepse de 1 an și 6 luni închisoare pentru infracțiunea de favorizarea infractorului și de un an pentru infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată.

Ținând cont de faptul că inculpata a comis faptele deduse judecății înainte de a fi condamnat definitiv pentru vreuna din ele, în temeiul art. 33 lit.a rap. la art.34 lit.b Cod penal va contopi pedepsele stabilite prin prezenta decizie, urmând ca aceasta să execute pedeapsa cea mai grea de 1 an și 6 luni închisoare.

Ca o consecință a condamnării la pedeapsa închisorii inculpatei i se va interzice exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a și lit.b Cod penal în condițiile art. 71 Cod penal.

Având în vedere lipsa antecedentelor penale instanța apreciază că, sub aspectul modalității de executare a pedepsei rezultante, pronunțarea condamnării constituie un avertisment suficient pentru aceasta și, chiar fără executarea pedepsei în regim privativ de libertate, inculpata nu va mai săvârși

fapte antisociale, motiv pentru care, în temeiul art. 86¹ Cod penal, va dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei rezultante pe durata unui termen de încercare stabilit în conformitate cu dispozițiile art. 86² Cod penal, obligându-o, totodată, să respecte măsurile de supraveghere prevăzute de art. 86³ alin. 1 lit. a) - d) Cod penal.

În baza art. 71 alin. 5 Cod penal, se va dispune suspendarea executării pedepselor accesorii pe durata termenului de încercare, iar, în baza art. 359 Cod procedură penală, se va atrage atenția inculpatei asupra dispozițiilor art. 86⁴ Cod penal, a căror nerespectare are ca urmare revocarea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei.

Referitor la tratamentul sancționator ce urmează a fi aplicat inculpatului Pițurcă Victor, instanța de recurs apreciază că raportat la natura, gravitatea faptei comise, rolul și contribuția avută în desfășurarea activității infracționale, precum și la comportamentul procesual nesincer al acestui inculpat, o pedeapsă de 1 an închisoare este aptă să realizeze scopul preventiv educativ prevăzut de art. 52 Cod penal.

Având în vedere lipsa antecedentelor penale instanța apreciază că, sub aspectul modalității de executare a pedepsei, pronunțarea condamnării constituie un avertisment suficient pentru acesta și, chiar fără executarea pedepsei în regim privativ de libertate, acesta nu va mai săvârși fapte antisociale, motiv pentru care, în temeiul art. 81 Cod penal, va dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe durata unui termen de încercare stabilit în conformitate cu dispozițiile art. 82 Cod penal.

Ca o consecință a condamnării la pedeapsa închisorii inculpatului i se va interzice exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a și lit. b Cod penal în condițiile art. 71 Cod penal.

În baza art. 71 alin. 5 Cod penal, se va dispune suspendarea condiționată a executării pedepselor accesorii pe durata termenului de încercare, iar, în baza art. 359 Cod procedură penală, se va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 84 Cod penal, a căror nerespectare are ca urmare revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei.

Având în vedere că inculpatul Volcinschi Raul a decedat în cursul cercetării judecătorești instanța de control judiciar, în baza art. 11 pct. 2 lit. b Cod procedură penală raportat la art. 10 lit. g teza a III-a Cod procedură penală va înceta procesul penal față de acesta, pentru infracțiunea de favorizarea infractorului în legătură cu infracțiunile de corupție, prevăzută de art. 264 alin. 1 Cod penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. a din Legea nr. 78/2000.

Prin Ordonanța procurorului din data de 8 mai 2008 s-a dispus, în conformitate cu art. 163 și urm. din Codul de procedură penală, precum și art. 20 din Legea nr. 78/2000, instituirea sechestrului asigurător și indisponibilizarea

sumei de 1.700.000 euro aparținând inculpatului Becali George în scopul confiscării speciale (filele 75-77, vol.5, dosar u.p.).

În aceste condiții, potrivit art. 19 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 255 alin. 4 Cod penal, instanța de control judiciar va dispune confiscarea de la inculpatul Becali George a sumei de 1.700.000 euro, reprezentând obiectul infracțiunii de dare de mită prev. de art.255 Cod penal rap la art.6 din Legea 78/2000 săvârșită în modalitatea normativă a „oferirii” - cea de a doua infracțiune de dare de mită - (suma indisponibilizată prin Ordonanța dată în dosarul nr. 95/P/2006 din 8 mai 2008 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a Corupției, la B.C.R. – Sucursala Unirii pe numele inculpaților Becali George și Sponte Teia).

În baza art. 165 al. 8 Cod procedură penală cu referire la art. 20 din Legea nr. 78/2000, va mentine sechestrul asigurator dispus asupra sumei de 1.700.000 euro prin Ordonanța dată în dosarul nr. 95/P/2006 din 8 mai 2008 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a Corupției, suma indisponibilizată la B.C.R. – Sucursala Unirii pe numele inculpaților Becali George și Sponte Teia.

Potrivit dispozițiilor art. 348 Cod procedură penală cu referire la art. 445 și art. 170 Cod procedură penală, Înalta Curte-Complețul de 5 Judecători va dispune desființarea totală a celor două antecontracte de vânzare-cumpărare încheiate la data de 15.04.2008 între inculpații Marino Gheorghe Radu și Becali George, întrucât acestea constituie produsul infracțional în raport de infracțiunea prev. de art. 290 alin. 1 Cod penal (filele 177-181, vol.2, dosar u.p.).

În baza art. 191 al. 1 și 2 Cod procedură penală, va dispune obligarea inculpaților Becali George, Sponte Teia, Marino Gheorghe Radu, Ciul Alina Florentina și Piurcă Victor la plata sumelor de câte 5.000 lei fiecare cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, pentru judecata în fata primei instanțe, din care sumele de câte 100 lei, reprezentând onorariile parțiale pentru apărătorii desemnați din oficiu până la prezentarea aparatorilor aleși, se vor avansa din fondul Ministerului Justiției.

Onorariul aparatorului desemnat din oficiu pentru inculpatul Volcinschi Raul, pentru judecata în fata primei instanțe, în suma de 400 lei, se va plăti din fondul Ministerului Justiției.

Sumele de câte 100 lei, reprezentând onorariile aparatorilor desemnați din oficiu pentru intimații – inculpații Becali George, Sponte Teia, Marino Gheorghe Radu, Ciul Alina Florentina și Piurcă Victor, până la prezentarea apărătorilor aleși, în recurs, se vor suporta din fondul Ministerului Justiției.

Suma de 400 lei, reprezentând onorariul apărătorului desemnat din oficiu pentru inculpatul Volcinschi Raul, pentru judecata în recurs, se va plăti din fondul Ministerului Justiției.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

I. Respinge, ca neîntemeiate, excepția privind inadmisibilitatea recursului declarat de Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție precum și excepția neconvenționalității dispozițiilor art. 24 din Legea nr. 304/2004, formulate de intimatul inculpat **Becali George**, prin apărător ales.

II. Admite recursul declarat de **Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție** împotriva sentinței penale nr. 588 din 17 aprilie 2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală în dosarul nr. 1912/33/2008.

Casează sentința penală mai sus menționată și, în rejudecare:

1. Condamnă pe inculpatul **BECALI GEORGE**,, pentru săvârșirea a două infracțiuni de dare de mită, prevăzute de art. 255 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr. 78/2000, la două pedepse de câte 3 (trei) ani închisoare.

Condamnă pe același inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată aflată în legătură cu infracțiunile de corupție prevăzute de art. 290 Cod penal raportat la art. 17 al. 1 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 75 lit. a Cod penal, la pedeapsa de 1 (un) an închisoare.

În baza art. 33 lit. a rap. la art. 34 alin. 1 lit. b Cod penal, contopește pedepsele mai sus menționate și dispune ca inculpatul Becali George să execute **pedeapsa cea mai grea de 3 (trei) ani închisoare**.

Aplică inculpatului BECALI GEORGE pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit. a teza a II-a și lit. b Cod penal, pe durata și în condițiile prevăzute de art.71 Cod penal.

2. Condamnă pe inculpatul **SPONTE TEIA**,, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la dare de mită, prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 255 Cod penal cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000, **la o pedeapsă de 2 (doi) ani închisoare**.

Aplică inculpatului SPONTE TEIA pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit. a teza a II-a și lit. b Cod penal, pe durata și în condițiile prevăzute de art.71 Cod penal.

În baza art. 86¹ al. 2 Cod penal și art. 86² Cod penal, dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei pe durata termenului de încercare de 4 (patru) ani.

În baza art. 86³ Cod penal, pe durata termenului de încercare condamnatul se va supune următoarelor măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte, la datele fixate, la Serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București;
- b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;
- d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

În baza art. 359 Cod procedură penală atrage atenția inculpatului asupra consecințelor nerespectării dispozițiilor art. 86⁴ Cod penal privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În baza art. 71 al. 5 Cod penal pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii, se suspendă executarea pedepsei accesorii.

3. Condamnă pe inculpatul MARINO GHEORGHE RADU,, pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea infractorului în legătură cu infracțiunile de corupție, prevăzută de art. 264 alin. 1 Cod penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. a din Legea nr. 78/2000, la o pedeapsă de 1 (un) an și 6 (șase) luni închisoare.

Condamnă pe același inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art. 290 Cod penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 75 lit. a Cod penal, la o pedeapsă de 1 (un) an închisoare.

În baza art. 33 lit. a rap. la art. 34 alin. 1 lit. b Cod penal, contopește pedepsele mai sus menționate și dispune ca inculpatul Marino Gheorghe Radu să execute **pedeapsa cea mai grea de 1 (un) an și 6 (șase) luni închisoare.**

Aplică inculpatului MARINO GHEORGHE RADU pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit. a teza a II-a și lit. b Cod penal, pe durata și în condițiile prevăzute de art.71 Cod penal.

În baza art. 86¹ al. 2 Cod penal și art. 86² Cod penal dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei pe durata termenului de încercare de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni.

În baza art. 86³ Cod penal pe durata termenului de încercare condamnatul se va supune următoarelor măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte, la datele fixate, la Serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul Cluj;
- b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

- c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;
- d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

În baza art. 359 Cod procedură penală atrage atenția inculpatului asupra consecințelor nerespectării dispozițiilor art. 86⁴ Cod penal, privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În baza art. 71 al. 5 Cod penal, pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii, se suspendă executarea pedepsei accesorii.

4. Condamnă pe inculpata CIUL ALINA FLORENTINA,, pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea infractorului în legătură cu infracțiunile de corupție, prevăzută de art. 264 alin. 1 Cod penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. a din Legea nr. 78/2000, la o pedeapsă de 1 (un) an și 6 (șase) luni închisoare.

Condamnă pe aceeași inculpată pentru săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art. 290 Cod penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 75 lit. a Cod penal, la o pedeapsă de 1 (un) an închisoare.

În baza art. 33 lit. a rap. la art. 34 alin. 1 lit. b Cod penal, contopește pedepsele mai sus menționate și dispune ca inculpata să execute **pedeapsa cea mai grea de 1 (un) an și 6 (șase) luni închisoare.**

Aplică inculpatei CIUL ALINA FLORENTINA pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a și lit. b Cod penal, pe durata și în condițiile prevăzute de art. 71 Cod penal.

În baza art. 86¹ al. 2 Cod penal și art. 86² Cod penal, dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei pe durata termenului de încercare de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni.

În baza art. 86³ Cod penal, pe durata termenului de încercare condamnată se va supune următoarelor măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte, la datele fixate, la Serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București;
- b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;
- d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

În baza art. 359 Cod procedură penală atrage atenția inculpatei asupra consecințelor nerespectării dispozițiilor art. 86⁴ Cod penal, privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În baza art. 71 al. 5 Cod penal pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii, se suspendă executarea pedepsei accesorii.

5. Condamnă pe inculpatul **PIȚURCĂ VICTOR**,, pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea infractorului în legătură cu infracțiunile de corupție, prevăzută de art. 264 alin. 1 Cod penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. a din Legea nr. 78/2000, **la o pedeapsă de 1 (un) an închisoare**.

Aplică inculpatului PIȚURCĂ VICTOR pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit. a teza a II-a și lit. b Cod penal, pe durata și în condițiile prevăzute de art.71 Cod penal.

În baza art. 81 Cod penal, dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului Pițurcă Victor pe durata termenului de încercare de 3 (trei) ani.

În baza art. 359 Cod procedură penală atrage atenția inculpatului asupra consecințelor nerespectării dispozițiilor art. 83 Cod penal, privind revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei.

În baza art. 71 al. 5 Cod penal, pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, se suspendă executarea pedepsei accesorii.

6. În baza art. 11 pct. 2 lit. b Cod procedură penală raportat la art. 10 lit. g teza a III-a Cod procedură penală încetează procesul penal față de inculpatul **VOLCINSCHI RAUL**,, pentru infracțiunea de favorizarea infractorului în legătură cu infracțiunile de corupție, prevăzută de art. 264 alin. 1 Cod penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. a din Legea nr. 78/2000.

Potrivit art. 19 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 255 alin. 4 Cod penal, dispune confiscarea de la inculpatul Becali George a sumei de 1.700.000 euro (sumă indisponibilizată prin Ordonanța dată în dosarul nr. 95/P/2006 din 8 mai 2008 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a Corupției, la B.C.R. – Sucursala Unirii în contul nr. pe numele inculpaților Becali George și Sponte Teia).

În baza art. 165 al. 8 Cod procedură penală cu referire la art. 20 din Legea nr. 78/2000, menține sechestrul asigurator dispus asupra sumei de 1.700.000 euro prin Ordonanța dată în dosarul nr. 95/P/2006 din 8 mai 2008 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a Corupției, sumă indisponibilizată la B.C.R. – Sucursala Unirii în contul nr. pe numele inculpaților Becali George și Sponte Teia.

În baza art. 348 Cod procedură penală, dispune desființarea celor două antecontracte de vânzare-cumpărare încheiate la data de 15 aprilie 2008.

În baza art. 191 al. 1 și 2 Cod procedură penală, dispune obligarea inculpaților Becali George, Sponte Teia, Marino Gheorghe Radu, Ciul Alina Florentina și Pițurcă Victor la plata sumelor de câte 5.000 lei fiecare cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, pentru judecata în fața primei instanțe, din care

sumele de câte 100 lei, reprezentând onorariile parțiale pentru apărătorii desemnați din oficiu până la prezentarea apărătorilor aleși, se vor avansa din fondul Ministerului Justiției.

Onorariul apărătorului desemnat din oficiu pentru inculpatul Volcinschi Raul, pentru judecata în fața primei instanțe, în sumă de 400 lei, se va plăti din fondul Ministerului Justiției.

Sumele de câte 100 lei, reprezentând onorariile apărătorilor desemnați din oficiu pentru intimații – inculpați Becali George, Sponte Teia, Marino Gheorghe Radu, Ciul Alina Florentina și Pițurcă Victor, până la prezentarea apărătorilor aleși, în recurs, se vor suporta din fondul Ministerului Justiției.

Suma de 400 lei, reprezentând onorariul apărătorului desemnat din oficiu pentru inculpatul Volcinschi Raul, pentru judecata în recurs, se va plăti din fondul Ministerului Justiției.

Definitivă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 04 iunie 2013.

WWW.JURINFO